factum

Foreign Policy Review

A Vision for a New Sri Lanka

විදේශ ප්‍රතිපත්ති විවරණය

අලුත් ශ්‍රී ලංකාවක් සඳහා ප්‍රවේශයක්

வெளியுறவுக் கொள்கை மீளாய்வு

புதியதோர் இலங்கைக்கான
தொலைநோக்குப் பார்வை

Description of Cover Painting

Detail from Embassy to Rome
Stanley Kirinde
1997

Commissioned by Lakshman Kadirgamar for the Ministry of Foreign Affairs in 1997, the painting depicts an Embassy sent by Bhatikabhaya Abhaya of Anuradhapura to the court of Roman Emperor Claudius. The encounter, recorded by the Mahavamsa and by Pliny the Elder, depicts a meeting of two cultures. It underlies Sri Lanka's position in the ancient world, and the immense respect which that world accorded to it.

පිටකවරයේ චිත්‍රය

Detail from Embassy to Rome
Stanley Kirinde
1997

අනුරාධපුරයේ භාතිකාභය අභය රජු විසින් රෝමයේ ක්ලෝඩියස් අධිරාජයා හමුවට යවන ලද තානාපති දූත පිරිස රෝමයේ දී. එවක ගෝලීය දේශපාලන තලයේ ශ්‍රී ලංකාවට හිමි වූ තැන කියා පෑමට කදිම නිදසුනක් වූ මෙම චිත්‍රය එවක විදේශ ඇමැති ලක්ෂ්මන් කදිර්ගාමර් මහතාගේ ඇරියුමෙන් ස්ටැන්ලි කිරින්දේ මහතා විසින් 1997 දී නිර්මාණයට නගන ලද්දකි

அட்டைப்பட விளக்கம்

Detail from Embassy to Rome
Stanley Kirinde
1997

1997ஆம் ஆண்டு வெளிவிவகார அமைச்சிற்காக லக்ஷ்மன் கதிர்காமரால் திறந்து வைக்கப்பட்ட இந்த ஓவியம், உரோமப் பேரரசர் கிளோடியஸின் மன்றிற்கு அனுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த பாத்திகாபய அபயவால் அனுப்பப்பட்ட தூதுக்குழுவினைச் சித்தரிக்கிறது. மகாவம்சமும், பிளினி தி எல்டரும் பதிவு செய்த இந்த சந்திப்பு இரண்டு கலாசாரங்களின் சந்திப்பை சித்தரிக்கிறது. இது பண்டைய உலகில் இலங்கையின் நிலைப்பாட்டையும், அந்த உலகம் அதற்கு வழங்கிய மகத்தான மரியாதையையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

factum

Foreign Policy Review

A Vision for a New Sri Lanka

factum

Factum Foreign Policy Review

A Vision for a New Sri Lanka

ISBN 978-624-6464-00-4

9 786246 464004

First Edition	:	September 2023
Advisory Team	:	Dr Ranga Kalansooriya, Mandana Ismail Abeywickrema, Omar Rajarathnam, M. S. M. Ayub, and Chandani Kirinde
Editor in Chief	:	Uditha Devapriya
Research Coordination	:	Zeenath Ayub and Sharanya Abeywickrema
Research Assistance	:	Aakil Riyaz and Uthpala Wijesuriya
Designed by	:	Sanjeewa Peththawadu
Published by	:	Factum

Factum is an independent consultancy agency and think-tank that offers critical insights, analyses, and perspectives on global politics and strategic communications and tech cooperation services. It is registered as a for-profit company under the Companies Act of Sri Lanka. With a team of international relations and public diplomacy experts, Factum mobilizes Sri Lankan and Asian specialists on international and regional politics, economics, environmental and security issues, and other sectors, in pursuit of independent policy research, in-depth contextual analysis, and unbiased commentaries.

Factum is committed to pluralism, equal opportunities, and inclusivity. It respects the rights of all genders and communities, including marginalized groups.

The authors wish to thank the panel of Diplomats, including former Ambassadors and Foreign Secretaries, who guided, advised, and mentored this book towards its completion.

The cartoons featured in this publication were done by Awantha Artigala.

29A, Marine Drive, Colombo 3.

Website	:	www.factum.lk
Email	:	info@factum.lk

Follow Us

Facebook	:	www.facebook.com/Factum.lk
X or Twitter	:	www.twitter.com/factumlk
Instagram	:	www.instagram.com/factum.sl

The research for this book was based on almost 25 interviews that the authors conducted with a number of officials and personnel, including current members of the Diplomatic Service, retired Foreign Secretaries, high-ranking Members of the Armed Forces, Members of the Administrative Service, Leaders of Civil Society Organizations, Religious Leaders, Experts in the Private and Commercial Sectors, Journalists, Sportspersons, and Representatives of the Cultural Sector, inclusive of the cinema.

It was also based on a round of consultation workshops that Factum conducted last year across several districts in all of the country's provinces. The authors particularly wish to thank Thibbotuwawe Sri Siddhartha Sumangala Maha Nayaka Thera, Chief Incumbent of the Malwatte Chapter of the Siyam Maha Nikaya, and Uruwarige Vanniyaletto, Chief of Sri Lanka's Veddah community, who were included in these consultations.

This book is dedicated to the many Diplomats, Ambassadors, and Officials who committed their lives and careers to the cause of the country's foreign policy.

Contents

Introduction **02**

Thematic Areas and Concerns

Geopolitics 04

Defence Cooperation 09

Research and Innovation 13

Digital Cooperation 19

Climate and Environment 25

People to People Ties 31

INTRODUCTION

A First Step

Sri Lanka's foreign policy has never been static. Since independence, it has continually changed in line with various external and internal determinants. In this Sri Lanka is no isolated exception. Foreign policy in other countries, even powerful ones, has zigzagged as well. Enemies in one era have become friends in another. Yet since of late, Sri Lanka has been lurching from one crisis of identity into another. The financial crisis in 2022 forced the country, its political machinery, and its citizenry to engage with the trajectory of its foreign relations, to assess whether it has derived any benefits from those relations.

This publication presents some of the lessons Sri Lanka may, or may not, have learnt from the crisis. It has tried to grapple with two key questions: where is Sri Lanka now, and what can it do in terms of its foreign policy to get ahead? While this publication does not pretend to be an academic treatise, we regard it as a potential first step towards making sense of where we have gone wrong and what we can do to improve our situation and our standing. In that we have been guided by one principle: that ultimately our foreign policy is dependent on our domestic politics, or on the internal dimension.

At Factum, we believe that foreign policy literacy is key to Sri Lanka's development. With that in mind, we conducted a series of foreign policy consultations across a number of provinces in 2022. Coming after a crippling, chaotic five months of fuel shortages, queues, and never-ending protests, these consultations gave us an insight into what people on the ground felt about the way those at the top are handling foreign policy. Perhaps the most perceptive comment came from Uruwarige Wanniyalatto, Chief of Sri Lanka's aboriginal community. Pondering on where Sri Lanka had gone wrong, he reflected that

> Sri Lanka should focus on rebuilding its ruined global image, as it has already lost its credibility among the international community.

Our consultations in the Northern Province yielded another valid point: that what we need now is not to restart, but to start anew. It is this that has inspired our subtitle, "A Vision for a New Sri Lanka." In the Southern Province, one aspiring youth observed that Sri Lanka should think beyond traditional diplomacy, it should think of marketing diplomacy.

From the forested jungles of Mahiyanganaya to the concrete jungles of Colombo, from the North to the South, the call remained the same: if Sri Lanka is to progress, it must clean up its image, or the way it is perceived abroad. Sri Lanka has never been short of friends. It has only been short of a resolve to maintain friendships and create new ones. This publication does not pretend to address all these issues. It does, however, attempt to grapple with some of the key issues and themes that we will have to confront eventually.

Uditha Devapriya
Chief International Relations Analyst
Factum

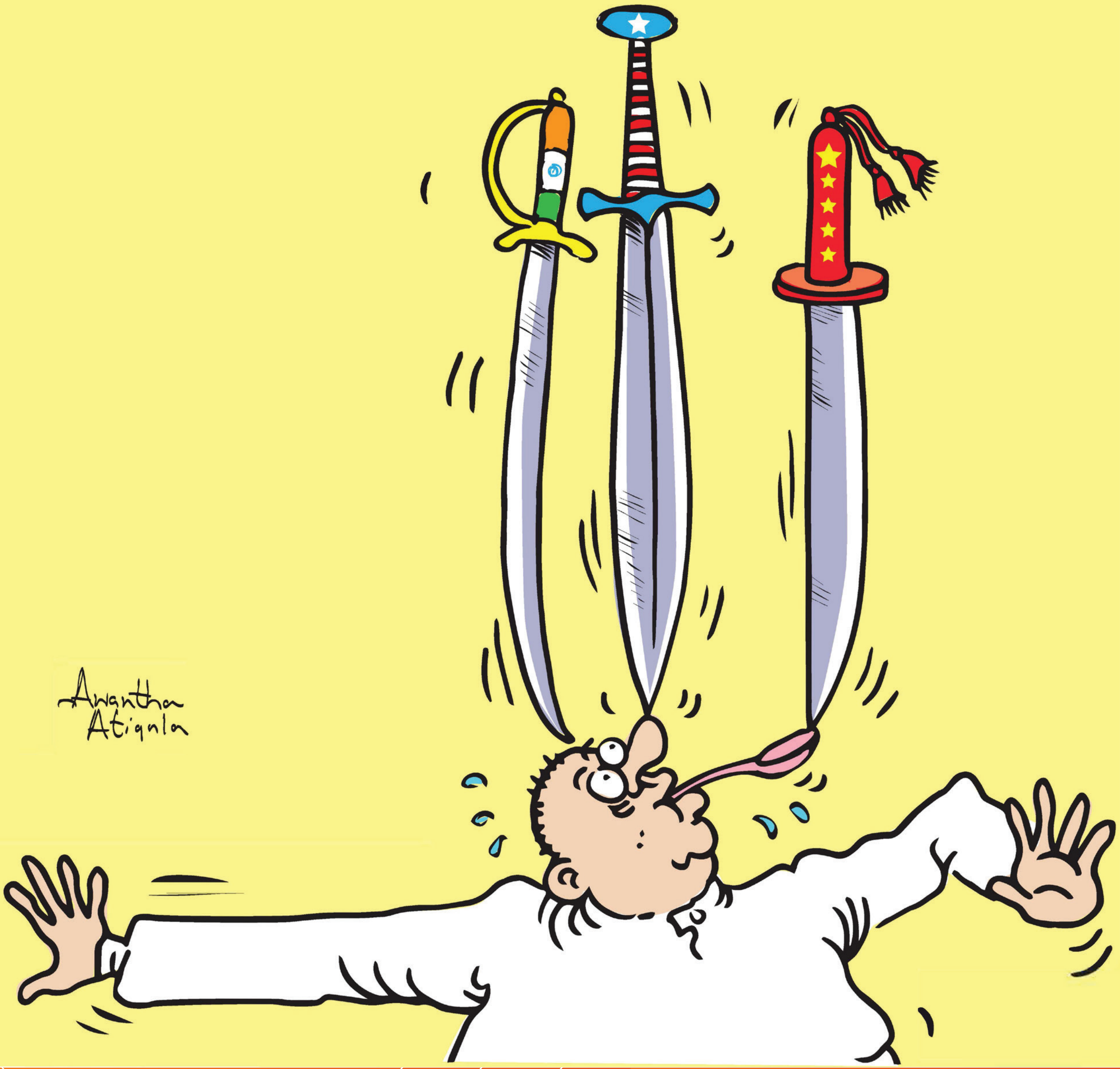

GEOPOLITICS

Sri Lanka entered 2022 with much uncertainty and chaos. The previous year, the then government had implemented a series of measures, such as a ban on imports of chemical fertilizers, which had domestic and foreign policy implications. By December 2021 it was obvious that for all its optimistic predictions, the government was steering a ship without any sense of direction, a point raised even by ruling party MPs. Nevertheless, the country continued as though it was business as usual, though the economy had entered a point of no return. By March 2022, because of external factors but more so owing to government mismanagement, it began to plummet.

Debates continue as to what caused the crisis in the first place. While some economists highlight the country's failure to liberalize its markets and ensure debt sustainability, others point out that the problem has less to do with Sri Lanka's indebtedness than with its dependence on capital markets. In any case, the decision to enter negotiations with the IMF after declaring its first sovereign default in April locked the country into an array of competing geopolitical interests, some converging with and some diverging from others. India, for instance, stepped in early when it felt it could fill in the gap many had expected China to fill. The result is that India is in a position where it can state – as indeed its External Affairs Minister has – that Delhi did more for Sri Lanka than the IMF did.

As far as the geopolitical implications of the crisis period under review are concerned, then, the primary factor was and will most likely always be Sri Lanka's position in the Indian Ocean and India's ambitions for the Indian Ocean. Without disregarding the immense help rendered by the Indian government at a time when no other country seemed willing to step in, India gained an obvious geopolitical advantage by providing its immediate neighbor to the south with aid and assistance. The situation is so tenuous that Sri Lanka is hanging by a thread. Though on the surface things have returned to some level of normalcy, the truth is that if, hypothetically, India demands repayment on the USD 4 to 5 billion credit lines and aid programs, Sri Lanka will plunge back into crisis.

That India has not done so indicates two things. First, from the narrow perspective of self-interest, India gains nothing from strangling Sri Lanka so early on. The lesson it learnt in the 1980s – when it overplayed its cards vis-à-vis the government and the LTTE to such an extent that one of the world's most formidable armies faced a humiliating defeat at the hands of young guerilla fighters, whose leader in turn planned and carried out the assassination of India's Prime Minister – was that it is in its interest to gain concessions from Sri Lanka while ensuring the latter's stability. This, in a way and in our opinion, is what accounts for India's insistence on implementing the 13th Amendment: it does not wish to go beyond the 13th Amendment because to do so would aggravate nationalist elements to such an extent that the island will be embroiled in chaos again.

Roughly the same logic dictates India's response to Sri Lanka's crisis. It saw obvious, tangible benefits from sealing ties with Sri Lanka during the crisis period. Yet it did not overplay its cards: it waited for months, for instance, before announcing that any further fuel credit lines would be delayed pending settlement of previous credit lines and other obligations on Sri Lanka's part, such as the expediting of Indian investment projects on the island. The situation has progressed so much in India's favor that what was unimaginable two or three years ago has become possible: Sri Lanka is not only promoting Indian investments, is talking of trading in Indian currency. India for its part seems willing to wait, to let things settle before embarking on the next agreement with the government. To that end Delhi agreed in May 2023 to extend a USD 1 billion credit facility by another year.

What is interesting here, to us, is how the country's moves towards de-dollarization, a trend that has picked up in recent months, particularly after the Russia-Ukraine War and the election of Lula de Silva's as Brazil's President, are in themselves tied to Sri Lanka's geopolitical dependence on India, a fact not lost on either country. That India remains Sri Lanka's biggest benefactor and that Sri Lanka is moving towards partial de-dollarization are intimately linked. Sri Lanka's objective here is to cement ties with Delhi, and not any ideological affinity for multipolarity: to give one example, while following the rest of the Global South's neutral stance on the Russian invasion of Ukraine, Sri Lanka has thus far resisted calls to import Russian oil, preferring to work through India.

Indeed, Sri Lanka has hardly been of one mind over foreign policy. The question here is what policy Sri Lanka is following and should be following. Earlier in 2023, Opposition MP Eran Wickramaratne argued for, and Foreign Minister Ali Sabry concurred with, a policy of multi-alignment. In effect, Sri Lanka must prioritize its (economic) interests abroad and may have to downplay any ideological

attachment to the principles of the past, such as non-alignment. Yet while adhering to this policy, at least in theory, Sri Lanka has not let go of its ties to the Non-Aligned Global South.

This explains its ambivalent response to the arrival of the Chinese Research/Survey Vessel Yuang Wang 5: while it was clear that allowing it into Hambantota would upset India, a confusion on the part of Sri Lankan officials, which led to its arrival to Sri Lanka, made it impossible to refuse the vessel entry once it had neared Sri Lankan waters. The same confusion could be seen in the Aeroflot fiasco, linked to the Russia-Ukraine War, in July 2022.

China is another kettle of fish. The crisis, and China's supposedly reticent response to it, essentially fueled Western narratives of debt traps and strings of pearl. While Sri Lankan economists, regardless of their ideological orientation, have mostly refused to blame China or debunked Western narratives, Western commentators continue to lay the blame for the crisis on China's doorstep. Given China's behavior regarding Sri Lanka's debt restructuring process, Sri Lankans' response to Beijing has been polarizing at many levels.

We experienced this polarization in our consultations in 2022: while in the southern province the consensus appeared to be that the government erred in piling up so many debts from one source, in the north there was much hostility to China, a sentiment no doubt fueled by that country's association with the Rajapaksas.

While India has gained a clear upper hand over China vis-à-vis the crisis in Sri Lanka, however, it is farfetched to say that China's behavior has no basis. China's baffling response to Sri Lanka's debt restructuring negotiations largely had to do with the fear that if it offered debt relief to Sri Lanka, it would have to do so to other countries, particularly its African partners.

For better or for worse, Sri Lanka's IMF talks seem to have made China feel like a hostage to the West, which may explain why it gets on the defensive whenever Western, and US, officials use whatever opportunity they get, while visiting here, to blame Beijing for Sri Lanka's crisis. Victoria Nuland's remarks on China during her visit to Sri Lanka in February 2022 are arguably the clearest, most recent example.

This brings us to Sri Lanka's relations with the US, which remain ambivalent at best and tenuous at worst. Regardless of the US's intentions, nationalist elements in Sri Lanka will continue to view the US with hostility. Much of this hostility may be based on imaginary fears, but the US's reputation here has not been entirely undeserved, particularly with respect to perceptions of US meddling in other countries' affairs, something that Sri Lankans in general have tended to view with disfavor.

In this respect, the US needs to revamp its public diplomacy campaign in the country. It would be futile to blame nationalist elements alone for Sri Lanka's strained ties with the us. Washington too must take part of the blame, as the MCC deal controversy in 2019 showed.

There are signs that the US itself has realized and come to terms with this dilemma, with regard not just to Sri Lanka, but also to other countries, in the Global South, sensitive to the shifts and vagaries of a highly charged multipolar world. In a recent policy brief by Brookings Institute, titled "The United States, China, and the 'new non-aligned' countries", three academics highlight the need to focus on engaging with countries in South Asia, the Middle East, and the Horn of Africa, rather than competing for more space over China, since China has a significant economic presence in these parts.

Where the US cannot persuade countries to follow "the US-led global order", it should exercise a range of options, including "avoiding sweeping 'with-us-or-against-us' postures" reminiscent of the Cold War, and leaving space "for the Chinese-led model to falter unhindered."

This represents a shift in focus. However, despite its authors' cautioning against directly confronting China, the document reinforces the same anti-China narrative it claims to sweep under the carpet in deference to a totally different approach to Beijing's engagements with these countries and regions.

In other words, and especially in relation to countries like ours, much of US academia views bilateral ties as contingent if not dependent on its competition with China, the only difference in this specific

document being that instead of recommending that the US undermine Chinese funded projects, it recommends that the US waits until such projects fail on their own, because of the financial crunch in these countries today. This, in other words, is a case of old wine in new bottles.

The problem becomes much more complex, moreover, when one factors in the 2022 protests and perceptions of US involvement. While prominent nationalist MPs take to the stage and insinuate that the US Ambassador had a hand in shaping the protests, critics of both the current government and its predecessor accuse the US government of conniving to replace the latter with the former. These allegations remain what they are, allegations.

Yet they will not go away anytime soon. On the other hand, the Indian Ocean being what it is, it is reasonable to predict that the US will continue to view Sri Lanka as a strategic outpost in a strategic ocean, looking at the country through the prism of its relations with China and US tensions with Beijing. In that respect, the Indian Ocean will continue to determine Sri Lanka's relations with all three countries, India, China, and the US.

Three geopolitical tensions thus define Sri Lanka's foreign policy: the Russia-Ukraine War, the China-US standoff, and the China-India standoff. Because two of these conflicts involve China, arguably Sri Lanka's most powerful extra-regional partner, and China is connected to Russia as a strategic partner, Beijing as a geopolitical factor looms significantly in Sri Lanka's external relations. Sri Lanka is at a quandary here: it cannot take sides, nor can it *not* take sides. It is perhaps to resolve this conundrum that the government has officially adopted a multi-aligned strategy, though as we have pointed out, the term multi-aligned can mean many things to many people.

At best, it involves a balancing act, of the sort that Vietnam is now playing vis-à-vis China and the US, and at worst, it invokes the sort of inconsistent, slipshod policy of latching ourselves onto multiple partners that we have been following over the last few decades. For a multi-aligned strategy to work for Sri Lanka, we therefore believe the government must become more consistent in its dealings, particularly to deal with what one retired diplomat calls Sri Lanka's trilemma – the China-India-US conundrum.

This is easier said than done, because, being a small state, and a small state flanked by a regional hegemon on the one hand, right in the center of perhaps the most hotly contest ocean in the world, Sri Lanka does not enjoy the luxury of consistency that many of its neighbors enjoy. That, however, should not preclude it from pursuing a consistent, holistic policy.

At the recent Nikkei Conference in Japan, for instance, President Ranil Wickremesinghe clearly identified that while Asia is on the rise, Asian nations must get together. While he did not explicitly mention which outfits and alliances Asia could benefit from in this regard, he outlined a grand vision for Sri Lanka as a member not only of the Belt and Road Initiative, but also the US's Indo-Pacific Strategy.

We can question as to how Sri Lanka, given the geopolitical complexities it is embroiled in today, can balance the BRI and the Indo-Pacific Strategy, which remain poles apart. But such remarks reveal an awareness on the part of the present government of the need to articulate a more concrete, holistic foreign policy.

What has both prevented Sri Lanka from engaging with this policy and compelled its government to promote it officially it is the web of dependencies that have bound the country to powerful states. Economically, it is tied to Western markets, specifically US and European. Its dependence on these states has been reinforced by the tendency of the latter, the so-called "liberal democracies", to link trade to human rights concerns, the EU's GSP Plus facility being the classic, textbook example.

The Sri Lankan economy cannot withstand a suspension of this facility. One bone of contention regarding the GSP Plus. European officials have frequently implied that such legislation could put the country's GSP Plus status at risk.

Complicating matters further, these officials have on the sidelines lobbied for the country's support at multilateral agencies on several issues, prominently the Russia-Ukraine War. Such efforts, however, have not borne fruit so far, as Sri Lanka's voting record on the War shows.

Given these developments, what should Sri Lanka's strategy be? A case can be made for continuing our links in the nonaligned movement, particularly in the context of a push towards de-dollarization. Already the Central Banks of nine countries, including Sri Lanka, have tentatively agreed to launch an alternative international payment network to SWIFT. The other eight countries - Bangladesh, Bhutan, India, Maldives, Nepal, Pakistan, Myanmar, and Iran – are broadly representative not just of the Third World or the Global South but of a rising Asia-Pacific.

Tied with this, Sri Lanka should cement its ties with multilateral forums which promote multilateralism. Prime among these would be the Shanghai Cooperation Organization, or SCO. We believe that organizations like the SCO give member states, in particular small countries like Sri Lanka, the opportunity to pursue bilateral relations and interests within the framework of a multilateral grouping. Against this backdrop, Sri Lanka can cement its ties with Central Asia, a region that has long eyed South Asia.

The recent rise of BRICS also gives Sri Lanka an opportunity to expand its ties with the Global South, particularly in Central and Latin America. Indeed, in an interview with our team Foreign Minister Ali Sabry noted the importance of linking with countries like Mexico, to which we are only concurrently accredited with the US. Moreover, regions like Africa have also never been looked into, even though these have benefitted substantially from economic linkages from some of Sri Lanka's most powerful allies, specifically China.

Indeed, in 2019 the Foreign Ministry authored a policy paper on Africa, highlighting the shared cultural heritage between the two regions. However, as with most policy papers this seems to have been abandoned. Given Africa's own economic troubles, pursuing ties with Africa – a continent with which Asia has stood in solidarity, particularly during the Cold War, may well be in order. It is questionable whether the government's strategy of multi-alignment will sit in with such a proposition. We firmly believe that Africa needs to be assessed.

One final point. Asia is on the rise, but Asia is also changing. Electorally and economically, it is no longer the Asia of 30 years ago. Establishment politics has been and is being rejected in various countries, even as mainstream parties continue to be in power. This much has been clear from the recent election in Thailand. In India too, there seems to be much disaffection with the Bharatiya Janata Party's activities, even though the Leader of the Opposition was put in prison.

Our view is that Sri Lanka's own domestic politics cannot be isolated from its foreign policy, and as such any attempt at recalibrating its foreign policy will have to be matched by meaningful domestic political reforms which in turn can make foreign policy reform more fruitful. As of now, the main contention or point of discussion in Sri Lanka is the ongoing debt restructuring process.

But as the experience of countless other countries should show, such developments need to be matched by meaningful political reforms, of the sort of Sri Lankans across the country are clamoring for. It would be simplistic to view these developments in isolation from the island's foreign policy. They are connected and Sri Lanka should not suffer the illusion that are not, or that they need not be. To that end, the country should strive to finetune its crisis diplomacy, which remains then as now a sore need of the hour.

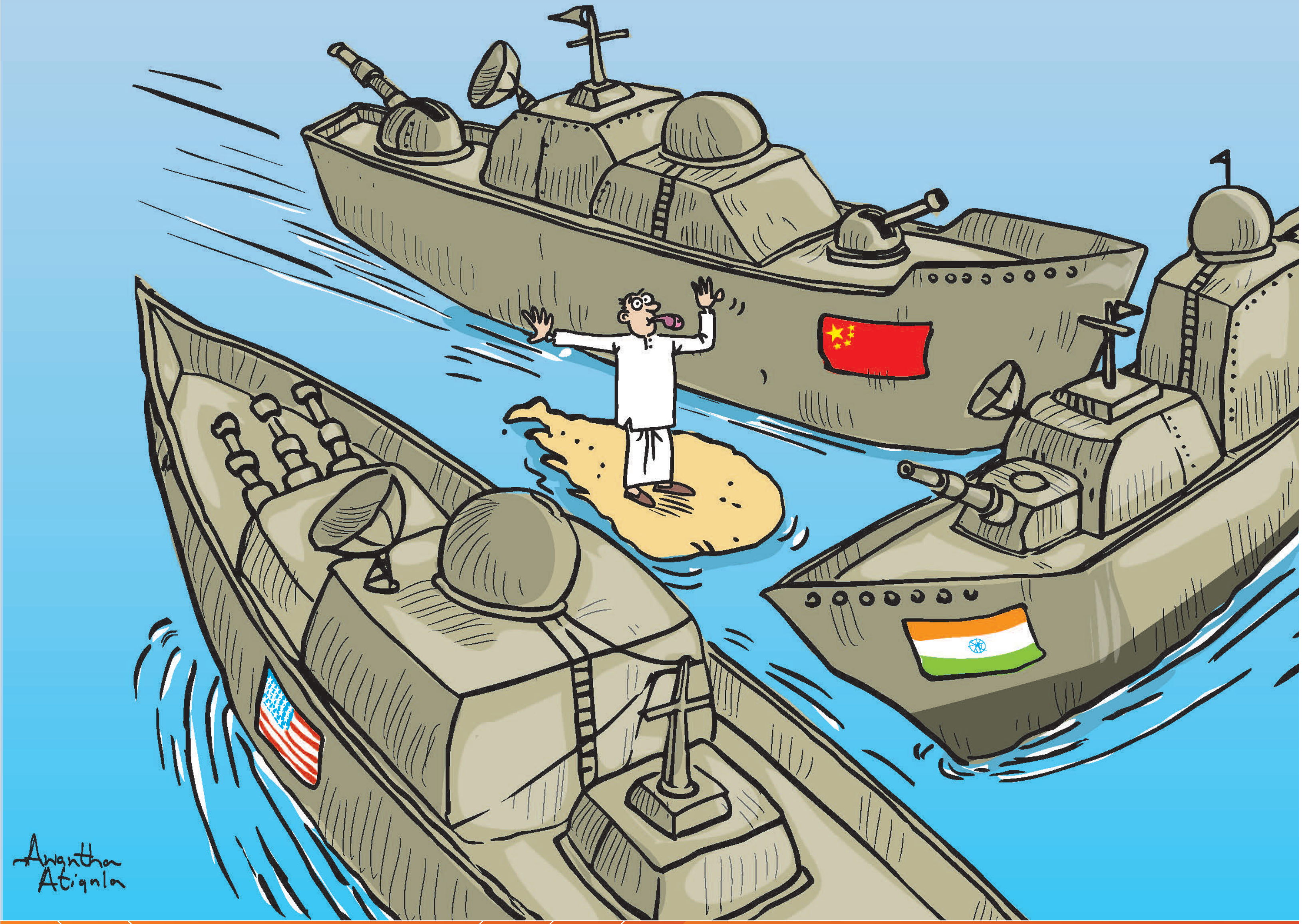

DEFENSE COOPERATION

In the realm of defense, Sri Lanka has had to wade through difficult waters over the last few years. The country's military maintains several defense links with many of its partners, and takes part in several joint exercises, particularly with the US and India. These have invariably dovetailed into various geopolitical complications. Sri Lanka being a small maritime State, its Navy has been at the center of these efforts and developments. Alfred Mahan never actually said that whoever controls the Indian Ocean controls the entire world, but there is a grain of truth embedded in that misquote. For Sri Lanka, then, defense cooperation will constitute an essential part of its foreign policy, in the region and the world.

Looking back at Sri Lankas's defense cooperation mechanisms over the past decades, it is interesting to note that Sri Lanka's mainstay in this sphere has been its commercial potential and geostrategic location. This can be attributed primarily to the sea lanes that are close to the island's southern shores.

In addition, one of the most crucial factors which has had an impact on Sri Lanka's national security is Sri Lanka's membership in the Non-Aligned Movement.

In that regard, and in the backdrop of the crisis in the country, it is extremely necessary that we focus on how we can collectively as a nation and as individuals confront national security threats that may arise.

The crisis of 2022 forced authorities to focus more on their relationships with countries that could help bail it out. This automatically will lead one to surmise, correctly, that we cannot antagonize those countries, especially India.

The crisis in the country had primarily impacted trade due to the country being located along the main East-West sea lanes of the Indian Ocean and due to most ships docking at the Colombo Port. The Colombo port can be considered in this regard as one of the busiest transshipment ports of the South Asian region and thus would be of great importance in terms of trade to the whole of the region.

However, as the economic crisis of the country deepened during the early parts of 2022, with the country's debt default in April and the resignation of the Prime Minister and then President following protests which erupted in May, there was seen a significant drop in container volume at the Colombo port in June that year.

The fuel shortage that followed in later months saw a backlog in the port which led to the number of trucks that could transport containers of goods decline, eventually compelling the shipping companies to divert their cargo to other ports such as those in India. This more or less disrupted supply chains the world over.

Sri Lanka should in this sense use its geostrategic positioning as one of its biggest strengths. It should also be aware of the concerns of its neighbors. Keeping India informed at all situations will always be a key driving force in security. However, it is important that Sri Lanka be aware of the past, particularly with regard to episodes like the signing of the Indo-Lanka Accord, seen by many as having been thrust on Sri Lanka, as well as more positive episodes, like the aid they have granted Sri Lanka over the last 70 years.

Security concerns for our closest neighbors, especially concerning incidents like the docking of a Chinese surveillance vessel at the Hambantota Port in Sri Lanka, could have extremely negative consequences for the country. This incident in particular created tensions between the two superpower neighbors of Sri Lanka while the Indian leaders were alarmed at the increase of Beijing's influence on the region.

The request for the docking of the Chinese vessel which came up during a time when Sri Lanka was struggling with its worst economic crisis pushed the country to balance two rivals in the region, both equally important in helping Sri Lanka overcome its crisis. In situations like this, it is vital that the country makes a sound decision in tackling the two rivals without antagonizing one country or the other.

One of the most effective ways through which Sri Lanka could reap the benefits of its geostrategic positioning could be by going into defense cooperation through military diplomacy. This can be defined as utilizing the defense resources that a country has at its disposal to achieve foreign policy objectives through means of soft power.

This could take the form of agreements between countries, primarily training agreements, which can pave the way for the Sri Lankan military, which can be argued to have been successful in defeating one of the most ruthless terrorist organizations in the world, to impart its military training to other countries.

However, what is most important is that all these agreements should not be perceived by countries in the neighborhood as threats to their own security. These agreements could become means of overcoming the economic drought that Sri Lanka is in. While going into this form of a defense cooperation, it is also important that we focus on a classification of countries in the neighborhood which have a direct strategic interest in Sri Lanka that we can implement these agreements with.

Nevertheless, this should not only be limited to the countries in the neighborhood but also to those countries located away from Sri Lanka that have been having close defense cooperation with the country during the past few decades and with the countries that have a considerably large Sri Lankan population in terms of community and workforce.

These countries may especially include those in West Asia, where a large Sri Lankan workforce currently resides. The classification of countries with which Sri Lanka can establish defense cooperation would also need to investigate the states that have had considerable experience in guerilla counterterrorist operations, like Malaysia.

Going into defense pacts or defense cooperation agreements with all these classifications of countries could bring in many benefits to Sri Lanka, given our geo-strategic location, however as emphasized before, these agreements should not by any means cause any harm to the security of the countries in the neighborhood, and we should always look into prioritizing the security of the neighboring countries when getting into these defense cooperation agreements.

While looking into strengthening defense cooperation between Sri Lanka and other countries, particularly with those in close proximity to Sri Lanka, one cannot forget the many different challenges and vulnerabilities that exist within Sri Lanka's defense and security relations with these states.

While it is important that Sri Lanka predominantly engage in strengthening its defense and security ties with India, in comparison to other states such as the US and China, overlooking its ties with the other states has exposed the country to many non-traditional security threats such as terrorism, drugs, arms smuggling, and cybercrimes.

Other security threats that Sri Lanka may have to tackle with could be economic downturns like what we are currently experiencing, natural calamities that can have consequences on the country's national security, and the existence of remnants of the LTTE. Extremism that exists in many different forms and shapes is another major threat.

One of the most significant of the security challenges Sri Lanka has been having to face is the increased inflow of drugs into society. The armed forces and the police together would have to investigate overcoming this.

The security threat of drugs or narcotics is one that has been on the rise during the recent past in Sri Lanka. Smuggling of drugs as well as consumption could have many direct and indirect consequences on the security of the country.

The effects of drugs on political security can be seen through the numerous incidents of public unrest that takes place in a country along with all other crimes that have seen high prevalence levels during the recent years.

Cyber threats are yet another major security concern for Sri Lanka, since most businesses and government sectors are going digital these cybercrimes could have a major impact on Sri Lanka's

national security through illegal data collection and manipulation. To tackle this, it is important we have sufficient resources to protect our cyberspace. The military could take the lead in countering cyber threats, however other sectors like the banking sector too need to step in to mitigate these challenges.

Indeed, the economic crisis that Sri Lanka has been facing over the recent months has contributed to a number of cybersecurity issues. Cybersecurity product license renewal costs, to give one simple example, skyrocketed following the depreciation of the rupee.

The past few months have seen an increase in phishing attacks, financial frauds, and ransomware attacks which were all observed to have been carried out by opportunists with malicious intentions and not by organized groups. These phishing attacks are mostly seen in the manufacturing, education, and healthcare sectors, industries that have been hit very badly by the economic crisis. That in turn makes it impossible for them to look into investing in cybersecurity products.

In addition, it is important to identify special areas of concern such as energy, health, and food security and incorporate these areas in the state's national security policy.

The communication channels of the different ministries in Sri Lanka too have a great responsibility in tackling some of these security threats that the country faces on an occasional basis. For there to be efficient communication ministries in areas like foreign affairs should improve their public diplomacy and public communication divisions in such a way that it meets the needs and requirements of the current day and age.

These ministries need to be manned and skilled properly to counter any form of negative messaging or campaigning that is carried out via social media and other channels. It is vital that the Ministry of Foreign Affairs and others too have a proactive engagement with the public while keeping up with the modern technological trends in order to safeguard the country from the many different national security threats, which the country may have to face, and to create a positive image of Sri Lanka internally and externally.

As the Indian Ocean is now the most powerful of trade route in the world, and with the strategic positioning of Sri Lanka in the Indian Ocean, Maritime Security issues like piracy, armed robberies at sea, human trafficking, and trafficking of weapons occurring in the Ocean could pose massive threats to Sri Lanka's national security as well.

Additionally, the major power that the region holds has become the reason as to why many of the geopolitical rivalries play out in the region due to many of the benefits the region offers such as the rich stock of natural resources.

In order to strengthen Sri Lanka's defense and security, it thus may need to focus on entering more defense agreements, particularly to prevent smuggling of drugs and cybercrimes. Gaining full membership of the Shanghai Cooperation Organization (SCO) is vital to Sri Lanka at this point, so as to cultivate cordial relations with the defense establishments of India, Pakistan and Bangladesh.

The SOC-TEM platforms could also help countries like Sri Lanka in providing access to trading opportunities with other countries in the SCO. Sri Lanka, at a time of severe economic pressure could use this opportunity to identify new export markets thus opening greater economic opportunities.

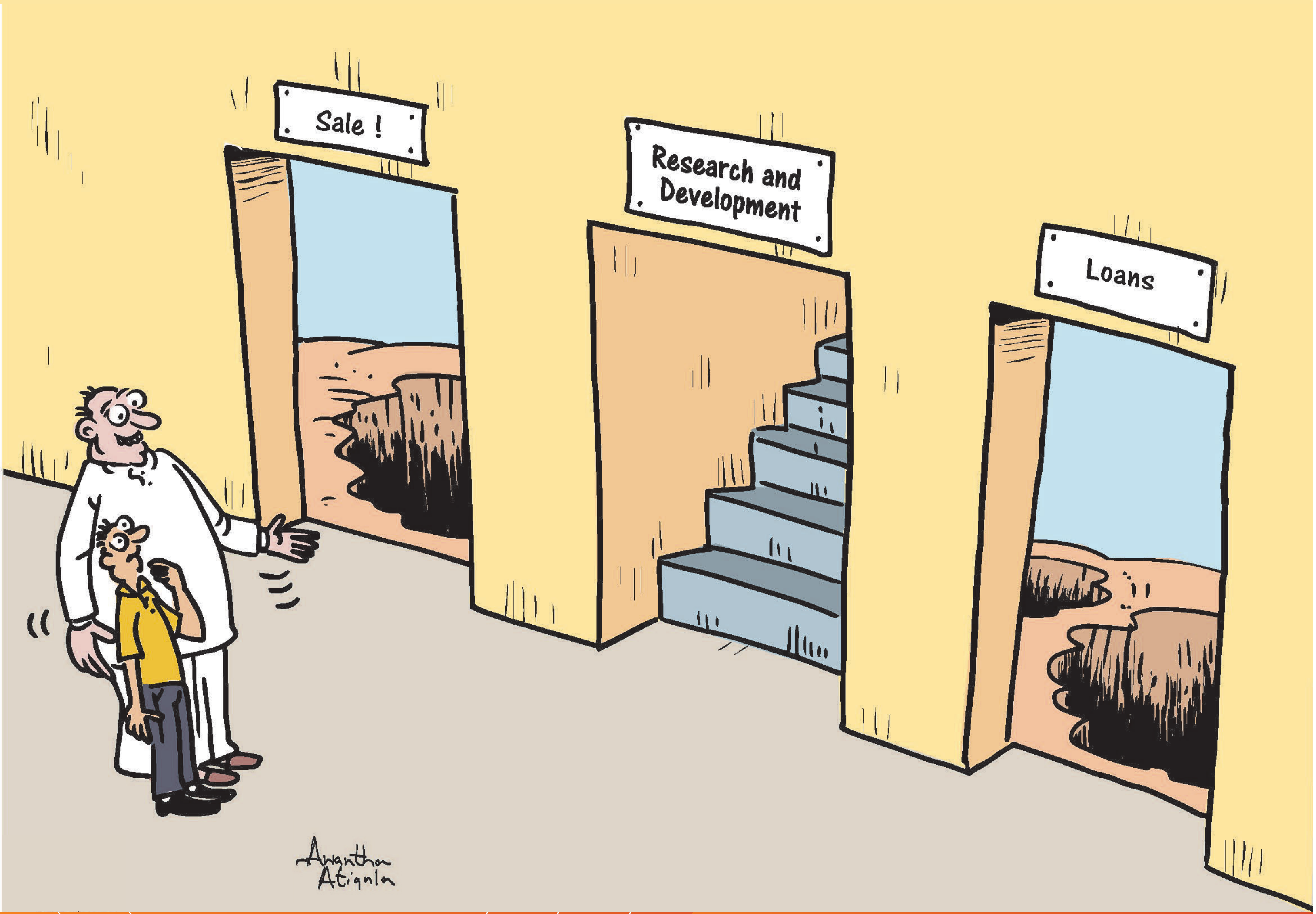

Research and Innovation

Given the current economic condition in Sri Lanka, with the country having faced its worst economic crisis since independence during the past few months, it could be noted that one of the major issues that Sri Lanka continues to have in terms of economic growth is its almost chronic problems with exports.

Sri Lanka's export sector has been stagnating for decades. This could be due to many reasons, like lack of export diversification, difficulty in competing with other countries specially with those in the region, and the obstacles that foreign countries face in operating in Sri Lanka. The country, over many decades, still has an overdependency on traditional exports. That can no longer assist the country in boosting its foreign reserves due to the growing export competition.

Moreover, Sri Lanka's lack of success in attracting foreign direct investments and having constraints in research and development has been hindering the development of high-tech exports in the country for decades.

During the early and mid-2000s, Sri Lanka went on to have a pickup in the service sector, a trend that picked up in the postwar period. This growth too, however, was largely a domestic based growth and the country continued underperforming in terms of exports especially in comparison to other countries in the South Asian region. There was little to no attempt made to shift to manufacturing and industrialization.

Sri Lanka will thus need to look at the success stories of other countries especially within the region and should prioritize endogenous innovation by taking lessons from them and making these ideas more suitable in a Sri Lankan social, cultural, economic, and political context.

Most often, in the minds of people the concepts of science and technology are associated with the West. They believe these to be attributed to modernity and eventually made countries like Sri Lanka believe that their ancient local traditions were not to be identified as scientific. Thus, Sri Lanka and other countries which are rich in "scientific" traditions must liberate themselves from the notion that the only definition of science and technology is that which is considered as "modern science."

It is important that these countries recognize the indigenous intellectual knowledge and use the conceptual basis that have been adopted by them to further develop innovations and the fields of science, technology, and research as a whole.

Looking into Sri Lanka's past culture, there is evidence that Sri Lankans lived life interacting with the material of the natural world. There is archeological evidence which shows that at least by 2000 BC, society in the country did have some degree of knowledge about the workings and the operations of the natural world.

Some of the scientific concepts which seem to be complex to the ancient society of this country such as symmetry and the dynamics of force, time and space, measurement of matter, concepts of hydrostatics, and pressure have all existed many centuries ago. Historical and archeological findings prove this amply.

The existence of some of the most interesting inventions in the ancient society of Sri Lanka shows the richness of resources in the country even during periods of the early civilizations.

Being a country rich in natural resources, specifically a large reserve of graphite, it is important that Sri Lanka focuses on developing these resources into high-tech exports.

While using these natural resources to produce innovations, Sri Lanka should concentrate on creating products that will have a demand on the outside which could bring dollars into the country rather than simply looking into commodity sales. The best way that this could be done would be by prioritizing high-tech exports and by developing a national roadmap for nanotechnology and biotechnology as well.

The lack of diversification in Sri Lanka's exports has been keeping the technology intensive exports stagnant and the development of this national roadmap for nano and bio technologies would be an ideal measure to address this issue.

Innovation would be the best option for a country like Sri Lanka to solve most of its national issues such as the economic crisis the country had been facing during the recent past by creating a paradigm shift in the country to capture intellectual capital and to use it from a position of strength.

Sri Lanka could take lessons from the success stories of countries like Israel, Singapore and India in this regard. These countries could be cited as nations that gave much prominence to the development of nanotechnology and biotechnology and they've used these innovations to strengthen their economies over the years.

The vast storehouse of valuable resources that Sri Lanka possesses like the rare minerals imply that Sri Lanka too has the potential to use innovation and high-tech exports to boost its economy by developing these resources through the application of knowledge and technology. Sri Lanka must do more in terms of utilizing the creative components of innovation, which would help the country move forward by diversifying its exports.

However, in order for these measures to convert a country's natural resources into creative, innovative high-tech products, governmental support is a vital factor. Most often in countries like Sri Lanka, lack of innovation is directly linked to the existence of governmental policies that have historically hindered innovation in the country.

It is important that a country has governmental policies to ensure that value addition to resources is taking placing within the country. It can be seen that Sri Lanka has been selling resources like ilmenite to the outside for a low price without any value addition happening.

Looking at most of the countries across the world that have their innovations growing, we often notice that Research and Development (R&D) plays a significant role. However, Sri Lanka experiences an extremely low level of R&D expenditure which adds up to less than 1% of the Gross Domestic Product (GDP) and a large amount of which is government spending.

Private sector innovation is quite possibly a need of the hour for Sri Lanka to progress economically. There needs to be a connection between innovation and production for an innovative and productive culture to be established in Sri Lanka.

The Sri Lanka Institute of Nanotechnology (SLINTEC), established in 2009, is one of multiple entities in the country that is involved in scientific research and development in science and technology, especially on nano and advanced technologies.

The primary goal of this institution is to develop products which would help strengthen the economy while optimizing the use of the massive stock of natural resources the country possesses. Sri Lanka, however, requires a restructuring of institutions that would contribute a lot more towards results-oriented R&D in the country.

Creating an innovative generation would always begin with the basic school education that individuals receive. The education sector of Sri Lanka should thus pay attention to how the schools can help promote innovations and help the science and technology sector thrive.

Schools could do this by initiating various education programs and by making amendments to the curricula to include such content that would support in boosting the creativity of students. The education system in the country being an extremely exam-centered system could be the major reason as to why there tends to be lack of innovation and creativity coming from the school level in the country.

The introduction of the technology stream at the Advanced Level examinations of Sri Lanka can be identified as an effective measure taken towards handling this issue. Educational streams such as Engineering Technology, Biosystems technology and Science for Technology have to an extent enabled students to deepen their knowledge in the areas of science and technology.

The Inventors Commission of Sri Lanka too had several steps taken towards encouraging school level innovations and inventions. Some of the measures they had planned to carry out were introducing

investor's clubs within schools, linking up schools with industry businesses where the businesses would fund the students so that they could develop their facilities.

The Commission also had focused on educating schools in the rural areas on technology related subjects which are new to them and to provide them facilities to bring out their creativity as well.

As science and technology has now become one of the pioneering indicators of economic development, it is important that this sector is revived and developed and that other institutions in addition to schools, such as universities, research institutions and other individual researchers and scientists work towards one common goal of encouraging more innovations in the country.

One of the many reasons as to why we observe a sense of reluctance in the community towards participating in the fields of science and technology could be that this field itself is mostly limited to an English-speaking audience.

Hence, adopting much simpler methodologies and communicating them in the country's national languages, Sinhala and Tamil, could see a comparatively larger community participation in the fields of science, technology and innovation. One must be wary of the challenges lying in this direction, including the difficulty of translating scientific concepts to the vernaculars.

It was with this aim in mind that the Shilpasena program was introduced in the year 2019. The program, organized by the Ministry of Science, Technology, and Research, primarily targeted bridging the gap between the general public and the fields of science, technology and research.

The Shilpasena program, themed "prosperity through empowerment" was mainly built upon five clusters of areas like Technology, Entrepreneurship and job fair, Innovation, Blue-green economy and Edutainment.

Out of these five clusters, the technology cluster's primary aim was to impart technological knowledge to school and university students and to individual researchers as well while popularizing the field of science and technology among society.

The innovation cluster of the Shilpasena program looked into displaying over 500 innovations of local inventors and there were also programs to commercialize these inventions. As it is important that the private sector contributes to the commercialization of these inventions, this exposition also provided an opportunity for inventors to create a link with the private sector, to assist in the economic development of the country.

The Shilpasena exposition contributed somewhat to Sri Lanka's progress in the science and technology field. The country's innovation index rising to the 85th rank in 2022 from the 89th rank in 2019 seems amply to testify to this.

Sri Lanka must adapt to the fast-changing global landscape and cannot solely depend on cheap labor, thus the country must shift towards providing quality products while building a world class technology industry and creating policies which would incentivize innovation and the retention of talent in the country.

However, in order for innovation and the production of high-tech products to take place in a country, there needs to be certain institutional arrangements too provided for these individuals. These arrangements specifically need to have a culture of zero tolerance for bribery and other forms of corruption. As of now, those involved in the process of creating innovative products could benefit from assistance from the World Intellectual Property Organization (WIPO).

The WIPO could support countries like Sri Lanka in this regard with the many free patent databases they possess, with standardized formats that allow searching for specific information such as the inventor of the patent. However, Sri Lanka needs to work towards utilizing the free patent databases and resource of the WIPO to analyze technical data to enhance GDP and innovation.

Sri Lanka's Intellectual Property Act No. 36 of 2003 was amended in early 2022. It allowed the National Intellectual Property Office (NIPO) to register Geographical Indications (GI) on products that had specific geographical origins to the country. Accordingly, Sri Lanka obtained the GI certification for Ceylon Cinnamon, Ceylon pepper and Ceylon coconut and other similar agricultural products.

In addition to these measures, other strategies such as raising awareness on intellectual property on a district secretariat level, bringing in technical training into the school system to empower the youth and creating competition could all contribute largely to the growth of science and technology in Sri Lanka.

Moreover, one could also observe that in Sri Lanka, there tends to be a high degree of gender disparity associated with innovations and patent applications. It is reported that most females are unwilling to obtain patent rights for their innovations, and this takes place due to many reasons such as the lack of understanding of Intellectual Property Rights.

The low levels of patent rights held by females impact the country's statistics on innovation as this number is a crucial factor in determining the involvement of females in innovation and creativity.

According to estimates by the National Intellectual Property Office (NIPO), between the years 2010 and 2022, there were approximately 25 female patent applications during the last five years, which only add up to 8% of total patent applications.

It is interesting to note that women in Sri Lanka are involved in the field, terms of research and development, compared to the other countries in the South Asian region. However, the numbers tend to be at extremely low levels, especially in patents, journal publications, and other types of commercialization.

Out of the many reasons that could be leading to this underrepresentation of women in the field pf innovations and creative, in addition to the lack of awareness on Intellectual Property Rights, it can also be seen that lack of incentives, institutional support are also factors impacting these low numbers.

There are many strategies that Sri Lanka can adopt to get over the gender disparity in the fields of science and technology. The country needs to encourage more females to participate in patent intensive R&D fields, while also more awareness programs need to be established to educate the women on the importance of Intellectual Property Rights.

This can be done by research universities collaborating with some key stakeholder organizations such as NIPO, WIPO, and the National Innovation Agency.

Sri Lanka should also look into promoting gender inclusive innovation policies and most importantly it is vital that the country maintains an accurate and updated database that captures the female participation in innovations.

Looking at Sri Lanka's interaction with other countries in the region to promote and develop its Science and Technology sector, we could see that science and technology cooperation between India and Sri Lanka focusing on areas such as waste-water technologies, sustainable agriculture, aerospace engineering is a successful measure to leverage the level of innovation in the country and the region.

Approximately 550 Sri Lankan nationals have been able to obtain training in some of the Indian institutions, which focus on areas like biotechnology, renewable energy and medical research under the e-ITEC program. Due to India's neighborhood first policy, its cooperation with Sri Lanka in the areas of science and technology can be expected to have certain improvements because of the collaborative work between Sri Lanka and India.

Since science and technology is a key enabler of sustainable development. Taking steps to make improvements in the field of science and technology will help the world in achieving its 2030 agenda of sustainable development.

In order for Sri Lankan to maximize its population's participation in science, technology and research it is vital that there is a systematic mechanism that would encourage the community to involve in the innovative culture in the country. The country needs to have reliable policies pertaining to science and technology as well.

There have been a number consistent science and technology policies that successive governments have come up with from the early 1990s like the comprehensive statements that were drawn by a Presidential Task force in the early 1990s, the Natural Resources Energy and Science Authority (NARESA) in 1995 and the National Science and Technology Commission (NASTEC) in 2002 onwards.

The National Science and Technology Policy that is in use as of today aims at strengthening science and technology through the application of knowledge and technologies and on capacity building. This policy has been developed by giving special attention towards maintaining the material and social wellbeing of the people of the country, while also protecting the environment and at the same time addressing the sustainable growth and development needs.

Some of the policy elements of the National Science and Technology Policy can be "Fostering a national science and innovation culture that effectively reaches every citizen of the country", sustaining and progressively increasing the resource base of scientists and technologists necessary to respond to the developmental needs of the country, and recognizing the key role of science and technology as an important and essential item in national development.

The reasons for Sri Lanka lagging in science, technology, and innovations can be many. There are a number of barriers that have been continuously contributing towards this and although these barriers have reduced more or less over the years, they still tend to restrict the creative innovators and inventors of the country.

Some of these barriers could be the lack of legal recognition, issues with funding in the different stages, lack of support from the existing business world of Sri Lanka towards these innovators, and the Sri Lankan education system, which is responsible for creating the foundation in building a strong science and technology driven community.

Science and technology is thus one of the key areas that countries like Sri Lanka should look to bolster its stagnant economic growth. As a country possessing much potential to move forward in producing high-tech exports, there needs to be implementable plans that would drive the country towards achieving these export goals.

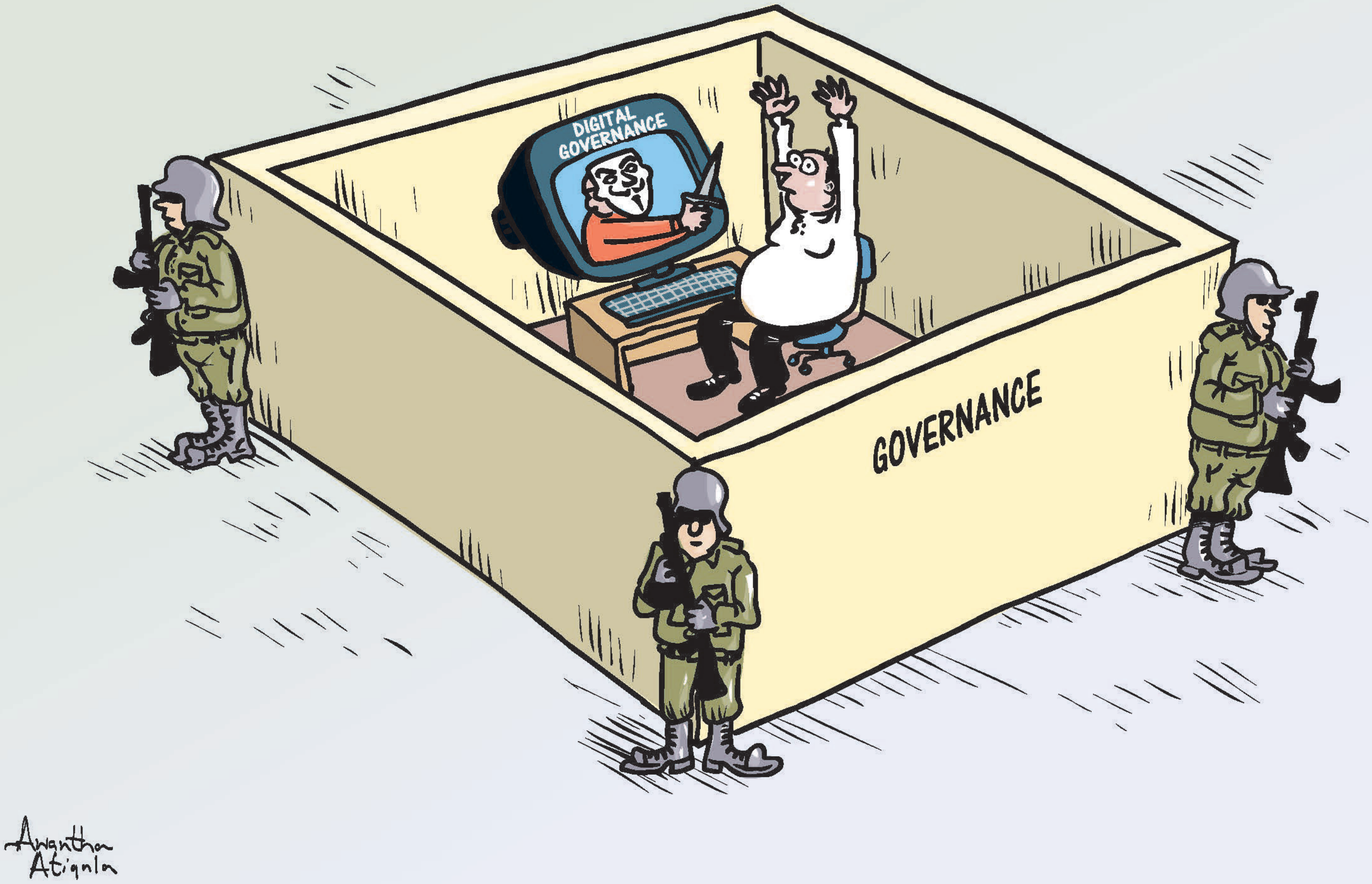

DIGITAL COOPERATION

Digital cooperation and digital diplomacy are novel concepts that governments across the world have adopted in response to growing dependency on digital platforms for communication. The growth of digital diplomacy started experiencing a steep rise with the outbreak of the COVID19 pandemic in early 2020 as restrictions on travel and movement made people homebound and increased their dependency on technology.

It was seen during the pandemic how countries used social media and other digital platforms as an effective medium of communicating with their citizens who were in quarantine. This trend has continued the post-pandemic period with digital diplomacy acting as a faster and a cost-effective mode of delivering diplomatic services.

While most countries turned to technology to deliver diplomatic services via digital platforms with the outbreak of the pandemic when they were left with no other option, there were a few countries such as Germany, Russia, and India which had utilized their digital platforms to strengthen their foreign policy years even before 2020.

One of the earliest examples of this could be the Earth Summit held in Rio de Janeiro in 1992 where, for the first time, negotiations were conducted via emails. Moreover, the Arab Spring can be identified as the origin of digital weaponisation where majority of the young recruitments for the Jihadi movement in 2008 was done using digital platforms.

For most of the less developed countries, digital diplomacy and the field of ICT creates an opportunity to integrate into the global market by competing with the high value economies. The world is now rapidly transforming at an extremely fast pace of transformation in the digital world. Traditional trade, whether it be domestic or international, is fast becoming obsolete and less competitive and trade is gradually becoming more dependent on digital platforms.

While the developed countries are going through rapid digital transformation, developing countries like Sri Lanka need to come up with policies and strategies to keep up with this trend.

Service exports can be an area of competitive advantage for Sri Lanka. Tech Policy Service Expertise (TPSE) is in demand from the global technology giants who consistently seek tech friendly policy climates in Asia to set up shop. Sri Lanka's accessibility and cost efficiency can transform these tech firm interests into investments. Proactively marketing Sri Lanka as an alternative base for tech firms from its current host nations, must be done both systematically and with synergy. Digital media and information technology policy cooperation are avenues in which Sri Lankan organizations have already pioneered creating precedence for countries in the rest of Asia. This can elevate Sri Lankan skills to the world policy realm and also earn much needed foreign exchange. Factum is leading SafeWebLK in coalition with like-minded organizations to develop Asia's first ever Code of Practice – a policy for harmful content which acts as a super structure to address harmful content by tech firms in addition to its own community guidelines and community standards. Hashtag Generation, another Sri Lankan start-up has become one of the region's leaders in building robust systems for media insights and expertise in content policy. Such service expertise also helps Sri Lanka export diversification.

As stated by the World Trade Organization (WTO), trade could become more cost effective in terms of transportation and production of goods with the growth of new technologies. For instance, transportation cost of trade could be reduced to a large extent by effective route planning done with the use of GPS. Distribution and delivery of the raw materials to the final products can all be thus carried out in a much more cost-effective and efficient manner.

Trade regulations and other obstacles that hinder the smooth flow of products across borders too can be resolved through digitalization. Especially for Sri Lanka, which is now facing many import-related issues following the massive economic downturn that it had been experiencing for over a year, it is important that the country navigates itself towards some of the digital measures that majority of the other countries follow to reduce the costs of crossing borders. Artificial Intelligence, by addressing some of the technical and regulatory issues, can reduce costs relating to crossing borders to a large extent.

However, although most countries, be they developed or developing, have made progress in terms of digital connectivity, this growth does not seem to be uniform across the countries. Given this situation, majority of the developing countries like Sri Lanka would find it challenging to compete with the growing global digital economy.

Sri Lanka could be recognized as a country that has the potential to succeed in these attempts to have a more digitalized country although it is still in its early stages of adapting to digital diplomacy or digital cooperation. The level of engagement the government has on digital platforms is currently limited with only few of the governmental bodies and individuals utilizing their social media platforms and other digital platforms to carry out diplomatic activities.

There seems to be many hurdles that Sri Lanka faces in achieving its digital diplomacy goals like the lack of ICT literacy among the citizens and the lack of formal accessible digital diplomatic procedures in the country. However, despite having these challenges, it is important that Sri Lanka works towards enhancing digital diplomacy to successfully achieve its foreign policy goals.

It is reported that as of 2023, internet users in Sri Lanka were 14.58 million and internet penetration was at 66.7 percent. 32.9 percent of the total population in the country which adds up to 7.20 million of Sri Lankans were social media users in January 2023. Cellular mobile connections in Sri Lanka during the early parts of 2023 were up to 165.5 percent of the population.

The number of internet users in the country saw an increase of 43,000 between 2022 and early 2023. However, these figures may underrepresent the reality and the actual data for digital growth in Sri Lanka could be way higher than these figures. All these statistics are attestations to the successful digital growth of the country.

The National Fuel Pass QR code system that Sri Lanka initiated in 2022 can be looked at as a successful measure taken by the country in digitalization by overcoming most of these hurdles and challenges. The economic crisis of Sri Lanka in 2022 which in turn created a crippling fuel shortage was seen as an opportunity for growth in technology in the country. This QR system was a demonstration of the problem-solving capacity that the country possessed and also on the efficiency and the convenience that digital platforms can bring.

The system's success was manifested through the easing of the fuel queues across the country, and it can also be recognized as a turning point in national tech literacy in Sri Lanka. Although there had been many attempts especially during the height of the COVID19 pandemic to implement the use of QR codes for various purposes, the National Fuel Pass QR can be identified as the most successful of these attempts.

The success of the fuel QR code system which drew foreign attention to Sri Lanka, and many other such initiatives to strengthen the country in terms of digitalization, like the quick adoption to cashless payment systems are all attestations to the country's massive potential to grow in the digital landscape.

In addition, there are several local digital payment platforms like WEBXPAY, PayHere, HelaPay, and FriMi all of which have carried out millions of transactions within a short span of time along with the many different ride-hailing, food delivery, and grocery purchasing mobile applications like PickMe, which also manifest Sri Lanka's capacity to progress digitally. Some of the other major initiatives that Sri Lanka has already stepped into could be E-commerce platforms like Kapruka.

Kapruka.lk is one of Sri Lanka's leading e-commerce platforms, which transformed Sri Lanka's e-business sector. Kapruka Cross Border has become a successful strategy to take forward Sri Lankan brands that are wanting to be recognized by global e-commerce platforms like Amazon and eBay. It has been a major contributor towards the strengthening of the dollar inflows into Sri Lanka at a much-needed time.

In addition to Kapruka, there are other e-commerce giants in the South Asian region driving Sri Lanka's e-commerce sector towards achieving global recognition as well. Daraz is one such platform. Having its roots in Pakistan, Daraz is used in most of the countries in the South Asian region, including Bangladesh and Nepal.

Throughout the crisis in Sri Lanka this online platform played a pivotal role in assisting the country navigate through some major logistical challenges. Although most of the sellers functioning on Daraz are local sellers (up to 97-99%), it is interesting to note that there are several overseas sellers as well who were equally impacted by the crisis in Sri Lanka and the import bans that were imposed in the last two years.

The platform also has taken several steps to further expand the E-commerce sector in the country. The "Daraz Connect" program is one such initiative. This program had been introduced to educate the rural sellers on selling their products online and to help them in further improving their products.

What's most interesting about this E-commerce platform, which is not merely for the selling of products, is the number of other important measures and programs they have come up with to help empower the citizens of the country.

The Daraz Future Leaders Program too is an initiative set up by the company to encourage the youth to join the Daraz team and to accelerate career growth. The youth being the focus group is mainly due to the large number of their representation in the field of E-commerce in comparison to other age groups.

The founder of Daraz, Bjarke Mikkelsen visited Sri Lanka in early 2022 and during this visit of his, discussions were held on the company's commitment towards supporting Sri Lanka's digital economy grow.

He also emphasized on the many projects and programs that were being carried out by the company to support and to empower sellers, women entrepreneurs and also the consumers. During this visit, there were also discussions on building an ecosystem in which there will be more opportunities in the e-commerce sector which would be accessible to all Sri Lankans.

Additionally, initiatives taken to digitalize the operations of the stock market in Sri Lanka too could be a huge step in the digital revolution of the country. The Securities and Exchange Commission (SEC), together with the Colombo Stock Exchange (CSE) have come up with an initiative to digitalize the capital market in Sri Lanka and to grant citizens access to the Colombo Stock Market with much convenience.

By the digitalizing of the capital market, the two parties had set out to bring in innovative technology infrastructure that would capture each and every segment of capital raising which in turn would be of massive support to entrepreneurship in the country enabling many new thinkers and innovators to emerge.

The latest and most transformative development in the tech industry across the globe which has become the talk of the town is ChatGPT, an AI chatbot developed by OpenAI, a San Francisco based startup.

The chatbot has now become the talk of the business world and it can be seen that many other tech companies are coming up with rivals to this platform. However, this technology has become a quite debatable topic especially within the education sector as most often, students have used this platform to generate entire essays and hackers too have been using this chatbot to generate malicious code.

Nevertheless, one cannot completely dismiss the importance that technology has in the field of education. This was to be seen during the height of the Covid-19 pandemic in Sri Lanka and across the world. Most public schools in the country were forced to adopt to distant learning methods when schools were shut down during this period.

Virtual education, which was quite a new concept to Sri Lanka started to thrive during the post pandemic period. However, according to statistics, most rural areas in Sri Lanka do have obstacles in accessing these digital platforms and hence a majority of the students in these areas faced numerous challenges. Virtual teaching also requires many skills, and it was seen during this time that Sri Lanka is lacking the necessary training for these skills.

Despite having many challenges and hurdles, we see that even today, while almost all of the public schools are open for students, online education keeps continuing and opening doors to many career opportunities especially for the youth. Many qualified Sri Lankan teachers also utilize these online platforms to educate children across the world. Given this situation, it is extremely important that Sri Lanka puts in effort to improve the training in ICT skills among the youth, improve the quality of education and leverage innovation in the ICT sector.

Sri Lanka in its path towards improved digitalization also needs to be more exposed to features like ChatGPT while being able to weigh its pros and cons and utilize it in a beneficial manner.

For instance, the school's system can use this platform to improve the creativity of the students and Sri Lanka being a tourist hub, can also make use of this feature to promote tourism and the country. Software specialists in Sri Lanka also can contribute to making substantial developments to the AI chatbot by introducing a Sinhala ChatGPT model that would suite the needs of majority of the Sri Lankans.
Although there have been a number of debates around the world regarding the development of Artificial Intelligence, it is important to note that with the growing dependency of the world on technology, technological advancements like AI could be tools that can increase efficiency in many sectors.

The medical sector is one such area where AI would be able to do most of the complex tasks such as improved accuracy in diagnosis and treatment, making the healthcare system much more efficient by automating most of the processes, and as an effective patient monitoring tool where AI monitor real time data of the patients from medical sensors. which would eventually help the medical professionals easily detect abnormalities and be effective in their treatments.

Nevertheless, in order for the country to reap the said benefits of its potential in the ICT industry there needs to be incentives provided to both the private and the government sectors to encourage digitalization.

It is only then that there would be more opportunity to explore various different strategies and to be innovative in utilizing ICT in a globally competitive manner. There needs to be more implementable standardized plans to increase the online presence of the governmental departments and officials and it is extremely important that there are e-literacy training programs specifically for these government departments.

Sri Lanka could also by taking as examples most of the other countries across the world direct the Embassies and High Commissions of the country to a larger social media presence especially on platforms like Twitter and Facebook.

In addition to this, with India launching its commercial 5G services in October 2022, discussions on Sri Lanka following the footsteps of its neighbour were becoming prominent during the period. However, with the escalation of the economic crisis in the country in 2022, stakeholders questioned the likeliness of launching 5G services due to the heavy financial burden that the consumers will have to bear given the current circumstances. However, with the rapid growth of 5G technology across the world, Sri Lanka too will have to work on keeping up with these growing changes.

The economic crisis is nonetheless one out of the many different challenges and hurdles Sri Lanka has to face in its attempts for improved digitalization. During the past few years, there have been a number of online conspiracies and campaigns that have hindered the growth of the country's ICT industry.

Moreover, cyber-crimes pose a huge threat to the country with the country being a soft target for many cybercriminals. These cybercriminals have the ability to disrupt societies through all their various activities hence it is extremely important that these crimes are recognized and mitigated proactively.

It is important that the government of Sri Lanka takes the lead in initiating Cyber Security Education Programs and fund training centers to educate the citizens on e-literacy and to spread awareness among them on the consequences of data breaches.

Cyber diplomacy, on the other hand, could be an extremely effective measure to mitigate cyber threats. Cyber diplomacy is essentially the use of diplomatic resources and the performance of diplomatic functions to secure national interests with regard to cyberspace. Through such channels, nations could come together to multilaterally to engage in carrying out acts to mitigate shared threats and cyberwarfare.

Although Sri Lanka is not utilizing its full potential in digital diplomacy, it is interesting to note that there are currently certain strategies that the country is following to enhance digital cooperation. The Information and Communications Technology Agency (ICTA) has collaborated with the government many times to this end.

One of the key national policy objectives of Sri Lanka is to transform the country into a technology-based society. This would include the creation of a digitalized government to make improvements in the delivering of public service to the public. Sri Lanka's first e-government policy was approved by the then Cabinet in December 2009.

The monitoring of the implementation of the policy was carried out by the Information and Communication Technology Agency (ICTA) of Sri Lanka on an annual basis. During the early years after the policy was introduced, implementation of the e-Government policy was at an extremely low level. Reasons for this could have been the complex policy requirements, the policy being too extensive, and policy objectives not being too clear.

The ICTA with the aim of creating a "Digitally Inclusive Sri Lanka" introduced the Digital Sri Lanka program, which focused on enhancing the digital competency of the government and the society as a whole in order to address some of the vital development challenges of the country.

The Digital Sri Lanka strategy hence strives to drive the country towards reaping dividends from a world that is now digitally driven. This strategy mainly focuses on five transformative pillars of digitalization which are Digital Economy, Digital Government, Digital Laws and Policies, Digital Services and Digital Technology. The Digital Sri Lanka strategy focuses on achieving many cohesive national digital goals.

Out of these most recent steps taken to help Sri Lanka in its digital growth, the launch of the DIGIECON2030 program, a digital economy 2030 Master Plan took place in April 2023. The goal of this program is to transform Sri Lanka into an inclusive digital economy. Through this initiative, the government also expects to facilitate scaleups for a number of innovative SME's and startups. This program too can be seen as an initiative aiming at a digitalized Government Sector in Sri Lanka.

Digital diplomacy could be more effective in strengthening ties between states than traditional diplomacy. Facilitating state and non-state interactions, via the advancement of direct public engagements, digital diplomacy, or digital cooperation can help in developing and strengthening partnerships among states. Here it is vital that countries like Sri Lanka take steps towards keeping up with the growing global technological landscape.

CLIMATE AND ENVIRONMENT

The rapid change in global temperature and weather conditions is commonly identified as "Climate Change." Climate change has seen an increase in the recent past with the rise in globalization and rapid industrialization and other human activities. As a result, occurrence of natural disasters too is on the rise in the past few decades and the global climate is now at a precarious point with rising sea levels, increasing temperatures, floods and other natural disasters on the rise.

In South Asia specifically, climate change is a topic in desperate need of more discussion. Most of the countries in this region experience the consequences of climate change on a regular basis with a large number of natural disasters such as drought, floods, landslides occurring periodically. According to predictions, it is said that approximately 62 million will be displaced by 2050 owing to this issue in the region.

The term "climate refugees" is used to describe this segment of the population forced out of their habitats due to climate change. According to World Bank reports, South Asia is currently embracing a "new climate normal" through which the region is subjected to intensifying heatwaves, floods, drought, and other natural disasters.

Climate change, which has become a focal topic across the globe and especially in the South Asian region as these changes, also pose threats to the functioning of the economies of these countries as they regularly experience different types of disasters.

The resolution of this issue does not seem to be an easy task since climate change and its repercussions are all directly the result of human action like deforestation, environmental pollution, land and water resource pollution and other similar activities.

In addition to these causes, we also notice that in South-East Asia, over-exploiting of marine resources makes this issue harder to resolve. According to the Global Climate Risk Index, Vietnam, Myanmar, the Philippines and Thailand stand among the 10 countries in the world most affected by climate change in the past 20 years.

Being a small island nation in South Asia, Sri Lanka too has been hit hard by the effects of climate change over the past few decades. The numerous natural disasters that have been affecting the country for many years are testimony to this.

The issue of rising sea levels, extreme heat levels, occasional floods and landslides keep impacting the lives of the citizens of Sri Lanka in their day to day lives. Not only the citizens, but these consequences of climate change in Sri Lanka, keeps affecting the stock of natural resources the country possess.

The most frequent natural hazard that has occurred in Sri Lanka over the decades are floods. Storms, landslides, and drought are the disasters that are common to the country although their occurrences are not as frequent as floods.

Sri Lanka being a largely tourism dependent nation, these adverse effects of climate change takes a hit on its tourism industry and the country's overall economy as well with the decline in tourist arrivals due to the floods, droughts, landslides and also due to the depletion of natural resources that act as tourist attractions especially in the coastal regions of the country.

Moreover, these disasters also adversely affect the livelihood of the majority of the rural population of the country since they are heavily dependent on agriculture for their livelihood. Rising sea levels and coastal erosion affect the entire coastal region of Sri Lanka which houses approximately 50% of the country's population.

The most frequent and common forms of natural disasters that Sri Lanka experienced in the recent past are floods, landslides, heavy winds all of which take place as a result of the monsoons.

During the Southwest monsoon period in 2022 that intensified rainfall in Sri Lanka during the first week of August 2022, many provinces such as the Northern, Central, Western, Southern, and Sabaragamuwa provinces were badly affected, leading to loss of lives as well as damage to property. The Disaster Management Centre (DMC) stated that 4,000 families have been affected as of 8 August 2022 across ten districts.

According to historical records of Sri Lanka's natural hazards, the 30 year period between 1974 and 2004 indicate that the levels of floods and droughts has been on the increase.

The Southwest monsoons experienced between the months of May and September cause heavy flooding mainly in the Western and Southwestern provinces, while the Northeast monsoons that occur between December and February annually are the cause for the flooding in the Eastern, Northern and the North Central provinces of the country. During the other periods of the year, most parts of Sri Lanka are drought-stricken.

Landslides, rockfalls and the collapsing of retaining walls led to many of the main roads and railway tracks being blocked in the Nuwara Eliya and Kandy districts. In addition to this, many houses in the Ratnapura district too were damaged by flooding.

It is seen that especially during the past two decades, the intensity of these landslides has been increasing in the highland region of the country. Causes for this increase can be identified as the geographical changes in the highland regions, deforestation in addition to the occasional heavy rains.

Although the primary cause of these monsoon rains are the seasonal shifts in the winds due to the changes that take place in the temperatures of the land and water, research show that climate change and global warming increases the fluctuations in the monsoon. This may result in extremely long dry periods or short intervals of heavy rainfall. Predictions also state that the more global warming continues, the more the monsoons will strengthen with increased overall rain.

The Northern region of Sri Lanka also experiences occasional cyclones which, although are not as severe as the other disasters, are projected to increase in frequency and magnitude in the future. These cyclones are mainly experienced during the period of November- December.

While Sri Lanka has had to tackle these consequences of extremely heavy rainfall on a regular basis over the past years, it should be noted that the country has had to deal with these while looking into other major environmental threats like air and water pollution. Rapid deforestation in the country has been having a direct impact on the clean air which in turn makes the process of combating heat through a natural cooling system a difficult task.

The issues of deforestation in Sri Lanka came to light with the discussions around the deforestation in the Wilpattu National Park area a few years back, though that had been a problem for many years before as well. It is said that the forest density in Sri Lanka back in the late 1800s was 82% and the average annual loss of the country's forest region between the years 1990 and 2000 was 26,800 hectares. Accordingly, the average annual deforestation rate at the time stood at 1.14 percent.

The forest loss in Sri Lanka between the 19 years from 2002 to 2021 was 5.3%. The natural forest region of Sri Lanka in 2010 was 3.53Mha and by the year 2021, the country lost 13.3kha of forest which also means that the carbon dioxide emissions was equivalent to 5.03Mt.

Furthermore, industrial and commercial activities in the country that release pollutants such as various chemicals to water bodies like the rivers and lakes have limited the country's access the clean water. This too has resulted in health risks to the citizens of the country.

One of the most recent consequences of climate change that impacted Sri Lanka was the sudden drop of air quality across many parts of the country during December 2022. The country's Air Quality Index in most areas was between 150 and 200 during this period. The reason for this unexpected drop in air quality was the increase in the levels of fine particles in the atmosphere to a level much higher than that which is considered normal. During this period, the public was prone to a number of respiratory issues.

The low pressure that developed in the Bay of Bengal caused a change in in the wind patterns as a result of cyclonic conditions and consequently caused air pollutants to enter Sri Lanka from the Indian subcontinent. The situation created a much larger chain reaction with the level of pollutants in the atmosphere cutting down the solar radiation, which eventually caused unusually cold weather across the country which became detrimental to the heath of sensitive animals and humans.

However, this drop in the Air Quality Index saw an improvement within a few days as expected. Nevertheless, it should be noted that Sri Lanka still experiences high levels of air pollution on a constant basis. Worryingly, air pollution has increased in most regions of Sri Lanka including Colombo, Kandy, Puttalam, Vavuniya and Jaffna districts. It rose to the highest possible levels in the Colombo district.

The main causes for air pollution could be identified as burning of organic waste, the byproducts of the agricultural industry and vehicle emissions. Vehicle emissions tend to be the most prominent cause for air pollution especially in the South Asian region as most vehicles do not qualify to pass the regulations on emission control. It is therefore extremely important that countries take steps towards tackling these issues that have contributed to the high levels of air pollution.

The extreme heatwave that many of the districts of Sri Lanka faced during April and the early parts of May 2023 too, was a challenging time for the people. Most districts experienced an average temperature of about 35C during this period and the Department of Health had to issue regular warnings to the public on the detrimental effects of exposure to extreme heat on the human body and issue instructions to the public on safeguarding themselves heat stroke, dehydration etc.

The heatwave posed serious risks to the elderly, infants, children, pregnant mothers, and also to workers whose work requires long hours in the sun. Despite warnings to the public of health issues such as heat strokes, heat cramps, heat exhaustion and dehydration, several deaths due to heat strokes were reported across the country.

Heatwaves like that which Sri Lanka experienced in April- May heighten the effects of climate change. As a result, drought, wildfires etc. can be expected. The indirect effects of these heatwaves could be seen as an increase in greenhouse gases caused due to the generation of thermal and coal power as a result of the increased consumption due to the high temperature.

All of these consequences of climate change largely affect the poor and the most vulnerable parts of the population. The rise in temperature and the rainfall patterns that keep changing from time to time impact the productivity of the agricultural sector, seriously impacting the livelihoods of farmers leading to loss of income and pushing them further into poverty.

Extreme weather conditions can also have a serious impact on the health of the population with a rise in infectious and vector-borne diseases. Illnesses could see a decline in their health which would in turn impact their productivity and eventually their living standards especially during an already economically challenging period in Sri Lanka.

It is also interesting to note how the economic crisis situation in Sri Lanka itself has contributed towards environmental issues. In an effort to cut down on imported fertilizer costs, the Sri Lankan government introduced a policy to switch to organic farming with a ban on chemical fertilizers. The farmers at the time were not quipped for a sudden shift to organic farming as the policy was implanted with no proper planning.

This sudden shift took a big hit on the yield of the farmers who were completely dependent upon chemical fertilizers. As a result, the production of some the major crops such as rice saw a drastic decline, and this created a problem of food security in the country which forced the import of these products.

World leaders, on many occasions, have come together to address the issues of climate change and its adverse impact on the environment.

The establishment of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) by the United Nations Environmental Program (UNEP) is one such initiative. Built on the membership of 195 countries, the Panel keeps a keen eye on climate change and prepares an annual report on global climate and climate change. Its 2022 report emphasizes that world climate is on a path to reach a global temperature of 1.5C within the next two decades.

The Paris Agreement too addressed the issues of climate change and brought it to the attention of world leaders. This agreement, being a collective effort by all the signatory countries to combat climate and to keep global temperature at 1.5C, also aims at helping poorer nations deal with the issue.

Meanwhile, the 27th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (COP27) was held at the Egyptian coastal city of Sharm el-Sheikh for two weeks starting from the November 20, 2022. This conference too was primarily held to discuss matters relating to climate change and its consequences and to discuss measures to combat them.

Some of the key matters discussed at the conference include the failure of countries to decisively move away from fossil fuels, and the continued rise in emissions. The Conference concluded that there was an "urgent need for deep, rapid and sustained reductions in global greenhouse gas emissions."

Moreover, the final agreement at the COP27 also highlighted that "US$4 to $6 trillion a year needs to be invested in renewable energy until 2030- including investments in technology and infrastructure- to allow us to reach a net-zero emissions by 2050."

The Technology Executive Committee and the Climate Technology Centre and Network of the UN further emphasized plans to increase the usage of transformative technologies to counter the climate crisis.

Other issues such as concerns over methane emissions, reviving damaged eco systems, were also discussed at this conference. The COP27 conference concluded with an agreement to provide a loss and damage fund for those vulnerable countries that are occasionally hit by disasters like floods and droughts. As this was the first time that the need for finance support to respond to loss and damage caused by disasters was addressed, this agreement was lauded across the globe.

Recommendations on the process on how to operationalize the funding arrangements and the fund for consideration and adoption will happen at the COP28.

Addressing the COP27 held in November 2022, Sri Lanka's president Ranil Wickremesinghe stated that the root cause for climate change is the rapid industrialization of the developed countries which leaves the poor to suffer the consequences of environmental issues.

He also mentioned that less developed countries were short of adequate funding because of which combating most of these issues has become a difficult task to them. As a result, these countries have got to face double the jeopardy, having to struggle for economic development while also focusing on protecting the citizens' living standards.

President Wickremesinghe also highlighted the progress of Sri Lanka in addressing the issues of climate change like the commencement of the process of reducing carbon emissions by 14.5% by 2030, initiating a marine spatial planning and the establishment of a Climate Office. He also said that in order to tackle the biggest obstacle in implementing climate action plans – the lack of properly trained experts – the government proposes to establish an International Climate Change University in Sri Lanka.

This university, according to the President would be a trans-disciplinary global centre for green and blue studies and that the university would provide both short term courses and other postgraduate programs in order to build capabilities to mitigate the climate crisis. The President concluded his address by emphasizing on the importance of collective action in combatting climate change and other environmental issues.

However, it should be noted that Sri Lanka tends to face numerous challenges and obstacles in their attempts to tackle the issue of climate change. The country needs to primarily pay attention to deal with some of the common environmental issues like deforestation, urban sprawl, use of agrochemicals, atmospheric pollution by road vehicles and discharge of illegal substances as waste, while on the other hand, Sri Lanka also needs to focus on converting to renewable energy like wind and solar power.

This could be done by being more open to renewable energy projects, especially like solar power. With the current investments that Sri Lanka has got from India on solar power projects, we can be open to more investments for renewable energy projects from other countries as well.

Sri Lanka also needs to adopt the Environmental Impact Assessment (EIA) process as a development tool and not as an obstacle for development. Giving greater powers to environmental agencies to intervene against polluters would help tackle the issue of pollution to a great extent.

Although Sri Lanka in comparison to other developing countries is responsible for lesser greenhouse gas emissions, the country still needs to take measures to minimize the existing levels of contributors to global climate change.

Some of the steps that can be taken here would be reducing the level of greenhouse gas emissions in the transport sector by popularizing and promoting public transportation which would also need to have improvements made to the public transportation sector, promoting sustainable renewable energy in the industrial sector, reducing the generation of waste, proper segregation of waste and improvements in the recycling processes.

Municipal authorities should also pay attention to clamp down on polluters disposing of illicit substances as municipal waste. Sri Lanka should further look into imposing heavy import tariffs on "non-green" products and should become an exporter of green technology. Positive action on COP14 will lead to a positive outcome for Sri Lanka, which could help arrest the currents trends in climate change and environmental damage.

PEOPLE TO PEOPLE TIES

The economic crisis has opened Sri Lanka to other possibilities. Among these are its historical, cultural, and various non-economic bilateral ties. The country's location in the Indian Ocean has, for over a millennium, bolstered these connections. Such connections, for obvious geographical and geopolitical reasons, have revolved around, and centered on, India.

As India's closest neighbor to its south, Sri Lanka has constantly had to account for New Delhi in its foreign policy. On the other hand, the island's location in the Indian Ocean has historically attracted traders, travelers, and imperialist powers, all of whom have stamped their influences on local culture and society.

Being a small island littoral state, Sri Lanka does not enjoy the advantage of economic power and dominance that China and India possess. The latest statistics place countries like Bangladesh above Sri Lanka as well, particularly in the apparel sector.

For these reasons, in pursuit of bilateral ties, Sri Lanka has almost always made use of its historical and cultural connections. To give one example, in the context of its ties with Central Asia, officials invoke its participation in the Silk Route, as well as its Buddhist connection with Central Asia. With advances in archaeological excavations since the 1970s, particularly after the establishment of the Central Cultural Fund, as well as renewed interest in the country's maritime connection with China after the 1990s, Sri Lanka has increasingly turned to such commonalities as a platform for stronger diplomatic ties.

It remains to be seen, however, whether the country has fully tapped into the potential of those ties. Two paradoxical problems can be seen regarding this issue. First, officials never tire of invoking historical commonalities, particularly in the realm of culture, trade, and people-to-people ties, when promoting the country's relations with its partners. Second, the country has not properly explored its potential here in many regions.

Among the latter, one can list Africa, Latin and Central America, and Central Asia. This paradox has ailed Sri Lanka for years, if not decades. Despite recent moves towards conceptualizing a policy for Africa, however, we believe that Sri Lanka is yet to even consider properly how it can delve into, and consolidate its ties with, these regions.

As expected, the crisis has awakened the foreign policy establishment to these regions. Foreign Minister Ali Sabry, in an interview with the authors, noted that Latin and Central America represent viable interests for Sri Lanka. He pointed out that while the island shares more than USD 200 million worth of trade with countries like Mexico, the Foreign Ministry has never considered setting up direct diplomatic ties with them. The Foreign Minister also brought up Central Asia, another region which has, for some mysterious reason, dodged the island's radar.

On the other hand, it is not just peripheral regions, with which Sri Lanka enjoys considerable cultural ties, that the island has failed to consolidate bilateral relations with. What is puzzling is that the country's diplomatic machinery has never truly explored its cultural and historical ties with its biggest partners. The US is perhaps the best example here. In February, the two countries celebrated 75 years of bilateral ties. However, the history of US-Sri Lanka ties goes back by at least 225 years, to 1788, almost a decade before British colonization of the Maritime Provinces. In 2016, US Embassy staff located the graveyard of the first American Consul to Ceylon. What should have made headlines in the local and US press, however, passed by and was barely noticed.

This, of course, is just one example. On the other hand, with certain countries Sri Lanka seems to go for the same general cultural, historical, and people-to-people engagements. For instance, in India, Sri Lanka frequently resorts to the Ramayana.

Today such commonalities manifest themselves in the form of tourist attractions such as the Ramayana Trail. Unfortunately, while these are ingrained in a nation's collective consciousness, the question can legitimately be asked as to whether a country's ties with its closest neighbor would be best served by resorting to a myth which effectively depicts a war between the two states.

Cultural ties can and, in our view, should be used to promote harmony, unity, and goodwill. It is in this view that we find it intriguing as to why Sri Lanka has not used one of its most unique cultural identifiers, Buddhism, more cohesively.

With regard to India, the benefits of pursuing Sri Lanka's Buddhist connection are apparent when considering how India itself appears to be pursuing it in Sri Lanka. India's actions here may well be motivated by China's deployment of Buddhist diplomacy in Sri Lanka.

The advantage that India has there is that it is the birthplace of not just Buddhism, but also the form of Buddhism that has been transplanted in Sri Lanka, whereas in China a long process of cultural syncretism has produced a form of Buddhism which differs considerably from its Theravada, South Asia, and South-East Asian variants.

This is not to say that China and Sri Lanka lack a "Buddhist connection": far from it. But India, with its rich cultural tapestry, and its position as the birthplace not just of Theravada Buddhism but also of the creeds which influenced it, such as Jainism, the advantages of consolidating cultural connections with its closest neighbor are obvious.

In the case of the United States too, the benefits of pursuing these ties are apparent. US-Sri Lanka relations have been, for the lack of a better way of putting it, ambivalent since independence, in particular since 1952, when a pro-Western, pro-US administration was rebuffed in its attempts at cajoling economic concessions from Washington.

When the Sri Lankan government, despite its own alignment with the West, sent a delegation to China and entered the Rubber-Rice Pact later that year, American officials regretted their earlier refusal to grant those concessions. Since then, relations with the US have often taken a turn for the worse, particularly with such episodes as the nationalization of oil companies in the 1960s. In fact, despite a tilt to the West after 1977, Sri Lanka is yet to engage properly on the cultural front with Washington: it seems to be focusing more on economic and defense ties.

There are of course clear enough reasons for this. Sri Lanka's position in the Indian Ocean and its relations with India and China, particularly the latter, have made it an indispensable element in the US's Indo-Pacific Strategy. Like most small states in the Indo-Pacific, Sri Lanka remains wary of the Quad alliance but is also keen to maintain its ties, especially military ties, with Washington.

On the other hand, the US continues to view Sri Lanka through the prism of its military engagements. As at least one academic has pointed out, this has prevented the US from treating Sri Lanka as a distinct state, and from recognizing its individuality in South Asia and the Indian Ocean. That in turn has pre-empted both countries from cementing non-economic, non-military ties.

There are obvious benefits to be gained from pursuing the latter ties. At first glance, there seems to be a wide cultural gulf between Sri Lanka and the US. But the cultural element remains strong, even when accounting for Sri Lanka's rich Buddhist heritage. Indeed, it is intriguing that neither country has delved into the US contribution to that heritage, particularly the intervention of the Theosophical Society in the Buddhist Revival of the late 19th century.

The latter was an undeniably and distinctly American contribution. It did not involve any military or economic element. It was a classic case of individuals from two very different societies, spurred on by common interests, coming together for a cause beneficial to both: a Track 2 diplomatic initiative, in other words.

Sri Lanka's Buddhist heritage, then, represents one way through which the country can consolidate and cement its ties with both traditional and non-traditional partners, from India, China, and the US to Central Asia. On the other hand, can the Island rely on Buddhist diplomacy alone? Reports that the country resorts to Buddhism at high-level multilateral forums to gloss over its failures on the human rights and reconciliation fronts may be exaggerated at one level.

But Buddhism's place in Sri Lanka has, from a diplomatic perspective, traditionally been a double-edged sword. While on the one hand the religion occupies a prominent place in its history, on the

other hand it has managed to secure for the country a somewhat ambivalent press internationally, especially with respect to reports of State patronage of Buddhism, patronage that is often seen to have been given at the expense of the other communities and ethno-religious groups in the country.

As one respondent to our queries on this report observed, moreover, there has been "a fundamental misunderstanding of the role of culture in foreign relations." According to this reading, Sri Lanka has not failed to utilize culture in its handling of bilateral ties; what it has failed to do is home in on its history and culture to strengthen those ties.

For instance, concerning Buddhist diplomacy, Sri Lanka has been content in highlighting its 2,500-year-old history. While 2,500 years is indeed a long time and Sri Lanka's history ranks among the most meticulously recorded in the region, in a global context, such chronologies appeal to very small audiences. In fact, appeals to high culture tend to be lost on people in general, because what entrances most people, here and abroad, is popular culture. It is this popular culture that Sri Lanka is yet to acknowledge or highlight, properly.

What would constitute this popular culture? A recent example would be "Menike Mage Hithe", but a far better example would be "Surangani." Unlike Yohani's hit, which was a cover, the latter was an original, based partly on a Sinhalese baila. It represents, for us, the peak of Sri Lankan culture, for two reasons: because it seamlessly blended in Sinhala and Tamil lyrics, and because it appealed so successfully to mass audiences. Despite the many remixes and covers that "Surangani" has endured over the decades, the original version, by A. E. Manoharan, remains popular.

Appeals to high culture, by contrast, have fallen on deaf ears, even here. A recent example would be Jerry Stalin's "Yarlpanathilirunthu Kolaverida", which was a response to the popularity of Dhanush's "Why This Kolaveri Di?" Written in pristine Jaffna Tamil and pandering to fears of the Tamil language being bastardized by external elements, it did not garner much success on YouTube. Contrast that with "Menike Mage Hithe", which despite being a cover and being a Sinhala song, proved to be so popular that it was dubbed into several Indian languages.

Such middlebrow or even lowbrow works of art have the potential to unite diverse communities, crossing both local as well as foreign borders. While the Sri Lankan government did, rather mutedly, take note of Yohani's song, however, nothing much seems to have been done to tap into the popularity of such initiatives. In all fairness, however, it must be noted that "Menike Mage Hithe" came on eve of the crisis in 2022.

Of course, this is not to belittle the role that high culture plays in shaping global perceptions of a country, particularly a country like Sri Lanka. A recent endeavor which demonstrates the possibilities of marketing Sri Lankan history would be Malwatu Oya Soya.

Written and directed by Dr SinhaRaja Tammita-Delgoda, a leading historian and art historian, Malwatu Oya Soya depicts the history of Sri Lanka's second longest river after the Mahaveli. That history has been recorded before, not least by Sinhalese and Pali Chronicles. But the film, which won several awards internationally, breaks ground by presenting this history visually, within a clear, cogent narrative.

A comparable effort would be Basil Wright's Song of Ceylon (1934). Unlike Wright's film, Malwatu Oya Soya did not receive State backing and was sponsored by a private company. This recalls what Harry Pieris, one of the pioneers of the modernist art movement in Sri Lanka, said about the private sector's contribution to the restoration of Sri Lanka's ancient heritage.

"Should not our creative talent be supported and encouraged by the wealthy businessmen of this country, so that art too could pay big dividends and bring into the country much needed foreign exchange?"

In that sense, the private sector can play a major, catalytical role in marketing Sri Lanka's image abroad through its history and culture. This can be done through not merely documentaries, but also feature films. Here it must be noted that Sri Lanka has won a reputation as a top-quality location for foreign film productions. This was so even before the construction of Ranminithenna in Hambantota.

While a few productions have come to a halt because of the crisis, a number of foreign films and series, like Good Karma Hospital, had established Sri Lanka as an oriental paradise, in effect a refuge from the banal, humdrum, materialist culture of the West.

Whether Sri Lankan directors themselves can use or have used Sri Lankan landscapes to project such an image remains to be seen, however. While recent efforts, like Maharaja Gemunu, are limited to local audiences and nationalist cultural narratives, others, like Prasanna Vithanage's Gaadi, have more creatively used Sri Lanka's beautiful landscapes, within which directors have weaved highly original stories.

Gaadi opened the country to another potentially big source of cultural diplomacy, its own expatriate community. As the director told the authors of this review, the film had enjoyed and continued to enjoy massive success abroad, especially in Western capitals and among Sri Lankan emigres. During the interview the point was raised as to why more efforts were not being made to secure emigres as cultural emissaries to their own country of birth.

Indeed, given the historical connections Sri Lanka has built up over centuries in so many countries, it is intriguing that the government and the Foreign Ministry has not creatively made use of non-traditional platforms, like social media, and the expat community to emphasize those connections. In this respect, it would be apt to note how Sri Lanka's partners, such as China, uses social media to highlight its cultural ties with the island.

At official levels, Sri Lanka resorts to two channels to emphasize these ties: Parliamentary Friendship Groups and tourism propaganda. While the last few years have seen several such groups being formed or revived, such as the Sri Lanka - US Parliamentary Friendship Association, the Australia - Sri Lanka Parliamentary Friendship Group, and the India - Sri Lanka Parliamentary Friendship Group, these have mostly been in response to and contingent on immediate priorities.

To give one example, the India - Sri Lanka Parliamentary Friendship Group was revived after Sri Lanka decided to purchase nano fertilizer from India in November 2021, a decision sparked by the Sri Lankan government's decision to ban chemical fertilizer imports seven months earlier. It is questionable whether such motives can form the basis for longstanding ties, regardless of the high-flown rhetoric about cultural connections that accompany the formation of such groups.

In this regard, it would be instructive to note Sri Lanka's strengths and weaknesses and based on such an assessment to understand how it can cement its bilateral ties on the cultural, historical, and people-to-people fronts. Sri Lanka's geopolitical woes have mainly to do with three countries: India, China, and the US, in that order.

On the other hand, it enjoys vast non-economic ties with almost every country it has diplomatic representation in, directly or concurrently, particularly in Asia and inclusive of the above three countries. These ties have come about by virtue either of its position in the Indian Ocean or its conquest by successive European powers after the 16th century.

While Sri Lanka does invoke cultural ties, we believe that such calls are made to compensate for the country's economic weaknesses. In other words, it is because Sri Lanka does not have economic strength that it resorts to the domains of culture and history.

That underlies another more fundamental problem. Sri Lanka's invocation of cultural-historical and people-to-ties has been inversed to its pursuit of economic ties. Thus, while it constantly advocates cultural-historical ties with countries with which it does not enjoy much trade ties, it mysteriously has strayed away from consolidating historical ties with countries with which it does enjoy robust ties.

The US and India are two clear examples for the second case, while Central Asia and Latin and Central America are two clear examples for the first case. This merely gives the impression that Sri Lanka both pursues people-to-people engagements in the absence of strong economic relations and neglects such engagements when it already enjoys strong economic ties: in effect, a worst of both worlds' scenario, hardly conducive to its long-term external relations.

We believe this should not be the case. Cultural connections, based on people-to-people ties and other engagements, should form the basis of bilateral ties for any country, not just small states like Sri Lanka. On the other hand, it is counterproductive to keep invoking them in the absence of other ways of cementing bilateral relations.

Therefore, while revamping its cultural diplomacy in line with the recommendations above, Sri Lanka should engage in strengthening its economy, simply because no amount of soft power cultural projection can salvage Sri Lanka's foreign policy unless it is buttressed by a strong financial base. As P. K. Balachandran noted in an interview with the authors of the review, cultural ties in themselves mean nothing in the absence of trade.

factum

විදේශ ප්‍රතිපත්ති විවරණය

අලුත් ශ්‍රී ලංකාවක් සඳහා ප්‍රවේශයක්

factum

විදේශ ප්‍රතිපත්ති විවරණය
අලුත් ශ්‍රී ලංකාවක් සඳහා ප්‍රවේශයක්

පළමු මුද්‍රණය	:	2023 සැප්තැම්බර්
උපදේශක කණ්ඩායම	:	ආචාර්ය රංග කලංසූරිය, මන්දනා ඉස්මයිල් අබේවික්‍රම, ඕමාර් රාජරත්නම්, එම්. එස්. එම්. අයුබ්, සහ චාන්දනී කිරින්දේ
ප්‍රධාන සංස්කාරක	:	උදිත දේවප්‍රිය
පර්යේෂණ සම්බන්ධීකරණය	:	සීනත් අයුබ් සහ ශරන්‍යා අබේවික්‍රම
පර්යේෂණ සහාය	:	ආකිල් රියාස් සහ උත්පල විජේසූරිය
පිටු සැලසුම	:	සංජීව පෙත්තාවඩු
ප්‍රකාශනය	:	Factum

Factum යනු ගෝලීය දේශපාලනය, උපායමාර්ගික සන්නිවේදන සහ තාක්ෂණික සහයෝගීතා සේවා පිළිබඳ විචාරාත්මක අවබෝධය, විශ්ලේෂණ සහ ඉදිරිදර්ශන ඉදිරිපත් කරන ස්වාධීන උපදේශන ආයතනයක් සහ චින්තන පර්ෂදයකි. එය ශ්‍රී ලංකාවේ සමාගම් පනත යටතේ ලාභ ලබන සමාගමක් ලෙස ලියාපදිංචි කර ඇත. ජාත්‍යන්තර සබඳතා සහ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය පිළිබඳ විශේෂඥයින් කණ්ඩායමක් සමඟින්, Factum විසින් ජාත්‍යන්තර සහ කලාපීය දේශපාලනය, ආර්ථික විද්‍යාව, පාරිසරික සහ ආරක්ෂක ගැට¨ සහ වෙනත් අංශ සම්බන්ධව ස්වාධීන ප්‍රතිපත්ති පර්යේෂණ, ගැඹුරු සන්දර්භ විශ්ලේෂණ සහ අපක්ෂපාතී විවරණ ඔස්සේ ශ්‍රී ලාංකික සහ ආසියානු විශේෂඥයින් බලමුලු ගන්වනු ලැබේ.

ෆැක්ටම් බහුත්වවාදය, සමාන අවස්ථා සහ සියල්ලන් ඇතුළත් කිරීම සඳහා කැපවී සිටී. එය ආන්තික කණ්ඩායම් ඇතුළුව සියලු ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී කණ්ඩායම්වල සහ ප්‍රජාවන්ගේ අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කරයි.

මෙම ග්‍රන්ථය සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා මග පෙන්වූ, උපදෙස් දුන්, සහ උපදේශනය කළ හිටපු තානාපතිවරුන් සහ විදේශ ලේකම්වරුන් ඇතුළු රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික මණ්ඩලයට කතුවරුන් ස්තූතිවන්ත වෙන්නෙමු

මෙම ග්‍රන්ථයේ දැක්වෙන කාටූන් අවන්ත ආටිගල විසිනි.

29A, මැරීන් ඩ්‍රයිව්, කොළඹ 3.

වෙබ් අඩවිය : www.factum.lk
ඊමේල් : info@factum.lk

සමාජ මාධ්‍ය
Facebook : www.facebook.com/Factum.lk
X or Twitter : www.twitter.com/factumlk
Instagram : www.instagram.com/factum.sl

රටේ පළාත් නමයම ආවරණය වන අයුරින් පවත්වන ලද උපදේශන වැඩමුළු සමූහයක් සහ ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයන් සමග පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡා විසිපහකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක තොරතුරු මෙම ග්‍රන්ථය සඳහා පදනම් විය. රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික සේවයේ දැනට සිටින සාමාජිකයින්, විශ්‍රාමික විදේශ ලේකම්වරුන් / වරියන්, තානාපතිවරුන්, තානාපතිවරියන්, සන්නද්ධ හමුදා උසස් නිලධාරීන්, පරිපාලන සේවයේ සාමාජිකයින්, සිවිල් සංවිධාන නායකයින්, ආගමික නායකයින්, පෞද්ගලික සහ වාණිජ ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයින්, මාධ්‍යවේදීන්, ක්‍රීඩකයින් සහ සිනමාව ඇතුළු සංස්කෘතික අංශයේ නියෝජිතයන් ඇතුළු විවිධ අංශවල නියෝජිතයන් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදුකෙරිණි. විශේෂයෙන්ම සියම් මහා නිකායේ මල්වතු පාර්ශවයේ මහා නායක තිබ්බොටුවාවේ ශ්‍රී සුමංගල මහා නාහිමිපාණන් වහන්සේ සහ ආදිවාසී නායක ඌරුවරිගෙ වන්නියලැත්තන් ගෙන් ලද උපදේශනයන් ද මෙහිදී ස්තූති පූර්වකව සඳහන් කළ යුතුය.

රටේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය වෙනුවෙන් තම ජීවිත හා වෘත්තීය කැප කළ බොහෝ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයින්, තානාපතිවරුන්/වරියන් සහ නිලධාරීන්/නිලධාරීනියන් මේ ග්‍රන්ථය පුද කරන්නෙමු

අන්තර්ගතය

හැඳින්වීම 42

තේමාත්මක කලාප වැදගත් කාරණා

භූ දේශපාලනය 44

ආරක්ෂක සහයෝගීතාව 50

පර්යේෂණ සහ නවෝත්පාදනය 54

ඩිජිටල් සහයෝගීතාව 60

දේශගුණික පරිසරය 66

පුද්ගලාන්තර සබඳතා 72

හැඳින්වීම

මුල් පියවරක්

ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය කිසිවිටෙක ස්ථාවරව නොතිබිණි. නිදහසින් පසු, එය විවිධ බාහිර හා අභ්‍යන්තර නිර්ණායකවලට අනුකූලව අඛණ්ඩව වෙනස් වී ඇත. මෙහිදී ශ්‍රී ලංකාව පමණක් විශේෂ වන්නේ නැත. බලවත් රටවල් ඇතුළු වෙනත් රටවල ද විදේශ ප්‍රතිපත්ති සිග්සැග් ආකාරයෙන් වෙනස් වී තිබේ. එක් යුගයක සතුරන් තවත් යුගයක මිතුරන් වී ඇත. එහෙත් මෑතක සිට ශ්‍රී ලංකාව එක් අනන්‍යතා අර්බුදයක සිට තවත් අර්බුදයක් වෙත ඇදෙමින් සිටී. පසුගිය වසරේ ඇති වූ මූල්‍ය අර්බුදය හේතුවෙන් රටට, එහි දේශපාලන යාන්ත්‍රණයට සහ එහි පුරවැසියන්ට එහි විදේශ සබඳතාවල ගමන් පථය සමඟ සම්බන්ධ වීමට සහ එම සබඳතාවලින් යම් ප්‍රතිලාභයක් ලබා තිබේදැයි තක්සේරු කිරීමට බල කරන ලදි.

මෙම ප්‍රකාශනය ශ්‍රී ලංකාව පසුගිය වසරේ අර්බුදයෙන් උගත් හෝ නූගත් පාඩම් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරයි. ද්විතීයික මූලාශ්‍ර මෙන්ම Google ප්‍රශ්නාවලියක් සහ පුද්ගල සම්මුඛ සාකච්ඡා භාවිතා කරමින්, එය ප්‍රධාන ප්‍රශ්න දෙකක් සම්බන්ධයෙන් ගැඹුරින් විමසීමට උත්සාහ කර ඇත. ඒවා නම්, ශ්‍රී ලංකාව දැන් සිටින්නේ කොතැනද, ඉදිරියට යාමට එහි විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් කුමක් කළ හැකිද යන ප්‍රශ්නයි. මෙම ප්‍රකාශනය ශාස්ත්‍රීය නිබන්ධනයක් නොවන මුත්, එය අපට වැරදී ඇත්තේ කොතැනද යන්න සහ අපගේ තත්වය සහ අපගේ ස්ථාවරය වැඩිදියුණු කිරීමට අපට කළ හැකි දේ පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමේ පළමු පියවරක් ලෙස සැලකිය හැකිය. එහි දී අප එක් මූලධර්මයකින් මඟ පෙන්වනු ලැබ ඇත. එනම්, අවසානයේ අපගේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය රඳා පවතින්නේ අපගේ දේශීය දේශපාලනය මත හෝ අභ්‍යන්තර මානය මතය යන මූලධර්මයයි.

Factum හි අපි විදේශ ප්‍රතිපත්ති සාක්ෂරතාවය ශ්‍රී ලංකාවේ සංවර්ධනයෙහිදී ප්‍රධාන සාධකයක් වන බව විශ්වාස කරන්නෙමු. එය මනසේ තබාගෙන අපි පසුගිය වසරේ පළාත් ගණනාවක් පුරා විදේශ ප්‍රතිපත්ති උපදෙස් විමසීම් මාලාවක් පැවැත්වූයෙමු. අවුල් සහගත මාස පහක් තිස්සේ පැවති තෙල් හිඟය, පෝලිම් සහ නිමක් නැති විරෝධතා මධ්‍යයේ පවත්වන ලද මෙම උපදෙස් විමසීම්වලින් අපට ඉහළින් සිටින අය විදේශ ප්‍රතිපත්තිය හසුරුවන ආකාරය පිළිබඳ බිම් මට්ටමේ ජනයාට හැඟෙන්නේ කුමක්ද යන්න පිළිබඳ අවබෝධයක් ලැබිණි. සමහර විට වඩාත්ම සංවේදී විය හැකි ප්‍රකාශය සිදුකළේ ශ්‍රී ලංකාවේ ආදිවාසී ප්‍රජාවේ ප්‍රධානියා වන ඌරුවරිගේ වන්නියලැත්තන් විය හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවට වැරදුණේ කොතැනදැයි කල්පනා කරමින් ඔහු මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය.

> දැනටමත් ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව අතර ශ්‍රී ලංකාව විශ්වාසනීයත්වය ගිලිහී ගොස් ඇති බැවින් විනාශ වී ඇති ගෝලීය ප්‍රතිරූපය යළි ගොඩනැගීම කෙරෙහි ශ්‍රී ලංකාව අවධානය යොමු කළ යුතුය.

උතුරු පළාතේ අපගේ උපදෙස් විමසීම් මගින් තවත් වැදගත් කරුණක් පිළිබඳ අවබෝධයක් ලැබිණි: එනම්, අපට දැන් අවශ්‍ය වන්නේ නැවත ආරම්භ කිරීම නොව, අලුතින් ආරම්භ කිරීම බවයි. ''අලුත් ශ්‍රී ලංකාවක් සඳහා ප්‍රවේශයක්" යන අපගේ අනු මාතෘකාවට හේතු වූයේ එයයි. ශ්‍රී ලංකාව සාම්ප්‍රදායික රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවයෙන් ඔබ්බට සිතිය යුතු බවත් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික අලෙවිකරණය ගැන සිතිය යුතු බවත් දකුණු පළාතේ එක් අයෙකු සිය ප්‍රතිචාරය තුළ සඳහන් කළේය.

මහියංගනයේ වනගත කැලෑවල සිට කොළඹ කොන්ක්‍රීට් වනාන්තර දක්වා සහ උතුරේ සිට දකුණට පවතින ජන හඬ එසේය. ශ්‍රී ලංකාව දියුණු වීමට නම්, එහි ප්‍රතිරූපය හෙවත් විදේශයන්ට ශ්‍රී ලංකාව පෙනෙන ආකාරය පිරිසිදු කරගත යුතුය. ශ්‍රී ලංකාවට කිසිදා මිතුරන්ගෙන් අඩුවක් නොවීය. සිදු වී තිබෙන්නේ මිත්‍රත්වයන් පවත්වා ගෙන යාමට සහ අලුත් මිත්‍රත්වයන් ඇති කර ගැනීමට අවශ්‍ය අධිෂ්ඨානය අඩු වීමයි. මෙම ප්‍රකාශනය මේ සියලු ගැටලු ආමන්ත්‍රණය කරන බව කිව නොහැකිය. කෙසේ වෙතත්, එය අවසානයේ අපට මුහුණ දීමට සිදුවන ඇතැම් ප්‍රධාන ගැටලු සහ තේමාවන් ගැඹුරින් සාකච්ඡා කරන්නට උත්සාහ කරයි.

උදිත දේවප්‍රිය
ප්‍රධාන ජාත්‍යන්තර සබඳතා විශ්ලේෂක

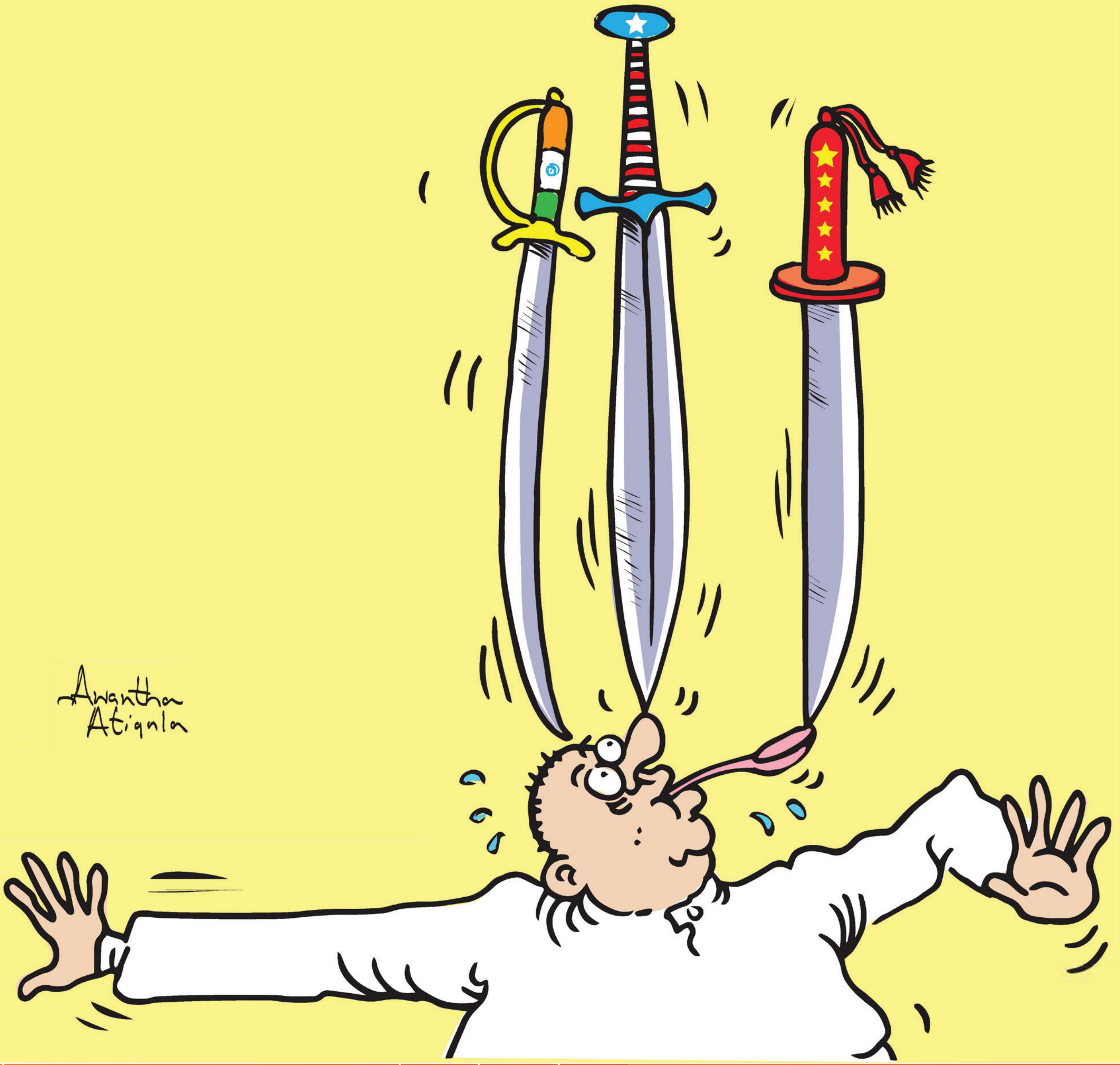

භූ දේශපාලනය

ශ්‍රී ලංකාව 2022 වසරට පිවිසුණේ දැඩි අවිනිශ්චිතභාවයක් සහ අවුල් සහගත තත්ත්වයක් මැදය. ඊට පෙර වසරේ එවකට රජය විසින් දේශීය හා විදේශීය වශයෙන් ප්‍රතිපත්තිමය බලපෑම් ඇති කරන ක්‍රියාමාර්ග මාලාවක් ක්‍රියාවට නංවා තිබුණි. රසායනික පොහොර ආනයනය තහනම් කිරීම එවැනි එක් ක්‍රියාමාර්ගයකි. 2021 දෙසැම්බරය වන විට රජය රට නමැති නැව මෙහෙයවමින් සිටියේ කිසිදු දිශානතියකින් තොරවය. එය ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පවා මතු කළ කරුණකි. ආර්ථිකය ආපසු හැරවිය නොහැකි තැනකට පැමිණ තිබුණද, සුපුරුදු පරිදි ව්‍යාපාර ඉදිරියට ගියේය. 2022 මාර්තු වන විට, බාහිර සාධක නිසා, ව්‍යාපාර බිඳ වැටීමට පටන් ගත්තේය. රජයේ වැරදි කළමනාකරණය හේතුවෙන් බිඳ වැටීම තීව්‍ර විය.

අර්බුදය ඇතිවීමට හේතුව කුමක්ද යන්න පිළිබඳව වාද විවාද දිගටම පවතී. සමහර ආර්ථික විද්‍යාඥයන් රටේ වෙළඳපොළ ලිහිල් කිරීමට සහ ණය තිරසාරභාවය සහතික කිරීමට අසමත් වීම හේතුව ලෙස ඉස්මතු කරන අතර තවත් සමහරුන් පෙන්වා දෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ ණයගැතිභාවයට වඩා ගැටලුව වන්නේ ප්‍රාග්ධන වෙළඳපොළ මත යැපීම බවයි. කෙසේ වෙතත්, අප්‍රේල් මාසයේදී ශ්‍රී ලංකාව පළමු වරට ජාත්‍යන්තර ණය ගෙවීම අත්හිටුවන බව ප්‍රකාශ කර ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල (IMF) සමඟ සාකච්ඡා ආරම්භ කරන ලදි. එම තීරණයත් සමගම, ශ්‍රී ලංකාව තරඟකාරී භූ දේශපාලනික අවශ්‍යතා සමූහයක් මැද සිර විය. ඇතැම් ඒවා අභිසාරී වන අතර සමහර ඒවා අනෙක් ඒවාට වඩා වෙනස් අපසාරී ඒවා විය. නිදසුනක් වශයෙන්, චීනය හිදැස පුරවනු ඇතැයි බොහෝ දෙනා අපේක්ෂා කළ මුත්, ඉන්දියාව ඊට පෙර අවශ්‍ය පියවර ගත්තේය. එහි ප්‍රතිඵලය නම්, දිල්ලිය ශ්‍රී ලංකාව වෙනුවෙන් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට වඩා බොහෝ දේ තමන් කළ බව ඉන්දියාවට ප්‍රකාශ කළ හැකි තත්ත්වයක සිටීමයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එහි විදේශ කටයුතු අමාත්‍යවරයා එසේ ප්‍රකාශ කර තිබේ.

සමාලෝචනයට ලක්වන අර්බුදකාරී කාලපරිච්ඡේදයේ භූ දේශපාලනික ඇඟවුම් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, මූලික සාධකය වූයේ සහ බොහෝ විට සෑම විටම වන්නේ ද ඉන්දියානු සාගරයේ ශ්‍රී ලංකාවේ පිහිටීම සහ ඉන්දියන් සාගරය සඳහා ඉන්දියාවේ අභිලාෂයන්ය. වෙනත් කිසිදු රටක් මැදිහත් වීමට කැමැත්තක් නොදැක්වූ අවස්ථාවක ඉන්දීය රජය විසින් කරන ලද අතිමහත් උපකාරය නොසලකා හැරිය නොහැකිය. කෙසේ වෙතත්, ඉන්දියාව තම සමීපතම අසල්වැසියාට ආධාර සහ උපකාර ලබා දීමෙන් පැහැදිලි භූ දේශපාලනික වාසියක් ලබා ගත්තේය. තත්ත්වය කෙතරම් දුර්වලද යත් ශ්‍රී ලංකාව තිබෙන්නේ නූලක එල්ලෙමින් ඇති තත්වයකය. මතුපිටින් දේවල් සාමාන්‍ය තත්ත්වයට පත්ව ඇතත්, සත්‍යය නම්, ඉන්දියාව ඩොලර් බිලියන 4 සිට 5 දක්වා වන තම ණය මාර්ග සහ ආධාර වැඩසටහන් සඳහා ආපසු ගෙවීම් කරන්නැයි ඉල්ලා සිටියහොත්, ශ්‍රී ලංකාව නැවතත් අර්බුදයකට ඇද වැටීමයි.

ඉන්දියාව එසේ නොකිරීමෙන් කරුණු දෙකක් පෙන්නුම් කරයි. පළමුව, ආත්මාර්ථකාමීත්වයේ පටු දෘෂ්ටිකෝණයෙන් බලන කල, ශ්‍රී ලංකාව ඉක්මනින් ගෙල සිර කිරීමෙන් ඉන්දියාවට කිසිවක් නොලැබේ. ඉන්දියාව 1980 දශකයේදී එම පාඩම ඉගෙන ගත්තේය. රජයට සහ එල්ටීටීඊයට එරෙහිව තම තුරුම්පු ඕනෑවට වඩා ගසන්නට ගිය විට සිදු වූයේ, ලෝකයේ ප්‍රබලතම හමුදාවක් තරුණ ගරිල්ලා සටන්කරුවන් අතින් නින්දිත පරාජයකට මුහුණ දීමයි. එහි නායකයා අවසානයේදී, ඉන්දීය අගමැතිවරයා ඝාතනයට සැලසුම් කර එය ක්‍රියාත්මක ද කළේය. ශ්‍රී ලංකාවෙන් ප්‍රයෝජන ලබාගත හැක්කේ එහි ස්ථාවරත්වය ඇති කිරීමෙන් බව ඉන්දියාව වටහාගෙන තිබේ. එක් ආකාරයකින් සලකා බැලූ විට මෙන්ම අපගේ මතය ද අනුව, 13වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ඉන්දියාවේ බල කිරීම සඳහා හේතු වන්නේ මෙයයි. ඉන්දියාව 13වන සංශෝධනයෙන් ඔබ්බට යාමට කැමති නැත. මන්ද එසේ කිරීමෙන් ජාතිකවාදී කොටස් අවදි වී නැවතත් අවුල් ජාලයක් නිර්මාණය විය හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ අර්බුදයට ඉන්දියාවේ ප්‍රතිචාරය තීරණය කරන දළ තර්කය ද එයයි. අර්බුදකාරී කාල පරිච්ඡේදය තුළ ශ්‍රී ලංකාව සමඟ සබඳතා තහවුරු කරගැනීමෙන් ඉන්දියාව පැහැදිලි, ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍රතිලාභ ලබා ගත්තේය. එහෙත් එය එහි සීමාව ඉක්මවා ගියේ නැත. උදාහරණයක් ලෙස, ශ්‍රී ලංකාව කලින් ලබාගත් ණය සහ අනෙකුත් බැඳීම් පියවන තෙක් තවදුරටත් ඉන්ධන ණය මාර්ග සැපයීම ප්‍රමාද වන බව නිවේදනය කිරීමට පෙර එය මාස ගණනක් බලා සිටියේය. ඉන්දියානු ආයෝජන ව්‍යාපෘති කඩිනම් කිරීම වැනි ක්‍රියාමාර්ග ද ගත්තේ ඉවසීමෙනි. තත්වය ඉන්දියාවට වාසිදායක ලෙස කොතරම් වර්ධනය වී ඇත්ද යත්, වසර දෙක තුනකට පෙර සිතාගත නොහැකි වූ දේ කළ හැකි විය. ශ්‍රී ලංකාව ඉන්දියානු ආයෝජන ප්‍රවර්ධනය කරනවා පමණක් නොව, ඉන්දියානු මුදලින් වෙළඳාම් කිරීම ගැන ද කතා කරයි. රජය සමඟ මීළඟ ගිවිසුමට එළඹීමට පෙර, තත්වය සාමාන්‍ය වන තුරු බලා සිටීමට ඉන්දියාව කැමති බව පෙනේ. ඒ සඳහා දිල්ලිය 2023 මැයි මාසයේදී ඩොලර් බිලියනයක ණය පහසුකමක් තවත් වසරකින් දීර්ඝ කිරීමට එකඟ විය.

මෙහිදී අප සිත්ගන්නා කරුණ නම්, විශේෂයෙන්ම රුසියානු-යුක්රේන යුද්ධයෙන් පසුව සහ බ්‍රසීලයේ ජනාධිපති ලෙස ලූලා ද සිල්වා තේරී පත්වීමෙන් පසු මෑත මාසවල ඉහළ ගිය ප්‍රවණතාවක් වන්නේ ඩොලරය ඉවත් කිරීම සඳහා ඉන්දියාව දරන උත්සාහයයි. ඒ සමග ශ්‍රී ලංකාවේ ඉන්දියාව සමග භූ දේශපාලනික රඳාපැවැත්ම සම්බන්ධ වී තිබේ. මෙමගින් දෙරටටම හානියක් සිදුවන්නේ නැත. ඉන්දියාව ශ්‍රී ලංකාවේ විශාලතම ප්‍රතිලාභියා ලෙස පැවතීම හා ශ්‍රී ලංකාව අර්ධ වශයෙන් ඩොලර් ඉවත් කිරීම කරා ගමන් කරමින් සිටීම අතර සමීප බැඳීමක් ඇත. මෙහිදී ශ්‍රී ලංකාවේ පරමාර්ථය වන්නේ දිල්ලිය සමඟ සබඳතා තහවුරු කර ගැනීම මිස බහු ධ්‍රැවීයතාවක් සඳහා කිසිදු මතවාදී බැඳීමක් නොවේ. ඒ සඳහා එක් උදාහරණයක් නම්, රුසියානු යුක්රේන ආක්‍රමණය සම්බන්ධයෙන් ගෝලීය දකුණේ සෙසු රටවල් සමග පොදුවේ මධ්‍යස්ථ ස්ථාවරයක් අනුගමනය කරන අතර, ශ්‍රී ලංකාව මේ දක්වා රුසියාවෙන් තෙල් ආනයනය කිරීමට තිබුණු අවස්ථාව පාවිච්චි කර නොතිබීමයි. ඒ වෙනුවට, ඉන්දියාව හරහා ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට ශ්‍රී ලංකාව කැමැත්තක් දක්වයි.

ඇත්ත වශයෙන්ම, ශ්‍රී ලංකාව විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් එක මතයක සිට නැති තරම්ය. මෙහි ඇති ප්‍රශ්නය වන්නේ ශ්‍රී ලංකාව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය සහ අනුගමනය කළ යුතු ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද යන්නයි. මෙම වසර මුලදී, විපක්ෂ මන්ත්‍රී ඉරාන් වික්‍රමරත්න බහු පක්ෂපාතීත්වයන් සහිත ප්‍රතිපත්තියක් වෙනුවෙන් තර්ක කළ අතර විදේශ අමාත්‍ය අලි සබ්රි ද ඊට එකඟ විය. ඇත්ත වශයෙන්ම, ශ්‍රී ලංකාව විදේශයන්හි සිය (ආර්ථික) අවශ්‍යතා සඳහා ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතු අතර, නොබැඳී සිටීම වැනි අතීත මූලධර්මවලට ඇති ඕනෑම මතවාදී බැඳීමක් ඊට අඩුවෙන් සැලකීමට සිදුවනු ඇත. එහෙත්, මෙම ප්‍රතිපත්තියට අනුගත වන අතර, අවම වශයෙන් න්‍යායාත්මකව, ශ්‍රී ලංකාව නොබැඳි ගෝලීය දකුණ සමඟ ඇති සබඳතා අත්හැර නැත. Yuang Wang 5 චීන නෞකාව සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ දෙබිඩි ප්‍රතිචාරයට හේතුව එයයි. එයට හම්බන්තොට ඉඩ දීමෙන් ඉන්දියාව කැළඹීමට ලක්වන බව පැහැදිලි වුවද, එය ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණීමට හේතු වූ ශ්‍රී ලංකා නිලධාරීන්ගේ ව්‍යාකූලත්වය හේතුවෙන් එම යාත්‍රාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට ද ශ්‍රී ලංකාවට නොහැකි විය. එය ශ්‍රී ලංකා මුහුදු සීමාවට ළඟා වූ පසු රටට ඇතුල් වීම ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි විය. එම ව්‍යාකූලත්වය 2022 ජූලි මාසයේදී රුසියාවේ Aeroflot ගුවන් යානය සම්බන්ධයෙන් ද දැකිය හැකි විය.

චීනය තවත් අවුල් ජාලයකි. අර්බුදය සහ ඒ සම්බන්ධයෙන් චීනයේ නොසැලකිලිමත් ප්‍රතිචාරය, චීන ණය උගුල් සහ මිලිටරි උපායන් පිළිබඳ බටහිර ආඛ්‍යානවලට ඉඩ සපයයි. මතවාදී දිශානතිය කුමක් වුවත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික විද්‍යාඥයන් චීනයට දොස් පැවරීම හෝ බටහිර ආඛ්‍යාන නිෂ්ප්‍රභ කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කර තිබේ. බටහිර විචාරකයෝ අර්බුදයේ වරද චීනයට පටවති. ශ්‍රී ලංකාවේ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සම්බන්ධයෙන් චීනයේ ප්‍රහේලිකාමය හැසිරීම සැලකිල්ලට ගෙන, බීජිං වෙත ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ ප්‍රතිචාරය බොහෝ දුරට ධ්‍රැවීකරණය වී ඇත. පසුගිය වසරේ අපගේ උපදෙස් විමසීම්වලදී අපි මෙම ධ්‍රැවීකරණය පිළිබඳ අත්දැකීම් ලැබුවෙමු. දකුණු පළාතේ එකගතාවය ලෙස පෙන්නුම් කෙරුණේ එක් මූලාශ්‍රයකින් මෙතරම් ණය කන්දරාවක් ගැනීමෙන් රජයට වැරදී ඇති බවයි. උතුරේ චීනය සම්බන්ධයෙන් දැඩි විද්‍රෝහීත්වයක් දක්නට ලැබිණි. චීනය රාජපක්ෂවරුන් සමග ඇති සම්බන්ධය එම ආවේගයට හේතු විය හැකිය.

කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාවේ අර්බුදයේදී ඉන්දියාව චීනයට සාපේක්ෂව පැහැදිලි වාසියක් ලබාගෙන තිබේ. චීනයේ හැසිරීම කිසිදු පදනමක් නොමැති බව පැවසීම වැරදිය. ශ්‍රී ලංකාවේ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ සාකච්ඡාවලට චීනයේ ව්‍යාකූල ප්‍රතිචාරය බොහෝ දුරට සම්බන්ධ වූයේ ශ්‍රී ලංකාවට ණය සහන ලබා දෙන්නේ නම්, වෙනත් රටවලට, විශේෂයෙන් එහි අප්‍රිකානු හවුල්කරුවන්ට ද, එසේ සහන ලබාදීමට සිදුවනු ඇතැයි යන බියයි. හොඳ හෝ නරක වේවා, ශ්‍රී ලංකාවේ IMF සාකච්ඡා බටහිර ප්‍රාණ ඇපයට ලක්වී ඇති බව චීනයට හැඟී ඇති බව පෙනේ. බටහිර රටවල සහ එක්සත් ජනපදයේ නිලධාරීන් මෙහි සංචාරය කරමින් ඔවුන්ට ලැබෙන ඕනෑම අවස්ථාවක චීනයට දොස් පැවරීම සඳහා භාවිතා කිරීමෙන් චීන ස්ථාවරය සාධාරණීකරණය වේ. වික්ටෝරියා නුලන්ඩ් මේ වසරේ මුල් භාගයේ ශ්‍රී ලංකාවේ කළ සංචාරයේදී චීනය සම්බන්ධයෙන් කළ ප්‍රකාශය මේ සඳහා මෑතකාලීනම උදාහරණය විය හැකිය.

මෙය අපව එක්සත් ජනපදය සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ සබඳතා වෙත ගෙන එයි. එය හොඳම තත්වයන් යටතේ දෙගිඩියාවෙන් යුක්ත වන අතර නරකම තත්වයන්හිදී දුර්වලය.. එක්සත් ජනපදයේ අභිප්‍රාය කුමක් වුවත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතිකවාදී කොටස් දිගින් දිගටම එක්සත් ජනපදය දෙස බලන්නේ සතුරු ආකල්පයෙනි. මෙම සතුරු ආකල්පය බොහෝ විට මනඃකල්පිත බිය මත පදනම් විය හැකිය. එහෙත්, විශේෂයෙන්ම වෙනත් රටවල කටයුතුවලට අත පෙවීම සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජනපදයේ 'කීර්ති නාමයී' එය සාධාරණීකරණය

කරයි. ශ්‍රී ලාංකිකයන් පොදුවේ එම කටයුතු දෙස බලන්නේ අප්‍රසාදයෙනි. මේ සම්බන්ධයෙන්, එක්සත් ජනපදය රට තුළ සිය රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික ව්‍යාපාරය ප්‍රතිසංස්කරණය කළ යුතුය. ශ්‍රී ලංකාව සහ එක්සත් ජනපදය අතර දුර්වල සම්බන්ධතාවලට ජාතිකවාදී කොටස්වලට පමණක් දොස් පැවරීම නිෂ්ඵලය. 2019 දී MCC ගනුදෙනු මතභේදය විසින් පෙන්නුම් කළ පරිදි, වොෂින්ටනය ද වරදකාරී වේ. දිවයින සමඟ ඇති සංස්කෘතික සම්බන්ධතා භාවිතා කර එක්සත් ජනපදයට මෙය විසඳිය හැකිව තිබූ ආකාරය පැහැදිලි කිරීමට අපි XX පරිච්ඡේදයේ උත්සාහ කළෙමු.

ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොව, අධික ලෙස එකිනෙකාගෙන් වෙන්ව බලවත් වූ වූ බහු ධ්‍රැවීය ලෝකයක වෙනස්වීම් සහ විචල්‍යයන් කෙරෙහි සංවේදී ගෝලීය දකුණේ සෙසු රටවල් සම්බන්ධයෙන් ද එක්සත් ජනපදය විසින්ම මෙම උභතෝකෝටික තත්ත්වය අවබෝධ කරගෙන එකඟ වී ඇති බවට ලකුණු තිබේ. ”එක්සත් ජනපදය, චීනය සහ 'නව නොබැඳි' රටවල්” යන මාතෘකාව යටතේ Brookings ආයතනය විසින් සම්පාදනය කරන ලද මෑත කාලීන ප්‍රතිපත්ති සාරාංශයක දී, විද්වතුන් තිදෙනෙකු දකුණු ආසියාවේ, මැදපෙරදිග සහ දකුණුදිග අප්‍රිකා රටවල් සමඟ සම්බන්ධ වීමට අවධානය යොමු කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පෙන්වා දෙයි. චීනයට වඩා වැඩි ඉඩක් ලබාගැනීම සඳහා තරඟ කරනවාට වඩා එය හොඳ බව පවසයි. මෙම කලාපවල චීනයට සැලකිය යුතු ආර්ථික පැවැත්මක් ඇති බැවින් “එක්සත් ජනපදය නායකත්වය දෙන ගෝලීය අනුපිළිවෙල” අනුගමනය කරන්නැයි රටවලට ඒත්තු ගැන්වීමට එක්සත් ජනපදය අසමත් වී තිබේ. සීතල යුද්ධය සමයේ මෙන් “අප සමඟ නොමැති නම් අපට විරුද්ධය” යන පදනමින් තවදුරටත් කටයුතු කළ නොහැකිය. එම නිසා, විකල්ප පරාසයක් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුව තිබේ. එක් විකල්පයක් නම්, ”චීනයේ නායකත්වයෙන් යුතු ක්‍රමය බාධාවකින් තොරව අඩපණ වීමට ඉඩහැරිය යුතුය.”

මෙමගින් අවධානය සම්බන්ධ වෙනසක් නිරූපණය වේ. චීනය සමග සෘජුව ගැටුමට එරෙහිව එහි කතුවරුන් අනතුරු අඟවා තිබියදීත්, එම ලේඛනය විසින් ද ශක්තිමත් කරන්නේ තමන් අත්හළ බව කියන පැරණි චීන විරෝධී අධ්‍යානයමය. එනම්, මෙම රටවල් සහ කලාප සමඟ බීජිං හි මැදිහත්වීම්වලට හාත්පසින්ම වෙනස් ප්‍රවේශයකට එළැඹීමක් එමගින් සිදුවන්නේ නැත. වෙනත් වචන වලින් කිවහොත්, විශේෂයෙන් අප වැනි රටවල් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, එක්සත් ජනපද ශාස්ත්‍රාලිකයින් බොහෝමයක් ද්විපාර්ශ්වික සබඳතා දකින්නේ චීනය සමඟ ඇති තරඟකාරිත්වය මත පදනම්වය. මෙම නිශ්චිත ලියවිල්ලේ ඇති එකම වෙනස වන්නේ, එක්සත් ජනපදය චීන අරමුදල් සපයන ව්‍යාපෘති වළක්වාලීමට නිර්දේශ කිරීම වෙනුවට ඒවා ලබාග න්නා රටවල පවතින මූල්‍ය අර්බුදය නිසා එවැනි ව්‍යාපෘති අසාර්ථක වන තෙක් එක්සත් ජනපදය බලා සිටිය යුතු බව නිර්දේශ කිරීමයි. මෙය වෙනත් වචන වලින් කිවහොත්, අලුත් බෝතල්වල පැරණි වයින්ම වේ.

එපමණක් නොව, පසුගිය වසරේ විරෝධතා සහ එක්සත් ජනපදයේ මැදිහත්වීම සලකිල්ලට ගත් විට ගැටලුව වඩාත් සංකීර්ණ වේ. ප්‍රකට ජාතිකවාදී මන්ත්‍රීවරු වේදිකාවට ගොඩවී විරෝධතා හැඩගැස්වීමේදී එක්සත් ජනපද තානාපතිවරයාගේ හස්තයක් ඒ පසුපස තිබුණු බව අවධාරණය කරන අතර, වත්මන් රජය සහ එහි පූර්වගාමියා යන දෙඅංශයේම විවේචකයින් එක්සත් ජනපද රජයට චෝදනා කරන්නේ ඔවුන් බලයට ගෙන ඒමට එක්සත් ජනපද රජය කුමන්ත්‍රණය කළ බව පවසමිනි. මේ චෝදනා හුදු චෝදනා පමණකි. කෙසේ වෙතත්, ඒවා ඉක්මනින් අමතකව යන්නේ නැත. අනෙක් අතට, චීනය සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ සබඳතාවල සහ එක්සත් ජනපද චීන ආතතිවල ප්‍රිස්මය හරහා රට දෙස බලන එක්සත් ජනපදය තවදුරටත් ශ්‍රී ලංකාව උපායමාර්ගික සාගරයක උපායමාර්ගික මුරපොලක් ලෙස සලකනු ඇතැයි අනාවැකි කීම සාධාරණ ය. ඒ සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, ඉන්දියාව, චීනය සහ එක්සත් ජනපදය යන රටවල් තුනම සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ සබඳතා තීරණය කිරීමෙහිලා ඉන්දීය සාගරය දිගටම වැදගත් වනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය නිර්වචනය කිරීමෙහිදී භූ දේශපාලනික ආතතීන් තුනක් මෙලෙස අදාළ වේ. ඒවා නම්, රුසියා-යුක්රේන යුද්ධය, චීන-එක්සත් ජනපද ගැටුම සහ චීන-ඉන්දියා ස්ථාවරය වේ. මෙම ගැටුම්වලින් දෙකක් ශ්‍රී ලංකාවේ බලවත්ම කලාපයෙන් බැහැර හවුල්කරුවා වන චීනය සමග සම්බන්ධ වන නිසාත්, චීනය උපාය මාර්ගික හවුල්කරුවෙකු ලෙස රුසියාවට සම්බන්ධ වී ඇති නිසාත්, භූ දේශපාලනික සාධකයක් ලෙස බීජිං ශ්‍රී ලංකාවේ බාහිර සබඳතා තුළ සැලකිය යුතු ලෙස ඉස්මතු වේ. ශ්‍රී ලංකාව මෙහිදී බරපතල අවුලකට මුහුණ දෙයි. එයට පැත්තක් ගත නොහැක. එසේම, පැත්තක් නොගෙන සිටීමට ද නොහැක. අප පෙන්වා දී ඇති පරිදි බහු පාක්ෂිකභාවය යන යෙදුම බොහෝ දෙනෙකුට බොහෝ දේ අදහස් කළ හැකි වුවද, රජය නිල වශයෙන් බහු පාක්ෂිකභාවයේ උපාය මාර්ගයක් අනුගමනය කර ඇත්තේ මෙම ප්‍රහේලිකාව විසඳීමට විය හැකිය. හොඳම දෙය නම්, එමගින් වියට්නාමය දැන් චීනය සහ එක්සත් ජනපදය යන දෙරට විෂයෙහි කටයුතු කරන ආකාරය ආදර්ශයට ගත් තුලනයක් ඇති කිරීමට හැකි වීමයි. නරකම දෙය නම්, එය විසින් අපව පාර්ශ්ව කිහිපයක් සමඟ ගැටගසා තැබීමේ අක්‍රමවත් ප්‍රතිපත්තියක් නිර්මාණය

කිරීමයි. ශ්‍රී ලංකාව වෙනුවෙන් බහු පාක්ෂික උපාය මාර්ගයක් සාර්ථක වීම සඳහා, රජය සිය ගනුදෙනුවලදී වඩාත් ස්ථාවර විය යුතු බව අපි විශ්වාස කරමු. විශ්‍රාමික රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයෙකු විසින් එය ශ්‍රී ලංකාවේ ත්‍රිත්ව අර්බුදය ලෙස පෙන්වා දෙන ලදි. එනම්, චීනය-ඉන්දියාව-එක්සත් ජනපදය යන පාර්ශ්ව තුන සමග සබඳතාවයි.

මෙය කිරීම කියන තරම් පහසු නැත. මන්ද, කුඩා රාජ්‍යයක් වන අතරම, තවත් අතකින් කලාපීය ආධිපත්‍යයක බලපෑමට ලක් වූ රාජ්‍යයක් ද වෙමින්, සමහර විට ලෝකයේ වඩාත්ම උණුසුම් තරඟකාරී සාගරය මධ්‍යයේ, ශ්‍රී ලංකාව එහි බොහෝ අසල්වැසියන් භුක්ති විඳින ස්ථාවරත්වයේ සුවපහසුව භුක්ති විඳින්නේ නැත. කෙසේ වෙතත්, එම හේතුව මත ස්ථාවර, පරිපූර්ණ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් ශ්‍රී ලංකාව වැළකිය යුතු නැත. උදාහරණයක් ලෙස පසුගියදා ජපානයේ පැවති නිකේ සමුළුවේදී ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා පැහැදිලිවම හඳුනාගත් කරුණක් වන්නේ නැඟී එන ආසියාවේ ජාතීන් එක්සත් විය යුතු බවයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ආසියාවට වාසිදායක විය හැකි සන්ධාන ස්වරූප මොනවාද යන්න ඔහු පැහැදිලිව සඳහන් කළේ නැත. එහෙත්, ඔහු තීරය සහ මාර්ගය මුලපිරීමේ (Belt and Road Initiative) මූලෝපායේ පමණක් නොව, එක්සත් ජනපදයේ ඉන්දු-පැසිෆික් උපායමාර්ගයේ ද සාමාජිකයෙකු ලෙස ශ්‍රී ලංකාව සඳහා විශිෂ්ට දැක්මක් ඔහු ගෙනහැර දැක්වීය. ශ්‍රී ලංකාව අද පැටලී සිටින භූ දේශපාලනික සංකීර්ණතා සැලකිල්ලට ගෙන, ධ්‍රැව දෙකක් සේ වෙන්ව පවතින BRI සහ ඉන්දු පැසිෆික් උපායමාර්ගය ශ්‍රී ලංකාව විසින් තුලනය කරන්නේ කෙසේදැයි අපට ප්‍රශ්න කළ හැකිය. එහෙත් එවැනි ප්‍රකාශයන් මගින් වඩාත් සංයුක්ත, සාකල්‍ය විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳ වත්මන් රජයට දැනුවත්භාවයක් ඇති බව හෙළි කරයි.

ශ්‍රී ලංකාව මෙම ප්‍රතිපත්තිය සමඟ සම්බන්ධ වීමෙන් වැළැක්වූ සහ ඒ අතර එය නිල වශයෙන් ප්‍රවර්ධනය කිරීමට රජයට බල කළ කරුණ වන්නේ බලවත් රාජ්‍යයන්ට බැඳී ඇති ශ්‍රී ලංකාවේ පරායත්ත සම්බන්ධතා ජාලයයි. ආර්ථික වශයෙන්, එය බටහිර වෙළඳපොළවල් සමග බැඳී ඇත. විශේෂයෙන් එක්සත් ජනපදය හා යුරෝපීය රටවල් සමග එසේ බැඳී සිටියි. මෙම රාජ්‍යයන් මත ශ්‍රී ලංකාවේ යැපීම මානව හිමිකම් ගැටලුව වෙළඳාම සමග සම්බන්ධ කිරීමේ ඊනියා "ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ගේ" ප්‍රවණතාව නිසා තීව්‍ර වී ඇත. යුරෝපා සංගමයේ ජීඑස්පී ප්ලස් පහසුකම මේ සඳහා කදිම උදාහරණයකි. මෙම පහසුකම අත්හිටුවීම ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයට දරාගත නොහැක. ත්‍රස්තවාදය වැලැක්වීමේ පනත සහ යෝජිත විකාශන අධිකාරී පනත වැනි මහජන උපදේශන නොමැති නීති. එවැනි නීති මගින් රටේ ජීඑස්පී ප්ලස් තත්ත්වය අවදානමට ලක්විය හැකි බව යුරෝපීය නිලධාරීන් නිතර ඇඟවුම් කර ඇත. කාරණා තව දුරටත් සංකීර්ණ කරමින්, මෙම නිලධාරීන් රුසියා-යුක්රේන යුද්ධය ප්‍රමුඛ කාරණා කිහිපයක් සම්බන්ධයෙන් බහුපාර්ශ්වික ආයතනවලදී ශ්‍රී ලංකාවේ සහයෝගය ලබාගැනීම සඳහා බලපෑම් කර ඇත. කෙසේ වෙතත්, යුද්ධය පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ ඡන්ද වාර්තාව පෙන්නුම් කරන පරිදි, එවැනි උත්සාහයන් මෙතෙක් පල දරා නැත.

මෙම වර්ධනයන් අනුව, ශ්‍රී ලංකාවේ උපාය මාර්ගය කුමක් විය යුතුද? නොබැඳි ව්‍යාපාරය තුළ, අපගේ සම්බන්ධතා දිගටම පවත්වාගෙන යාම සඳහා අපට කටයුතු කළ හැකිය. විශේෂයෙන්ම ඩොලර් භාවිතය අවම කිරීමේ සංදර්භය තුළ එසේ කළ හැකිය. දැනටමත් SWIFT වෙනුවට විකල්ප ජාත්‍යන්තර ගෙවීම් ජාලයක් දියත් කිරීමට ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු රටවල් නවයක මහ බැංකු තාවකාලිකව එකඟ වී ඇත. අනෙකුත් රටවල් අට වන්නේ බංග්ලාදේශය, භූතානය, ඉන්දියාව, මාලදිවයින, නේපාලය, පකිස්ථානය, මියන්මාරය සහ ඉරානයයි. මෙම රටවල් තුන්වන ලෝකය හෝ ගෝලීය දකුණ පමණක් නොව නැඟී එන ආසියා-පැසිෆික් කලාපය ද පුළුල් ලෙස නියෝජනය කරයි. මේ සමඟ බැඳී, බහුපාක්ෂිකත්වය ප්‍රවර්ධනය කරන බහුපාර්ශ්වික සංසද සමඟ ශ්‍රී ලංකාව සිය සබඳතා තහවුරු කරගත යුතුය. මේවා අතර ප්‍රමුඛයා වනුයේ ෂැංහයි සහයෝගිතා සංවිධානය හෙවත් SCO ය. SCO වැනි සංවිධානවල සාමාජික රටවලට, විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකාව වැනි කුඩා රටවලට, බහුපාර්ශ්වික කණ්ඩායම් රාමුවක් තුළ ද්විපාර්ශ්වික සබඳතා සහ අවශ්‍යතා ලුහුබැඳීමට අවස්ථාව ලබා දෙන බව අපි විශ්වාස කරමු. මෙවන් පසුබිමක දීර්ඝ කාලයක් දකුණු ආසියාව දෙස බලා සිටි කලාපයක් වන මධ්‍යම ආසියාව සමඟ ශ්‍රී ලංකාවට සිය සබඳතා තහවුරු කර ගත හැකිය.

BRICS සංවිධානයේ මෑතකාලීන නැගීම මගින් විශේෂයෙන්ම මධ්‍යම සහ ලතින් ඇමරිකාවේ ගෝලීය දකුණ සමඟ ඇති සබඳතා පුළුල් කරගැනීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවට අවස්ථාවක් ලැබේ. ඇත්ත වශයෙන්ම, අපගේ කණ්ඩායම සමඟ කළ සම්මුඛ සාකච්ඡාවකදී විදේශ අමාත්‍ය අලි සබ්රි මෙක්සිකෝව වැනි රටවල් සමඟ සම්බන්ධතා තහවුරු කර ගැනීමේ වැදගත්කම සඳහන් කළේය. අප ඇමරිකානු සබඳතා එක්සත් ජනපදය සමඟ පමණක් සීමා කරගෙන ඇත. එපමණක් නොව, ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රබලතම හවුල්කරුවන් සමග, විශේෂයෙන් චීනය සමග, ආර්ථික සම්බන්ධතාවලින් සැලකිය යුතු ප්‍රතිලාභයක් ලබා ඇතත්, අප්‍රිකාව වැනි කලාප සම්බන්ධයෙන් කිසි විටෙකත් සොයා බලා නොමැත.

ඇත්ත වශයෙන්ම, 2019දී විදේශ අමාත්‍යාංශය අප්‍රිකාව පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති පත්‍රිකාවක් ලියා ඇති අතර, කලාප දෙක අතර හවුල් සංස්කෘතික උරුමයන් එමගින් ඉස්මතු කරයි. කෙසේ වෙතත්, බොහෝ ප්‍රතිපත්ති පත්‍රිකාවලට සිදු වූ ආකාරයටම මෙය ද අතහැර දමා ඇති බවක් පෙනේ. අප්‍රිකාවේ ආර්ථික ගැටලු ද, ඔවුන්ව සමඟ සබඳතා වඩා විධිමත් කරගන්නට ඉවහල් කරගත හැකිය. විශේෂයෙන් සීතල යුද සමයේදී, අප්‍රිකාව ආසියාව සමග සහයෝගීතාවයෙන් සිටි මහාද්වීපයකි. එවැනි ස්ථාවරයක් සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුවේ බහු පාක්ෂිකත්ව උපායමාර්ගය ගැලපේද යන්න ගැටලු සහගතය. කෙසේ වෙතත් අප්‍රිකාව තක්සේරු කරගත යුතු බව අපි තරයේ විශ්වාස කරමු.

අවසාන වශයෙන් මෙය ද සඳහන් කළ යුතුය. ආසියාව නැගී එමින් පවතින්නා සේම වෙනස් වෙමින් ද පවතී. මැතිවරණ හා ආර්ථික වශයෙන් එය වසර 30කට පෙර පැවති ආසියාව නොවේ. ප්‍රධාන ධාරාවේ පක්ෂ දිගින් දිගටම බලයේ සිටියද විවිධ රටවල ප්‍රධාන ධාරාවේ දේශපාලනය ප්‍රතික්ෂේප වෙමින් පවතී. පසුගිය දා තායිලන්තයේ පැවති මැතිවරණයෙන් මේ බව බොහෝ දුරට පැහැදිලි වේ. ඉන්දියාවේ ද, විපක්ෂ නායකවරයා සිරගත කර ඇතත් භාරතීය ජනතා පක්ෂයේ ක්‍රියාකාරකම් කෙරෙහි දැඩි අප්‍රසාදයක් ඇති බව පෙනේ. අපගේ අදහස වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය දේශපාලනය එහි විදේශ ප්‍රතිපත්තියෙන් හුදකලා කළ නොහැකි බවයි. එබැවින් එහි විදේශ ප්‍රතිපත්තිය නැවත ක්‍රමාංකනය කිරීමේ ඕනෑම උත්සාහයක් අර්ථවත් දේශීය දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ සමඟ සැසඳිය යුතුය. එමඟින් විදේශ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිසංස්කරණ වඩාත් ඵලදායී කළ හැකිය. මේ වන විට, ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන මතභේදය හෝ සාකච්ඡාවේ ලක්ෂ්‍යය වන්නේ දැනට පවතින ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රියාවලියයි. එහෙත් ගණන් කළ නොහැකි තරම් සංඛ්‍යාවක් වෙනත් රටවල අත්දැකීම් මගින් පෙන්නුම් කරන පරිදි, එවැනි ක්‍රියාවලීන් අර්ථවත් දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ සමඟ ගැලපීම අවශ්‍ය වේ. රට පුරා සිටින ශ්‍රී ලාංකිකයන් කෑගසා ඉල්ලා සිටින්නේ ද එයයි. මෙම වර්ධනයන් දිවයිනේ විදේශ ප්‍රතිපත්තියෙන් හුදකලා කර බැලීම අති සරල ක්‍රියාවකි. ඒවා එකිනෙක සමග සම්බන්ධ වී ඇති අතර ශ්‍රී ලංකාව එසේ නොවේය හෝ එසේ වීම අවශ්‍ය නැත යන මිථ්‍යාවට ගොදුරු නොවිය යුතුය. ඒ සඳහා, රටේ අර්බුද රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය මනාව සකස් කර ගැනීමට උත්සාහ කළ යුතු අතර, එය අද දවසේ දැඩි අවශ්‍යතාවක් ලෙස පවතී.

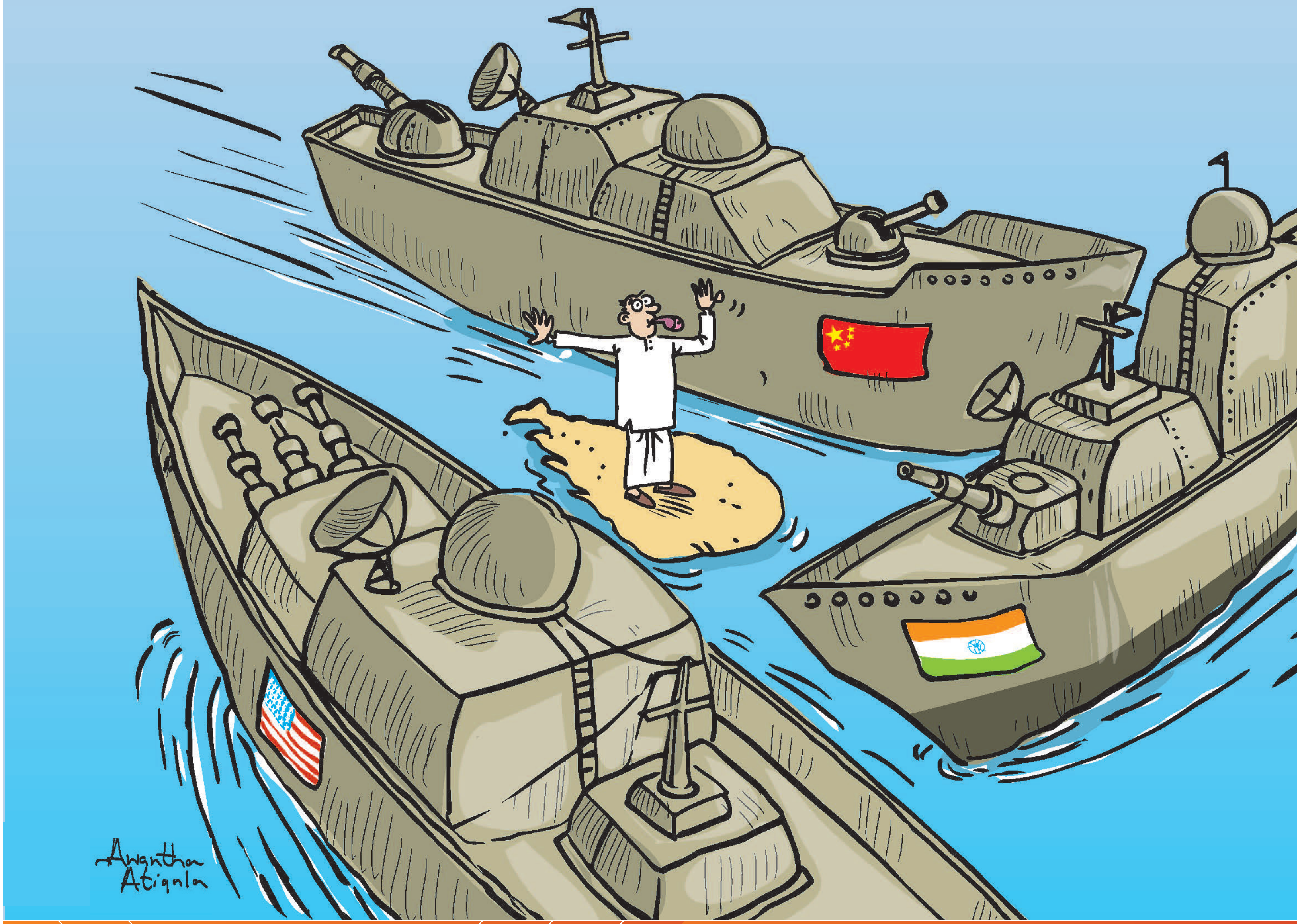

ආරක්ෂක සහයෝගීතාව

පසුගිය දශක කිහිපය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ආරක්ෂක සහයෝගීතා යාන්ත්‍රණයන් දෙස ආපසු හැරී බලන විට, ශ්‍රී ලංකාව භූගෝලීය හා වාණිජමය වශයෙන් ඉතා වැදගත් ස්ථානයක පවතින දූපතක් බව සඳහන් කිරීම වැදගත් කරුණකි. මෙම වැදගත්කම මූලික වශයෙන් අපගේ දකුණු වෙරළට ආසන්නව ඇති කාර්යබහුල නාවික මාර්ග නිසා ඇති වූවක් බව හඳුනා ගත හැකිය.

මීට අමතරව, ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ආරක්ෂාව කෙරෙහි ද බලපා ඇති වැදගත්ම සාධකයක් වන්නේ පසුගිය දශක කිහිපය තුළ ශ්‍රී ලංකාව වෙනත් තැන්වල ඇති වූ ගැටුම් සම්බන්ධයෙන් තරමක් දුරට නොබැඳි ප්‍රතිපත්තියක සිට කටයුතු කිරීමයි.

2022 අප්‍රේල් මාසයේදී ආණ්ඩු විරෝධී විරෝධතා උත්සන්න වීමට හේතු වූ වත්මන් ආර්ථික අර්බුදය හමුවේ ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිරූපය බිඳ වැටී ඇති බව සහ එහි ප්‍රතිවිපාක මේ වන විට නිරීක්ෂණය කළ හැකි බව ද කෙනෙකුට තර්ක කළ හැකිය.

රට තුළ උද්ගතව ඇති අර්බුදකාරී පසුබිම තුළ ජාතියක් වශයෙන් සහ පුද්ගලයන් වශයෙන් මතුවිය හැකි වෙනත් ජාතික ආරක්ෂක තර්ජනවලට සාමූහිකව මුහුණ දිය හැකි ආකාරය පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම ද අතිශයින් අවශ්‍ය වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති වී තිබෙන අර්බුදයෙන් ජාතිය මුදාගත හැකි රටවල් සමඟ ඇති සබඳතා කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමට ආර්ථික අර්බුදය විසින් බලධාරීන්ට බල කර ඇත. මේ නිසා, අප අපගේ සමීපතම අසල්වැසියන්ගේ ආරක්ෂාව, විශේෂයෙන්ම ඉන්දියාවේ ආරක්ෂාව, සම්බන්ධයෙන් අපගේ තීරණ සහ ක්‍රියාවන් හරහා නිශේධනීය බලපෑමක් නොවීමට අප වගබලා ගැනීම අතිශය වැදගත්ය.

කොළඹ වරායට බොහෝ නැව් පැමිණෙන ඉන්දීය සාගරයේ නැගෙනහිර-බටහිර ප්‍රධාන මුහුදු මාර්ග ආසන්නයේ රට පිහිටා තිබීම හේතුවෙන් රට තුළ ඇති වූ අර්බුදය වෙළෙඳාමට දැඩිව බලපා ඇත. කොළඹ වරාය දකුණු ආසියා කලාපයේ කාර්යබහුලම ප්‍රති නැව්ගත කිරීමේ වරායක් ලෙස සැලකිය හැකි අතර එබැවින් මුළු කලාපයටම වෙළෙඳාම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාව ඉතා වැදගත් වේ.

කෙසේ වෙතත්, 2022 මුල් භාගයේදී රටේ ආර්ථික අර්බුදය උග්‍ර අතට හැරිණි. අප්‍රේල් මාසයේදී ශ්‍රී ලංකාව විදේශ ණය ගෙවීම අත්හිටවූවාය. 2022 මැයි මාසයේ විරෝධතා හේතුවෙන් ජනාධිපති ඉල්ලා අස් වූ අතර, ජුනි මාසයේදී කොළඹ වරාය විසින් මෙහෙයවනු ලබන බහාලුම් පරිමාවේ සැලකිය යුතු අඩුවීමක් දක්නට ලැබුණි. ඉන් පසු මාස කිහිපය තුළ ඇති වූ ඉන්ධන හිඟය නිසා භාණ්ඩ බහාලුම් ප්‍රවාහනය කළ හැකි ට්‍රක් රථ සංඛ්‍යාව පහත වැටුණි. වරායේ කටයුතුවල පසුබෑමක් ඇති වූ අතර, අවසානයේදී නැව් සමාගම්වලට ඔවුන්ගේ භාණ්ඩ ඉන්දියාවේ වරායන් වැනි වෙනත් වරායන් වෙත හරවා යැවීමට සිදු විය. මෙම ක්‍රියාවලිය විදේශයන්හි ද සැපයුම් දාම කඩාකප්පල් කර ඇති බව දැකිය හැකිය.

මූලෝපායික භූ පිහිටීම ශ්‍රී ලංකාවේ විශාලතම ශක්තීන්ගෙන් එකකි. ඉන්දියාව වැනි අසල්වැසි රටවල් සමඟ යහපත් සබඳතා පවත්වමින් එහි පිහිටීමෙන් ප්‍රතිලාභ ලබා ගන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකාව වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතුය. සෑම තත්වයකදීම ඉන්දියාව දැනුවත් කිරීම රටේ ජාතික ආරක්ෂාව ශක්තිමත් කිරීමේ ප්‍රධාන ගාමක බලවේගයකි. කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාවේ සමීපතම අසල්වැසියා වන නමුත්, ඉන්දියාව උතුරු නැගෙනහිර බෙදුම්වාදීන්ට ආධාර කිරීම හා බලහත්කාරී ඉන්දු ලංකා ගිවිසුම හේතුවෙන් දෙරට අතර මිත්‍රත්වයට බලපෑමක් සිදු විය. පසුගිය වසර 70 තුළ ඔවුන් ශ්‍රී ලංකාවට ලබා දුන් ආධාර ද සිහිපත් කරමින් ඉන්දියාව සමඟ සුපරීක්ෂාකාරී මිත්‍රත්වයක් පැවැත්වීම වැදගත්ය.

මෑතකදී ශ්‍රී ලංකාවේ හම්බන්තොට වරායට චීන නිරීක්ෂණ යාත්‍රාවක් පැමිණීම වැනි සිදුවීම් සමීපතම අසල්වැසියා හට ආරක්ෂක ගැටලු නිර්මාණය කළ හැකිය. එමගින් රටට අතිශයින්ම අහිතකර ප්‍රතිවිපාක ඇති කළ හැකිය. මෙම සිදුවීම හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ අසල්වැසි සුපිරි බලවතුන් දෙදෙනා අතර ආතතීන් ඇති වූ අතර කලාපය මත බීජිංහි බලපෑම වැඩි වීම ගැන ඉන්දියානු නායකයෝ සැලකිලිමත් වූහ.

ශ්‍රී ලංකාවට එහි මූලෝපායික පිහිටීමේ ප්‍රතිලාභ ලබා ගත හැකි වඩාත් ඵලදායී ක්‍රමයක් විය හැක්කේ හමුදා රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය හරහා ආරක්ෂක සහයෝගීතාව ශක්තිමත් කරගැනීමයි. මෘදු බලයක් හරහා විදේශ ප්‍රතිපත්ති අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා රටක් සතුව ඇති ආරක්ෂක සම්පත් භාවිතා කිරීම ලෙස මෙම හමුදා රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය නිර්වචනය කළ හැකිය. මෙය රටවල් අතර ගිවිසුම්වල ස්වරූපයක් ද

විය හැකිය. ලෝකයේ වඩාත්ම කුරිරු ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක් පරාජය කිරීමට සමත් වූ බවට තර්ක කළ හැකි ශ්‍රී ලංකා හමුදාවට තම හමුදා පුහුණුව වෙනත් රටවලට ලබා දීම සඳහා පුහුණු ගිවිසුම්වලට එළැඹිය හැකිය.

කෙසේ වෙතත්, වඩාත්ම වැදගත් දෙය නම්, මෙම සියලු ගිවිසුම් අසල්වැසි රටවල් විසින් ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාවට තර්ජනයක් ලෙස නොසැලකිය යුතු වීමයි. මෙම ගිවිසුම් ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දී සිටින ආර්ථික අර්බුදයෙන් ගොඩවීමේ මාධ්‍යයන් බවට පත් කළ හැකිය. මෙම ආකාරයේ ආරක්ෂක සහයෝගීතාවන්ට එළඹෙන අතරම, ශ්‍රී ලංකාව කෙරෙහි සෘජු උපායමාර්ගික උනන්දුවක් දක්වන අසල්වැසි රටවල් සම්බන්ධ වර්ගීකරණයක් කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම ද වැදගත් ය. එම රටවල් සමග මෙම ගිවිසුම් ක්‍රියාත්මක කළ හැකිදැයි විමසා බැලිය යුතුය. එසේ වුවද, මෙය අසල්වැසි රටවලට පමණක් සීමා නොවිය යුතු අතර, ශ්‍රී ලංකාවෙන් බැහැරව පිහිටි, පසුගිය දශක කිහිපය තුළ රට සමඟ සමග සමීප ආරක්ෂක සහයෝගීතාවක් තිබුණු රටවල් සමග ද, සැලකිය යුතු ශ්‍රී ලාංකික ප්‍රජාවක් හෝ ශ්‍රම බලකායක් සිටින රටවල් සමඟ ද සමීප ආරක්ෂක සහයෝගීතාවක් පවත්වා ගෙන යා යුතුය.

විශේෂයෙන්ම විශාල ශ්‍රී ලාංකික ශ්‍රම බලකායක් දැනට වෙසෙන බටහිර ආසියාවේ රටවල් මෙම රාජ්‍ය ලැයිස්තුවට ඇතුළත් විය හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවට ආරක්ෂක සහයෝගීතාව ඇතිකරගත හැකි රටවල් වර්ගීකරණයේදී මැලේසියාව වැනි ගරිල්ලා ත්‍රස්තවාදී මෙහෙයුම්වල සැලකිය යුතු පළපුරුද්දක් ඇති රටවල්ද සොයා බැලිය යුතුය. අභ්‍යන්තර කැරැල්ලක් මර්දනය කළ මුල් කාලීන රටක් ලෙස මැලේසියාව සැලකිය හැකිය.

අපගේ මූලෝපායික පිහිටීම අනුව මෙම සියලු රටවල් වර්ග සමඟ ආරක්ෂක ගිවිසුම්වලට හෝ ආරක්ෂක සහයෝගීතා ගිවිසුම්වලට එළැඹීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවට බොහෝ ප්‍රතිලාභ අත්කර ගත හැකිය. එහෙත්, මින් පෙර ද අවධාරණය කළ පරිදි, මෙම ගිවිසුම් කිසිදු ආකාරයකින් රටේ ආරක්ෂාවට හානියක් නොවිය යුතුය. මෙම ආරක්ෂක සහයෝගීතා ගිවිසුම්වලට එළඹීමේදී අසල්වැසි රටවල ආරක්ෂාවට ප්‍රමුඛත්වය දීම පිළිබඳව අප සෑම විටම සැලකිලිමත් විය යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාව සහ අනෙකුත් රාජ්‍යයන් අතර, විශේෂයෙන්ම සමීපතම අසල්වැසියන් සමඟ, ආරක්ෂක සහයෝගීතාව ශක්තිමත් කිරීම පිළිබඳව සොයා බලන අතර, ශ්‍රී ලංකාවේ බාහිර හා අභ්‍යන්තර ආරක්ෂක සහ ආරක්ෂක සබඳතා තුළ මෙම රාජ්‍යයන් සමඟ පවතින විවිධ අභියෝග සහ අවදානම් අමතක නොකළ යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාව ප්‍රධාන වශයෙන් ඉන්දියාව සමඟ බාහිර සහ අභ්‍යන්තර ආරක්ෂක සබඳතා ශක්තිමත් කර ගැනීම වැදගත් වේ. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය සහ චීනය වැනි අනෙකුත් රාජ්‍යයන්ට සාපේක්ෂව, ඉන්දියාව සමඟ ඇති සබඳතා නොසලකා හැරීම හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාව සාම්ප්‍රදායික හා සම්ප්‍රදායික නොවන ආරක්ෂක අවදානම් රැසකට නිරාවරණය වේ. ඒවා නම්, ත්‍රස්තවාදය, මත්ද්‍රව්‍ය, ආයුධ ජාවාරම් සහ විවිධ ආකාරයේ සයිබර් අපරාධ වැනි තර්ජනයි.

ශ්‍රී ලංකාවට මුහුණ දීමට සිදු විය හැකි අනෙකුත් ආරක්ෂක තර්ජන වනුයේ අප දැනට අත්විඳිමින් සිටින ආර්ථික පසුබෑම්, රටේ ජාතික ආරක්ෂාවට බලපෑම් ඇති කළ හැකි ස්වභාවික විපත් සහ සහ දෙමළ ඊලාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ ඉතිරි වූ කොටස්වල බලපෑම විය හැකිය. විවිධ ස්වරූපවලින් සහ හැඩවලින් පවතින අන්තවාදය මෑත කාලයේ ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දෙන ප්‍රධාන ආරක්ෂක ගැටලුවක් ලෙස ද සැලකිය හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවට මුහුණ දීමට සිදුවී ඇති ආරක්ෂක අභියෝගයන් අතරින් වැදගත්ම කරුණක් වන්නේ සමාජය වෙත මත්ද්‍රව්‍ය ගලා ඒම වැඩි වීමයි. ත්‍රිවිධ හමුදාව සහ පොලිසිය එක්ව මෙය ජය ගැනීමට කටයුතු කළ යුතුය.

මත්ද්‍රව්‍ය හෝ භයානක ඖෂධවල ආරක්ෂක තර්ජනය පසුගිය කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඉහළ යමින් පවතින තත්වයකි. මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාරම් මෙන්ම ඒවා පරිභෝජනය ද රටේ ආරක්ෂාවට සෘජු හා වක්‍ර ප්‍රතිවිපාක රැසක් ඇති කළ හැකිය. දේශපාලන ආරක්ෂාව කෙරෙහි මත්ද්‍රව්‍යවල බලපෑම මෑත වසරවල බහුලව සිදු වූ සිදුවන මහජන නොසන්සුන්තා සහ අනෙකුත් සියලුම අපරාධ තුළින් දැකගත හැකිය. මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතය හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ සෞඛ්‍ය ආරක්ෂාවට ද බලපෑම් සිදුවන අතර එය රට තුළ එවැනි තවත් බොහෝ ආරක්ෂක අභියෝගවලට ප්‍රමුඛ හේතුවක් විය හැකිය.

අනෙක් අතට බොහෝ ව්‍යාපාර සහ රාජ්‍ය අංශ ඩිජිටල්කරණය වෙමින් පවතින බැවින් සයිබර් තර්ජන ශ්‍රී ලංකාවේ තවත් ප්‍රධාන ආරක්ෂක ගැටලුවකි. අපගේ සයිබර් අවකාශය ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමාණවත් සම්පත් අප සතුව තිබීම වැදගත් වේ. නීති විරෝධී දත්ත එක්රැස් කිරීම හා ඒවා අයථා කටයුතු සඳහා භාවිතා කිරීම හේතුවෙන් නිර්මාණය වන සයිබර් තර්ජනවලට මුහුණ දීම සඳහා හමුදාවට පෙරමුණ ගත හැකි වුව ද, බැංකු අංශය වැනි අනෙකුත් අංශ ද මෙම අභියෝග අවම කිරීමට පියවර ගත යුතුය.

මේ අතර පසුගිය මාස කිහිපය තුළ ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දුන් ආර්ථික අර්බුදය සයිබර් ආරක්ෂණ ගැටලු රැසකට බලපෑ ආකාරය ද දැක ගත හැකිය. රුපියල අවප්‍රමාණය වීමත් සමඟ සයිබර් ආරක්ෂණ වැඩසටහන්වල බලපත්‍ර අලුත් කිරීමේ පිරිවැය අහස උසට නැගෙනු දැකිය හැකි විය.

පසුගිය මාස කිහිපය තුළ ෆිෂිං (phishing) ප්‍රහාර, මූල්‍ය වංචා සහ රැන්සම්වෙයාර් (ransomware) ප්‍රහාරවල වැඩිවීමක් දක්නට ලැබුණි. ඒවා සියල්ල සංවිධානාත්මක කණ්ඩායම් විසින් සිදුකළ ඒවා නොවේ. ද්වේෂසහගත චේතනා ඇති අවස්ථාවාදීන් විසින් ඒවා සිදු කරන ලද බව නිරීක්ෂණය විය. මෙම ෆිෂිං ප්‍රහාර වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබෙන්නේ නිෂ්පාදන, අධ්‍යාපන සහ සෞඛ්‍ය සේවා යන ක්ෂේත්‍රවල වන අතර ඇතැම් වින්දිතයන් ආර්ථික අර්බුදයෙන් දැඩි ලෙස පීඩාවට පත් වූ කර්මාන්ත වේ. එම නිසා සයිබර් ආරක්ෂාව සඳහා අවශ්‍ය නිෂ්පාදන වෙනුවෙන් ආයෝජනය කිරීම ඔවුන්ට දුෂ්කර වේ.

මේවාට අමතරව බලශක්ති, සෞඛ්‍ය සහ ආහාර සුරක්ෂිතතාව වැනි විශේෂ අවධානය යොමු කළ යුතු ක්ෂේත්‍ර හඳුනාගෙන එම ක්ෂේත්‍ර රාජ්‍යයේ ජාතික ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තියට ඇතුළත් කිරීම ද වැදගත් වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ අමාත්‍යාංශවල සන්නිවේදන නාලිකාවලට ද රට වරින් වර මුහුණ දෙන මෙවැනි ජාතික ආරක්ෂක තර්ජනවලට මුහුණ දීමේදී විශාල වගකීමක් ඇත. කාර්යක්ෂම සන්නිවේදනයක් ඇති වීමට නම් විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය වැනි අමාත්‍යාංශ තම රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික හා මහජන සන්නිවේදන අංශ වර්තමාන යුගයේ අවශ්‍යතා සහ අපේක්ෂාවන් සපුරාලන පරිදි වැඩිදියුණු කළ යුතුය.

සමාජ මාධ්‍ය සහ වෙනත් සමාන නාලිකා හරහා සිදුකරන ඕනෑම ආකාරයක සෘණාත්මක පණිවිඩ යැවීමකට හෝ ප්‍රචාරණයකට ප්‍රතික්‍රියා කිරීමට සහ ප්‍රතිචාර දැක්වීමට මෙම අමාත්‍යාංශ දක්ෂ විය යුතුය. එබැවින් රටට මුහුණ දීමට සිදු විය හැකි විවිධ ජාතික ආරක්ෂක තර්ජනවලින් රට ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහාත්, ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් අභ්‍යන්තරව සහ බාහිරව ධනාත්මක ප්‍රතිරූපයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහාත් නවීන තාක්ෂණික ප්‍රවණතාවලට අනුගත වෙමින් විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය සහ අනෙකුත් ආයතන ද මහජනතාව සමඟ ප්‍රගාමීව කටයුතු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

ඉන්දියන් සාගරය දැන් ලෝකයේ වඩාත්ම බලගතු වෙළඳ මාර්ගය වන නිසා සහ ශ්‍රී ලංකාව ඉන්දියන් සාගරයේ මූලෝපායික වශයෙන් වැදගත් ස්ථානයක පිහිටීමත් නිසා මුහුදු කොල්ලකෑම්, මුහුදේ සන්නද්ධ මංකොල්ලකෑම්, මිනිස් ජාවාරම්, ආයුධ ජාවාරම් වැනි විවිධ ආකාරයේ සමුද්‍ර ආරක්ෂක ගැටලු සාගරයේ සිදුවීම ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ආරක්ෂාවට ද දැවැන්ත තර්ජනයක් විය හැකිය. මීට අමතරව, කලාපය සතුව පවතින ප්‍රධානම බලය වන සාරවත් ස්වභාවික සම්පත් තොගය වැනි ප්‍රතිලාභ කලාපය තුළ බොහෝ භූ දේශපාලන එදිරිවාදිකම් ඇති වීමට හේතුව බවට පත්ව ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ අභ්‍යන්තර හා බාහිර ආරක්ෂාව ශක්තිමත් කිරීම සඳහාත්, විශේෂයෙන්ම මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාරම් සහ සයිබර් අපරාධ වැළැක්වීම සඳහාත් ආරක්ෂක ගිවිසුම්වලට වැඩි වැඩියෙන් එළැඹීමට අප අවධානය යොමු කළ යුතුය. තොරතුරු තාක්ෂණය හා වෙනත් තාක්ෂණයන්ගේ ප්‍රමුඛ හා බලවත් රාජ්‍යයක් වන ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය සමඟ ආරක්ෂක ගිවිසුම්වලට එළඹීම සයිබර් තර්ජනවලට එරෙහිව ශ්‍රී ලංකාවට ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය.

ඉන්දියාවේ, පකිස්ථානයේ සහ බංග්ලාදේශයේ ආරක්ෂක ආයතන සමඟ සුහද සබඳතා වර්ධනය කර ගැනීම සඳහා ෂැංහයි සහයෝගිතා සංවිධානයේ (SCO) පූර්ණ සාමාජිකත්වය ලබා ගැනීම ශ්‍රී ලංකාවට මේ අවස්ථාවේදී ඉතා වැදගත් වේ. ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවලට SCO හි අනෙකුත් රටවල් සමඟ වෙළඳ අවස්ථා සඳහා ප්‍රවේශය ලබා දීමට ද SOC-TEM වේදිකාවලට උපකාර කළ හැකිය. දැඩි ආර්ථික පීඩනයක් පවතින අවස්ථාවක ශ්‍රී ලංකාවට නව අපනයන වෙළෙඳපොළ හඳුනා ගැනීමට මෙම අවස්ථාව යොදා ගත හැකි අතර එමගින් වැඩි ආර්ථික අවස්ථා විවෘත වේ.

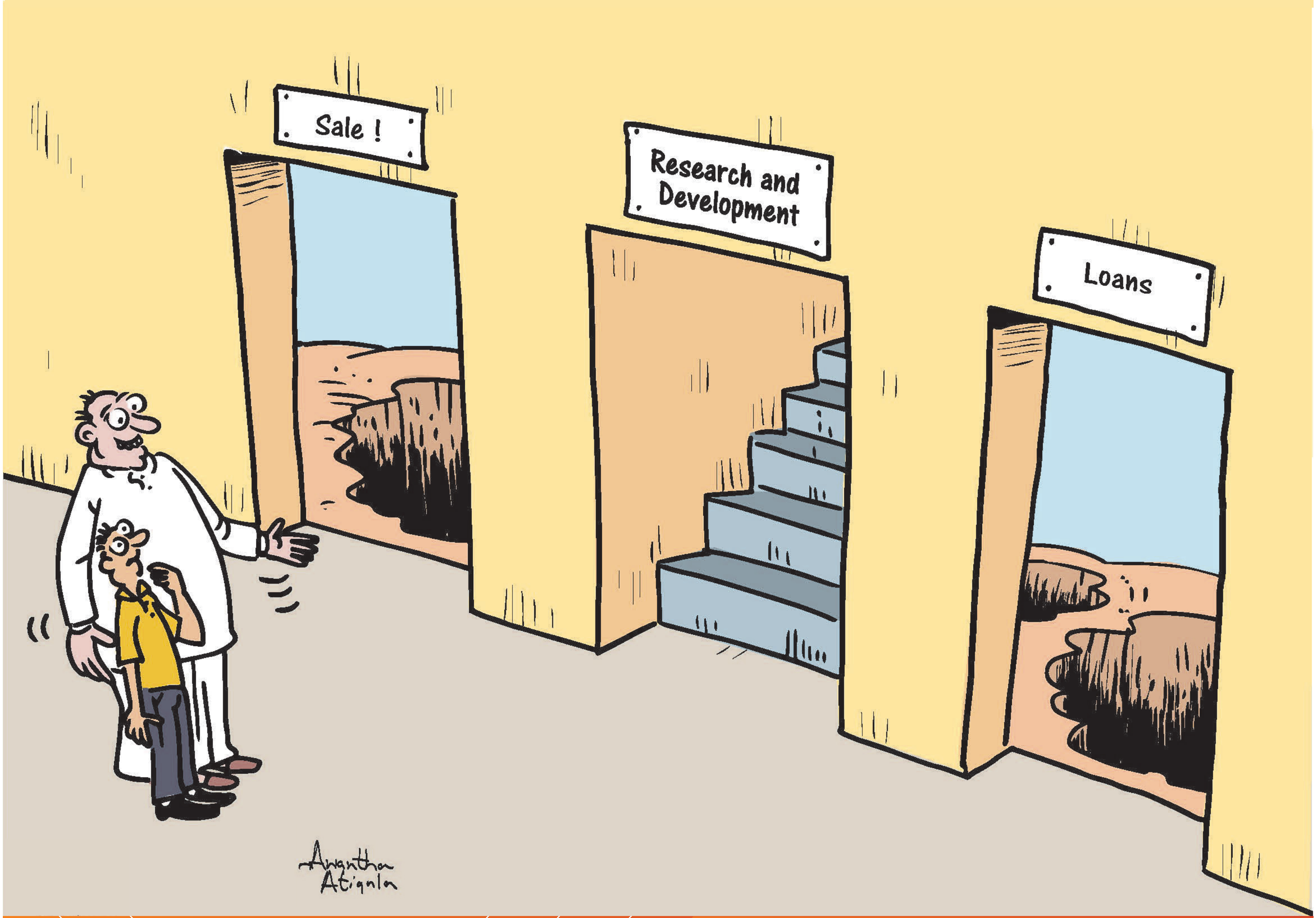

පර්යේෂණ සහ නවෝත්පාදනය

නිදහසින් පසු රට මුහුණ දුන් දරුණුතම ආර්ථික අර්බුදය හේතුවෙන් නිර්මාණය වී තිබෙන ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් ආර්ථික තත්ත්වය තුළ, ආර්ථික වර්ධනය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාව දිගින් දිගටම මුහුණ දෙන ප්‍රධාන ගැටලුවක් වන්නේ අපනයනය බව සඳහන් කළ හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවේ අපනයන ක්ෂේත්‍රය දශක ගණනාවක් තිස්සේ එක තැන පල්වෙමින් තිබේ. අපනයන විවිධාංගීකරණයක් නොමැතිකම, විශේෂයෙන් කලාපයේ රටවල් සමඟ සහ වෙනත් රටවල් සමඟ තරඟ කිරීමට අපහසු වීම සහ ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක වීමේදී විදේශීය රටවල් මුහුණ දෙන බාධා වැනි බොහෝ හේතු නිසා එසේ සිදු වේ. දශක ගණනාවක් පුරා රට තවමත් සාම්ප්‍රදායික අපනයන මත අධික ලෙස යැපෙමින් පවතින අතර වර්ධනය වන අපනයන තරඟකාරීත්වය හේතුවෙන් රටෙහි විදේශ සංචිත ඉහළ නැංවීමට සහාය වීමට අපනයනයට තවදුරටත් නොහැකි වී තිබේ.

එපමණක් නොව, සෘජු විදේශ ආයෝජන ආකර්ශනය කර ගැනීමේදී ද ශ්‍රී ලංකාව සාර්ථක වී නැත. පර්යේෂණ හා සංවර්ධනය සම්බන්ධ සීමාවන් දශක ගණනාවක් තිස්සේ මෙරට අධිතාක්ෂණික අපනයන සංවර්ධනයට බාධාවක් වී ඇත.

2000 දශකයේ මුල් භාගයේ සහ මැද භාගයේදී, සෘජු විදේශ ආයෝජන නොමැතිකම හේතුවෙන් අපනයනවල අඩුවීමක් තිබියදීත්, ශ්‍රී ලංකාව ඒක පුද්ගල දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ ඉහළ වර්ධනයක් සහිත රටක් විය. පශ්චාත් යුද සමය තුළ සේවා අංශයේ වර්ධනයක් ඇති විය. කෙසේ වෙතත්, මෙම වර්ධනය ද බොහෝ දුරට දේශීය ආර්ථිකය පාදක කරගත් වර්ධනයක් වූ අතර, විශේෂයෙන්ම දකුණු ආසියානු කලාපයේ අනෙකුත් රටවල් හා සැසඳීමේදී අපනයන සම්බන්ධයෙන් රට තවමත් පෙන්නුම් කරන්නේ අඩු කාර්ය සාධනයකි.

ශ්‍රී ලංකාව තම අපනයන ක්ෂේත්‍රය ශක්තිමත් කර ගැනීම සඳහා විශේෂයෙන් කලාපය තුළ අනෙකුත් රටවල සාර්ථකත්වයේ කතාවලින් පාඩම් ඉගෙනගත යුතුය. ශ්‍රී ලාංකික සමාජ, සංස්කෘතික, ආර්ථික සහ දේශපාලනික සංදර්භයට අනුව එම අත්දැකීම් වඩාත් යෝග්‍ය අන්දමින් ගලපා ගනිමින් ඓන්ද්‍රියව පවතින නවෝත්පාදනයට ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතුය.

බොහෝ විට මිනිසුන්ගේ මනස තුළ විද්‍යාව හා තාක්ෂණය පිළිබඳ සංකල්ප බටහිර ලෝකය සමඟ සම්බන්ධ වේ. මේවා නූතනත්වය සමග සම්බන්ධ බව ඔවුන් විශ්වාස කරන අතර අවසානයේ ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල් ඔවුන්ගේ පැරණි දේශීය සම්ප්‍රදායන් විද්‍යාත්මක ලෙස හඳුනා නොගත යුතු බව විශ්වාස කළහ. මේ අනුව, ශ්‍රී ලංකාව සහ "විද්‍යාත්මක" සම්ප්‍රදායන්ගෙන් පොහොසත් අනෙකුත් රටවල් විද්‍යාව හා තාක්ෂණය පිළිබඳ එකම නිර්වචනය "නවීන විද්‍යාව" ලෙස සලකනු ලබන සංකල්පයෙන් නිදහස් විය යුතුය. මෙම රටවල් දේශීය බුද්ධිමය දැනුම හඳුනාගෙන නවෝත්පාදනයන් සහ සමස්තයක් ලෙස විද්‍යා, තාක්ෂණ සහ පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍ර තවදුරටත් දියුණු කිරීම සඳහා ඔවුන් විසින් අනුගමනය කරන ලද සංකල්පීය පදනම භාවිතා කිරීම වැදගත් වේ.

ඉපැරණි ශ්‍රී ලාංකේය ද්‍රව්‍යමය සංස්කෘතිය දෙස බලන විට ශ්‍රී ලාංකිකයන් එදා ස්වභාවික ලෝකයේ ද්‍රව්‍ය සමඟ අන්තර් ක්‍රියා කරමින් ජීවිතය ගත කළ බව අවධාරණය කිරීමට සාධක ගණනාවක් සොයා ගත හැක. අවම වශයෙන් ක්‍රිස්තු පූර්ව 2000 වන විට මෙරට සමාජයට ස්වභාවික ලෝකයේ ගතිකත්වය සහ ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳව යම් තරමක දැනුමක් තිබූ බවට පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක ඇත.

මේ රටේ පැරණි සමාජයට සාපේක්ෂව සංකීර්ණ බව පෙනෙන ඇතැම් විද්‍යාත්මක සංකල්ප එනම් සමමිතිය හා බලයේ ගතිකත්වය, කාලය හා අවකාශය, පදාර්ථ මැනීම, ද්‍රවස්ථිතික සහ පීඩනය යන සංකල්ප සියල්ල සියවස් ගණනාවකට පෙර සිට පැවත එන ඒවා බව ඓතිහාසික හා පුරාවිද්‍යාත්මක සාක්ෂි මගින් සනාථ වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ පැරණි සමාජය තුළ පවතින වඩාත් සිත්ගන්නාසුලු ඇතැම් නව නිපැයුම් මගින් මුල් ශිෂ්ටාචාරයේ කාලවලදී පවා රට සම්පත්වලින් පොහොසත්ව තිබූ බව අඟවයි.

ස්වභාවික සම්පත්වලින් පොහොසත් රටක් වශයෙන්, විශේෂයෙන්ම මිනිරන් විශාල සංචිතයක් තිබෙන බැවින්, ශ්‍රී ලංකාව මෙම සම්පත් අධි තාක්ෂණික අපනයනයන් බවට සංවර්ධනය කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ. නවෝත්පාදනයන් නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා මෙම ස්වභාවික සම්පත් භාවිතා කරන අතරම, භාණ්ඩ අලෙවිය ගැන පමණක් සොයා බැලීමට වඩා ඩොලර් රටට ගෙන ඒමට හැකි විදේශ ඉල්ලුමක් ඇති නිෂ්පාදන නිර්මාණය කිරීම කෙරෙහි ශ්‍රී ලංකාව අවධානය යොමු කළ යුතුය. මෙය කළ හැකි

හොඳම ක්‍රමය වනුයේ අධි තාක්ෂණික අපනයනවලට ප්‍රමුඛත්වය දීම සහ නැනෝ තාක්ෂණය සහ ජෛව තාක්ෂණය සඳහා ජාතික මාර්ග සිතියමක් සකස් කිරීම ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ අපනයන විවිධාංගීකරණය සිදු නොවීම නිසා අධි තාක්ෂණික අපනයන එකතැන පල්වෙමින් තිබේ. නැනෝ සහ ජෛව තාක්ෂණ සඳහා ජාතික මාර්ග සිතියම සංවර්ධනය කිරීම මෙම ගැටලුව විසඳීම සඳහා විධිමත් පියවරක් වනු ඇත. බුද්ධිමය ප්‍රාග්ධනය අල්ලා ගැනීමට සහ ශක්තිමත් ස්ථාවරයකින් යුතුව එය භාවිතා කිරීම සඳහා රට තුළ සුසමාදර්ශී වෙනසක් ඇති කළ යුතුය. පසුගිය කාලය තුළ රට මුහුණ දුන් ආර්ථික අර්බුදය වැනි ජාතික ගැටලු බොහොමයක් විසඳීමට ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටකට ඇති හොඳම විකල්පය නවෝත්පාදනයයි.

මේ සම්බන්ධයෙන් ඊශ්‍රායලය, සිංගප්පූරුව, ඉන්දියාව වැනි රටවල සාර්ථකත්වයේ කතාවලින් ශ්‍රී ලංකාවට පාඩම් උගත හැකියි. මෙම රටවල් නැනෝ තාක්ෂණය සහ ජෛව තාක්ෂණයේ දියුණුව සඳහා වැඩි ප්‍රමුඛත්වයක් ලබා දුන් ජාතීන් ලෙස දැක්විය හැකි අතර ඔවුන් වසර ගණනාවක් පුරා තම ආර්ථිකය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා මෙම නවෝත්පාදනයන් භාවිතා කර ඇත.

ශ්‍රී ලංකාව සතුව ඇති දුර්ලභ ඛණිජ සම්පත් ඇතුළු වටිනා සම්පත් සමූහයෙන් ඇඟවෙන්නේ දැනුම හා තාක්ෂණය යොදා ගනිමින් මෙම සම්පත් දියුණු කර ගනිමින් ආර්ථිකය නංවාලීම සඳහා නවෝත්පාදන සහ අධි තාක්ෂණික අපනයන භාවිතා කිරීමට ශ්‍රී ලංකාවට ද හැකියාව ඇති බවයි. සිය අපනයන විවිධාංගීකරණය කරමින් රට ඉදිරියට ගෙන යාමට උපකාර වන පරිදි නවෝත්පාදනයේ නිර්මාණාත්මක සංරචක උපයෝගී කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාව බොහෝ දේ කළ යුතුව තිබේ.

කෙසේ වෙතත්, රටක ස්වභාවික සම්පත් නිර්මාණශීලී, නව්‍ය අධි තාක්ෂණික නිෂ්පාදන බවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ගවලට රජයේ සහාය අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. බොහෝ විට ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල නව්‍යකරණයේ ඌනතාවය ඒ සඳහා බාධාකාරී රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිවල පැවැත්ම සමග සෘජුවම සම්බන්ධ වේ. සම්පත්වලට අගය එකතු කිරීම රට තුළ සිදුවන බව සහතික කරන රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති තිබීම රටකට වැදගත්ය. ශ්‍රී ලංකාව ඉල්මනයිට් වැනි සම්පත් කිසිදු අගයක් එකතු කිරීමකින් තොරව අඩු මිලට අපනයනය කරමින් සිටින බව පෙනේ.

නවෝත්පාදනයන් වර්ධනය වෙමින් පවතින බොහෝ රටවල් දෙස බලන විට, පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන කටයුතු (R&D) සැලකිය යුතු කාර්යභාරයක් ඉටු කරන බව අපි බොහෝ විට දකිමු. කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාව විසින් කරන්නේ ඉතා අඩු පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන වියදමක් වන අතර එය දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙන් (GDP) 1% කට වඩා අඩු ප්‍රමාණයකි. ඒ අතරින් විශාල ප්‍රමාණයක් රජයේ වියදම් වේ. රටේ පෞද්ගලික අංශය නවෝත්පාදන සඳහා ආයෝජනය කිරීම ශ්‍රී ලංකාව ආර්ථික වශයෙන් ප්‍රගතියක් ලබා ගැනීම සඳහා කාලීන අවශ්‍යතාවයකි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ නව්‍ය හා නිෂ්පාදන සංස්කෘතියක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා නවෝත්පාදනය සහ නිෂ්පාදනය අතර සම්බන්ධයක් පැවතිය යුතුය.

2009 දී ආරම්භ කරන ලද ශ්‍රී ලංකා නැනෝ තාක්ෂණ ආයතනය (SLINTEC) මෙරට විද්‍යා හා තාක්ෂණ අංශයේ, විශේෂයෙන් නැනෝ සහ උසස් තාක්ෂණ පිළිබඳ විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ හා සංවර්ධන කටයුතුවල නිරත වන ආයතන කීපයකින් එකකි. මෙම ආයතනයේ මූලික අරමුණ වන්නේ රට සතු දැවැන්ත ස්වභාවික සම්පත් ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් ආර්ථිකය ශක්තිමත් කිරීමට උපකාරී වන නිෂ්පාදන සංවර්ධනය කිරීමයි. කෙසේ වෙතත්, රට තුළ ප්‍රතිඵල නැඹුරු පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා වැඩි දායකත්වයක් සපයන එවැනි ආයතන ශ්‍රී ලංකාවට තවත් අවශ්‍ය වේ.

නවෝත්පාදක පරම්පරාවක් නිර්මාණය කිරීම සෑම විටම ආරම්භ වන්නේ පුද්ගලයන්ට ලැබෙන මූලික පාසල් අධ්‍යාපනයෙනි. මේ අනුව නවෝත්පාදන ප්‍රවර්ධනයට සහ විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුවට අත දීම සඳහා පාසල්වලට උපකාර කරන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය අවධානය යොමු කළ යුතුය.

විවිධ අධ්‍යාපන වැඩසටහන් ආරම්භ කිරීමෙන් සහ පාසල්වල විෂයමාලා සංශෝධන කිරීමෙන් පාසල්වලට මෙය කළ හැකිය. එම අන්තර්ගතයන් සිසුන්ගේ නිර්මාණශීලීත්වය තවදුරටත් ඉහළ නැංවීමට සහාය විය යුතුය. රටේ පාසල් මට්ටමින් නව්‍යකරණයේ සහ නිර්මාණශීලීත්වයේ අඩුවක් ඇති වීමට ප්‍රධාන හේතුව ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය අතිශයින් විභාග කේන්ද්‍ර කරගත් ක්‍රමයක් වීම විය හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ උසස් පෙළ විභාග සඳහා තාක්ෂණ විෂය ධාරාව හඳුන්වාදීම මෙම ගැටලුව විසඳීම සඳහා ගත් එලදායී පියවරක් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. ඉංජිනේරු තාක්ෂණය, ජෛව පද්ධති තාක්ෂණය සහ තාක්ෂණය සඳහා විද්‍යාව වැනි විෂයන් සිසුන්ට විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳ ඔවුන්ගේ දැනුම ගැඹුරු කර ගැනීමට යම් තාක් දුරට හැකියාව ලබා දී ඇත.

ශ්‍රී ලංකා නව නිපැයුම්කරුවන්ගේ කොමිසම ද පාසල් මට්ටමේ නවෝත්පාදන සහ නව නිපැයුම් දිරිගැන්වීම සඳහා පියවර කිහිපයක් ගෙන ඇත. ඔවුන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට සැලසුම් කර තිබූ සමහර ක්‍රියාමාර්ග වූයේ පාසල් තුළ නව නිපැයුම්කරුවන්ගේ සමාජ හඳුන්වා දීම සහ සිසුන්ට ඔවුන්ගේ පහසුකම් දියුණු කර ගැනීමට අරමුදල් සපයන කර්මාන්ත ව්‍යාපාර සමඟ පාසල් සම්බන්ධ කිරීමයි. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල පාසල්වලට ඔවුන්ට අලුත් වූ නව තාක්ෂණය සම්බන්ධ විෂයයන් පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම සහ ඔවුන්ගේ නිර්මාණශීලීත්වය මතුකර ගැනීමට අවශ්‍ය පහසුකම් සැලසීම කෙරෙහි ද කොමිෂමෙහි අවධානය යොමු වී ඇත.

විද්‍යාව හා තාක්ෂණය දැන් ආර්ථික සංවර්ධනයේ පුරෝගාමී දර්ශකවලින් එකක් බවට පත්ව ඇති බැවින්, මෙම අංශය පුනර්ජීවනය කර සංවර්ධනය කිරීම වැදගත් වන අතර, රටේ තවත් නව්‍යකරණයන් දිරිගැන්වීමේ පොදු අරමුණ සහිතව පාසල්වලට අමතරව විශ්ව විද්‍යාල, පර්යේෂණ ආයතන සහ වෙනත් තනි පුද්ගල පර්යේෂකයන් සහ විද්‍යාඥයන් වැනි ආයතන ද එක්ව වැඩ කිරීම වැදගත් වේ.

විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රවලට සහභාගී වීමට ප්‍රජාව තුළ ඇති අකැමැත්ත පිළිබඳ නිරීක්ෂණය කළ හැකි බොහෝ හේතු අතරින් එකක් විය හැක්කේ මෙම ක්ෂේත්‍රය මුළුමනින්ම ඉංග්‍රීසි භාෂාව පාදක කර ගැනීමයි. එබැවින්, රටේ ස්වභාෂාවන්ගේ සන්නිවේදනය කරනු ලබන වඩාත් සරල ක්‍රමවේද අනුගමනය කිරීම මගින් විද්‍යාව, තාක්ෂණය සහ නවෝත්පාදන යන ක්ෂේත්‍රවල විශාල ප්‍රජා සහභාගීත්වයක් සිංහලයට දැකගත හැකි වනු ඇත.

2019 වර්ෂයේදී ශිල්පසේනා වැඩසටහන හඳුන්වා දුන්නේ එම අරමුණ පෙරදැරි කරගෙනය. විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය විසින් සංවිධානය කරන ලද මෙම වැඩසටහන මූලික වශයෙන් ඉලක්ක කර ගත්තේ සාමාන්‍ය ජනතාව සහ විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍ර අතර ඇති පරතරය අවම කිරීමයි.

“බලගැන්වීම තුළින් සෞභාග්‍යය” තේමා කරගත් ශිල්පසේනා වැඩසටහන ප්‍රධාන වශයෙන් ගොඩනැගී ඇත්තේ තාක්ෂණය, ව්‍යවසායකත්වය සහ රැකියා වෙළඳපොළ, නවෝත්පාදනය, නීල හරිත ආර්ථිකය සහ අධ්‍යාපනය යන ක්ෂේත්‍ර පර්ෂද පහක් මත ය. මෙම පර්ෂද පහ අතරින් විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රය සමාජය අතර ප්‍රචලිත කරමින් පාසල් හා විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ට සහ තනි පුද්ගල පර්යේෂකයන්ට තාක්ෂණික දැනුම ලබා දීම තාක්ෂණ පොකුරෙහි මූලික අරමුණයි.

ශිල්පසේනා වැඩසටහනේ නවෝත්පාදන පර්ෂදය මගින් දේශීය නව නිපැයුම්කරුවන්ගේ නවෝත්පාදන 500කට අධික ප්‍රමාණයක් ප්‍රදර්ශනය කිරීම පිළිබඳව සොයා බලන ලද අතර මෙම නව නිපැයුම් වාණිජකරණය කිරීමේ වැඩසටහන් ද එහි තිබුණි. මෙම නව නිපැයුම් වාණිජකරණයට පෞද්ගලික අංශය දායක වීම වැදගත් වන බැවින්, මෙම ප්‍රදර්ශනය මගින් නව නිපැයුම්කරුවන්ට පුද්ගලික අංශය සමඟ සම්බන්ධයක් ඇති කර ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දෙන ලදී. එමඟින් එය රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට උපකාරී වේ. ශිල්පසේනා ප්‍රදර්ශනය ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රගතියට දායක වී ඇති බව සටහන් කළ හැකි අතර 2019 වසරේ 89 වැනි ස්ථානයේ සිට 2022 දී 85 වැනි ස්ථානය දක්වා මෙරට නවෝත්පාදන දර්ශකය ඉහළ යාම මෙයට සාක්ෂියක් විය හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාව වේගයෙන් වෙනස් වන ගෝලීය භූ දර්ශනයට අනුගත විය යුතුය. ලාභ ශ්‍රමය මත පමණක් යැපීමට නොහැකි බැවින් ලෝක මට්ටමේ තාක්ෂණික කර්මාන්තයක් ගොඩනඟන අතරම ගුණාත්මක නිෂ්පාදන සැපයීමට රට යොමු විය යුතුය. නව්‍යකරණයන් දිරිගන්වන ප්‍රතිපත්ති නිර්මාණය කිරීම සහ රට තුළ දක්ෂතා රඳවා තබා ගැනීම සඳහා ඒවා වැදගත් වේ.

කෙසේ වෙතත්, රටක නවෝත්පාදනයන් සහ අධි තාක්ෂණික නිෂ්පාදන සිදුකිරීම සඳහා, මෙම පුද්ගලයින් සඳහා යම් යම් ආයතනික වැඩපිළිවෙල ද තිබිය යුතුය. ඒ සඳහා විශේෂයෙන්ම අල්ලස් සහ වෙනත් ආකාරයේ දූෂණ නොඉවසන සංස්කෘතියක් තිබිය යුතුය. මේ වන විට, නව්‍ය නිෂ්පාදන නිර්මාණය කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ යෙදී සිටින අයට ලෝක බුද්ධිමය දේපළ සංවිධානයේ (WIPO) ප්‍රතිලාභ ලබා ගත හැකිය.

පේටන්ට් බලපත්‍රයේ නව නිපැයුම්කරු වැනි නිශ්චිත තොරතුරු සෙවීමට ඉඩ සලසන ප්‍රමිතිගත ආකෘති සහිත, නොමිලේ ලබාදෙන බොහෝ පේටන්ට් දත්ත සමුදායන් හරහා මේ සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවලට සහාය වීමට WIPOට හැකිය. දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය සහ නවෝත්පාදනය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා තාක්ෂණික දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා WIPO විසින් නොමිලේ ලබාදෙන පේටන්ට් දත්ත සමුදායන් සහ සම්පත් භාවිතා කිරීමට ශ්‍රී ලංකාව ද කටයුතු කළ යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවේ 2003 අංක 36 දරන බුද්ධිමය දේපළ පනත 2022 මුල් භාගයේදී සංශෝධනය කරන ලද අතර එමගින් රටට නිශ්චිත භූගෝලීය සම්භවයක් ඇති නිෂ්පාදන පිළිබඳ භූගෝලීය දර්ශක (GI) ලියාපදිංචි කිරීමට ජාතික බුද්ධිමය දේපළ කාර්යාලයට (NIPO) අවසර ලැබුණි. ඒ අනුව, ශ්‍රී ලංකාව සිලෝන් සිනමන්, සිලෝන් පෙපර් සහ සිලෝන් පොල් සහ ඒ හා සමාන වෙනත් කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදන සඳහා ඨෂ සහතිකය ලබා ගත්තේය.

මෙම ක්‍රියාමාර්ගවලට අමතරව දිස්ත්‍රික් ලේකම් කොට්ඨාස මට්ටමින් බුද්ධිමය දේපළ පිළිබඳ දැනුවත් කිරීම, තරුණ තරුණියන් සවිබල ගැන්වීම සඳහා පාසල් පද්ධතියට තාක්ෂණික පුහුණුව ගෙන ඒම සහ තරඟකාරීත්වය ඇති කිරීම වැනි වෙනත් උපාය මාර්ග ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යා හා තාක්ෂණ අංශයේ වර්ධනයට විශාල වශයෙන් දායක විය හැකිය.

එපමණක් නොව, ශ්‍රී ලංකාව තුළ නවෝත්පාදන හා පේටන්ට් බලපත්‍ර අයදුම් කිරීමේදී ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයේ විෂමතා ඉහළ මට්ටමක පවතින බව කෙනෙකුට නිරීක්ෂණය කළ හැකිය. බොහෝ කාන්තාවන් තම නවෝත්පාදනයන් සඳහා පේටන්ට් අයිතිය ලබා ගැනීමට අකමැති බවත්, බුද්ධිමය දේපළ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අවබෝධය නොමැතිකම වැනි බොහෝ හේතු නිසා එසේ සිදුවන බවත් වාර්තා වේ. මෙම සංඛ්‍යා දත්තය නවෝත්පාදන සහ නිර්මාණශීලීත්වය සඳහා කාන්තාවන්ගේ සහභාගීත්වය තීරණය කිරීමේ තීරණාත්මක සාධකයකි. කාන්තාවන් සතු පේටන්ට් හිමිකම් අඩුකම නවෝත්පාදනය පිළිබඳ රටේ සංඛ්‍යාලේඛනවලට බලපායි.

ජාතික බුද්ධිමය දේපළ කාර්යාලය (NIPO) විසින් 2010 සහ 2022 වසර අතර සිදු කරන ලද ගණනය කිරීම්වලට අනුව, පසුගිය වසර පහ තුළ දළ වශයෙන් කාන්තා පේටන්ට් අයදුම්පත් 25ක් ලැබී ඇති බව දැක ගත හැකිය. මේ කාලය තුළ සමස්ත පේටන්ට් බලපත්‍ර අයදුම්පත් වලින් 8%ක් පමණ කාන්තා පේටන්ට් අයදුම්පත් වේ.

දකුණු ආසියානු කලාපයේ අනෙකුත් රටවලට සාපේක්ෂව ශ්‍රී ලංකාවේ කාන්තාවන් පර්යේෂණ හා සංවර්ධන කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ඉහළ දායකත්වයක් දක්වන බව සඳහන් කිරීම සිත්ගන්නා කරුණකි. එහෙත්, විශේෂයෙන් පේටන්ට් බලපත්‍ර, අධ්‍යයන ප්‍රකාශන සහ වෙනත් ආකාරයේ වාණිජකරණයන් සම්බන්ධයෙන් ඵලදායීතාව පවතින්නේ ඉතා අඩු මට්ටමකය.

නවෝත්පාදන සහ නිර්මාණ ක්ෂේත්‍රයේ කාන්තා නියෝජනය අඩුවීමට හේතු විය හැකි බොහෝ හේතු තිබේ. ඒ අතරින් බුද්ධිමය දේපළ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ දැනුවත්භාවය නොමැතිකමට අමතරව දිරිගැන්වීම් නොමැතිකම සහ ආයතනික සහයෝගය ද එයට බලපාන සාධක බව දැකිය හැකිය.

විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රවල ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ විෂමතාවයෙන් මිදීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවට අනුගමනය කළ හැකි බොහෝ උපාය මාර්ග තිබේ. පේටන්ට් බලපත්‍ර සමග සම්බන්ධ පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන ක්ෂේත්‍රවලට සහභාගී වීමට කාන්තාවන් වැඩි වැඩියෙන් දිරිමත් කළ යුතු අතර බුද්ධිමය දේපළ අයිතිවාසිකම්වල වැදගත්කම පිළිබඳව කාන්තාවන් දැනුවත් කිරීම සඳහා දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් වැඩි වැඩියෙන් ස්ථාපිත කළ යුතුය. NIPO, WIPO සහ ජාතික නවෝත්පාදන ඒජන්සිය වැනි රටේ සමහර ප්‍රධාන පාර්ශවකරුවන්ගේ සංවිධාන සමග සහයෝගයෙන් පර්යේෂණ විශ්ව විද්‍යාල මගින් මෙය කළ හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාව ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ඇතුළත් නවෝත්පාදන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රවර්ධනය කිරීම පිළිබඳව ද සොයා බැලිය යුතු අතර, නව්‍යකරණයන්හි කාන්තා සහභාගිත්වය ග්‍රහණය කර ගන්නා නිවැරදි සහ යාවත්කාලීන කරන ලද දත්ත ගබඩාවක් රට විසින් පවත්වාගෙන යාම අත්‍යවශ්‍ය වේ. (*Mirror Business*, 27/04/2023)

ශ්‍රී ලංකාව සිය විද්‍යා හා තාක්ෂණ අංශය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහ සංවර්ධනය කිරීම සඳහා කලාපයේ අනෙකුත් රටවල් සමඟ කරන අන්තර්ක්‍රියා දෙස බලන විට, අපජල තාක්ෂණය, තිරසාර කෘෂිකර්මාන්තය,

අභ්‍යවකාශ ඉංජිනේරු විද්‍යාව වැනි ක්ෂේත්‍ර කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින් ඉන්දියාව සහ ශ්‍රී ලංකාව අතර විද්‍යා හා තාක්ෂණ සහයෝගීතාව ඇති කිරීම රට සහ කලාපය තුළ නවෝත්පාදන මට්ටම ඉහළ නැංවීම සඳහා සාර්ථක පියවරක් බව පෙනේ.

ජෛව තාක්ෂණය, පුනර්ජනනීය බලශක්තිය සහ වෛද්‍ය පර්යේෂණ වැනි ක්ෂේත්‍ර කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන ඉන්දියානු ආයතන කිහිපයක පුහුණුව ලබා ගැනීමට ශ්‍රී ලාංකිකයන් 550 දෙනෙකුට පමණ e-ITEC වැඩසටහන යටතේ හැකි වී ඇති බව සඳහන් වේ. අසල්වැසියන්ට පළමු තැන දෙන ඉන්දීය ප්‍රතිපත්තිය හේතුවෙන්, ශ්‍රී ලංකාව සහ ඉන්දියාව අතර සහයෝගීතා ක්‍රියාකාරකම්වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රවල ශ්‍රී ලංකාව සමඟ ඇති සහයෝගීතාවයෙහි යම් දියුණුවක් අපේක්ෂා කළ හැකිය. විද්‍යාව සහ තාක්ෂණය තිරසාර සංවර්ධනයේ ප්‍රධාන සක්‍රියකාරකයක් වන බැවින්, විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුවක් ඇති කිරීමට පියවර ගැනීම, 2030 තිරසාර සංවර්ධන න්‍යාය පත්‍රය සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා උපකාරී වනු ඇත.

විද්‍යාව, තාක්ෂණය සහ පර්යේෂණ සඳහා ශ්‍රී ලාංකීය ජනගහනයේ සහභාගීත්වය උපරිම කර ගැනීමට නම් රටේ නව්‍ය සංස්කෘතියට සම්බන්ධ වීමට ප්‍රජාව දිරිමත් කරන ක්‍රමානුකූල යාන්ත්‍රණයක් තිබීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. විද්‍යාව හා තාක්ෂණය සම්බන්ධයෙන්ද විශ්වාසදායක ප්‍රතිපත්ති රටට තිබිය යුතුය.

1990 දශකයේ මුල් භාගයේ සිට අනුප්‍රාප්තික රජයන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ස්ථාවර විද්‍යා හා තාක්ෂණ ප්‍රතිපත්ති ගණනාවක් තිබේ. 1990 දශකයේ මුල් භාගයේ ජනාධිපති කාර්ය සාධක බලකායක් විසින්, 1995දී ස්වභාවික සම්පත් බලශක්ති සහ විද්‍යා අධිකාරිය (NARESA) විසින් සහ 2002 සිට ජාතික විද්‍යා හා තාක්ෂණ කොමිෂන් සභාව (NASTEC) විසින් සකස් කරන ලද පරිපූර්ණ ප්‍රකාශයන් ඒ සඳහා උදාහරණ වේ.

අද වන විට භාවිතයේ පවතින ජාතික විද්‍යා හා තාක්ෂණ ප්‍රතිපත්තියෙහි අරමුණ වන්නේ දැනුම හා තාක්ෂණ භාවිතය තුළින් සහ ධාරිතා වර්ධනය තුළින් විද්‍යාව හා තාක්ෂණය ශක්තිමත් කිරීමයි. රටේ ජනතාවගේ ද්‍රව්‍යමය හා සමාජීය යහපැවැත්ම පවත්වාගෙන යාම සඳහා විශේෂ අවධානයක් යොමු කරමින්, පරිසරය ආරක්ෂා කරමින් හා තිරසාර සංවර්ධන අවශ්‍යතා පිළිබඳව අවධානය යොමු කරමින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර ඇත.

ජාතික විද්‍යා හා තාක්ෂණ ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රතිපත්තිමය අංග සමහරක් මෙසේ විය හැකිය: "රටේ සෑම පුරවැසියෙකුටම ඵලදායී ලෙස ළඟා වන ජාතික විද්‍යා හා නවෝත්පාදන සංස්කෘතියක් ප්‍රවර්ධනය කිරීම", රටේ සංවර්ධන අවශ්‍යතා සඳහා ප්‍රතිචාර දැක්වීමට අවශ්‍ය වන විද්‍යාඥයින්ගේ සහ තාක්ෂණවේදීන්ගේ සම්පත් පදනම ගොඩනැගීම, තිරසාර කිරීම සහ ක්‍රමානුකූලව වැඩි කිරීම සහ ජාතික සංවර්ධනයේ වැදගත් සහ අත්‍යවශ්‍ය කොටසක් ලෙස විද්‍යාවේ සහ තාක්ෂණයේ ප්‍රධාන භූමිකාව හඳුනා ගැනීම.

විද්‍යාව, තාක්ෂණය සහ නවෝත්පාදන අතින් ශ්‍රී ලංකාව පසුගාමී වීමට හේතු රැසක් තිබිය හැකිය. මේ සඳහා අඛණ්ඩව දායක වන බාධක ගණනාවක් පවතින අතර මෑත වසරවලදී මෙම බාධක අඩුවෙමින් පවතින බව පෙනෙන්නට තිබුණද, ඒවා තවමත් රටේ නිර්මාණශීලී නවෝත්පාදකයින් සහ නව නිපැයුම්කරුවන් සීමා කිරීමට හේතු වේ. නීත්‍යානුකූල පිළිගැනීමක් නොමැතිකම, විවිධ අවස්ථාවලදී අරමුදල් සැපයීමේ ගැටලු, මෙම නවෝත්පාදකයින් සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ ව්‍යාපාරික සමාජයෙන් සහාය නොමැතිකම සහ මූලික පදනම නිර්මාණය කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් නොමැතිකම විද්‍යාව හා තාක්ෂණය මත පදනම් වූ ශක්තිමත් ප්‍රජාවක් ගොඩනැගීම සඳහා පවතින බාධකවලින් සමහරකි.

විද්‍යාව හා තාක්ෂණය යනු ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල් විශේෂයෙන් එහි එකතැන පල්වෙන ආර්ථික වර්ධනයත් සමඟ වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා සොයා බැලිය යුතු ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍රවලින් එකක් විය හැකිය. අධි තාක්ෂණික අපනයන නිෂ්පාදනයෙන් ඉදිරියට යාමට විශාල විභවයක් ඇති රටක් ලෙස මෙම අපනයන ඉලක්ක කරා රට ගෙන යන, ක්‍රියාත්මක කළ හැකි සැලසුම් තිබිය යුතුය.

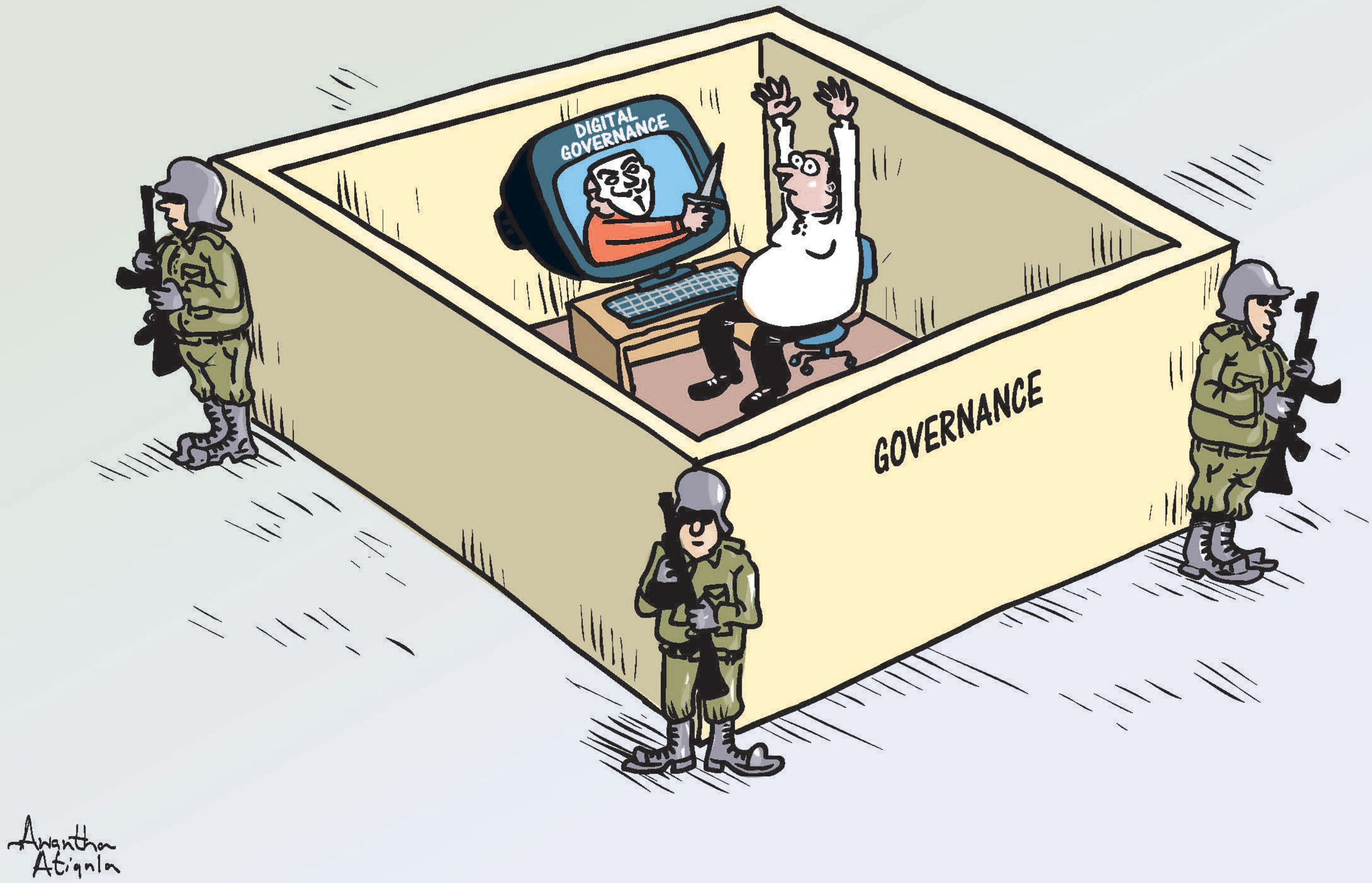

ඩිජිටල් සහයෝගීතාව

ඩිජිටල් සහයෝගීතාව සහ ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වය යනු අලුත් සංකල්ප දෙකකි. එයට පසුබිම් වන්නේ, ලොව පුරා රජයන් සන්නිවේදනය සඳහා ඩිජිටල් වේදිකාවන්ට අනුගත වීම වැඩි වීමයි. 2020 මුල් භාගයේදී කෝවිඩ්-19 වසංගතය මතුවීමත් සමඟ ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවයේ වර්ධනය ක්ෂණිකව ඉහළ ගියේය. සංචාර සහ සංචලනය සීමා කිරීම එයට හේතුවයි.

නිරෝධායනයට ලක්ව සිටින තම පුරවැසියන් සමඟ සන්නිවේදනය කිරීමේ ඵලදායී මාධ්‍යයක් ලෙස රටවල් සමාජ මාධ්‍ය සහ අනෙකුත් ඩිජිටල් වේදිකා භාවිතා කරන ආකාරය වසංගතය අතරතුර දක්නට ලැබුණි. ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වය මගින් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික සේවා වේගවත් හා ලාභදායී ලෙස බෙදා හැරීමේ හැකියාව තිබෙන නිසා මෙය වසංගතයෙන් පසුව ද අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මකව පවතී.

බොහෝ රටවල් වසංගතය පැතිරීමත් සමඟ ඩිජිටල් වේදිකා හරහා රාජ්‍යතාන්ත්‍රික සේවා සිදු කිරීමට අනුගත වූයේ වෙනත් විකල්පයක් නොමැති බැවිනි. එහෙත්, ජර්මනිය, රුසියාව සහ ඉන්දියාව වැනි තවත් රටවල් කිහිපයක් වසර 2020 ට පෙර සිටම ඔවුන්ගේ විදේශ ප්‍රතිපත්ති ශක්තිමත් කිරීම සඳහා ඩිජිටල් වේදිකා භාවිතා කළහ. මේ සඳහා මුල්ම උදාහරණයක් ලෙස 1992 රියෝ ද ජැනයිරෝ හි පැවති පෘථිවි සමුළුව සැලකිය හැකි අතර එහිදී ප්‍රථම වරට ඊමේල් හරහා සාකච්ඡා පවත්වන ලදී. එපමණක් නොව, ඩිජිටල් ආයුධකරණයේ මූලාරම්භය ලෙස අරාබි වසන්තය ද හඳුනාගත හැකිය. 2008 දී ජිහාඩ් ව්‍යාපාරය සඳහා තරුණ බඳවා ගැනීම් බහුතරයක් සිදුකරනු ලැබුවේ ඩිජිටල් වේදිකා හරහාය.

ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වය සහ සමස්තයක් ලෙස ෂඩ්ඛ ක්ෂේත්‍රය විසින් ඉහළ වටිනාකමක් ඇති ආර්ථිකයන් සමඟ තරඟ කරමින් ගෝලීය වෙළඳපොළට ඒකාබද්ධ වීමට බොහෝ ඌන සංවර්ධිත රටවල් සඳහා අවස්ථා නිර්මාණය කරයි. ඩිජිටල් ලෝකයේ අතිශය වේගවත් පරිවර්තනය සමඟ ලෝකය දැන් වේගයෙන් පරිවර්තනය වෙමින් පවතී. සාම්ප්‍රදායික වෙළඳාම දේශීය මෙන්ම ජාත්‍යන්තර තලයේදී ද යල් පැන ගොස් අඩු තරඟකාරී තත්වයට පත් වී තිබේ. එම නිසා වෙළඳාම ක්‍රමයෙන් ඩිජිටල් වේදිකා මත රඳා පැවතීම වැඩි වේ.

සංවර්ධිත රටවල් ශීඝ්‍ර ඩිජිටල් පරිවර්තනයකට ලක්වෙද්දී, ශ්‍රී ලංකාව වැනි සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් මෙම තරඟකාරීත්වය සමඟ ඉදිරියට යාමට ප්‍රතිපත්ති සහ උපාය මාර්ග සැලසුම් කළ යුතුය.

ලෝක වෙළඳ සංවිධානය (WTO) විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද පරිදි, නව තාක්ෂණයේ වර්ධනයත් සමඟ භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය සහ නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන් පිරිවැයට සාපේක්ෂව වෙළඳාම වඩාත් ලාභදායී කළ හැකිය. නිදසුනක් වශයෙන්, GPS භාවිතයෙන් ඵලදායී ලෙස මාර්ග සැලසුම් කිරීම මගින් වෙළඳාමේ ප්‍රවාහන පිරිවැය විශාල වශයෙන් අඩු කළ හැකිය. අවසාන නිෂ්පාදන සඳහා අමුද්‍රව්‍ය බෙදා හැරීම සහ ලබාදීම මේ අනුව ඉතා ලාභදායී හා කාර්යක්ෂම ආකාරයකින් සිදු කළ හැකිය.

දේශසීමා හරහා නිෂ්පාදන සුමටව ගලා යාමට බාධා කරන වෙළඳ රෙගුලාසි සහ වෙනත් සම්බාධක ද ඩිජිටල්කරණය හරහා මගහරවා ගත හැකිය. විශේෂයෙන්ම වසරකට වැඩි කාලයක් අත්විඳිමින් සිටි දැවැන්ත ආර්ථික පසුබෑමෙන් පසු ආනයනය සම්බන්ධ ගැටලු රැසකට මුහුණ දී සිටින ශ්‍රී ලංකාවට, අනෙකුත් රටවල් බහුතරයක් විසින් අනුගමනය කරනු ලබන ඩිජිටල් පියවර කිහිපයක් වෙත යොමුවීම වැදගත් වේ. ඇතැම් තාක්ෂණික සහ නියාමන ගැටලු විසඳාගැනීම මගින් කෘත්‍රිම බුද්ධියට දේශසීමා තරණය කිරීම සම්බන්ධ වියදම් විශාල වශයෙන් අඩු කර ගත හැක.

කෙසේ වෙතත්, සංවර්ධිත හෝ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින බොහෝ රටවල් ඩිජිටල් සම්බන්ධතාව සම්බන්ධයෙන් යම් ප්‍රගතියක් ලබා තිබේ. එහෙත්, මෙම වර්ධනය රටවල් පුරා ඒකාකාරව පවතින බවක් නොපෙනේ. මෙම තත්ත්වය හමුවේ ශ්‍රී ලංකාව වැනි සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් බහුතරයකට වර්ධනය වන ගෝලීය ඩිජිටල් ආර්ථිකය සමඟ තරග කිරීම අභියෝගයක් වනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකාව සිටින්නේ ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වයට හෝ ඩිජිටල් සහයෝගීතාවයට අනුගත වීමේ මුල් අවධියේය. එසේ වුවද වඩාත් ඩිජිටල්කරණය වූ රටක් ඇති කර ගැනීමේ මෙම උත්සාහයන් සාර්ථක කර ගැනීමේ හැකියාව ශ්‍රී ලංකාවට ඇති බව හඳුනාගත හැකිය. ශ්‍රී ලංකා රජයේ ඩිජිටල් වේදිකාවල ක්‍රියාකාරීත්වයේ මට්ටම දැනට බෙහෙවින් සීමා වී ඇත. රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික ක්‍රියාකාරකම් සිදු කිරීමට සහ බලවත් මෘදු බල මෙවලමක් ලෙස ක්‍රියා කිරීම සඳහා තම සමාජ මාධ්‍ය වේදිකා සහ අනෙකුත් ඩිජිටල් වේදිකා භාවිතා කරන්නේ රාජ්‍ය ආයතන සහ පුද්ගලයන් අතළොස්සක් විසින් පමණි.

තම ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවයේ ඉලක්ක සාක්ෂාත් කරගැනීමේදී ශ්‍රී ලංකාව බොහෝ බාධකවලට මුහුණ දෙන බව පෙනේ. පුරවැසියන් අතර තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ සාක්ෂරතාව නොමැතිකම සහ රට තුළ විධිමත් අන්දමින් ප්‍රවේශ විය හැකි ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික ක්‍රියා පටිපාටි නොමැතිකම එවැනි ගැටලු වේ. කෙසේ වෙතත්, මෙම අභියෝග තිබියදීත්, ශ්‍රී ලංකාව සිය විදේශ ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක සාර්ථකව සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ක්‍රියා කිරීම අවශ්‍යය.

2023 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ අන්තර්ජාල භාවිතා කරන්නන් මිලියන 14.58 ක් වූ අතර අන්තර්ජාලය පැතිරීම සියයට 66.7 ක් වූ බව වාර්තා වේ. 2023 ජනවාරි මාසයේදී ශ්‍රී ලාංකිකයින් මිලියන 7.20 ක් හෙවත් රටේ මුළු ජනගහනයෙන් සියයට 32.9 ක් සමාජ මාධ්‍ය භාවිතා කරන්නන් විය. 2023 මුල් භාගයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ජංගම දුරකථන සම්බන්ධතා ප්‍රමාණය ජනගහනයෙන් සියයට 165.5 ක් දක්වා විය. 2022 සහ 2023 මුල් භාගය අතර කාලය තුළ රටේ අන්තර්ජාල භාවිතා කරන්නන් සංඛ්‍යාව 43,000 කින් වැඩි වී ඇත. කෙසේ වෙතත්, මෙම සංඛ්‍යා මගින් යථාර්ථය නිවැරදිව නියෝජනය නොවිය හැකි අතර ශ්‍රී ලංකාවේ ඩිජිටල් වර්ධනය සමග සම්බන්ධ සත්‍ය දත්ත මෙම සංඛ්‍යාවලට වඩා බෙහෙවින් වැඩි විය හැකිය. මෙම සියලු සංඛ්‍යාලේඛන රටේ සාර්ථක ඩිජිටල් වර්ධනයකට සාක්ෂි වේ.

2022 දී ශ්‍රී ලංකාව ආරම්භ කළ ජාතික ඉන්ධන අවසරපත්‍ර QR කේත පද්ධතිය මෙම බාධක සහ අභියෝග බොහොමයක් ජය ගනිමින් රට ඉදිරියට තැබූ සාර්ථක ඩිජිටල්කරණ පියවරක් ලෙස සැලකිය හැකිය. 2022 වසරේ ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඇති වූ ආර්ථික අර්බුදය හේතුවෙන් ඉන්ධන අර්බුදයක් ඇති වූ අතර එය රටේ තාක්ෂණයේ වර්ධනය සඳහා අවස්ථාවක් ලෙස ද උපයෝගී කරගන්නා ලදි. මෙම QR පද්ධතිය රට සතු ගැටලු විසඳීමේ හැකියාව සහ ඩිජිටල් වේදිකාවල කාර්යක්ෂමතාව සහ පහසුව පිළිබඳ විදහා දැක්වීමක් විය.

මෙම පද්ධතියේ සාර්ථකත්වය රට පුරා ඉන්ධන පෝලිම් අඩු කිරීම හරහා ප්‍රකාශමාන වූ අතර එය ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික තාක්ෂණික සාක්ෂරතාවයේ හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයක් ලෙස ද හඳුනාගත හැකිය. විශේෂයෙන්ම කොවිඩ් 19 වසංගතය උග්‍ර වූ අවධියේදී විවිධ අරමුණු සඳහා QR කේත භාවිතය දිරිගැන්වීමට බොහෝ උත්සාහයන් ගෙන තිබුණද, මෙම උත්සාහයන් අතරින් වඩාත්ම සාර්ථක ප්‍රයත්නය ලෙස ජාතික ඉන්ධන අවසර පත්‍රය හඳුනාගත හැකිය.

ඉන්ධන QR කේත පද්ධතියේ සාර්ථකත්වය හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාව කෙරෙහි විදේශීය අවධානය යොමු විය. මුදල් රහිත ගෙවීම් ක්‍රමවලට ඉක්මන් අනුගතවීම වැනි ඩිජිටල්කරණය සම්බන්ධයෙන් රට ශක්තිමත් කිරීමට ඉවහල් වන තවත් එවැනි බොහෝ මුලපිරීම් රට තුළ වර්ධනය වීමට ඇති දැවැන්ත විභවය පිළිබඳ මෙය සහතිකයකි. මේවාට අමතරව, WEBXPAY, PayHere, HelaPay, FriMi වැනි දේශීය ඩිජිටල් ගෙවීම් වේදිකා ගණනාවක් ඇති අතර ඒවා සියල්ලම Pickme වැනි ජංගම යෙදුම් හරහා විවිධ ප්‍රවාහන, ආහාර බෙදා හැරීම් සහ සිල්ලර අලෙවි ජාල සමඟ කෙටි කාලයක් තුළ මිලියන ගණනක් ගනුදෙනු සිදු කර ඇත. ඩිජිටල් ආකාරයෙන් සංවර්ධනය වීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවට ඇති හැකියාව මෙමගින් ප්‍රකාශ වේ. ශ්‍රී ලංකාව දැනටමත් පිවිසී ඇති අනෙකුත් ප්‍රධාන මූලාරම්භයන් අතර කප්රුක වැනි ඊ-වාණිජ්‍ය වේදිකාවන් ද තිබේ.

Kapruka.lk, දුලිත් හේරත් විසින් ආරම්භ කරන ලද ඊ-වාණිජ්‍ය වේදිකාවකි. එය ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යුත් ව්‍යාපාර ක්ෂේත්‍රය මුළුමනින්ම පරිවර්තනය කළ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රමුඛ පෙළේ ඊ-වාණිජ්‍ය වේදිකාවකි. Kapruka Cross Border යනු Amazon, eBay වැනි ගෝලීය ඊ-වාණිජ්‍ය වේදිකා වෙත ශ්‍රී ලාංකික සන්නාමයන් රැගෙන යාමේ සාර්ථක උපාය මාර්ගයක් වන අතර, ශ්‍රී ලංකාවට දැඩිවම අවශ්‍ය කාල වකවානුවකදී ඩොලර් ගලා ඒම ශක්තිමත් කිරීම සඳහා එය සුවිසල් දායකත්වයක් ලබා දී ඇත.

කප්රුකට අමතරව, දකුණු ආසියානු කලාපයේ තවත් ඊ-වාණිජ්‍ය දැවැන්තයින් විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ ඊ-වාණිජ්‍ය අංශය ගෝලීය පිළිගැනීමක් කරා ගෙන යන බව අපට දැකගත හැකි විය. Daraz යනු එවැනි එක් වේදිකාවකි. පාකිස්ථානය මූලස්ථානය කරගත් Daraz යනු පාකිස්ථානය, බංග්ලාදේශය සහ නේපාලය වැනි දකුණු ආසියා කලාපයේ බොහෝ රටවල් තුළ ඊ-වාණිජ්‍යයේ දැවැන්තයෙකි. ශ්‍රී ලංකාවේ අර්බුදකාරී කාල පරිච්ඡේදය පුරාවටම මෙම අන්තර්ජාල වේදිකාව ප්‍රධාන ආර්ථික අභියෝග කිහිපයක් ජයගැනීම සඳහා රටට සහාය වූයේය. Darazහි ක්‍රියාත්මක වන විකුණුම්කරුවන්ගෙන් බහුතරයක් දේශීය විකුණුම්කරුවන් වුවද (97-99% දක්වා), ශ්‍රී ලංකාවේ අර්බුදය සහ ආනයන තහනම හේතුවෙන් සමානව බලපෑමට ලක් වූ විදේශීය විකුණුම්කරුවන් ගණනාවක් ද එහි සිටින බව සඳහන් කළ යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රමුඛතම ඩිජිටල්කරණය වූ වෙළඳපොළවල් වන වේදිකාවන් විසින් රට තුළ ඊ-වාණිජ්‍ය අංශය තවදුරටත් පුළුල් කිරීමට පියවර කිහිපයක් ගෙන තිබුණි. “Daraz Connect” වැඩසටහන එවැනි එක් මුලපිරීමකි. ග්‍රාමීය වෙළෙන්දන්ට තම නිෂ්පාදන අන්තර්ජාලය හරහා අලෙවි කිරීම පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම සහ ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන තවදුරටත් වැඩිදියුණු කර ගැනීමට උපකාර කිරීම සඳහා මෙම වැඩසටහන හඳුන්වා දී තිබුණි.

නිෂ්පාදන විකිණීම සඳහා පමණක් නොවන මෙම ඊ-වාණිජ්‍යය වේදිකාවේ වඩාත්ම සිත්ගන්නා කරුණ වන්නේ රටේ පුරවැසියන් සවිබල ගැන්වීම සඳහා ඔවුන් විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති අනෙකුත් වැදගත් ක්‍රියාමාර්ග යි. Daraz Future Leaders වැඩසටහන ද Daraz කණ්ඩායමට සම්බන්ධ වීමට තරුණ තරුණියන් දිරිමත් කිරීම සහ වෘත්තීය වර්ධනය වේගවත් කිරීම සඳහා සමාගම විසින් කරන ලද මුලපිරීමකි. තරුණයින් වෙත ප්‍රධාන අවධානය යොමු කිරීමට හේතු වන්නේ අනෙකුත් වයස් කාණ්ඩ හා සසඳන විට ඊ-වාණිජ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ඔවුන්ගේ නියෝජනය විශාල වීමයි.

Daraz හි නිර්මාතෘ Bjarke Mikkelsen පසුගිය වසරේ මුල් භාගයේදී ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණි අතර ඔහුගේ මෙම සංචාරයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ඩිජිටල් ආර්ථිකය වර්ධනයට සහය දැක්වීම සඳහා සමාගමේ කැපවීම පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන ලදී. විකුණුම්කරුවන්ට, කාන්තා ව්‍යවසායකයින්ට සහ පාරිභෝගිකයින්ට සහය දැක්වීම සහ සවිබල ගැන්වීම සඳහා සමාගම විසින් ගෙන යන බොහෝ ව්‍යාපෘති සහ වැඩසටහන් පිළිබඳව ද ඔහු අවධාරණය කළේය. මෙම සංචාරයේදී සියලුම ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට ප්‍රවේශ විය හැකි වැඩි අවස්ථා ඇති පරිසර පද්ධතියක් ඊ-වාණිජ්‍ය අංශයේ ගොඩනැගීම පිළිබඳව ද සාකච්ඡා විය.

මීට අමතරව, ශ්‍රී ලංකාවේ කොටස් වෙළඳපොලේ මෙහෙයුම් ඩිජිටල්කරණය කිරීමට ගෙන ඇති මුලපිරීම් රටේ ඩිජිටල් විප්ලවයේ දැවැන්ත පියවරක් බවට පත් විය හැකිය. සුරැකුම්පත් හා විනිමය කොමිෂන් සභාව (SEC), කොළඹ කොටස් වෙළෙඳපොළ (CSE) සමඟ එක්ව ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාග්ධන වෙළෙඳපොළ ඩිජිටල්කරණය කිරීමට සහ පුරවැසියන්ට කොළඹ කොටස් වෙළෙඳපොළ වෙත ප්‍රවේශය ලබා දීම සඳහා මුලපිරීමක් සිදුකර ඇත.

ප්‍රාග්ධන වෙළඳපොළ ඩිජිටල්කරණය කිරීම මගින් ප්‍රාග්ධනය රැස්කිරීමේ සෑම අංශයක්ම ග්‍රහණය කර ගන්නා නව්‍ය තාක්ෂණික යටිතල පහසුකම් ගෙන ඒමට එම දෙපාර්ශවය කටයුතු කර තිබේ. එමඟින් බොහෝ නව චින්තකයින්ට සහ නවෝත්පාදකයින්ට රට තුළ ව්‍යවසායකත්වය උදෙසා විශාල සහයෝගයක් ලැබෙනු ඇත.

ලොව පුරා තාක්ෂණික ක්ෂේත්‍රයේ නවතම සහ වඩාත්ම පරිවර්තනීය සංවර්ධනය මේ වන විට කතාබහට ලක්ව ඇති ChatGPT ය. එය San Francisco පදනම් කරගත් ආරම්භක ව්‍යවසායක් වන OpenAI විසින් වැඩි දියුණු කරන ලද AI චැට්බොට් එකකි. චැට්බොට් දැන් ව්‍යාපාරික ලෝකයේ කතාබහට ලක්ව ඇති අතර තවත් බොහෝ තාක්ෂණික සමාගම් මෙම වේදිකාවේ තරගකරුවන් ලෙස පැමිණෙන බව දැකගත හැකිය. කෙසේ වෙතත්, මෙම තාක්ෂණය විශේෂයෙන් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ තරමක් විවාදාත්මක මාතෘකාවක් බවට පත්ව ඇත. ඇතැම් සිසුන් සම්පූර්ණ රචනා ජනනය කිරීමට මෙම වේදිකාව භාවිතා කර ඇති අතර අනිෂ්ට කේත ජනනය කිරීමට හැකර්වරුන් ද මෙම චැට්බොට් භාවිතා කර ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවට තරමක් නව සංකල්පයක් වූ අතථ්‍ය (virtual) අධ්‍යාපනය වසංගත කාලපරිච්ඡේදය තුළ දියුණු වීමට පටන් ගත්තේය. කෙසේ වෙතත්, සංඛ්‍යාලේඛනවලට අනුව, ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට මෙම ඩිජිටල් වේදිකා වෙත ප්‍රවේශ වීම සම්බන්ධ බාධා ඇති අතර එම නිසා එවැනි ප්‍රදේශවල සිසුන්ගෙන් බහුතරයක් අභියෝග රාශියකට මුහුණ දුන්හ. අතථ්‍ය ඉගැන්වීම සඳහා ද බොහෝ කුසලතා අවශ්‍ය වන අතර එම කුසලතා සඳහා අවශ්‍ය පුහුණුව ශ්‍රී ලංකාව තුළ නොමැති බව මෙම කාලය තුළ දක්නට ලැබුණි.

බොහෝ අභියෝග සහ බාධක තිබියදීත්, අද පවා, රජයේ පාසල් සියල්ලම පාහේ සිසුන් සඳහා විවෘතව තිබියදීත්, අන්තර්ජාලය හරහා අධ්‍යාපනය අඛණ්ඩව පවත්වා ගෙන යනු දැකිය හැකිය. විශේෂයෙන් තරුණයින්ට එමගින් බොහෝ වෘත්තීය අවස්ථා සඳහා දොරටු විවර කරන බව ද පෙනේ. බොහෝ සුදුසුකම් ලත් ශ්‍රී ලාංකික ගුරුවරු ද ලොව පුරා සිටින සිසුන් දැනුවත් කිරීම සඳහා මෙම අන්තර්ජාල වේදිකා භාවිතා කරති. මෙම තත්ත්වය සැලකිල්ලට ගෙන, තරුණයින් අතර තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ කුසලතා පිළිබඳ පුහුණුව වැඩිදියුණු කිරීම, අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක භාවය ඉහළ නැංවීම සහ තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ නවෝත්පාදනයන් උත්තේජනය කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාව කටයුතු කිරීම අතිශයින් වැදගත් වේ.

ඩිජිටල්කරණය කරා යොමු වී සිටිනරටක් වන ශ්‍රී ලංකාව ChatGPT වැනි විශේෂාංග වෙත වඩාත් නිරාවරණය විය යුතුය. එහි වාසි සහ අවාසි කිරා මැන බලා එය ප්‍රයෝජනවත් ලෙස භාවිතා කිරීමට හැකිය. නිදසුනක් වශයෙන්, පාසල් පද්ධතිය තුළ සිසුන්ගේ නිර්මාණශීලීත්වය වැඩිදියුණු කිරීමට මෙම වේදිකාව භාවිතා කළ හැකි අතර සංචාරක කේන්ද්‍රස්ථානයක් වන ශ්‍රී ලංකාවේ සංචාරක ව්‍යාපාරය සහ රට ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා ද මෙම විශේෂාංගය භාවිතා කළ හැකිය. බහුතර ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ අවශ්‍යතාවලට ගැලපෙන සිංහල ChatGPT ආකෘතියක් හඳුන්වා දීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ මෘදුකාංග විශේෂඥයින්ට ද AI චැට්බොට්වල සැලකිය යුතු දියුණුවක් ඇති කිරීමට දායක විය හැක.

කෘත්‍රිම බුද්ධිය වර්ධනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ලොව පුරා බොහෝ වාද විවාද පැවතුනද, ලෝකය තාක්ෂණය මත යැපීම වැඩිවීමත් සමඟ AI ක්ලවුඩ් වැනි දියුණු තාක්ෂණික මෙවලම්වලට බොහෝ අංශවල කාර්යක්ෂමතාව වැඩි කළ හැකි බව සැලකිල්ලට ගැනීම වැදගත්ය. AI මගින් සංකීර්ණ කාර්යයන් බොහොමයක් කිරීමට හැකි වන ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස වෛද්‍ය අංශය හඳුනාගත හැකිය. රෝග විනිශ්චය සහ ප්‍රතිකාරවල නිරවද්‍යතාවය වැඩි දියුණු කිරීම, බොහෝ ක්‍රියාවලීන් ස්වයංක්‍රීය කිරීම මගින් සෞඛ්‍ය සේවා පද්ධතිය වඩාත් කාර්යක්ෂම කිරීම සහ ඵලදායී රෝගී අධීක්ෂණ මෙවලමක් ලෙස කටයුතු කිරීම ඒ අතර වේ. AI මගින් රෝගීන්ගේ තථ්‍ය කාලීන දත්ත වෛද්‍ය සංවේදක මගින් නිරීක්ෂණය කළ හැකිය. එමඟින් වෛද්‍ය වෘත්තිකයන්ට අසාමාන්‍යතා පහසුවෙන් හඳුනා ගැනීමට හැකි වේ. එය ඔවුන්ගේ ප්‍රතිකාර වඩා ඵලදායී වීමට උපකාරී වේ.

එසේ වුවද, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයෙන් ලබාගත හැකි ප්‍රතිලාභ රටට ලබා ගැනීමට නම් ඩිජිටල්කරණය දිරිගැන්වීම සඳහා පෞද්ගලික සහ රාජ්‍ය යන දෙඅංශයටම දිරිගැන්වීම් ලබා දිය යුතුය. විවිධ ක්‍රමෝපායන් ගවේෂණය කිරීමටත්, ගෝලීය වශයෙන් තරඟකාරී ලෙස ICT භාවිතයේදී නව්‍යකරණය වීමටත් වැඩි අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ එවිටය. රජයේ දෙපාර්තමේන්තු සහ නිලධාරීන්ගේ ඔන්ලයින් ක්‍රියාකාරීත්වය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ප්‍රමිතිගත සැලසුම් තිබිය යුතුය. මෙම රජයේ දෙපාර්තමේන්තු සඳහා විශේෂ විද්‍යුත් සාක්ෂරතා පුහුණු වැඩසටහන් තිබීම අතිශයින් වැදගත් වේ.

ලොව පුරා අනෙකුත් බොහෝ රටවල් උදාහරණයට ගනිමින් ශ්‍රී ලංකාවට ද තම තානාපති කාර්යාල සහ මහ කොමසාරිස් කාර්යාල ට්විටර් සහ ෆේස්බුක් වැනි වේදිකා ඇතුළු සමාජ මාධ්‍ය වැඩියෙන් භාවිතා කිරීම සඳහා යොමු කළ හැකිය.

මීට අමතරව, ඉන්දියාව 2022 ඔක්තෝම්බර් මාසයේදී සිය වාණිජ 5G සේවාවන් දියත් කිරීමත් සමඟ, ශ්‍රී ලංකාව ද අසල්වැසියාගේ අඩිපාරේ යා යුතු බවට සාකච්ඡා එම කාලය තුළ ප්‍රමුඛ විය. කෙසේ වෙතත්, 2022 වසරේ රටේ ආර්ථික අර්බුදය උත්සන්න වීමත් සමඟ පවතින තත්ත්වය අනුව පාරිභෝගිකයින්ට දැරීමට සිදුවන අධික මූල්‍ය බර හේතුවෙන් 5G සේවා දියත් කිරීමට ඇති හැකියාව පිළිබඳව පාර්ශ්වකරුවෝ ප්‍රශ්න කළහ. කෙසේ වෙතත්, ලොව පුරා 5G තාක්ෂණයේ ශීඝ්‍ර වර්ධනයත් සමඟම, ශ්‍රී ලංකාවටද මෙම වර්ධනය වන වෙනස්කම්වලට අනුකූලව කටයුතු කිරීමට සිදුවනු ඇත.

ආර්ථික අර්බුදය යනු ඩිජිටල්කරණයේදී ශ්‍රී ලංකාවට මුහුණ දීමට සිදු වන විවිධ අභියෝග සහ බාධක අතරින් එකක් පමණි. පසුගිය වසර කිහිපය තුළ, රටේ තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ කර්මාන්තයේ වර්ධනයට බාධා කරන ළද අන්තර්ජාල කුමන්ත්‍රණ සහ ක්‍රියාමාලා ගණනාවක් තිබේ. එපමණක් නොව, සයිබර් අපරාධ ශ්‍රී ලංකාවට විශාල තර්ජනයක් වේ. ශ්‍රී ලංකාව බොහෝ සයිබර් අපරාධකරුවන්ගේ පහසු ඉලක්කයක් වී තිබේ. සයිබර් අපරාධකරුවන්ට ඔවුන්ගේ විවිධ ක්‍රියාකාරකම් හරහා සමාජය කඩාකප්පල් කිරීමේ හැකියාව ඇති බැවින් මෙම අපරාධ කල්තියා හඳුනාගෙන ඒවා අවම කිරීම අතිශයින් වැදගත් වේ.

විද්‍යුත් සාක්ෂරතාව පිළිබඳව පුරවැසියන් දැනුවත් කිරීමට සහ දත්ත නීති උල්ලංඝනය කිරීමේ ප්‍රතිවිපාක පිළිබඳව ඔවුන් දැනුවත් කිරීම සඳහා සයිබර් ආරක්ෂණ අධ්‍යාපන වැඩසටහන් සහ අරමුදල් පුහුණු මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජය පෙරමුණ ගැනීම වැදගත් වේ.

අනෙක් අතට, සයිබර් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය මෙම සයිබර් තර්ජන අවම කිරීම සඳහා අතිශයින්ම ඵලදායී පියවරකි. සයිබර් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වය යනු "සයිබර් අවකාශය සම්බන්ධයෙන් ජාතික අවශ්‍යතා සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික සම්පත් හා ක්‍රියාකාරීත්වයන් භාවිතා කිරීමයි." සයිබර් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය හරහා ජාතීන්ට බහුපාර්ශ්විකව එකට එකතු වී පොදු තර්ජන සහ සයිබර් යුද්ධ අවම කිරීම සඳහා ක්‍රියා කිරීමට හැකි වේ.

ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික කටයුතු සඳහා ශ්‍රී ලංකාව සිය පූර්ණ හැකියාවන් ප්‍රයෝජනයට නොගන්නා බව නිරීක්ෂණය කළ හැකි වුවද, රට සිය ඩිජිටල් සහයෝගීතාව ඉහළ නැංවීම සඳහා දැනට අනුගමනය කරන යම් යම් උපාය මාර්ග ඇති බව සඳහන් කළ යුතුය. තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ නියෝජිතායතනය (ICTA) ඩිජිටල් පරිවර්තන ගමනක් සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජය සමඟ සහයෝගයෙන් කටයුතු කරයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන ජාතික ප්‍රතිපත්ති අරමුණුවලින් එකක් වන්නේ රට තාක්ෂණය මත පදනම් වූ සමාජයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමයි. පොදු ජනතාවට රාජ්‍ය සේවා සැපයීම වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා ඩිජිටල්කරණය වූ රජයක් නිර්මාණය කිරීම මෙයට ඇතුළත් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම ඉ-රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය 2009 දෙසැම්බර් මාසයේදී අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් අනුමත කරන ලදී. ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම අධීක්ෂණය කිරීම ශ්‍රී ලංකාවේ තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ නියෝජිතායතනය (ICTA) විසින් වාර්ෂිකව සිදු කරන ලදී. ප්‍රතිපත්තිය හඳුන්වා දීමෙන් පසු මුල් වසරවලදී, විද්‍යුත් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම අතිශයින් පහළ මට්ටමක පැවති බව පෙනී ගිය අතර, ඊට හේතු ලෙස සංකීර්ණ ප්‍රතිපත්ති අවශ්‍යතා, ප්‍රතිපත්තිය ඕනෑවට වඩා පුළුල් වීම සහ ප්‍රතිපත්ති අරමුණු පැහැදිලි නොවීම ද හේතු විය.

“ඩිජිටල් ආකාරයෙන් සියල්ලන් ඇතුළත් කරගන්නා ශ්‍රී ලංකාවක්” නිර්මාණය කිරීමේ අරමුණින් ICTA විසින් ඩිජිටල් ශ්‍රී ලංකා වැඩසටහන හඳුන්වා දෙන ලදී. රටේ වැදගත් සංවර්ධන අභියෝග කිහිපයකට මුහුණ දීම සඳහා එමගින් අවධානය යොමුකරන ලදි. ඩිජිටල් ලෙස ක්‍රියාත්මක වන ලෝක ආර්ථිකයෙන් ප්‍රතිලාභ නෙළා ගැනීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාව යොමු කිරීමට ඩිජිටල් ශ්‍රී ලංකා මූලෝපාය උත්සාහ කරයි. ඩිජිටල්කරණයේ මූලික පරිවර්තනීය කුලුනු පහක් කෙරෙහි මෙම මූලෝපාය විසින් අවධානය යොමුකරනු ලැබේ. ඒවා නම්, ඩිජිටල් ආර්ථිකය, ඩිජිටල් රජය, ඩිජිටල් නීති සහ ප්‍රතිපත්ති, ඩිජිටල් සේවා සහ ඩිජිටල් තාක්ෂණයයි. ඩිජිටල් ශ්‍රී ලංකා මූලෝපාය වැඩියෙන් ඉලක්ක කරන්නේ ඒකාබද්ධව ජාතික ඩිජිටල් ඉලක්ක සපුරා ගැනීම කෙරෙහිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ඩිජිටල් වර්ධනයට උපකාර කිරීම සඳහා ගෙන ඇති නවතම පියවර වන, 2030 ඩිජිටල් ආර්ථික ප්‍රධාන සැලැස්ම ලෙස DIGIECON2030 වැඩසටහන 2023 අප්‍රේල් මස මුලදී දියත් කරන ලදි. මෙම වැඩසටහනේ ඉලක්කය වන්නේ ශ්‍රී ලංකාව සියල්ලන් ඇතුළත් කරගත් ඩිජිටල් දේශයක් බවට පත් කිරීමයි. මෙම මුලපිරීම හරහා, නව්‍ය සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ ව්‍යවසායකයින් සහ ආරම්භක ව්‍යාපාර රැසක් පුළුල් කිරීම සඳහා පහසුකම් සැලසීමට ද රජය අපේක්ෂා කරයි. මෙම වැඩසටහන ද ශ්‍රී ලංකාවේ ඩිජිටල්කරණය වූ රාජ්‍ය අංශයක් ඉලක්ක කරගත් මුලපිරීමක් ලෙස සැලකිය හැකිය.

විධිමත් ලෙස රාජ්‍යයන් අතර සබඳතා ශක්තිමත් කිරීමේදී සාම්ප්‍රදායික රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වයට වඩා ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වය ඵලදායී හා කාර්යක්ෂම වේ. රාජ්‍ය සහ රාජ්‍ය නොවන අන්තර්ක්‍රියා සඳහා පහසුකම් සැලසීම සහ සෘජු මහජන ක්‍රියාකාරකම්වල ප්‍රගතිය හරහා ඩිජිටල් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය හෝ ඩිජිටල් සහයෝගීතාවය රාජ්‍යයන් අතර හවුල්කාරිත්වය වර්ධනය කිරීමට සහ ශක්තිමත් කිරීමට උපකාරී වේ. එබැවින් ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල් වර්ධනය වන ගෝලීය තාක්ෂණික අවකාශය සමඟ ඉදිරියට යාමට පියවර ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

දේශගුණය හා පරිසරය

ගෝලීය උෂ්ණත්වයේ සහ කාලගුණික තත්ත්වයන්ගේ වේගවත් වෙනස්වීම "දේශගුණික විපර්යාස" ලෙස හඳුනාගෙන ඇත. ගෝලීයකරණය සමග වේගවත් කාර්මිකකරණය සහ අනෙකුත් මානව ක්‍රියාකාරකම් ඉහළ යාමත් සමඟ මෑත අතීතයේ දේශගුණික විපර්යාසවල වැඩි වීමක් දක්නට ලැබේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පසුගිය දශක කිහිපය පුරාවට ස්වභාවික විපත් ද වැඩි වෙමින් පවතින අතර ගෝලීය දේශගුණය තුළ දැන් මුහුදු මට්ටම ඉහළ යාම, ගංවතුර සහ උෂ්ණත්වය ඉහළ යාම වැනි අනතුරු ඇඟවීම් දක්නට ලැබේ.

දකුණු ආසියානු කලාපයේ දේශගුණික විපර්යාස සම්බන්ධයෙන් ගැඹුරින් සාකච්ඡා කිරීම අවශ්‍යය. වරින් වර සිදුවන ගංවතුර, නායයෑම්, සුනාමි වැනි ස්වාභාවික විපත් විශාල සංඛ්‍යාවක් සහිත මෙම කලාපයේ බොහෝ රටවලට දේශගුණික විපර්යාසවල ප්‍රතිවිපාකවලට නිරතුරුව මුහුණ දීමට සිදුව ඇත. අනාවැකි අනුව, මෙම කලාපයේ දේශගුණික ගැටලු හේතුවෙන් 2050 වන විට මිලියන 62 ක් පමණ ජනයා අවතැන් වනු ඇතැයි සැලකේ. ලෝක බැංකු වාර්තාවලට අනුව, දකුණු ආසියාව මේ වන විට "නව දේශගුණික සාමාන්‍ය තත්වයක්" වැළඳ ගනිමින් සිටින අතර තීව්‍ර වන තාප තරංග, ගංවතුර, නියඟ යනාදියට කලාපය යටත් වේ.

මේ වන විට ලොව පුරාම සහ විශේෂයෙන් දකුණු ආසියානු කලාපයේ ප්‍රධාන සංවාද මාතෘකාවක් බවට පත්ව ඇති දේශගුණික විපර්යාස, වරින් වර විවිධ ආකාරයේ ස්වාභාවික විපත්වලට මුහුණ දෙන මෙම කලාපයේ රටවල ආර්ථිකයේ සුමට ක්‍රියාකාරිත්වයට ද තර්ජනයක් විය හැකිය.

දේශගුණික විපර්යාස සහ එහි ප්‍රතිවිපාක සියල්ල වන විනාශය, පරිසර දූෂණය, ඉඩම් හා ජල සම්පත් දූෂණය සහ වෙනත් එවැනි මානව ක්‍රියාකාරකම්වල ඍජු ප්‍රතිඵලයක් බැවින් මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීම පහසු කාර්යයක් නොවන බව පෙනේ. මෙම හේතූන්වලට අමතරව දකුණු ආසියාවේ සාගර සම්පත් සූරාකෑම හේතුවෙන් මෙම ගැටලුව විසඳීම තවදුරටත් අපහසු වන බව අපි දකිමු. ගෝලීය දේශගුණික අවදානම් දර්ශකයට අනුව, වියට්නාමය, මියන්මාරය, පිලිපීනය සහ තායිලන්තය පසුගිය වසර 20 තුළ ලෝකයේ දේශගුණික විපර්යාසවලට වැඩියෙන්ම ගොදුරු වූ රටවල් 10 අතරට පැමිණේ.

දකුණු ආසියාවේ කුඩා දූපත් රාජ්‍යයක් වන ශ්‍රී ලංකාව ද පසුගිය දශක කිහිපය තුළ දේශගුණික විපර්යාසවල බලපෑමෙන් දැඩි ලෙස පීඩාවට පත්ව ඇත. වසර ගණනාවක් තිස්සේ රටට බලපෑ අති විශාල සංඛ්‍යාවක් වන ස්වාභාවික විපත් ඊට සාක්ෂි වේ. මුහුදු මට්ටම ඉහළ යාම, අධික උෂ්ණත්ව මට්ටම්, වරින් වර ගංවතුර සහ නායයෑම් ඇතිවීම යන ප්‍රශ්න ශ්‍රී ලංකාවේ පුරවැසියන්ගේ එදිනෙදා ජීවිතයට මෙන්ම රට සතු ස්වභාවික සම්පත්වලට ද දිගින් දිගටම බලපායි.

දශක ගණනාවක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකාවේ සිදුවන වඩාත්ම සුලබ ස්වාභාවික අනතුරු වන්නේ ගංවතුර, කුණාටු, නායයාම් සහ නියඟයයි.

ශ්‍රී ලංකාව බොහෝ දුරට සංචාරක කර්මාන්තය මත රඳාපවතින දේශයකි. දේශගුණික විපර්යාසවල මෙම අහිතකර බලපෑම් එහි සංචාරක කර්මාන්තයට සහ එහි සමස්ත ආර්ථිකයට මඳක් බලපාන අතර ගංවතුර, නියඟ, නායයෑම් සහ විශේෂයෙන් සංචාරක ආකර්ෂණයන් ලෙස ක්‍රියා කරන ස්වාභාවික සම්පත් ක්ෂය වීම හේතුවෙන් සංචාරක පැමිණීම අඩු වේ. විශේෂයෙන්ම මෙය රටේ වෙරළබඩ ප්‍රදේශයට බලපායි. එපමණක් නොව, රටේ ග්‍රාමීය ජනතාවගෙන් බහුතරයක් කෘෂිකර්මාන්තය මත දැඩි ලෙස රඳා පවතින බැවින් ඔවුන්ගේ ජීවනෝපායට ද මෙම ආපදා අහිතකර ලෙස බලපායි. මුහුදු මට්ටම ඉහළ යාම, කුණාටු සහ වෙරළ ඛාදනය ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත වෙරළ කලාපයටම බලපායි. රටේ ජනගහණයෙන් ආසන්න වශයෙන් 50% ක් ජීවත් වන්නේ එහි වේ.

මෑත අතීතයේ ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දුන් ස්වාභාවික විපත්වල බහුලම සහ සුලභම ආකාරයන් වන්නේ ගංවතුර, නාය යෑම්, තද සුළං ආදියයි. මේ සියල්ල සිදුවන්නේ මෝසම් සුළංවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙසයි. 2022 අගෝස්තු මස මුල් සතිය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ වර්ෂාපතනය තීව්‍ර වූ අතර, නිරිතදිග මෝසම සක්‍රිය වීමත් සමඟම උතුරු, මධ්‍යම, බස්නාහිර, දකුණ සහ සබරගමුව වැනි පළාත් රැසකට දැඩි බලපෑම් එල්ල වී දේපළ හා ජීවිත හානි සිදු විය. අධික වර්ෂාව, අධික සුළං, ගංවතුර සහ නායයෑම් හේතුවෙන් 2022 අගෝස්තු 8 වන විට දිස්ත්‍රික්ක දහයක් පුරා පවුල් 4000ක් පීඩාවට පත්ව ඇති බව ශ්‍රී ලංකා ආපදා කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථානය (DMC) ප්‍රකාශ කළේය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාභාවික ආපදා සම්බන්ධ 30 වසරක දත්ත අනුව, 1974 සහ 2004 අතර කාලය තුළ ගංවතුර හා නියඟ මට්ටම් ඉහළ යමින් තිබේ. වාර්ෂිකව මැයි සහ සැප්තැම්බර් මාස අතර කාලය තුළ නිරිතදිග මෝසම ප්‍රධාන වශයෙන් බස්නාහිර සහ නිරිතදිග පළාත්වල දැඩි ගංවතුර ඇති කරන අතර දෙසැම්බර් සහ පෙබරවාරි අතර වාර්ෂිකව ඇති වන ඊසානදිග මෝසම නැගෙනහිර, උතුර සහ උතුරු මැද පළාත්වල ගංවතුරට හේතු වේ. වසරේ අනෙකුත් කාලවලදී ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ ප්‍රදේශ නියඟයෙන් පීඩා විඳිති.

නායයෑම්, ගල් පෙරළීම් සහ බෑම් කඩා වැටීම හේතුවෙන් නුවරඑළිය සහ මහනුවර දිස්ත්‍රික්කවල ප්‍රධාන මාර්ග සහ දුම්රිය මාර්ග රැසක් අවහිර විය. මීට අමතරව රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ නිවාස රැසකට ද ගංවතුරින් හානි සිදු විය. විශේෂයෙන්ම පසුගිය දශක දෙකක කාලය තුළ දිවයිනේ කඳුකර ප්‍රදේශයේ මෙම නායයෑම් වල තීව්‍රතාවය ඉහළ යමින් පවතින බව පෙනේ. මෙම වැඩිවීමට හේතු ලෙස උස්බිම් ප්‍රදේශවල භූගෝලීය විපර්යාස, විටින් විට ඇදහැලෙන අධික වර්ෂාවට අමතරව වන විනාශය බව හඳුනාගත හැකිය.

මෙම මෝසම් වැසි ඇතිවීමට මූලික හේතුව ගොඩබිමේ සහ ජලයේ උෂ්ණත්වයේ සිදුවන වෙනස්වීම් හේතුවෙන් සුළංවල ඍතුමය මාරුවීම් වුවද, කාලගුණික විපර්යාස සහ ගෝලීය උෂ්ණත්වය ඉහළ යාම හේතුවෙන් මෝසම් උච්චාවචනයන් වැඩි වන බව පර්යේෂණවලින් පෙනී යයි. මෙමගින් ඉතා දිගු වියළි කාල පරිච්ඡේදයන් හෝ අධික වර්ෂාපතනයන් සහිත කෙටි කාල පරිච්ඡේදයන් ඇති විය හැක. ගෝලීය උණුසුම වැඩි වන තරමට මෝසම් ශක්තිමත් වී සමස්ත වර්ෂාපතනය වැඩි වන බවට අනාවැකි පළ කර තිබේ.

මෙම මෝසම් වැසි ඇතිවීමට මූලික හේතුව ගොඩබිමේ සහ ජලයේ උෂ්ණත්වයේ සිදුවන වෙනස්වීම් හේතුවෙන් සුළංවල ඍතුමය වෙනස්වීම් වුවද, කාලගුණික විපර්යාස සහ ගෝලීය උෂ්ණත්වය ඉහළ යාම හේතුවෙන් මෝසම් උච්චාවචනයන් වැඩි වන බව පර්යේෂණවලින් පෙනී යයි. මෙය නිසා ඉතා දිගු වියළි කාල සීමාවන් හෝ අධික වර්ෂාපතනයේ කෙටි කාල පරතරයන් ඇති විය හැක. ගෝලීය උණුසුම වැඩි වන තරමට සමස්ත වර්ෂාපතනය සමඟ මෝසම් ශක්තිමත් වන බව අනාවැකි ද සඳහන් කරයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු ප්‍රදේශය ද වරින් වර සුළි කුණාටු අත්විඳින අතර ඒවා අනෙකුත් බොහෝ ස්වාභාවික ආපදා තරම් දරුණු නොවන නමුත් අනාගතයේදී ඒවායේ පරිමාණයේ හා නිරන්තරභාවයේ වැඩි වීමක් අපේක්ෂා කෙරේ. මෙම සුළි කුණාටු ප්‍රධාන වශයෙන් ඇති වන්නේ නොවැම්බර්-දෙසැම්බර් කාලය තුළය.

අධික වර්ෂාපතනයේ මෙම ප්‍රතිවිපාකවලට ශ්‍රී ලංකාවට පසුගිය වසර කිහිපය තුළ නිරන්තරව මුහුණ දීමට සිදු විය. ඒවාට මුහුණ දීමට රටට සිදු වූයේ වායු සහ ජල දූෂණය වැනි අනෙකුත් ප්‍රධාන පාරිසරික තර්ජන පිළිබඳව කටයුතු කරන අතරම බව සඳහන් කළ යුතුය. රට තුළ සිදුවන ශීඝ්‍ර වන විනාශය වායුගෝලයේ පවිත්‍රතාව කෙරෙහි ඍජු බලපෑමක් ඇති කර තිබේ. එමගින් ස්වාභාවික සිසිලන පද්ධතියක් හරහා තාපයට එරෙහිව සටන් කිරීමේ ක්‍රියාවලිය දුෂ්කර කාර්යයක් බවට පත් කරයි. විල්පත්තු ජාතික වනෝද්‍යානයේ වන විනාශය බොහෝ කලක සිට ප්‍රශ්නයක්ව පැවතියද මීට වසර කිහිපයකට ඉහතදී සිදුකෙරුණු වන විනාශය පිළිබඳ සාකච්ඡා සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ වන විනාශය පිළිබඳ ප්‍රශ්න අවධානයට ලක්විය. එක්දහස් අටසියග ණන්වල අගභාගයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ වන ඝනත්වය 82% ක් වූ අතර 1990 සිට 2000 දක්වා කාලය තුළ රටේ වනාන්තර කලාපයේ සාමාන්‍ය වාර්ෂික වන හානිය හෙක්ටයාර් 26,800 ක් වූ බව පැවසේ. ඒ අනුව එකල සාමාන්‍ය වාර්ෂික වන විනාශය සියයට 1.14ක් විය.

2002 සිට 2021 දක්වා වසර 19 ක කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ වන හානිය 5.3% කි. 2010දී ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වභාවික වනාන්තර කලාපය හෙක්ටෙයාර මිලියන 3.53 වූ අතර 2021 වසර තුළ රටට වනාන්තර හෙක්ටෙයාර 13,300ක් අහිමි වී ඇත. එයින් අදහස් වන්නේ කාබන් ඩයොක්සයිඩ් විමෝචනය ටොන් මිලියන පහකට සමාන බවයි.

තවද, ගංගා සහ වැව් වැනි ජල මූලාශ්‍රවලට විවිධ රසායනික ද්‍රව්‍ය වැනි අපද්‍රව්‍ය මුදාහරින කාර්මික හා වාණිජ කටයුතු හේතුවෙන් රටේ පිරිසිදු ජලය සඳහා ප්‍රවේශය සීමා වී ඇත. එමෙන්ම, රටේ පුරවැසියන් අතර සෞඛ්‍ය අවදානමකට ද එය හේතු වී ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවට බලපෑ දේශගුණික විපර්යාසවල මෑත කාලීන ප්‍රතිවිපාකවලින් එකක් වූයේ 2022 දෙසැම්බර් මස මුලදී රටේ බොහෝ ප්‍රදේශවල වාතයේ ගුණාත්මකභාවය හදිසියේ පහත වැටීමයි. මෙම කාල සීමාව තුළ රටේ බොහෝ ප්‍රදේශවල වායු තත්ත්ව දර්ශකය 150 සහ 200 අතර විය. අනපේක්ෂිත ලෙස වාතයේ ගුණාත්මකභාවය මෙසේ පහත වැටීමට හේතුව වූයේ වායුගෝලයේ සියුම් අංශු මට්ටම සාමාන්‍ය යැයි

සැලකෙන මට්ටමට වඩා බෙහෙවින් ඉහළ මට්ටමකට වැඩි වීමයි. මෙම කාලය තුළ මහජනතාව ස්වසන ආබාධ රැසකට ගොදුරු වූහ.

බෙංගාල බොක්ක ආශ්‍රිතව වර්ධනය වූ අඩු පීඩනය හේතුවෙන් සුළි සුළං තත්ත්වයන් ඇති වේ. ඒ හේතුවෙන් සුළං රටාවේ වෙනසක් ඇති වන අතර වායු දූෂක ද්‍රව්‍ය ඉන්දීය උප මහාද්වීපයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ ගුවන් කලාපයට ඇතුළු විය. මෙම තත්ත්වය වායුගෝලයේ දූෂක මට්ටම සමඟ වඩා විශාල දාම ප්‍රතික්‍රියාවක් නිර්මාණය කළ අතර එය සූර්ය විකිරණය කපා හැරීමෙන් අවසානයේ රට පුරා අසාමාන්‍ය සීතල කාලගුණයක් ඇති විය. එය සංවේදී සතුන්ගේ සහ මිනිසුන්ගේ සෞඛ්‍යයට අහිතකර විය.

කෙසේ වෙතත්, අපේක්ෂා කළ පරිදි, වායු තත්ත්ව දර්ශකයේ මෙම පහත වැටීම දින කිහිපයක් ඇතුළත වැඩිදියුණු විය. එසේ වුවද, ශ්‍රී ලංකාව තවමත් නිරන්තරව ඉහළ වායු දූෂණයක් අත්විඳින බව සඳහන් කළ යුතුය. කොළඹ, මහනුවර, පුත්තලම, වවුනියාව සහ යාපනය දිස්ත්‍රික්ක ඇතුළු ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ ප්‍රදේශවල වායු දූෂණය ඉහළ ගොස් ඇති බව වාර්තා වේ. වැඩිම වායු දූෂණයක් ඇත්තේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේයි.

වායු දූෂණයට ප්‍රධාන හේතු ලෙස කාබනික අපද්‍රව්‍ය පිළිස්සීම, කෘෂිකර්මාන්තයේ අතුරු නිෂ්පාදන සහ වාහනවලින් සිදුවන වායු විමෝචනය හඳුනාගත හැකිය. විශේෂයෙන්ම දකුණු ආසියානු කලාපයේ වායු දූෂණයට වඩාත් ප්‍රමුඛතම හේතුව වාහන විමෝචනයයි. විමෝචන පාලනය පිළිබඳ රෙගුලාසි අනුව බොහෝ වාහන ධාවනයට නුසුදුසු වීම එයට හේතුවයි. වායු දූෂණය ඉහළ යාමට හේතු වී ඇති මෙම ගැටලු විසඳීමට රටවල් පියවර ගැනීම අතිශයින් වැදගත් ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ දිස්ත්‍රික්ක මේ වසරේ අප්‍රේල් මාසයේ සහ මැයි මස මුල් භාගයේදී මුහුණ දුන් අධික උෂ්ණත්වය හේතුවෙන් පරිසරයට සහ ජනතාවට දැඩි දුෂ්කරතාවන්ට ලක්වීමට සිදු විය. මෙම කාලසීමාව තුළ බොහෝ දිස්ත්‍රික්කවල සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වය සෙල්සියස් අංශක 35ක් පමණ වූ අතර තාප තරංගවල බලපෑමෙන් ඇති වන විජලනය වැනි තත්වයන්ගෙන් ආරක්ෂා වීම සඳහා සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට මහජනතාවට නිරන්තරයෙන් සෞඛ්‍ය උපදෙස් ලබා දීමට සිදු විය. විශේෂයෙන්ම වැඩිහිටියන්, ළදරුවන් සහ ළමුන්, ගැබිණි මව්වරුන් සහ කම්කරුවන් සඳහා මෙම උණුසුම් කාලගුණය අතිශය අවදානම් තත්ත්වයක් විය.

විජලනයට අමතරව උෂ්ණ ආඝාත, උෂ්ණ කැක්කුම, උෂ්ණ විඩාව වැනි දරුණු සෞඛ්‍ය ගැටලු පිළිබඳව මහජනතාවට අනතුරු අඟවන ලදි. උෂ්ණාධික රෝග හේතුවෙන් මරණ කිහිපයක් ද රට පුරා වාර්තා විය. මේ වසරේ අප්‍රේල්-මැයි මාසවල ශ්‍රී ලංකාව අත්විඳින ලද උෂ්ණ තරංග දේශගුණික විපර්යාස කෙරෙහි ද විශාල බලපෑමක් ඇති කළ හැකිය. නියඟ, ලැව්ගිනි බලාපොරොත්තු වන්නට සිදු වේ. මෙම තාප තරංගවල වක්‍ර ප්‍රතිවිපාක වනුයේ අධික උෂ්ණත්වය හේතුවෙන් බලශක්ති පරිභෝජනය වැඩිවීමයි. එමගින් හරිතාගාර වායු විමෝචනය ද වැඩි විය හැකිය.

දේශගුණික විපර්යාසවල මෙම ප්‍රතිවිපාක වැඩිපුර බලපානුයේ දුප්පතුන්ට සහ ජනගහනයේ වඩාත්ම අවදානමට ලක්විය හැකි කොටස්වලටය. උෂ්ණත්වය ඉහළ යාම සහ වරින් වර වෙනස් වන වර්ෂාපතන රටා කෘෂිකාර්මික අංශයේ ඵලදායිතාවයට බලපාන අතර ගොවීන්ට අතිශය දුෂ්කර කාලවලට මුහුණ දීමට සිදු වේ. එපමණක් නොව, දේශගුණික විපර්යාස සහ ආන්තික කාලගුණික තත්ත්වයන් හේතුවෙන් බොහෝ බෝවන රෝග හා වාහකයන් මගින් බෝවන රෝග ඇති විය හැකි බැවින්, බොහෝ පුද්ගලයින්ගේ සෞඛ්‍යයේ පිරිහීමක් දක්නට ලැබේ. එය ඔවුන්ගේ ඵලදායිතාවට සහ අවසානයේ ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වයට බලපානු ඇත. මෙය සිදුවන්නේ ශ්‍රී ලංකාව දැනටත් ආර්ථික වශයෙන් අභියෝගයන්ට මුහුණ දී සිටියදීය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික අර්බුදකාරී තත්ත්වය පාරිසරික ගැටලු සඳහා දායක වී ඇති ආකාරය ද සිත්ගන්නා කරුණකි. ආනයනික පොහොර සඳහා යන වියදම කපා හැරීමේ උත්සාහයක් ලෙස, රසායනික පොහොර තහනම් කිරීමත් සමඟ කාබනික ගොවිතැනට මාරුවීමේ ප්‍රතිපත්තියක් ශ්‍රී ලංකා රජය හඳුන්වා දුන්නේය. නිසි සැලසුමකින් තොරව මෙම ප්‍රතිපත්තිය හඳුන්වා දුන් බැවින් එකල ගොවීන් කාබනික ගොවිතැනට හදිසියේ මාරුවීම සඳහා සූදානමක් නොතිබිණි. මෙම හදිසි වෙනස සම්පූර්ණයෙන්ම රසායනික පොහොර මත යැපෙන ගොවීන්ගේ අස්වැන්නට විශාල බලපෑමක් ඇති කළේය.

එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සහල් වැනි ප්‍රධාන භෝග කිහිපයක නිෂ්පාදනය දැඩි ලෙස පහත වැටුණු අතර එය රට තුළ ආහාර සුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ ගැටලුවක් නිර්මාණය කළේය. එම භෝග ආනයනය කිරීමට ද සිදු විය.

කෙසේ වෙතත්, දේශගුණික විපර්යාස සහ පරිසරය පිළිබඳ ගැටලු විසඳීම සඳහා ලෝක නායකයින් බොහෝ අවස්ථාවලදී එකට එකතු වී ඇත. රටවල් 195 ක සාමාජිකත්වය මත ගොඩනැගුණු එවැනි එක් මුලපිරීමක් ලෙස එක්සත් ජාතීන්ගේ පාරිසරික වැඩසටහන මගින් දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳ අන්තර් රාජ්‍ය මණ්ඩලය (IPCC) පිහිටුවන ලදි. මෙම මණ්ඩලය සාමාන්‍යයෙන් දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳව දැඩි විමසිල්ලෙන් සිටින අතර ගෝලීය දේශගුණය සහ දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳ විධිමත් වාර්තාවක් වාර්ෂිකව සම්පාදනය කරයි. කමිටුවේ 2022 වාර්තාව විසින් අවධාරණය කරන්නේ ඉදිරි දශක දෙක තුළ ගෝලීය උෂ්ණත්වය වැඩි වීම සෙල්සියස් අංශක 1.5 සීමාව තුළ රඳවා ගත යුතු බවයි.

පැරිස් සම්මුතිය ද දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳ ගැටලු ආමන්ත්‍රණය කළ අතර එය ලෝක අවධානයට ගෙන ආවේය. දේශගුණික විපර්යාසයන්ට එරෙහිව සටන් කිරීමට සහ ගෝලීය උෂ්ණත්වය වැඩිවීම සෙල්සියස් අංශක 1.5 ක මට්ටමක තබා ගැනීමට අත්සන් කර ඇති සියලුම රටවල සාමූහික ප්‍රයත්නයක් වන මෙම ගිවිසුම දුප්පත් ජාතීන්ට ගැටලුව සමඟ කටයුතු කිරීමට උපකාර කිරීම ද අරමුණු කරයි.

මේ අතර, එක්සත් ජාතීන්ගේ දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳ කාර්යරාමු සම්මුතියේ (COP27) පාර්ශ්වයන්ගේ 27 වැනි සමුළුව 2022 නොවැම්බර් 20 වැනි දින සිට සති දෙකක කාලයක් ඊජිප්තුවේ වෙරළබඩ නගරයක් වන Sharm el-Sheikh හිදී පැවැත්විණි. මෙම සමුළුව ද පැවැත්වුණේ දේශගුණික විපර්යාස සහ එහි ප්‍රතිවිපාක සම්බන්ධ කරුණු සාකච්ඡා කිරීම සහ ඒවාට එරෙහිව සටන් කිරීමේ ක්‍රියා පටිපාටි සාකච්ඡා කිරීම මූලික අරමුණ කරගෙනය.

සමුළුවේදී සාකච්ඡා කරන ලද සමහර ප්‍රධාන කරුණු අතරට ෆොසිල ඉන්ධනවලින් තීරණාත්මක ලෙස ඉවත් වීමට රටවල් අසමත් වීම, වායු විමෝචනය ඉහළ යාම පිළිබඳ ගැටලුව දිගටම පැවතීම ඇතුළත් වේ. ගෝලීය මට්ටමෙන් හරිතාගාර වායු විමෝචනය ගැඹුරු, වේගවත් සහ තිරසාර අන්දමින් අඩු කිරීමේ හදිසි අවශ්‍යතාවක් පවතින බව එහිදී ප්‍රකාශ විය.

එපමණක් නොව, COP27 හි අවසාන ගිවිසුම විසින් පහත දැක්වෙන කරුණ අවධාරණය කරන ලදි: ”2030 දක්වා පුනර්ජනනීය බලශක්තිය සඳහා වසරකට ඇමරිකානු ඩොලර් ට්‍රිලියන 4 සිට ට්‍රිලියන 6 දක්වා ආයෝජනය කළ යුතුය. 2050 වන විට ශුද්ධ-ශුන්‍ය විමෝචනයකට ළඟා වීමට අපට ඉඩ සැලසීම සඳහා තාක්ෂණය සහ යටිතල පහසුකම් සඳහා වන ආයෝජන එයට ඇතුළත් විය යුතුය.

එක්සත් ජාතීන්ගේ තාක්ෂණ විධායක කමිටුව සහ දේශගුණික තාක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය සහ ජාලය දේශගුණික අර්බුදයට මුහුණ දීම සඳහා පරිවර්තනීය තාක්ෂණයන් භාවිතය ඉහළ නැංවීමේ සැලසුම්වල අවශ්‍යතාව පිළිබඳව තවදුරටත් අවධාරණය කළේය.

මීතේන් විමෝචනය, හානියට පත් පරිසර පද්ධති යළි පණ ගැන්වීම වැනි අනෙකුත් කරුණු පිළිබඳව ද මෙම සමුළුවේදී සාකච්ඡා කෙරිණි. COP27 සම්මන්ත්‍රණය අවසන් වූයේ ගංවතුර සහ නියඟය වැනි ව්‍යසනවලින් විටින් විට පීඩාවට පත්වන අවදානමට ලක්විය හැකි රටවල් සඳහා අලාභ හා හානි අරමුදලක් ලබාදීමේ එකඟතාවක් සමඟිනි. ආපදාවලින් සිදුවන අලාභ හා හානිවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා මූල්‍ය අවශ්‍යතාව සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කළ පළමු අවස්ථාව මෙය වූ බැවින්, මෙම ගිවිසුම ලොව පුරා බෙහෙවින් ප්‍රශංසාවට ලක් විය.

අරමුදල් විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ නිර්දේශ සහ ඒවාට අනුගත වීම සඳහා වන අරමුදල පිළිබඳ සලකා බැලීම මෙම වසරේ පැවැත්වීමට සැලසුම් කර ඇති කඩප්28හිදී සිදුවනු ඇත.

දේශගුණික විපර්යාසවලට මූලික හේතුව සංවර්ධිත රටවල වේගවත් කාර්මීකරණය වන අතර එමඟින් අවසානයේ දුප්පතුන්ට පාරිසරික ගැටලුවල ප්‍රතිවිපාක විඳීමට සිදු වන බව 2022 නොවැම්බරයේ පැවති COP27 සමුළුව අමතමින් ශ්‍රී ලංකාවේ ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ ප්‍රකාශ කළේය. ඌන සංවර්ධිත රටවලට ප්‍රමාණවත් අරමුදල් නොමැති බැවින් මෙම ගැටලු බොහොමයක් සමඟ සටන් කිරීම ඔවුන්ට දුෂ්කර වී ඇති

බවත්, මේ නිසා, පුරවැසියන්ගේ ජීවන තත්ත්වය ආරක්ෂා කිරීම කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කරන අතර, ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහා අරගල කිරීමේදී එම රටවලට දෙගුණයක අවදානමකට මුහුණ දීමට සිදුවී ඇති බවත් ඔහු සඳහන් කළේය.

2030 වන විට කාබන් විමෝචනය 14.5% කින් අඩු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය ආරම්භ කිරීම, සමුද්‍ර අවකාශීය සැලසුම්කරණයක් ආරම්භ කිරීම සහ දේශගුණික කාර්යාලයක් පිහිටුවීම වැනි දේශගුණික විපර්යාසය හා සම්බන්ධ ගැටලු විසඳීමේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රගතිය පිළිබඳව ද ජනාධිපතිතුමා මෙහිදී අවධානය යොමු කළේය. දේශගුණික ක්‍රියාකාරී සැලසුම් ක්‍රියාවට නැංවීමේදී ඇති ලොකුම බාධාව වන ධාරිතා මඳකම පිළිබඳ ගැටලුව විසඳීම සඳහා, ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජාත්‍යන්තර දේශගුණික විපර්යාස විශ්ව විද්‍යාලයක් පිහිටුවීමට යෝජනා කළේය.

මෙම විශ්ව විද්‍යාලය, ජනාධිපතිවරයාට අනුව හරිත සහ නීල අධ්‍යයන සඳහා විෂයාන්තර ගෝලීය මධ්‍යස්ථානයක් වනු ඇති අතර, දේශගුණික අර්බුදය අවම කිරීම සඳහා හැකියාවන් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්ව විද්‍යාලය කෙටිකාලීන පාඨමාලා සහ අනෙකුත් පශ්චාත් උපාධි වැඩසටහන් සපයනු ඇත. දේශගුණික විපර්යාස සහ අනෙකුත් පාරිසරික ගැටලුවලට එරෙහිව සටන් කිරීමේදී සාමූහික ක්‍රියාමාර්ගයේ වැදගත්කම අවධාරණය කරමින් ජනාධිපතිවරයා සිය දේශනය අවසන් කළේය.

කෙසේ වෙතත්, දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳීමට දරන ප්‍රයත්නයන්හිදී ලොව පුරා අනෙකුත් සියලුම රටවල් මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාව ද අභියෝග හා බාධා රැසකට මුහුණ දෙන බව සඳහන් කළ යුතුය. වන විනාශය, නාගරික ව්‍යාප්තිය, කෘෂිරසායන ද්‍රව්‍ය භාවිතය, වාහන මගින් වායුගෝලය දූෂණය වීම සහ නීති විරෝධී ද්‍රව්‍ය අපද්‍රව්‍ය ලෙස බැහැර කිරීම වැනි පොදු පාරිසරික ගැටලු සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමට මූලික වශයෙන් රට අවධානය යොමු කළ යුතුය. අනෙක් අතට, සුළං සහ සූර්ය බලශක්තිය වැනි පුනර්ජනනීය බලශක්තියට පරිවර්තනය කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමට ශ්‍රී ලංකාවට ද අවශ්‍ය වේ.

විශේෂයෙන්ම සූර්ය බලශක්තිය වැනි පුනර්ජනනීය බලශක්ති ව්‍යාපෘති සඳහා වඩාත් විවෘත වීමෙන් මෙය කළ හැකිය. සූර්ය බලශක්ති ව්‍යාපෘති සඳහා ශ්‍රී ලංකාවට ඉන්දියාවෙන් ලැබී ඇති වර්තමාන ආයෝජන සමඟ, වෙනත් රටවලින් ද පුනර්ජනනීය බලශක්ති ව්‍යාපෘති සඳහා වැඩි ආයෝජන ලබා ගැනීමට අපට අවස්ථාව ලබාගත හැකිය. ශ්‍රී ලංකාව ද පාරිසරික බලපෑම් ඇගැයීමේ (EIA) ක්‍රියාවලිය සංවර්ධන මෙවලමක් ලෙස අනුගමනය කළ යුතු අතර එය සංවර්ධනය සඳහා බාධාවක් කරගත යුතු නැත. පරිසර දූෂකයන්ට එරෙහිව මැදිහත් වීමට පරිසර ආයතනවලට වැඩි බලතල ලබා දීමෙන් පරිසර දූෂණය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය බොහෝ දුරට විසඳා ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

අනෙකුත් සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් හා සසඳන විට, ශ්‍රී ලංකාව වගවිය යුතු වන්නේ අඩු හරිතාගාර වායු විමෝචනයකටය. එසේ වුවද, ගෝලීය දේශගුණික විපර්යාස සඳහා දැනට සිදුවන දායකත්ව මට්ටම අවම කිරීමට රට විසින් පියවර ගත යුතුව තිබේ. පොදු ප්‍රවාහන ක්ෂේත්‍රයේ වැඩිදියුණු කිරීම් ඔස්සේ පොදු ප්‍රවාහනය ප්‍රචලිත කිරීම සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීම මගින් ප්‍රවාහන ක්ෂේත්‍රයේ හරිතාගාර වායු විමෝචන මට්ටම අඩු කිරීම, කාර්මික අංශයේ තිරසාර පුනර්ජනනීය බලශක්තිය ප්‍රවර්ධනය කිරීම, අපද්‍රව්‍ය උත්පාදනය අවම කිරීම, අපද්‍රව්‍ය නිසි ලෙස වෙන් කිරීම සහ ප්‍රතිචක්‍රීකරණ ක්‍රියාවලීන් වැඩිදියුණු කිරීම සහ කෘෂිකාර්මික අංශය අනුව, ගොවීන්ගේ බෝග ඵලදායිතාව ඉහළ නැංවීමට පියවර ගන්නා අතරම පසු අස්වනු හානි ද අඩු කළ හැකිය.

නීති විරෝධී ද්‍රව්‍ය නාගරික අපද්‍රව්‍ය ලෙස බැහැර කරන දූෂකයින් මර්දනය කිරීමට නාගරික බලධාරීන්ගේ අවධානය යොමු විය යුතුය. "හරිත නොවන" නිෂ්පාදන සඳහා අධික ආනයන තීරුබදු පැනවීම පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකාව තවදුරටත් විමසා බැලිය යුතු අතර හරිත තාක්ෂණයේ අපනයනකරුවෙකු බවට පත්විය යුතුය. දේශගුණික විපර්යාස සහ පාරිසරික හානියේ වත්මන් ප්‍රවණතා සමඟ COP14 සම්බන්ධයෙන් ධනාත්මක ක්‍රියාමාර්ගයක් ශ්‍රී ලංකාවට අවශ්‍ය වේ.

පුද්ගලාන්තර සබඳතා

ආර්ථික අර්බුදය විසින් ශ්‍රී ලංකාවට වෙනත් අවස්ථා විවෘත කර ඇත. මේ අතර එහි ඓතිහාසික, සංස්කෘතික සහ විවිධ ආර්ථික නොවන ද්විපාර්ශ්වික සබඳතා ද තිබේ. ඉන්දියානු සාගරයේ ශ්‍රී ලංකාවේ වැදගත් පිහිටීම හේතුවෙන් සහස්‍රයකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ මෙම සම්බන්ධතා ශක්තිමත් වී ඇත. පැහැදිලි භූගෝලීය සහ භූ දේශපාලනික හේතූන් මත එවැනි සම්බන්ධතා, ඉන්දියාව වටා කේන්ද්‍රගත වී ක්‍රියාත්මක වෙමින් ඇත. ඉන්දියාවේ දකුණේ සමීපතම අසල්වැසියා ලෙස, ශ්‍රී ලංකාවට සිය විදේශ ප්‍රතිපත්තියේදී නිරන්තරයෙන් නවදිල්ලිය ගැන සැලකිලිමත් වීමට සිදු වේ. අනෙක් අතට, ඉන්දියානු සාගරය තුළ දිවයින පිහිටා තිබීම නිසා ඓතිහාසිකව වෙළඳුන්, සංචාරකයින් සහ අධිරාජ්‍යවාදී බලවතුන් ආකර්ෂණය කරගෙන ඇති අතර, ඔවුන් සියල්ලන්ම දේශීය සංස්කෘතිය සහ සමාජය තුළ ඔවුන්ගේ බලපෑම් සලකුණු කර ඇත.

සාමුද්‍රික කුඩා දූපත් රාජ්‍යයක් වන බැවින් චීනය සහ ඉන්දියාව සතු ආර්ථික බලයේ සහ ආධිපත්‍යයේ වාසිය ශ්‍රී ලංකාවට නැත. නවතම සංඛ්‍යාලේඛනවලට අනුව බංග්ලාදේශය වැනි රටවල් පවා ශ්‍රී ලංකාවට ඉහළින් ස්ථානගත වේ. විශේෂයෙන් ඇඟලුම් ක්ෂේත්‍රයේ මෙම තත්වය දැකිය හැකිය. මෙම හේතූන් නිසා, ද්විපාර්ශ්වික සබඳතා ගොඩනගා ගැනීමේදී, ශ්‍රී ලංකාව සෑම විටම පාහේ සිය ඓතිහාසික හා සංස්කෘතික සම්බන්ධතා භාවිතා කර ඇත. එක් උදාහරණයක් දක්වන්නේ නම්, මධ්‍යම ආසියාව සමඟ සබඳතා පවත්වද්දී, සේද මාවතට එහි සහභාගීත්වය මෙන්ම මධ්‍යම ආසියාව සමඟ ඇති බෞද්ධ සම්බන්ධය ගැන ද නිලධාරීහු කරුණු දක්වති. විශේෂයෙන් මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල පිහිටුවීමෙන් පසුව 1970 ගණන්වල සිට පුරාවිද්‍යා කැණීම්වල දියුණුවත් සමඟ මෙන්ම 1990 දශකයෙන් පසු, චීනය සමඟ රටෙහි සමුද්‍ර සබඳතාව පිළිබඳ ඇති වූ නව උනන්දුව හේතුවෙන් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික සබඳතා සඳහා ශක්තිමත් වේදිකාවක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාව වැඩි වැඩියෙන් එවැනි පොදුභාවයන් සෙවීම වෙත යොමු විය.

කෙසේ වෙතත්, එම බැඳීම්වලින් ලබාගත හැකි වාසිය රට විසින් සම්පූර්ණයෙන්ම ලබාගෙන තිබේද යන්න සොයා බැලිය යුතුය. මෙම ගැටලුව සම්බන්ධයෙන් පරස්පර කාරණා දෙකක් දැකිය හැකිය. පළමුව, රටේ හවුල්කරුවන් සමඟ සබඳතා ප්‍රවර්ධනය කිරීමේදී, විශේෂයෙන්ම සංස්කෘතිය, වෙළෙඳාම සහ මිනිසුන් අතර සබඳතා ක්ෂේත්‍රය තුළ ඓතිහාසික පොදු කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට නිලධාරීන් මහන්සි වන්නේ නැත. දෙවනුව, රට බොහෝ කලාපවලදී මෙහි විභවය නිසි ලෙස ගවේෂණය කර නැත. අප්‍රිකාව, ලතින් ඇමරිකාව සහ මධ්‍යම ඇමරිකාව මෙන්ම මධ්‍යම ආසියාව සම්බන්ධයෙන් ද මෙම තත්වය දැකිය හැකිය. මෙම විරුද්ධාභාසය වසර ගණනාවක් නොව දශක ගණනාවක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකාවට බලපා තිබේ. කෙසේ වෙතත්, අප්‍රිකාව සඳහා ප්‍රතිපත්තියක් සංකල්පගත කිරීම සඳහා මෑත කාලීන පියවරයන් දැකිය හැකිය. එහෙත්, ශ්‍රී ලංකාව මෙම කලාප තුළට ගැඹුරට ගොස් ජාත්‍යන්තර සබඳතා තහවුරු කර ගන්නේ කෙසේද යන්න තවමත් නිසි ලෙස සලකා බලා නොමැති බව අපේ නිරීක්ෂණයයි.

අපේක්ෂා කළ පරිදි, අර්බුදය හේතුවෙන් විදේශ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන්ගේ අවධානය මෙම කලාපය වෙත යොමු වී ඇත. ලතින් සහ මධ්‍යම ඇමරිකාව තුළ ශ්‍රී ලංකාවට ප්‍රයෝජනවත් ශක්‍යතා ඇති බව විදේශ අමාත්‍ය අලි සබ්රි, පුවත්පත් කතුවරුන් සමඟ සාකච්ඡාවකට එක්වෙමින් සඳහන් කළේය. මෙක්සිකෝව වැනි රටවල් සමඟ ශ්‍රී ලංකාව ඇමරිකානු ඩොලර් මිලියන 200කට වඩා වටිනා වෙළඳාමක් සිදුකරන මුත්, ඔවුන් සමඟ සෘජු රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික සබඳතා ඇති කර ගැනීමට විදේශ අමාත්‍යාංශය කිසි විටෙකත් සලකා බලා නැති බව ඔහු පෙන්වා දුන්නේය. කිසියම් අද්භූත හේතුවක් නිසා දිවයිනේ රේඩාර්වලට මධ්‍යම ආසියානු කලාපය ද අසුවී නොමැති බව විදේශ අමාත්‍යවරයා පෙන්වා දුන්නේය.

අනෙක් අතට, ශ්‍රී ලංකාව ද්විපාර්ශ්වික සබඳතා තහවුරු කර ගැනීමට අපොහොසත් වී තිබෙන්නේ සැලකිය යුතු සංස්කෘතික බැඳීම් සහිත පර්යන්ත කලාප සමග පමණක් නොවේ. ප්‍රහේලිකාව වන්නේ රටේ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික යාන්ත්‍රණය කිසි විටෙකත් එහි සමීපතම හවුල්කරුවන් සමඟ එහි සංස්කෘතික හා ඓතිහාසික බැඳීම් සැබෑ ලෙස ගවේෂණය කර නොතිබීමයි. එක්සත් ජනපදය සමහර විට මෙහි හොඳම උදාහරණය විය හැකිය. පෙබරවාරි මාසයේදී දෙරට අතර ද්විපාර්ශ්වික සබඳතාවලට වසර 75 ක් සපිරුණි. එහෙත්, එක්සත් ජනපද-ශ්‍රී ලංකා සබඳතාවල ඉතිහාසය අඩුම තරමින් වසර 225කට පෙර එනම් 1788 දක්වා විහිදේ. එනම් මෙරට වෙරළබඩ කලාප බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිතකරණයට ලක්වීමට දශකයකට පමණ පෙර කාලයයි. 2016 දී එක්සත් ජනපද තානාපති කාර්යාල කාර්ය මණ්ඩලය විසින් ලංකාවේ පළමු ඇමරිකානු කොන්සල්වරයාගේ සොහොන් බිම සොයා ගන්නා ලදී. කෙසේ වෙතත්, දේශීය සහ එක්සත් ජනපද පුවත්පත්වල සිරස්තලයක් බවට පත් විය යුතුව තිබූ මෙම ප්‍රවෘත්තිය අප අතපසු කරගත් අතර එය අවධානයට ලක්වුණේ යන්තමින් පමණි.

ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය එක් උදාහරණයක් පමණි. එහෙත්, ඇතැම් රටවල් සමඟ ශ්‍රී ලංකාව එකම පොදු සංස්කෘතික, ඓතිහාසික සහ පුද්ගලාන්තර සම්බන්ධකම් සොයා යන බවක් පෙනේ. නිදසුනක් වශයෙන්, ඉන්දියාව සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, ශ්‍රී ලංකාව නිතරම රාමායනය වෙත යොමු වේ. අද එවැනි පොදු ලක්ෂණ සහිත රාමායණ මංපෙතෙහි සන්ධිස්ථාන සංචාරක ආකර්ෂණ ස්ථාන ලෙස ප්‍රකාශයට පත්කර තිබේ. අවාසනාවකට, රාජ්‍යයන් දෙක අතර යුද්ධයක් නිරූපණය කරන මිථ්‍යාවකට යොමු වීමෙන් රටක් එහි සමීපතම අසල්වැසියා සමඟ ඇති සබඳතා වඩාත් හොඳින් ගොඩනැගෙන්නේද යන යුක්ති යුක්ත ප්‍රශ්නය මෙහිදී මතු කළ හැකිය. මේවා ජාතීන්ගේ සාමූහික විඥානයන් තුළ මුල් බැසගෙන තිබේ. අපගේ දැක්මට අනුව, සහජීවනය, එකමුතුකම සහ සුහදතාවය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා සංස්කෘතික බැඳීම් යොදාගත හැකි අතර එසේ කළ යුතුය. ශ්‍රී ලංකාව එහි සුවිශේෂී සංස්කෘතික අනන්‍යතාවන්ගෙන් එකක් වන බුද්ධාගම වඩාත් සංගත ලෙස මේ සඳහා භාවිතා නොකළේ මන්දැයි අපට කුතුහලයක් ඇතිවන්නේ එම නිසාය.

ඉන්දියාව සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, එරට සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධ සබඳතාව හඹා යෑම වාසිදායකය. ඉන්දියාව විසින් ද ශ්‍රී ලංකාව තුළ එම සබඳතාව සොයා යන බව දැකිය හැකිය. ඉන්දියාව එසේ කිරීමට හේතුව චීනය ශ්‍රී ලංකාව තුළ බෞද්ධ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය ක්‍රියාවේ යෙදවීම විය හැකිය. ඉන්දියාව සම්බන්ධයෙන් අපට තිබෙන වාසිය වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ ස්ථාපිත බුද්ධාගමේ ස්වරූපය ඉන්දියාවට සමීප වීමයි. චීනයේ දීර්ඝ සංස්කෘතික පරිණාම ක්‍රියාවලියක් මගින් සැලකිය යුතු ලෙස ථේරවාද සම්ප්‍රදායෙන් වෙනස් වූ බුද්ධාගමක් චීනයේ නිර්මාණය වී තිබේ. එය දකුණු ආසියානු සහ අග්නිදිග ආසියානු ථේරවාද බුදු දහම් ප්‍රභේදවලින් බොහෝ දුරට වෙනස්ය. චීනය සහ ශ්‍රී ලංකාව අතර "බෞද්ධ සම්බන්ධයක්" නොමැති බව මින් අදහස් නොවේ. එය දුරස්ථය. එහෙත්, සංස්කෘතික වශයෙන් සරුසාර ඉන්දියාව, ථේරවාද බුදුදහමේ පමණක් නොව, ජෛන ආගම වැනි එයට බලපෑ වෙනත් ආගම්වල ද උත්පත්ති ස්ථානය වීම හේතුවෙන්, එහි සමීපතම අසල්වැසියා සමඟ සංස්කෘතික සබඳතා තහවුරු කර ගැනීමේ වාසි ඉතා පැහැදිලිය.

එක්සත් ජනපදය සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, මේ අන්දමින් සබඳතා ලුහුබැඳීමේ ප්‍රතිලාභ පැහැදිලිව දැකිය හැකිය. එක්සත් නිදහසේ සිට, විශේෂයෙන් 1952 සිට, ජනපද-ශ්‍රී ලංකා සබඳතා වොෂින්ටනයෙන් ආර්ථික සහන ලබා ගැනීම ඉලක්ක කරයි. එවක ලංකා රජය බටහිර ගැති, එක්සත් ජනපද ගැති පරිපාලනයක් වූ බව පැවසිය හැකිය. එය පැවසීමට වෙනත් ඊට වඩා යහපත් ආකාරයක් නැත. ශ්‍රී ලංකා රජය බටහිර රටවල් සමඟ පෙළගැසෙමින් සිටියදී පවා, නියෝජිත පිරිසක් චීනයට යවා එම වසරේ අගභාගයේදී රබර්-සහල් ගිවිසුමට එළැඹුණේය. එය දුටු ඇමරිකානු නිලධාරීහු එම සහන චීනයට පෙර ලබා දීමට ඉදිරිපත් නොවීම ගැන කණගාටු වූහ. එතැන් සිට, එක්සත් ජනපදය සමඟ සබඳතා බොහෝ විට නරක අතට හැරී ඇත. විශේෂයෙන් 1960 දශකයේදී තෙල් සමාගම් ජනසතු කිරීම වැනි හේතු එයට බලපෑවේය. ඇත්ත වශයෙන්ම, 1977 න් පසු බටහිරට නැඹුරු වුවද, ශ්‍රී ලංකාව තවමත් වොෂින්ටනය සමඟ සංස්කෘතික පෙරමුණෙහිදී නිසි ලෙස සම්බන්ධ වී නැති අතර ආර්ථික හා ආරක්ෂක සබඳතා කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කරන බව පෙනේ.

ඇත්ත වශයෙන්ම මේ සඳහා හේතු ඉතා පැහැදිලිය. ඉන්දියන් සාගරයේ ශ්‍රී ලංකාවේ පිහිටීම සහ ඉන්දියාව සහ විශේෂයෙන්ම චීනය සමඟ ඇති සබඳතා, එක්සත් ජනපදයේ ඉන්දු-පැසිෆික් උපායමාර්ගයේ අනිවාර්ය අංගයක් බවට පත් වී ඇත. ඉන්දු-පැසිෆික් කලාපයේ බොහෝ කුඩා රාජ්‍යයන් මෙන්ම, ශ්‍රී ලංකාවද ක්වාඩ් (Quad) සන්ධානය ගැන සැලකිලිමත් වන මුත්, වොෂින්ටනය සමඟ එහි සබඳතා, විශේෂයෙන්ම මිලිටරි සබඳතා පවත්වා ගැනීමට ද උනන්දු වෙයි. අනෙක් අතට, එක්සත් ජනපදය දිගටම ශ්‍රී ලංකාව දෙස බලන්නේ එහි මිලිටරි කටයුතුවල දෘෂ්ටි කෝණයෙනි. මෙම හේතුව නිසා එක්සත් ජනපදයට ශ්‍රී ලංකාව වෙනම රාජ්‍යයක් ලෙස නොපෙනෙන අතර දකුණු ආසියාවේ සහ ඉන්දියන් සාගරයේ එහි ස්වාධීනත්වය හඳුනා ගැනීම වළක්වා ඇති බව අවම වශයෙන් එක් විද්‍යාර්ථියෙකු හෝ පෙන්වා දී තිබේ. මේ හේතුවෙන් ආර්ථික නොවන, මිලිටරි නොවන සබඳතා තහවුරු කර ගැනීමේ අවස්ථා දෙරට විසින්ම අහිමි කරගෙන ඇත.

මෙම සබඳතා ලුහුබැඳ යාමෙන් පැහැදිලි වාසි ඇත. බැලූ බැල්මට ශ්‍රී ලංකාව සහ ඇමෙරිකාව අතර පුළුල් සංස්කෘතික පරතරයක් පවතින බව පෙනේ. එහෙත් ශ්‍රී ලංකාවේ පොහොසත් බෞද්ධ උරුමයන් ගණනය කිරීමේදී පවා සංස්කෘතික අංගය ශක්තිමත්ව පවතී. ඇත්ත වශයෙන්ම, එම උරුමය සඳහා එක්සත් ජනපදයේ දායකත්වය, විශේෂයෙන් 19 වන සියවසේ අගභාගයේ බෞද්ධ පුනරුදයේ දී විඥානාර්ථ සංගමයේ මැදිහත්වීම සම්බන්ධයෙන් කිසිදු රටක් සොයා නොබැලීම කුතුහලය දනවන කරුණකි. දෙවැන්න ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි සහ පැහැදිලිවම ඇමරිකානු දායකත්වයකි. එයට කිසිදු මිලිටරි හෝ ආර්ථික අංගයක් සම්බන්ධ නොවීය. එය එකිනෙකට වෙනස් සමාජ දෙකක පුද්ගලයන්ගේ සම්භාව්‍ය සිද්ධියක්

වූ අතර, පොදු අවශ්‍යතාවලින් පෙලඹී, දෙකටම වාසිදායක අරමුණක් සඳහා එකට එක්වීම: Track 2 රාජ්‍යතාන්ත්‍රික මුලපිරීම.

ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධ උරුමය, ඉන්දියාව, චීනය සහ එක්සත් ජනපදයේ සිට මධ්‍යම ආසියාව දක්වා සාම්ප්‍රදායික සහ සම්ප්‍රදායික නොවන අංශවලින් සිය සබඳතා තහවුරු කර ගැනීමට යොදාගත හැකි එක් මාර්ගයකි. අනෙක් පැත්තෙන්, දිවයිනට බෞද්ධ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකභාවය මත පමණක් විශ්වාසය තැබිය හැකිද? මානව හිමිකම් සහ ප්‍රතිසන්ධාන පෙරමුණු සම්බන්ධයෙන් රටේ අසාර්ථකත්වය වසාගැනීම සඳහා ඉහළ මට්ටමේ බහුපාර්ශ්වික සංසදවලදී ශ්‍රී ලංකාව බුදුදහම ඔසවා තැබීම තරමක් කෘත්‍රිම විය හැකිය. එහෙත්, රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික දෘෂ්ටිකෝණයකින් ගත් කල, ශ්‍රී ලංකාව තුළ බුද්ධාගමට හිමි ස්ථානය සම්ප්‍රදායිකව දෙපැත්ත කැපෙන කඩුවකි. එක පැත්තකින් බුද්ධාගම ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයෙහි ප්‍රමුඛස්ථානයක් ගනියි. එහෙත්, ඒ හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ බුද්ධාගමට රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ලබාදී තිබේ. එය සෙසු වාර්ගික හා ආගමික කණ්ඩායම්වලට අනර්ථකාරී පසුබිමක් තුළ සිදුවන බව වාර්තා කිරීමට අසුබවාදී ජාත්‍යන්තර මාධ්‍යලට ද ඒ නිසා හැකි වී තිබේ.

අපගේ විමසීම්වලට පිළිතුරු දුන් එක් ප්‍රතිචාර දක්වන්නකු විසින් නිරීක්ෂණය කරන ලද පරිදි 'විදේශ සම්බන්ධතාවලදී සංස්කෘතියේ භූමිකාව සම්බන්ධයෙන් මූලික අනවබෝධයක් තිබේ'. මෙම විග්‍රහය අනුව, ද්විපාර්ශ්වික සම්බන්ධතා විෂයෙහිදී ශ්‍රී ලංකාව සංස්කෘතිය භාවිතා කිරීමට අසමත් වී නැත. අසමත් වී තිබෙන්නේ රට තුළදී මෙම ඓතිහාසික සහ සංස්කෘතික සම්බන්ධතා ශක්තිමත් කරගැනීමටයි. උදාහරණයක් ලෙස බෞද්ධ රාජ්‍යතාන්ත්‍රිකභාවය සැලකිල්ලට ගත් විට, ශ්‍රී ලංකාව සිය දෙදහස් පන්සිය වසරක ඉතිහාසය අවධාරණය කිරීමෙන් තෘප්තිමත් වී තිබේ. වසර 2,500ක් යනු ඇත්තෙන්ම දිගු කාලයකි. ඉතිහාසය විධිමත් ලෙස ලේඛනගත වී තිබෙන රටවල් අතර ශ්‍රී ලංකාව ඉදිරියෙන් සිටියි. එහෙත්, ලෝකයේ එවැනි ඉතිහාස විග්‍රහයන් බලපාන්නේ කුඩා ග්‍රාහක පිරිසකටයි. උසස් සංස්කෘතීන් පොදු ජනතාවට දුරස්ථය. එයට හේතුව වන්නේ මෙරට මෙන්ම පිටරට බොහෝ ජනතාවකට බලපාන්නේ ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය වීමයි. ශ්‍රී ලංකාව විසින් නිසි පරිදි අවබෝධ කරගත යුතු වන්නේ සහ අවධාරණය කළ යුතු වන්නේ මෙම ජනප්‍රිය සංස්කෘතියයි.

මෙම ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය කුමක් විය හැකිද? මෑත කාලීන උදාහරණයක් වනුයේ "මැණිකේ මගේ හිතේ" ගීතයයි. එහෙත්, ඊටත් වඩා හොඳ උදාහරණයක් වනුයේ "සුරංගනී" ය. යොහානිගේ ගීතය මුල් ගැයුමේ වෙනස් පිටපතකි. සුරංගනී මුල් පිටපතක් වන අතර එය අර්ධ වශයෙන් සිංහල බයිලාවක් මත පදනම් විය. එය ශ්‍රී ලාංකීය සංස්කෘතියේ උච්චතම අවස්ථාව නියෝජනය කරන බව අප පවසන්නේ හේතු දෙකක් නිසාය. එය සිංහල සහ දෙමළ පද රචනයට බාධාවකින් තොරව මුසු වූ නිසාත්, එය මහා ප්‍රේක්ෂකයින් වෙත ඉතා සාර්ථක ලෙස ආකර්ෂණය වූ නිසාත් ය. "සුරංගනී" දශක ගණනාවක් පුරා බොහෝ රීමික්ස් සහ කවර්වලට ලක්වුණත් ඒ.ඊ. මනෝහරන්ගේ මුල් පිටපත තවමත් ජනප්‍රියය.

මහා සංස්කෘතියට ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ ඉල්ලීම බොහෝ විට නොතකා හැර තිබේ. ජෙරී ස්ටාලින්ගේ "යාර්ල්පනාතිලිරුන්තු කොලවෙරිදා" ධනුෂ්ගේ "වයි දිස් කොලවරි ඩී" ගීතයට ප්‍රතිචාරයකි. බාහිර බලපෑම් මගින් දෙමළ භාෂාව අවමානයට ලක්වේ යැයි දක්වමින් යාපනේ දෙමළ භාෂාවෙන් ලියා ඇති "යාර්ල්පනාතිලිරුන්තු කොලවෙරිදා" යූටියුබ්හි එතරම් සාර්ථක වූයේ නැත. "මැණිකේ මගේ හිතේ" හාත්පසින්ම වෙනස්ය. එය කවර් පිටපතක් වුවත්, සිංහල ගීතයක් වුවත්, එය ඉන්දියානු භාෂා කිහිපයකටම නගන තරමට ජනප්‍රිය විය. දේශීය මෙන්ම විදේශීය දේශසීමා තරණය කරමින් විවිධ ප්‍රජාවන් එකමුතු කිරීමට එවැනි මැදපෙළ හෝ ඇතැමෙකු පහත් ලෙස සලකන කලා කෘතිවලට පවා හැකියාව ඇත. ශ්‍රී ලංකා රජය යොහානිගේ ගීතය නිශ්ශබ්දව සැලකිල්ලට ගත් නමුත්, එවැනි මුලපිරීම්වල ජනප්‍රියත්වය වෙනුවෙන් වැඩි යමක් කර ඇති බවක් පෙනෙන්නට නැත. කෙසේ වෙතත්, "මැණිකේ මගේ හිතේ" ගීතය නිකුත් වූයේ පසුගිය වසරේ අර්බුදය ආසන්නයේ බව ද සඳහන් කිරීම සාධාරණය.

ඇත්ත වශයෙන්ම, මෙය වනාහි රටක්, විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටක්, පිළිබඳ ගෝලීය සංජානනය සැකසීමේදී උසස් සංස්කෘතිය විසින් ඉටු කරන කාර්යභාරය හෑල්ලු කිරීමක් නොවේ. ශ්‍රී ලාංකීය ඉතිහාසය අලෙවි කිරීමේ හැකියාව පෙන්නුම් කරන මෑතකාලීන ප්‍රයත්නයක් වනුයේ "මල්වතු ඔය සොයා" නිර්මාණයයි. ප්‍රමුඛ පෙළේ ඉතිහාසඥයෙකු සහ කලා ඉතිහාසඥයෙකු වන ආචාර්ය සිංහරාජ තම්මිට-දෙල්ගොඩ විසින් රචනා කර අධ්‍යක්ෂණය කරන ලද "මල්වතු ඔය සොයා" මහවැලියට පසු ශ්‍රී ලංකාවේ දෙවන දිගම ගංගාවේ ඉතිහාසය නිරූපණය කරයි. ඒ ඉතිහාසය සිංහල හා පාලි වංශකතාවල මීට පෙරද නොඅඩුව සටහන් වී ඇත. එහෙත්, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් සම්මාන කිහිපයක් දිනාගත් මෙම චිත්‍රපටය, මෙම ඉතිහාසය දෘශ්‍යමය වශයෙන්, පැහැදිලි, කාටත් තේරෙන ආඛ්‍යානයක් තුළ ඉදිරිපත් කිරීම ඉතා වැදගත්ය.

මේ සමග සැසඳිය හැකි නිර්මාණයක් වනුයේ බැසිල් රයිට්ගේ Song of Ceylon (1934) ය. රයිට්ගේ චිත්‍රපටය මෙන් 'මල්වතු ඔය සොයිා රාජ්‍ය අනුග්‍රහය නොලද අතර පෞද්ගලික සමාගමක් විසින් එයට අනුග්‍රහය දක්වන ලදී. ශ්‍රී ලංකාවේ නූතනවාදී කලා ව්‍යාපාරයේ පුරෝගාමියෙකු වන හැරී පීරිස් ශ්‍රී ලංකාවේ පෞරාණික උරුමය ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කිරීම සඳහා පෞද්ගලික අංශයේ දායකත්වය පිළිබඳව පැවසූ දේ මෙමගින් සිහිපත් වේ.

"කලාවට ද විශාල ප්‍රතිලාභ ලබා දිය හැකි වන පරිදි සහ රටට බොහෝ සේ අවශ්‍ය විදේශ විනිමය රැගෙන ආ හැකි වන පරිදි, අපගේ නිර්මාණාත්මක හැකියාවන්ට මෙරට ධනවත් ව්‍යාපාරිකයන් සහාය හා ධෛර්යය සැපයිය යුතු නැද්ද?"

එම අර්ථයෙන් ගත් කල, ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය සහ සංස්කෘතිය හරහා ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රතිරූපය විදේශයන්හි අලෙවි කිරීමේ ප්‍රධාන, ඉතා ඵලදායී භූමිකාවක් පෞද්ගලික අංශයට ඉටු කළ හැකිය. මෙය වාර්තා චිත්‍රපටවලින් පමණක් නොව වෘත්තාන්ත චිත්‍රපටවලින් ද කළ හැකිය. ශ්‍රී ලංකාව විදේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදන සඳහා ඉහළම තත්ත්වයේ ස්ථානයක් ලෙස කීර්තියක් දිනාගෙන ඇති බව මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුය. හම්බන්තොට රන්මිණිතැන්න හදන්නටත් පෙර සිට එම තත්වය තිබිණි. අර්බුදය හේතුවෙන් නිෂ්පාදන කිහිපයක් නතර වී ඇති නමුදු Good Karma Hospital වැනි විදේශීය චිත්‍රපට සහ කතා මාලා ගණනාවක් විසින් ශ්‍රී ලංකාව පෙරදිග පාරාදීසයක් ලෙස ස්ථාවර පිළිගැනීමක් නිර්මාණය කර තිබේ. ඇත්ත වශයෙන්ම එය බටහිර ඒකාකාරී සංස්කෘතියට විකල්පයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාව සැලකිය හැකිය. බටහිර. ශ්‍රී ලාංකික අධ්‍යක්ෂවරුන්ටම එවැනි නිර්මාණ සිදු කිරීමට රටේ භූ දර්ශන භාවිතා කළ හැකිද යන්න සොයා බැලිය යුතුය. මහරජ ගැමුණු වැනි මෑතකාලීන ප්‍රයත්නයන් දේශීය ප්‍රේක්ෂකයන්ට සහ ජාතිකවාදී සංස්කෘතික ආඛ්‍යානවලට පමණක් සීමා වූ අතර, ප්‍රසන්න විතානගේගේ ගාඩි වැනි තවත් නිර්මාණ ශ්‍රී ලංකාවේ සුන්දර භූ දර්ශන වඩාත් නිර්මාණශීලී ලෙස භාවිතා කර තිබේ. එවැනි චිත්‍රපට හරහා අධ්‍යක්ෂවරුන් නැවුම් කතා නිර්මාණය කර තිබේ.

ගාඩි විසින් රට තවත් විශාල සංස්කෘතික රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික මූලාශ්‍රයක් වෙත විවෘත කරන ලදී. එනම් ශ්‍රී ලාංකික විදේශගත ප්‍රජාවයි. අධ්‍යක්ෂවරයා මෙම සමාලෝචනයේ කතුවරුන්ට පැවසූ පරිදි, චිත්‍රපටය විදේශයන්හි, විශේෂයෙන් බටහිර අගනගරවල සහ ශ්‍රී ලාංකික විගමනිකයන් අතර දැවැන්ත සාර්ථකත්වයක් අඛණ්ඩව ලබා ඇත. ලාංකික සංක්‍රමණිකයන් ඔවුන්ගේ උපන් රටෙහි සංස්කෘතික දූතයින් ලෙස ක්‍රියාත්මක කරවීමට වැඩි උත්සාහයක් නොගන්නේ මන්දැයි සම්මුඛ සාකච්ඡාවේදී ප්‍රශ්නයක් මතු විය. ශතවර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකාව විසින් ගොඩනගා ගන්නා ලද ඓතිහාසික සම්බන්ධතා සමූහයක් තිබේ. රජය සහ විදේශ අමාත්‍යාංශය ඒවා නඩත්තු කිරීම සඳහා සමාජ මාධ්‍ය වැනි සාම්ප්‍රදායික නොවන වේදිකා සහ විදේශගත ප්‍රජාව නිර්මාණශීලීව භාවිතා නොකිරීම කුතුහලය දනවන කරුණකි. චීනය එරට සමඟ ඇති සංස්කෘතික සබඳතා පවත්වා ගැනීමට සමාජ මාධ්‍ය භාවිතා කරන ආකාරය අවධානය ලක්විය යුතුය.

නිල මට්ටමින්, ශ්‍රී ලංකාව මෙම බැඳීම් පවත්වා ගැනීම සඳහා නාලිකා දෙකක් භාවිතා කරයි. එනම්, පාර්ලිමේන්තු මිත්‍රත්ව කණ්ඩායම් සහ සංචාරක ප්‍රචාරණයයි. පසුගිය වසර කිහිපය තුළ එවැනි කණ්ඩායම් කිහිපයක් පිහිටුවා හෝ නැවත පණ ගන්වා තිබේ. ශ්‍රී ලංකා - එක්සත් ජනපද පාර්ලිමේන්තු මිත්‍රත්ව සංගමය, ඕස්ට්‍රේලියා - ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තු මිත්‍රත්ව කණ්ඩායම සහ ඉන්දියා - ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තු මිත්‍රත්ව කණ්ඩායම වැනි ඒවා උදාහරණ වේ. මේවා බොහෝ දුරට ක්ෂණික ප්‍රමුඛතාවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීම් වේ. එක් උදාහරණයක් නම්, 2021 නොවැම්බර් මාසයේදී ඉන්දියාවෙන් නැනෝ පොහොර මිලදී ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාව තීරණය කිරීමෙන් පසු ඉන්දියා - ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තු මිත්‍රත්ව කණ්ඩායම නැවත පණ ගැන්විණි. එයට මුලපුරනු ලැබුවේ මාස හතකට පෙර රසායනික පොහොර ආනයනය තහනම් කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජය ගත් තීරණය නිසාය. සාර්ථකත්වය ගැන කුමන පුරසාරමක් දෙඩුවත්, එවැනි කටයුතු දිගුකාලීන බැඳීම් නිර්මාණය කරගැනීම සඳහා පදනම් කරගත හැකිද යන්න ප්‍රශ්නාර්ථයකි.

මේ සම්බන්ධයෙන්, ශ්‍රී ලංකාවේ ශක්තීන් සහ දුර්වලතා සටහන් කිරීම වැදගත් වේ. සංස්කෘතික, ඓතිහාසික සහ පුද්ගලාන්තර පෙරමුණුවල ද්විපාර්ශ්වික සබඳතා තහවුරු කර ගත හැකි ආකාරය අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා එවැනි තක්සේරුවක් යොදාගත හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවේ භූ දේශපාලනික ගැටලු ප්‍රධාන වශයෙන් රටවල් තුනක් සමඟ සම්බන්ධ වේ: ඒවා නම්, අනුපිළිවෙලින්, ඉන්දියාව, චීනය සහ එක්සත් ජනපදය වේ. අනෙක් අතට, එය සෘජුව හෝ සමගාමීව, විශේෂයෙන් ආසියාවේ සහ ඉහත රටවල් තුන ඇතුළුව රාජ්‍යතාන්ත්‍රික සබඳතා ඇති සෑම රටක් සමඟම ආර්ථික නොවන සබඳතා පවත්වයි. මෙම බැඳීම් ඇති වී තිබෙන්නේ ඉන්දියන් සාගරය පිහිතුළ ශ්‍රී ලංකාවේ පිහිටීම හෝ 16 වන සියවසෙන් පසු අනුප්‍රාප්තික යුරෝපීය බලවතුන්

විසින්බ රට අත්පත් කර ගැනීම යන කාරණා දෙක හේතුවෙනි. කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාව සංස්කෘතික බැඳීම් ගොඩනගා ගන්නා අතර, එම සබඳතා රටේ ආර්ථික දුර්වලතා මගහරවා ගැනීමට ඉවහල් වන බව අපි විශ්වාස කරමු. මෙය ඉතා සරලව කිවහොත්, ශ්‍රී ලංකාව සංස්කෘතිය හා ඉතිහාසය යන විෂය පථයන් වෙත යොමු වන්නේ එයට එතරම් ආර්ථික ශක්තියක් නොමැති නිසාය

මෙය පසුබිමෙහි තවත් මූලික ගැටලුවක් තිබේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සංස්කෘතික-ඓතිහාසික සහ මිනිස් සබඳතා සඳහා වන වැඩපිළිවෙල ආර්ථික සබඳතා සොයා යාමට ප්‍රතිලෝම වී ඇත. මේ අනුව, එය එතරම් වෙළඳ සබඳතා නොමැති රටවල් සමඟ සංස්කෘතික-ඓතිහාසික සබඳතා ගොඩනගා ගැනීම වෙනුවෙන් නිරන්තරයෙන් පෙනී සිටින අතර, ශක්තිමත් සබඳතා තිබෙන රටවල් සමඟ ඓතිහාසික සබඳතා තහවුරු කර ගැනීමෙන් වැළකී සිටියි. එය තේරුම් ගත නොහැකි තත්වයකි. එක්සත් ජනපදය සහ ඉන්දියාව දෙවන තත්වය සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි උදාහරණ දෙකක් වන අතර මධ්‍යම ආසියාව සහ ලතින් සහ මධ්‍යම ඇමරිකාව පළමුව සඳහන් කළ තත්වය සඳහා පැහැදිලි උදාහරණ දෙකකි. ශක්තිමත් ආර්ථික සබඳතා නොමැති විට ශ්‍රී ලංකාව පුද්ගලාන්තර සම්බන්ධතා සම්බන්ධයෙන් උනන්දු වන අතර ශක්තිමත් ආර්ථික බැඳීම් තිබෙන විට එවැනි ක්‍රියාකාරකම් නොසලකා හරින බවට හැඟීමක් මෙමගින් ඇති කරයි. ඇත්ත වශයෙන්ම, මෙය දෙපැත්තටම ඵලදායී නොවන අතර, බාහිර සම්බන්ධතාවලට අදාළව දිගුකාලීනව කිසිසේත්ම හිතකර නොවේ.

මෙය එසේ නොවිය යුතු යැයි අපි විශ්වාස කරමු. ශ්‍රී ලංකාව වැනි කුඩා රාජ්‍යයන් සඳහා පමණක් නොව ඕනෑම රටකට ද්විපාර්ශ්වික සබඳතාවන්හි පදනම විය යුත්තේ මිනිසුන් අතර සබඳතා සහ වෙනත් බැඳීම් මත පදනම් වූ සංස්කෘතික සබඳතාය. අනෙක් අතට, ද්විපාර්ශ්වික සබඳතා තහවුරු කරගැනීමේ වෙනත් ක්‍රම නොමැති විටදී දිගින් දිගටම ඒ සම්බන්ධයෙන් උත්සාහ කිරීම විසින් ඇතිකරනු ලබන්නේ නිශේධාත්මක ප්‍රතිඵලයකි. එබැවින්, ඉහත නිර්දේශයන්ට අනුකූලව සිය සංස්කෘතික රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික උපාය මාර්ග ප්‍රතිසංස්කරණය කරන අතරම, ශ්‍රී ලංකාව සිය ආර්ථිකය ශක්තිමත් කිරීමේ නිරත විය යුතුය. එයට හේතුව නම් ශක්තිමත් මූල්‍ය පදනමකින් තොරව, කිදු මෘදු බල සංස්කෘතික ප්‍රක්ෂේපනයකට ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගලවා ගත නොහැකි බැවිනි. පී.කේ. බාලචන්ද්‍රන් මෙම සමාලෝචනයේ කතුවරුන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡාවකදී සඳහන් කළ පරිදි, වෙළඳ සබඳතා නොමැති විට සංස්කෘතික බැඳීම් මගින් කිසිවක් අදහස් වන්නේ නැත.

வெளியுறவுக் கொள்கை மீளாய்வு

புதியதோர் இலங்கைக்கான தொலைநோக்குப் பார்வை

factum

வெளியுறவுக் கொள்கை மீளாய்வு
புதியதோர் இலங்கைக்கான தொலைநோக்குப் பார்வை

ஆலோசனைக் குழு	:	கலாநிதி ரங்க கலன்சூரிய, மந்தனா இஸ்மாயில் அபேவிக்ரம, ஒமர் ராஜரத்னம், எம்.எஸ்.எம். ஐய்யூப் மற்றும் சந்தி கிரிந்தே
தலைமை ஆசிரியர்	:	உதித்த தேவப்பிரிய
ஆய்வு ஒருங்கிணைப்பு	:	ஷரண்யா அபேவிக்ரம மற்றும ஸீனத் ஐயூப்
ஆய்வு உதவி	:	ஆகில் ரியாஸ் மற்றும் உத்பலா விஜேசூரிய
வடிவமைப்பு	:	சஞ்ஜீவ பெத்தவடு
வெளியீடு	:	Factum

Factum என்பது ஒரு சுயாதீன ஆலோசனை நிறுவனம் ஆகும். அத்தோடு, சர்வதேச அரசியல், மூலோபாய தொடர்புகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு சேவைகள் பற்றிய முக்கியமான உள்ளடக்கங்கள், பகுப்பாய்வுகள் மற்றும் நோக்குநிலைகளை வழங்கும் ஒரு சிந்தனைக் குழுவாகும். இது, இலங்கை கம்பனிகள் சட்டத்தின் கீழ் இலாப நோக்கமற்ற நிறுவனமாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய அரசியல், பொருளாதாரம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பாதுகாப்பு பிரச்சினைகள் மற்றும் ஏனைய துறைகள் மீதான சுயாதீன கொள்கை ஆய்வு, ஆழமான பகுப்பாய்வு மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற விவரணங்களை மேற்கொள்வதற்காக, சர்வதேச உறவுகள் மற்றும் பொது இராஜதந்திர நிபுணர் குழுவுடன், இலங்கை மற்றும் ஆசிய நிபுணர்களை குயஉவரஅ ஒன்றிணைக்கின்றது.

பன்மைத்துவம், சமமான வாய்ப்புகளை வழங்குதல் மற்றும் அனைத்து தரப்பினரையும் உள்ளடக்கிய தன்மை என்பவற்றை பேண உறுதிபூண்டுள்ளது. அத்தோடு, விளிம்புநிலை மக்கள் குழுக்கள் உட்பட, அனைத்து பால்நிலைகள் மற்றும் சமூகங்களின் உரிமைகளை இது மதிக்கின்றது.

இந்நூலை நிறைவு செய்வதற்கு வழிகாட்டி, ஆலோசனை வழங்கிய மற்றும் வழிகாட்டிய முன்னாள் தூதுவர்கள் மற்றும் வெளியுறவுச் செயலாளர்கள் உள்ளிட்ட இராஜதந்திரிகளின் குழுவிற்கு நூலாசிரியர்கள் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.

இந்த வெளியீட்டில் இடம்பெற்றுள்ள கார்ட்டூன்களை அவந்த ஆர்ட்டிகல வரைந்தார்.

29யுஇ மெரைன் டிரைவ், கொழும்பு - 3

இணையத்தளம்	:	www.factum.lk
மின்னஞ்சல்	:	info@factum.lk

எம்மை பின்தொடருங்கள்

முகப்புத்தகம்	:	www.facebook.com/Factum.lk
X அல்லது டுவிட்டர்	:	www.twitter.com/factumlk
இன்ஸ்டாகிராம்	:	www.instagram.com/factum.sl

இலங்கையின் ஆயுதப் படைகள், இராஜதந்திர சேவை, கூட்டுறவுத் துறை, மற்றும் கலாசாரத் துறைகள், சினிமா உட்பட பல அதிகாரிகள் மற்றும் பணியாளர்களுடன் ஆசிரியர்கள் நடத்திய நேர்காணல்களின் அடிப்படையில் இந்தப் புத்தகத்திற்கான ஆராய்ச்சி அமைந்தது. ஊவாவில் உள்ள தம்பானை உட்பட நாட்டின் ஒன்பது மாகாணங்களிலும் உள்ள பல மாவட்டங்களில் கடந்த ஆண்டு Factum நடத்திய அடிமட்ட ஆலோசனைகளின் அடிப்படையிலும் இது அமைந்துள்ளது. இவை நாட்டின் பழங்குடியினராகிய வேடுவர் சமூகம் உட்படப் பல சமூகங்களை உள்ளடக்கியது.

இந்தப் புத்தகம் நாட்டின் வெளியுறவுக் கொள்கைக்காக தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையையும் தொழில் வாழ்க்கையையும் அர்ப்பணித்த பல இராஜதந்திரிகள், தூதுவர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளடக்கம்

முதல் கட்டம் **82**

கருப்பொருள் மற்றும் கரிசனைகள்

புவிசார் அரசியல் 84

பாதுகாப்பு 91

ஆராய்ச்சி மற்றும் புத்தாக்கம் 96

டிஜிட்டல் ஒத்துழைப்பு 103

காலநிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் 110

மக்களுடனான மக்கள் உறவுகள் 117

அறிமுகம்

ஒரு முதல் முயற்சி

இலங்கையின் வெளியுறவுக் கொள்கை ஒருபோதும் நிலையானதாக இருந்ததில்லை. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, பல்வேறு வெளியக மற்றும் உள்ளகத் தீர்மானங்களுக்கு ஏற்ப அது தொடர்ந்து மாறிவிட்டது. இதில் இலங்கை தனிமைப்படுத்தப்பட்ட விதிவிலக்கல்ல. மற்ற நாடுகளின் வெளியுறவுக் கொள்கை, சக்தி வாய்ந்த நாடுகளும் கூட, அடிக்கடி மாற்றமடைவதாக ஆகிவிட்டது. ஒரு காலத்தில் எதிரிகள் இன்னொரு காலத்தில் நண்பர்களாகிவிட்டனர். இன்னும் தாமதமாகவே, இலங்கை ஒரு அடையாள நெருக்கடியிலிருந்து இன்னொரு நெருக்கடிக்குள் தள்ளாடிக்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடி, நாடு, அதன் அரசியல் இயந்திரம் மற்றும் அதன் குடிமக்களை அந்த உறவுகளிலிருந்து ஏதேனும் நன்மைகளைப் பெற்றதா என்பதை மதிப்பிடுவதற்கு அதன் வெளிநாட்டு உறவுகளின் பாதையில் ஈடுபடுவதற்கு கட்டாயப்படுத்தியது.

கடந்த வருட நெருக்கடியிலிருந்து இலங்கை கற்றுக்கொண்ட அல்லது கற்றுக் கொள்ளாத சில பாடங்களை இந்த வெளியீடு முன்வைக்கிறது. இலங்கை இப்போது எங்கே இருக்கிறது, முன்னேறுவதற்கு அதன் வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த வெளியீடு ஒரு கல்விசார் கட்டுரையாக அதனைக் காட்டிக்கொள்ளவில்லை என்றாலும், நாம் எங்கு தவறு செய்தோம் என்பதையும், நமது சூழ்நிலையையும் நிலையையும் மேம்படுத்த நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்பதையும் உணர்த்துவதற்கான சாத்தியமான முதல் முயற்சியாக நாங்கள் கருதுகிறோம். இறுதியில் நமது வெளியுறவுக் கொள்கையானது நமது உள்நாட்டு அரசியலில் அல்லது உள்ளகப் பரிமாணத்தைச் சார்ந்ததென்ற கோட்பாட்டினாலேயே நாம் வழிநடத்தப்பட்டுள்ளோம்.

குயஉவரஅ இல், இலங்கையின் அபிவிருத்திக்கு வெளிநாட்டுக் கொள்கை பற்றிய அறிவு முக்கியமானது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இதைக் கருத்தில் கொண்டு, கடந்த வருடம் பல மாகாணங்களில் தொடர்ச்சியான வெளியுறவுக் கொள்கை ஆலோசனைகளை நடத்தினோம். முடக்கிப் போடும், குழப்பகரமான ஐந்து மாத எரிபொருள் தட்டுப்பாடு, வரிசைகள் மற்றும் முடிவில்லா போராட்டங்களுக்குப் பிறகு, இந்த ஆலோசனைகள், உயர்மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் வெளியுறவுக் கொள்கையை கையாளும் விதம் பற்றி மக்கள் என்ன உணர்ந்தார்கள் என்பதைப் பற்றிய ஒரு நுண்ணறிவை எங்களுக்குத் தந்தது. இலங்கையின் பழங்குடியின சமூகத்தின் தலைவரான ஊறுவரிகே வன்னியல எத்தோவிடம் இருந்து மிகவும் உணர்திறன் வாய்ந்த கருத்து வந்திருக்கலாம். இலங்கை எங்கு தவறிழைத்துள்ளது என்று யோசித்த அவர்,

> ஏற்கனவே சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியில் தனது நம்பகத்தன்மையை இழந்துள்ள நிலையில், அழிந்துபோன உலகளாவிய நற்பெயரை மீளக் கட்டியெழுப்புவதில் இலங்கை கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

என அதைப் பிரதிபலித்தார்.

வடமாகாணத்தில் எங்களின் ஆலோசனைகள் இன்னுமொரு சரியான விடயத்தை அளித்தன: இப்போது எமக்குத் தேவை மீள்தொடக்கம் அல்ல, புதிதாகத் தொடங்குவதாகும். இதுவே “புதியதோர் இலங்கைக்கான தொலைநோக்குப் பார்வை” என்ற எங்கள் உபதலைப்பைத் தூண்டியது.இலங்கை பாரம்பரிய இராஜதந்திரத்திற்கு அப்பால் சிந்திக்க வேண்டும், அது சந்தைப்படுத்தல் இராஜதந்திரம் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்று தென் மாகாணத்திலிருந்து, ஒரு ஆர்வமுள்ள இளைஞர் அவதானித்தார்.

மஹியங்கனையின் அடர் காடுகளில் இருந்து கொழும்பின் கொங்கிறீற்றுக் காடுகள் வரை, வடக்கிலிருந்து தெற்கு வரை, இலங்கை முன்னேற வேண்டுமானால், அது தனது பிம்பத்தை அல்லது வெளிநாட்டில் அது உணரப்படும் விதத்தை சுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து அப்படியே இருந்தது. இலங்கைக்கு எப்போதும் நண்பர்களுக்கு குறைவில்லை. நட்பைப் பேணுவதற்கும் புதிய நண்பர்களை உருவாக்குவதற்கும் மட்டுமே அது ஒரு தீர்மானம் இல்லாமல் உள்ளது. இந்த வெளியீடு இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் எடுத்துரைப்பது போல் போலியாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. எவ்வாறாயினும், இறுதியில் நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டிய சில முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் கருப்பொருள்களை இது சுட்டிக்காட்ட முயற்சிக்கின்றது.

உதித தேவப்பிரிய
தலைமை சர்வதேச உறவுகள் ஆய்வாளர்
குயஉவரஅ

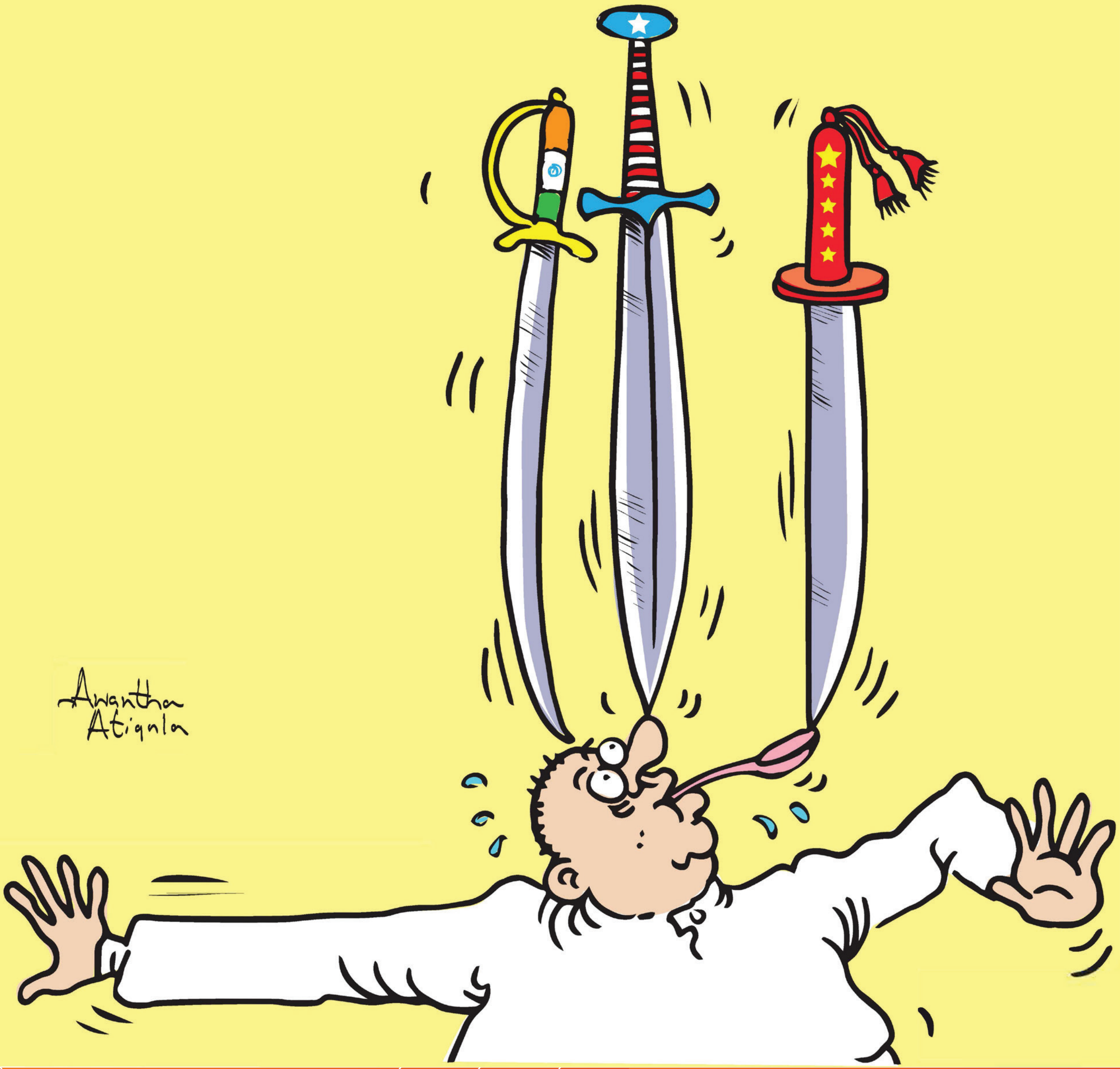

புவிசார் அரசியல்

மிகவும் நிச்சயமற்றதன்மை மற்றும் குழப்பகரமான சூழ்நிலையுடன் 2022 ஆம் ஆண்டினுள் இலங்கை நுழைந்தது. முந்தைய ஆண்டு, உள்நாட்டு மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கை தாக்கங்களைக் கொண்ட இரசாயன உரங்களின் இறக்குமதியைத் தடை செய்தல் போன்ற தொடர் நடவடிக்கைகளை அப்போதைய அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தியது. 2021 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதமளவில், அதன் அனைத்து நம்பிக்கையான எதிர்வுகூறல்களுக்கும், அரசாங்கம் எந்த திசை உணர்வும் இல்லாத ஒரு பாதையில் பயணித்தது என்பது வெளிப்படையானது, இது ஆளும் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் கூட சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஆயினும்கூட, பொருளாதாரம் மீளக் கட்டியெழுப்ப முடியாத நிலைக்கு சென்றாலும், இது வழக்கமானதொரு ஒரு நிலைபோன்றதொரு எண்ணத்தில் நாடு தொடர்ந்து பயணித்தது. 2022 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதமளவில், வெளிப்புற காரணிகள் காரணமாக, ஆனால் பெருமளவில் அரசாங்கத்தின் தவறான நிர்வாகத்தின் காரணமாக, அது வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது.

முதலில் நெருக்கடிக்கு என்ன காரணம் என்ற விவாதங்கள் தொடர்கின்றன. சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் நாட்டின் சந்தைகளை தாராளமயமாக்கி, கடன் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதில் தோல்வியடைந்துள்ளதை எடுத்துக்காட்டும் அதேவேளையில், மூலதனச் சந்தைகளில் தங்கியிருப்பதை விட, இலங்கையின் கடன்சுமையுடன் இந்தப் பிரச்சனை குறைவாகவே உள்ளது என மற்றவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். எவ்வாறாயினும், ஏப்ரலில் அதன் முதல் வெளிநாட்டுக் கடன் தீர்க்க வகையற்ற நிலையை அறிவித்த பிறகு சர்வதேச நாணய நிதியத்துடனான (IMF) பேச்சுவார்த்தைகளில் நுழைவதற்கான தீர்மானமானது, சில ஏனையவற்றுடன் ஒன்றிணைந்ததாகவும் சில ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் உள்ள போட்டியிடும் புவிசார் அரசியல் நலன்களின் வரிசையில நாட்டை முடக்கியது. உதாரணமாக, சீனா நிரப்பும் என்று பலர் எதிர்பார்த்திருந்த இடைவெளியை நிரப்ப முடியும் என்று நினைத்தபோது, இந்தியா ஆரம்பத்தில் அடியெடுத்து வைத்தது. இதன் விளைவாக, சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF) செய்ததை விட டெல்லி இலங்கைக்கு அதிகம் செய்தது என்று - உண்மையில் அதன் வெளிவிவகார அமைச்சர் கூறியது போல் - இந்தியா கூறக்கூடிய நிலையில் உள்ளது.

மீளாய்வுக்குட்பட்ட நெருக்கடி காலத்தின் புவிசார் அரசியல் தாக்கங்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்து சமுத்திரத்தில் இலங்கையின் நிலை மற்றும் இந்து சமுத்திரத்திற்கான இந்தியாவின் அபிலாஷைகளே முதன்மையான காரணியாக இருந்ததுடன் பெரும்பாலான காரணியாகவும் இருக்கும். வேறு எந்த நாடும் உதவி செய்யத் தயாராக இல்லாத நேரத்தில் இந்திய அரசாங்கம் செய்த மகத்தான உதவியைப் புறக்கணிக்காமல், தெற்கிலுள்ள தனது உடனடி அண்டை நாடான ஆதரவு மற்றும் உதவிகளை வழங்கியதன் மூலம் இந்தியா ஒரு வெளிப்படையான புவிசார் அரசியல் நன்மையைப் பெற்றது. இலங்கை ஊசலாடும் அளவுக்கு நிலைமை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் ஓரளவு இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பியிருந்தாலும், உண்மை என்னவென்றால் இந்தியா வழங்கிய 4 முதல் 5 பில்லியன் டொலர் கடன் வசதிகள் மற்றும் உதவித் திட்டங்களைத் திருப்பிச் செலுத்துமாறு கோரும் என அனுமானிப்போமானால், இலங்கை மீண்டும் நெருக்கடிக்குள் தள்ளப்படும்.

இந்தியா அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பது இரண்டு விஷயங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. முதலாவதாக, சுய- அக்கறை என்ற குறுகிய கண்ணோட்டத்தில், இலங்கையை இவ்வளவு சீக்கிரம் கழுத்தை நெரிப்பதால் இந்தியா ஒன்றும் பெறப்போவதில்லை. தனது வலிமை மீது நம்பிக்கை வைத்து, அரசாங்கம் மற்றும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகவும் சார்பாகவும் தனது தலையீட்டினை மிகைப்படுத்தியதன் எதிரொலியாக, அதன் தலைவரினால் இந்தியப் பிரதமரின் படுகொலையைத் திட்டமிட்டு நடத்திய இளம் கொரில்லா போராளிகளின் கைகளில் உலகின் மிக வலிமையான இராணுவங்களில் ஒன்று அவமானகரமான தோல்வியை எதிர்கொண்டமை 1980 களில் இந்தியா கற்றுக்கொண்ட பாடமாகும். இலங்கையின் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் அதே வேளையில் இலங்கையிடமிருந்து சலுகைகளைப் பெறுவது அதன் அக்கறையாகும். 13ஆவது திருத்தத்திற்கு அப்பால் சென்றால் நாடு மீண்டும் குழப்பத்தில் சிக்கிக் கொள்ளுமளவிற்கு தேசியவாதக் கூறுகளை மோசமாக்கும் என்பதே 13ஆவது திருத்தத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற இந்தியாவின் வற்புறுத்தலுக்குக் காரணமாகும் என்பது ஒருவகையில் எமது அபிப்பிராயமாகும்.

ஏறக்குறைய இதே தர்க்கம் இலங்கையின் நெருக்கடிக்கு இந்தியாவின் பதிலிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. நெருக்கடியான காலத்தில் இலங்கையுடனான உறவுகளை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் வெளிப்படையான, உறுதியான பலன்களைக் கண்டது. ஆயினும்கூட, அது அதன் தனது வலிமை

மீது நம்பிக்கை வைத்து தலையீட்டினை மிகைப்படுத்தவில்லை: முந்தைய கடன் வசதிகள் மற்றும் இந்திய முதலீட்டுத் திட்டங்களை துரிதப்படுத்துதல் போன்ற இலங்கையின் தரப்பில் உள்ள பிற கடமைகளின் தீர்வு நிலுவையில் உள்ள எந்தவொரு எரிபொருள் கடன் வசதிகளும் தாமதமாகிவிடும் என்று அறிவிப்பதற்கு முன், அது பல மாதங்கள் காத்திருந்தது. இந்தியாவுக்கு சாதகமாக நிலைமை மிகவும் முன்னேறி இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கற்பனை செய்ய முடியாதது சாத்தியமாகிவிட்டது: இலங்கை இந்திய முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்திய நாணயத்தில் வர்த்தகம் செய்வது பற்றியும் பேசப்படுகிறது. இந்தியா தனது பங்கிற்கு அரசாங்கத்துடன் அடுத்த ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்வதற்கு முன் விஷயங்களைத் தீர்க்க காத்திருக்கத் தயாராக உள்ளது. அதற்காக 1 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் கடன் வசதியை மேலும் ஒரு வருடத்திற்கு நீடிப்பதற்கு 2023 மே மாதத்தில் டெல்லி ஒப்புக்கொண்டது.

இங்கு சுவாரசியமான விஷயம் என்னவெனில், அண்மைய மாதங்களில், குறிப்பாக ரஷ்யா-உக்ரைன் யுத்தம் மற்றும் பிரேசில் அதிபராக லூலா டி சில்வா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, டொலர் பயன்பாட்டினைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகளை நோக்கி நாட்டின் நகர்வுகள் எவ்வாறு இணைந்துள்ளன என்பது இலங்கையின் இந்தியா மீதான புவிசார் அரசியல் தங்கியிருத்தலை வலுப்படுத்துகின்றது என்பது, இரு நாட்டிலும் இழக்கப்படாத உண்மையாகும். இலங்கையின் மிகப்பெரும் கடன்வழங்குவோனாக இந்தியா உள்ளது என்பதும், பகுதியளவிலான டொலர் பயன்பாட்டினைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகளை நோக்கி இலங்கை நகர்கிறது என்பதும் நெருங்கிய தொடர்புடைய விடயங்களாகும். இங்கு இலங்கையின் நோக்கம் டெல்லியுடனான உறவுகளை உறுதிப்படுத்துவதே தவிர, பன்முகத்தன்மைக்கான எந்த கருத்தியல் தொடர்பும் அல்ல: ஒரு உதாரணமாவது, உக்ரைன் மீதான ரஷ்ய படையெடுப்பு தொடர்பான உலகளாவிய தெற்கின் மற்ற நடுநிலை நிலைப்பாட்டைப் பின்பற்றும் அதே வேளையில், ரஷ்ய எண்ணெய் இறக்குமதிக்கான அழைப்புகளை இலங்கை இதுவரை எதிர்த்து இந்தியாவினூடாகச் செயற்பட விரும்புகிறது.

உண்மையில், வெளிவிவகாரக் கொள்கையில் இலங்கை ஒருமனதாக இருக்கவில்லை. இலங்கை என்ன கொள்கையை பின்பற்றுகிறது, பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே இங்குள்ள வினாவாகும். 2023 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், எதிர்க்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இரான் விக்கிரமரத்ன வாதிட்டதுடன் வெளிவிவகார அமைச்சர் அலி சப்ரி பலதரப்பு நாடுகளுடனான அணிசேரும் கொள்கைக்கு உடன்பட்டார். இதன் விளைவாக், இலங்கை வெளிநாட்டில் தனது (பொருளாதார) நலன்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்பதுடன் அணிசேராமை போன்ற கடந்த காலக் கொள்கைகளுடன் எந்தவொரு கருத்தியல் பற்றுதலுககும் குறைந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இன்னும் இந்தக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்கும் அதே வேளையில், குறைந்தபட்சம் கோட்பாட்டளவில், அணிசேராத உலகளாவிய தெற்குடனான தனது உறவுகளை இலங்கை கைவிடவில்லை.

யுவாங் வாங் 5 என்ற சீன ஆராய்ச்சி/ஆய்வுக் கப்பலின் வருகைக்கு அதன் முரண்பாடான பிரதிபலிப்பினை இது விளக்குகிறது: அம்பாந்தோட்டைக்குள் அதை அனுமதிப்பது இந்தியாவை வருத்தமடையச் செய்யும் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தாலும், இலங்கை அதிகாரிகள் தரப்பில் ஏற்பட்ட குழப்பம், அது இலங்கைக்கு வருவதற்கு வழிவகுத்தது. இலங்கை கடற்பரப்பை நெருங்கியவுடன் கப்பல் நுழைவை மறுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. 2022 யூலை மாதத்தில் ரஷ்யா-உக்ரைன் யுத்தத்துடன் தொடர்புடைய ஏரோ.ஃப்ளோட் விமானத்தைத் தடுத்துவைத்த தோல்விகரமான சம்பவத்திலும் இதே குழப்பத்தைக் காணலாம்.

சீனா மற்றொரு குழப்பவாதியாகவுள்ளது. நெருக்கடியும், அதற்கு சீனாவின் மெத்தனமான பிரதிபலிப்பும், அடிப்படையில் கடன் பொறிகள் மற்றும் அதன் தொடர்பாடல் கடல் வழிகள் பூராகவுமுள்ள சீன இராணுவ மற்றும் வணிக வசதிகள் மற்றும் உறவுகளின் வலையமைப்புப் பற்றிய மேற்கத்திய கதைகளை தூண்டியது. இலங்கைப் பொருளாதார வல்லுநர்கள், அவர்களின் கருத்தியல் நோக்குநிலையைப் பொருட்படுத்தாமல், பெரும்பாலும் சீனாவைக் குற்றஞ் சாட்டவோ அல்லது மேற்கத்திய கதைகளை நிராகரிக்கவோ மறுத்தாலும், மேற்கத்திய வர்ணனையாளர்கள் நெருக்கடிக்கான பழியை சீனாவின் மீதே தொடர்ந்தும் சுமத்துகிறார்கள். இலங்கையின் கடன் மறுசீரமைப்பு செயல்முறை தொடர்பான சீனாவின் நடத்தையின் அடிப்படையில், பீஜிங்கிற்கு இலங்கையர்களின் பிரதிபலிப்பு பல மட்டங்களிலும் வேறுபாடானதாக உள்ளது.

2022 ஆம் ஆண்டில் எங்கள் ஆலோசனையில் இந்த வேறுபாட்டினை நாங்கள் அனுபவித்தோம்: தென் மாகாணத்தில் அரசாங்கம் ஒரு மூலத்திலிருந்து பல கடன்களை குவித்ததில் ஒருமித்த கருத்து தோன்றியது, வடக்கில் சீனாவுக்கு அதிக விரோதம் இருந்தது, ராஜபக்சக்களுடன் அந்த நாட்டிற்கு இருந்த தொடர்பு காரணமாக அந்த உணர்வு தூண்டப்பட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிக்கு எதிராக இந்தியா சீனாவின் மீது தெளிவான மேலாதிக்கத்தைப் பெற்றுள்ள போதிலும், சீனாவின் நடத்தை எந்த அடிப்படையையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்று கூறுவது தவறானது. இலங்கையின் கடன் மறுசீரமைப்பு பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு சீனாவின் குழப்பமான பதில், இலங்கைக்கு கடன் நிவாரணம் வழங்கினால், அது மற்ற நாடுகளுக்கு, குறிப்பாக அதன் ஆபிரிக்க பங்காளிகளுக்கு அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்ற அச்சத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது.

நல்லதோ கெட்டதோ, இலங்கையின் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கு நாடுகளுக்குப் பணயக்கைதியாக சீனாவை உணரவைத்ததாகத் தெரிகிறது, இது மேற்குலகம் மற்றும் அமெரிக்க அதிகாரிகள் தமக்குக் கிடைக்கும் அனைத்து சந்தர்ப்பங்களையும் இங்கு மேற்கொள்ளும் அனைத்து விஜயங்களையும் இலங்கையின் நெருக்கடிக்கு பீஜிங்கினைக் குற்றஞ்சாட்டுவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். 2022 பெப்ரவரியில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த போது விக்டோரியா நுலண்ட்டினது சீனாவைப் பற்றிய கருத்துக்கள் மிகத் தெளிவான, சமீபத்திய உதாரணம் என்று கூறலாம்.

இது சிறந்த நிலையில் தெளிவற்றதாகவும் மோசமான நிலையில் பலவீனமானதாகவும் உள்ள அமெரிக்காவுடனான இலங்கையின் உறவுகளுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. அமெரிக்காவின் உள்நோக்கங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், இலங்கையில் உள்ள தேசியவாதக் கூறுகள் அமெரிக்காவை தொடர்ந்து விரோதத்துடன் பார்க்கும். இந்த விரோதப் போக்கின் பெரும்பகுதி கற்பனையான அச்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கலாம், ஆனால் அமெரிக்காவின் நற்பெயர் இங்கு முற்றிலும் தகுதியற்றதாக இல்லை, குறிப்பாக மற்ற நாடுகளின் விவகாரங்களில் அமெரிக்கா தலையிடுவது பற்றிய கருத்துக்கள், பொதுவாக இலங்கையர்கள் வெறுப்புடன் பார்க்க முனைகின்றன.

இந்த வகையில், அமெரிக்கா தனது பொது இராஜதந்திர பிரச்சாரத்தை நாட்டில் புதுப்பிக்க வேண்டும். அமெரிக்காவுடனான இலங்கையின் இறுக்கமற்ற பிணைப்பிற்கு தேசியவாத கூறுகளை மட்டும் குறை கூறுவது வீணானதாகும். 2019 ஆண்டில் MCC ஒப்பந்த சர்ச்சை காட்டியது போல், வாஷிங்டனும் பழியில் பங்கு கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டுமன்றி, உலகளாவிய தெற்கில் உள்ள பல அதிகாரப் பகிர்வு கொண்ட உலகின் மாற்றங்கள் மற்றும் மாறுபாடுகளுக்கு உணர்திறன் காரணமாக அமெரிக்காவே இந்த இக்கட்டான நிலையை உணர்ந்து இணக்கத்திற்கு வந்திருப்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. ‘‘அமெரிக்கா, சீனா மற்றும் “புதிய அணிசேரா நாடுகள்” என்ற தலைப்பில் ப்ஷரூக்கிங்ஸ் இன்ஸ்டிட்யூட் (Brookings Institute) சமீபத்தில் வெளியிட்ட கொள்கை விளக்கத்தில், இந்தப் பிரதேசங்களில் சீனா குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார இருப்பைக் கொண்டுள்ளதால் சீனாவை விட அதிக இடத்தைப் பெறுவதற்குப் போட்டியிடாமல் தெற்காசியா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆபிரிக்கா நாடுகள் (Horn of Africa) ஆகிய நாடுகளில் உள்ள நாடுகளுடன் ஈடுபடுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை மூன்று கல்வியாளர்கள் எடுத்துரைத்தனர்.

‘‘அமெரிக்கா தலைமையிலான உலகளாவிய ஒழுங்கை” பின்பற்றுமாறு அமெரிக்காவால் நாடுகளை வற்புறுத்த முடியாத நிலையில், அது பனிப்போரை நினைவுபடுத்தும் வகையில்,
“‘நம்முடன்-அல்லது-எங்களுக்கு எதிராக’ தோரணையை வெளிப்படுத்துவதைத் தவிர்த்தல்” மற்றும் ‘‘சீனர் தலைமையிலான மாதிரியை தடையின்றி தடுமாறுவதற்கு’’ இடமளித்தல் உள்ளிட்ட பல தெரிவுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ”

இது கவனத்தை திசைதிருப்புவதைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும், சீனாவை நேரடியாக எதிர்கொள்வதற்கு எதிராக அதன் ஆசிரியர்கள் எச்சரித்த போதிலும், இந்த நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியங்களுடனான பீஜிங்கின் ஈடுபாடுகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட அணுகுமுறைக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் அது பிரச்சினை இரகசியமாக வைத்திருப்பதாகக் கூறும் அதே சீன எதிர்ப்புக் கதையை ஆவணம் வலுப்படுத்துகிறது

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், குறிப்பாக எங்களைப் போன்ற நாடுகளைப் பொறுத்தவரை, பெரும்பாலான அமெரிக்க கல்வியாளர்கள் இருதரப்பு உறவுகளை சீனாவுடனான அதன் போட்டியைச் சார்ந்திருக்கவில்லை என்றால், இந்த குறிப்பிட்ட ஆவணத்தில் உள்ள ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், சீன நிதியளிப்பு செயற்றிட்டங்களை அமெரிக்கா குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று பரிந்துரைப்பதற்கு பதிலாக, இன்று இந்த நாடுகளில் உள்ள நிதி நெருக்கடியின் காரணமாக, அத்தகைய செயற்றிட்டங்கள் அவையாகவே தோல்வியடையும் வரை அமெரிக்கா காத்திருக்க வேண்டும் என்று அது பரிந்துரைக்கிறது. இது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது பழைய அதே வழக்கினை புதிய முறையில் பின்பற்றுவதாகும்.

2022 ஆம் ஆண்டின் எதிர்ப்புகள் மற்றும் அமெரிக்க ஈடுபாடு பற்றிய கருத்துக்களில் ஒரு காரணியாக இருக்கும்போது, பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானதாகிறது. முக்கிய தேசியவாத பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மேடையில் ஏறி, எதிர்ப்புகளை வடிவமைப்பதில் அமெரிக்க தூதுவரின் தலையீடு இருப்பதாக வலியுறுத்தும் அதே வேளையில், தற்போதைய அரசாங்கத்தையும் அதன் முன்பிருந்த அரசாங்கத்தையும் விமர்சிப்பவர்கள் அமெரிக்க அரசாங்கம் பிந்தையதை மாற்றுவதற்கு சதி செய்வதாக குற்றஞ் சாட்டுகின்றனர். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள், குற்றச்சாட்டுகளாக அப்படியே இருக்கின்றன.

ஆனால் அவை இலகுவில் மறைய மாட்டா. மறுபுறம், இந்து சமுத்திரம் எதுவாகவிருப்பினும், அமெரிக்காவானது, தொடர்ந்தும் சீனாவுடனான உறவுகள் மற்றும் பீஜிங்குடனான அமெரிக்க பதற்றங்களை தவறான கோணத்திலேயே நோக்கி, ஒரு மூலோபாய கடலில் ஒரு மூலோபாய புறக்காவல் நிலையமாக இலங்கையை தொடர்ந்தும் பார்க்கும் என்று கணிப்பது நியாயமானது. அந்த வகையில், இந்தியா, சீனா மற்றும் அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று நாடுகளுடனும் இலங்கையின் உறவுகளை இந்து சமுத்திரம் தொடர்ந்தும் தீர்மானிக்கும்.

ரஷ்யா-உக்ரைன் யுத்தம், சீனா-அமெரிக்க நிலைப்பாடு மற்றும் சீனா-இந்திய நிலைப்பாடு ஆகிய மூன்று புவிசார் அரசியல் பதற்றங்கள் இலங்கையின் வெளியுறவுக் கொள்கையை வரையறுக்கின்றன. இவற்றில் இரண்டு முரண்பாடுகள் சீனாவை உள்ளடக்கியது, விவாதிக்கக்கூடிய வகையில் இலங்கையின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த மேலதிக பிராந்திய பங்காளி, மற்றும் சீனா ஒரு மூலோபாய பங்காளியாக ரஷ்யாவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, பீஜிங் ஒரு புவிசார் அரசியல் காரணியாக இலங்கையின் வெளி உறவுகளில் கணிசமானதாக உள்ளது. இங்கே இலங்கை அது ஒரு பக்கத்தை எடுக்கவும் முடியாது, பக்கங்களை எடுக்கவும் முடியாது என்றதொரு ஒரு இக்கட்டான நிலையில் உள்ளது. இந்தப் புதிரைத் தீர்ப்பதற்காகவே அரசாங்கம் அதிகாரபூர்வமாக பலதரப்பு நாடுகளுடனான அணிசேரும் மூலோபாயத்தை ஏற்றுக்கொண்டது, இருப்பினும் நாம் சுட்டிக்காட்டியபடி, பலதரப்பு நாடுகளுடனான அணிசேரும் என்ற பதம் பலருக்கு பல விஷயங்களைக் குறிக்கும்.

சிறந்த முறையில், வியட்நாம் இப்போது சீனாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கும் எதிராக போன்ற ஒரு சமநிலைச் செயலில் ஈடுபடுவதுடன் மோசமான நிலையில், கடந்த சில தசாப்தங்களாக நாம் தொடர்ந்த பல பங்காளிகளுடன் நம்மைப் பிணைக்கும் சீரற்ற, நழுவல் கொள்கையை இது தூண்டுகிறது. இலங்கையில் பலதரப்பு நாடுகளுடனான அணிசேரும் மூலோபாயம் செயற்படுவதற்கு, அரசாங்கம் அதன் நடவடிக்கைகளில் மிகவும் சீரானதாக இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம், குறிப்பாக ஓய்வுபெற்ற இராஜதந்திரி ஒருவர் இலங்கையின் விரும்பத்தகாத முத்தரப்பு - சீனா-இந்தியா-அமெரிக்கா குழப்பகரமானது என்று அழைக்கிறார்.

இதைச் செய்வதை விட இதைச் சொல்வது எளிதானது, ஏனென்றால், ஒரு சிறிய அரசாகவும், ஒருபுறம் பிராந்திய மேலாதிக்கத்தால் சூழப்பட்ட ஒரு சிறிய பிராந்தியமாகவும், ஒருவேளை உலகின் மிகவும் சூடான போட்டிமிகுந்த சமுத்திரத்தின் மையத்தில், இலங்கை அதன் பல அண்டை நாடுகள் அனுபவிக்கும் நிலைத்தன்மை ஆடம்பரத்தை அனுபவிக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், அது ஒரு நிலையான, முழுமையான கொள்கையைப் பின்பற்றுவதைத் தடுக்கக்கூடாது.

உதாரணமாக, ஜப்பானில் அண்மையில் நடைபெற்ற நிக்கேய் மாநாட்டில், ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க, ஆசியா அபிவிருத்தியடைந்து வரும் வேளையில், ஆசிய நாடுகள் ஒன்றிணைய வேண்டும் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார். இந்த விஷயத்தில் ஆசியா எந்த அணிகள் மற்றும்

கூட்டணிகளால் பயனடையலாம் என்பதை அவர் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், புதிய பட்டுப் பாதை முன்னெடுப்பில் மட்டுமல்ல, அமெரிக்காவின் இந்தோ-பசிபிக் மூலோபாயத்திலும் உறுப்பினராக இலங்கைக்கான ஒரு பெரிய தொலைநோக்கினை அவர் கோடிட்டுக் காட்டினார்.

இலங்கை இன்று சிக்கியுள்ள புவிசார் அரசியல் சிக்கல்களைக் கருத்தில் கொண்டு, துருவங்களாக இருக்கும் BRI மற்றும் இந்தோ-பசிபிக் மூலோபாயத்தை எவ்வாறு சமப்படுத்த முடியும் என்று நாம் கேள்வி எழுப்பலாம். ஆனால் இத்தகைய கருத்துக்கள் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் தரப்பில் இன்னும் உறுதியான, முழுமையான வெளியுறவுக் கொள்கையை வெளிப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இந்தக் கொள்கையில் ஈடுபடுவதிலிருந்து இலங்கையைத் தடுத்ததுடன் அதை உத்தியோகபூர்வமாக ஊக்குவிக்க அதன் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்தது இரண்டுமே நாட்டை சக்திவாய்ந்த அரசுகளுடன் பிணைத்திருக்கும் சார்புகளின் வலையாகும். பொருளாதார ரீதியாக, இது மேற்கத்திய சந்தைகளுடன், குறிப்பாக அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. "தாராளவாத ஜனநாயகங்கள்" என்று அழைக்கப்படுபவை, வர்த்தகத்தை மனித உரிமைக் கவலைகள், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஜிஎஸ்பி பிளஸ் வசதி போன்ற உன்னதமான, பாடநூல் உதாரணங்களின் இணைக்கும் போக்கால், இந்த அரசுகளில் அதன் சார்பு வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த வசதி இடைநிறுத்தப்படுவதை இலங்கைப் பொருளாதாரம் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. ஜிஎஸ்பி பிளஸ் தொடர்பான சர்ச்சைக்குரிய கருப்பொருள், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் (PTA) சட்டம் உத்தேச ஒலிபரப்பு அதிகாரசபை சட்டம் போன்ற சட்டங்களுக்குப் பொதுமக்கள் கலந்தாலோசனை இல்லாமையாகும். இத்தகைய சட்டம் நாட்டின் ஜிஎஸ்பி பிளஸ் நிலையை ஆபத்தில் ஆழ்த்தக்கூடும் என்று ஐரோப்பிய அதிகாரிகள் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

விஷயங்களை மேலும் சிக்கலாக்கும் வகையில், இந்த அதிகாரிகள் ஒருபுறம் பல பிரச்சினைகளில், முக்கியமாக ரஷ்யா-உக்ரைன் யத்தம் போன்றவற்றில் பலதரப்பு நிறுவனங்களில் நாட்டின் ஆதரவைப் பெற முயன்றனர். எவ்வாறாயினும், யுத்தம் தொடர்பான இலங்கையின் வாக்குப் பதிவுகள் காட்டுவது போல், அத்தகைய முயற்சிகள் இதுவரை பலனளிக்கவில்லை.

இந்த அபிவிருத்திகளை கருத்தில் கொண்டு, இலங்கையின் உத்தி என்னவாக இருக்க வேண்டும்? அணிசேரா இயக்கத்தில், குறிப்பாக டொலர் பயன்பாட்டினைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகள் நோக்கிய உந்துதலின் பின்னணியில், எங்கள் இணைப்புகளைத் தொடர்வதற்கு ஒரு வழக்கு உருவாக்கப்படலாம். ஏற்கனவே இலங்கை உட்பட ஒன்பது நாடுகளின் மத்திய வங்கிகள் SWIFT க்கு மாற்று சர்வதேச கொடுப்பனவு வலையமைப்பை தொடங்குவதற்கு தற்காலிகமாக இணங்கியுள்ளன. பங்களாதேஷ், பூட்டான், இந்தியா, மாலத்தீவுகள், நேபாளம், பாகிஸ்தான், மியான்மார் மற்றும் ஈரான் ஆகிய ஏனைய எட்டு நாடுகள் - பரந்த அளவில் மூன்றாம் உலக நாடுகள் அல்லது உலகளாவிய தெற்கின் பிரதிநிதிகள் அல்ல, ஆனால் வளர்ந்து வரும் ஆசிய-பசிபிக் நாடுகளின் பிரதிநிதிகளாவர்.

இதனுடன் இணைந்து, பலதரப்புவாதத்தை ஊக்குவிக்கும் பலதரப்பு மன்றங்களுடன் இலங்கை தனது உறவுகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இவற்றில் முதன்மையானது ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு அல்லது SCO ஆகும். SCO போன்ற அமைப்புகள் உறுப்பு நாடுகளுக்கு, குறிப்பாக இலங்கை போன்ற சிறிய நாடுகளில், இருதரப்பு உறவுகள் மற்றும் நலன்களை பலதரப்பு குழுவின் கட்டமைப்பிற்குள் தொடர வாய்ப்பளிக்கின்றன என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இந்தப் பின்னணியில், நீண்ட காலமாக தெற்காசியாவை நோக்கிய ஒரு பிராந்தியமான மத்திய ஆசியாவுடனான தனது உறவுகளை இலங்கை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

BRICS இன் சமீபத்திய எழுச்சியானது உலகளாவிய தெற்குடன், குறிப்பாக மத்திய மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்காவில் தனது உறவுகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்பையும் வழங்குகிறது. உண்மையில், வெளிவிவகார அமைச்சர் அலி சப்ரியுடனான எங்கள் குழுவின் நேர்காணலொன்றில், மெக்ஸிகோ போன்ற நாடுகளுடன் இணைப்பதன் முக்கியத்துவத்தை குறிப்பிட்டார், நாங்கள் ஒரே நேரத்தில் அமெரிக்காவுடன் மட்டுமே அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளோம். மேலும், ஆபிரிக்கா போன்ற பிராந்தியங்கள் இலங்கையின் மிகவும்

சக்தி வாய்ந்த சில நட்பு நாடுகளான குறிப்பாக சீனாவிடமிருந்து பொருளாதாரத் தொடர்புகளால் கணிசமான அளவில் பயனடைந்திருந்தாலும் கூட, அவை ஒருபோதும் கவனிக்கப்படவில்லை.

உண்மையில், 2019 ஆம் ஆண்டில் வெளிவிவகார அமைச்சு ஆபிரிக்கா பற்றிய கொள்கை அறிக்கையை எழுதியது, இது இரு பிராந்தியங்களுக்கிடையில் பகிரப்பட்ட கலாசார பாரம்பரியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இருப்பினும், பெரும்பாலான கொள்கை ஆவணங்களைப் போலவே இதுவும் கைவிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆபிரிக்காவின் சொந்தப் பொருளாதாரச் சிக்கல்களைக் கருத்தில் கொண்டு, குறிப்பாக பனிப்போரின் போது ஆசியா ஒற்றுமையுடன் நின்ற ஒரு கண்டமாகிய ஆபிரிக்காவுடன் உறவுகளைத் தொடர்வது ஒழுங்காக இருக்கலாம். அரசாங்கத்தின் பல அணிசேர்ப்பு வியூகம் அத்தகைய முன்மொழிவுடன் இணங்குமா என்பது கேள்விக்குரியதாகும். ஆபிரிக்கா பற்றி மதிப்பிடப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம்.

ஒரு இறுதி விடயமாவது, ஆசியா அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற போதிலும் ஆசியாவும் மாறுகிறது. தேர்தல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த ஆசியா இப்போது இல்லை. பிரதான கட்சிகள் தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருந்தாலும் கூட ஸ்தாபன அரசியல் பல்வேறு நாடுகளில் நிராகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. தாய்லாந்தில் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தல் மூலம் இது தெளிவாகிறது. இந்தியாவிலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், பாரதிய ஜனதா கட்சியின் செயல்பாடுகளில் அதிக அதிருப்தி இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இலங்கையின் சொந்த உள்நாட்டு அரசியலை அதன் வெளிவிவகாரக் கொள்கையில் இருந்து தனிமைப்படுத்த முடியாது என்பதும், அதன் வெளிவிவகாரக் கொள்கையை மறுசீரமைப்பதற்கான எந்தவொரு முயற்சியும் அர்த்தமுள்ள உள்நாட்டு அரசியல் சீர்திருத்தங்களுடன் பொருந்த வேண்டும் என்பதே எமது கருத்தாகும். தற்போதைய நிலவரப்படி, இலங்கையில் முக்கிய விவாதம் அல்லது கலந்துரையாடப்படும் அம்சம் நடந்து கொண்டிருக்கும் கடன் மறுசீரமைப்பு செயல்முறையாகும்.

ஆனால் எண்ணற்ற பிற நாடுகளின் அனுபவங்கள் காட்டுவது போல், நாடு முழுவதிலும் உள்ள இலங்கையர்கள் கூக்குரலிடுவது போன்ற அர்த்தமுள்ள அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் மூலம் இத்தகைய முன்னேற்றங்கள் பொருத்தப்பட வேண்டும். இந்த முன்னேற்றங்களை நாட்டின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் இருந்து தனிமைப்படுத்திப் பார்ப்பது எளிமையானதாக இருக்கும். அவர்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் இலங்கையில் இருக்கக் கூடாத அவர்கள் இருக்க வேண்டியதில்லாத மாயையை அனுபவிக்கக்கூடாது. அந்த முடிவுக்கு, நாடு அதன் நெருக்கடியான இராஜதந்திரத்தை நேர்த்தியாகச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும், அது இப்போது காலத்தின் கடுமையான தேவையாக உள்ளது.

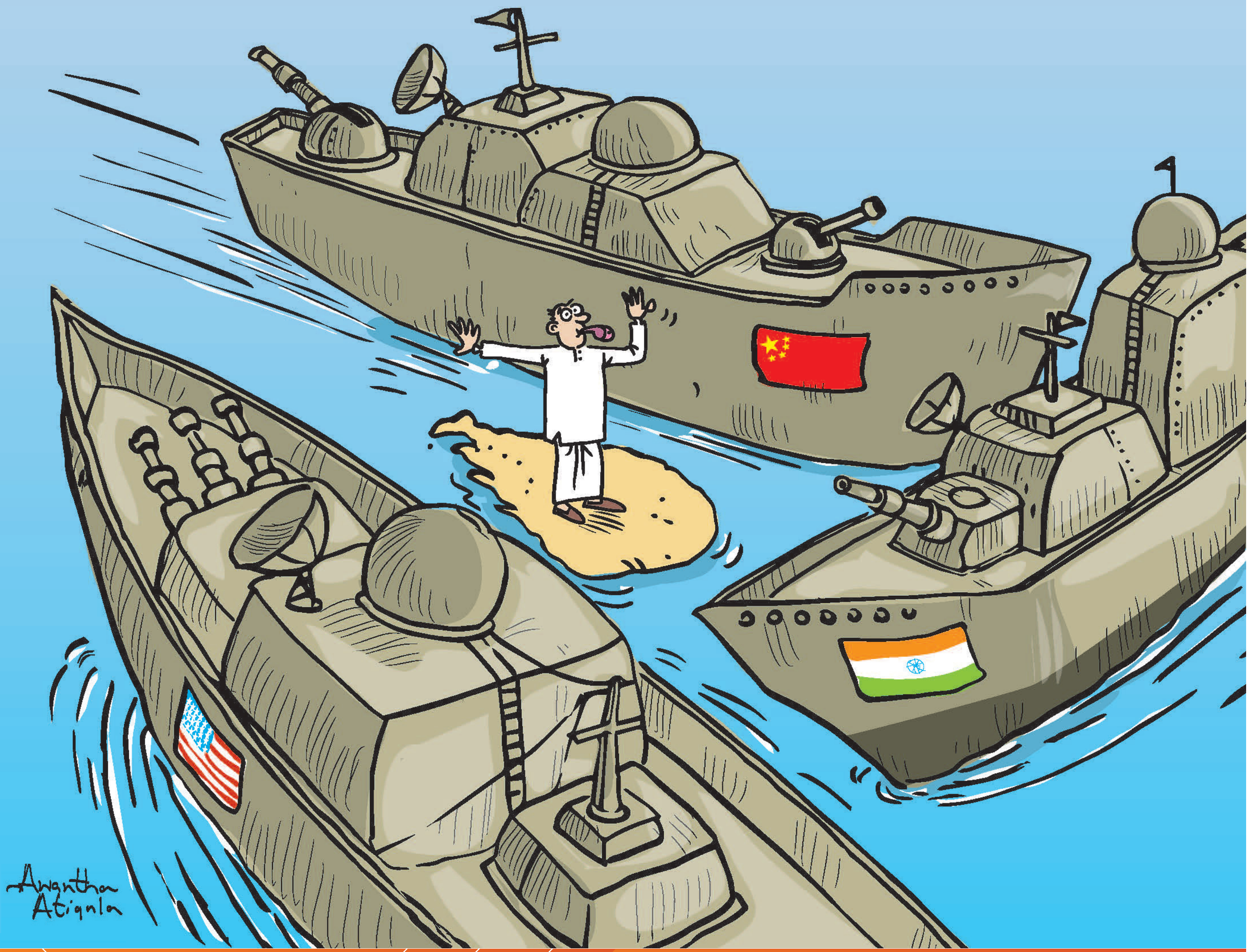

பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு

கடந்த தசாப்தங்களாக இலங்கையின் பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு பொறிமுறைகளை திரும்பிப் பார்க்கும்போது, இந்த துறையில் இலங்கையின் முக்கியத் தளமாக அதன் வர்த்தகத் திறன் மற்றும் புவிசார் மூலோபாய இடமாக இருந்ததைக் குறிப்பிடுவது சுவாரஸ்யமானது. இற்கு முதன்மையாக நாட்டின் தெற்கு கடற்கரைக்கு அருகில் உள்ள கடல் பாதைகள் காரணமாக இருக்கலாம்.

மேலும், இலங்கையின் தேசிய பாதுகாப்பில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய மிக முக்கியமான காரணிகளில் ஒன்று அணிசேரா இயக்கத்தில் இலங்கையின் அங்கத்துவமாகும்.

அந்த வகையில், நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியின் பின்னணியில், எழக்கூடிய தேசிய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களை ஒரு தேசமாகவும் தனிநபர்களாகவும் நாம் எவ்வாறு கூட்டாக எதிர்கொள்ள முடியும் என்பதில் கவனம் செலுத்துவது மிகவும் அவசியமாகும்.

2022 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியானது, அதை விடுவிக்க உதவும் நாடுகளுடனான தங்கள் உறவுகளில் அதிக கவனம் செலுத்த அதிகாரிகளை கட்டாயப்படுத்தியது. இது தானாகவே அந்த நாடுகளை, குறிப்பாக இந்தியாவை நாம் பகைத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சரியாக ஊகிக்க வழிவகுக்கும்.

இந்து சமுத்திரத்தின் கிழக்கு-மேற்கு பிரதான கடல் பாதைகளில் நாடு அமைந்திருப்பதாலும், பெரும்பாலான கப்பல்கள் கொழும்பு துறைமுகத்தில் நிறுத்தப்படுவதாலும், நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி, வர்த்தகத்தை முதன்மையாக பாதித்தது. கொழும்புத் துறைமுகமானது தெற்காசியப் பிராந்தியத்தின் பரபரப்பான போக்குவரத்துத் துறைமுகங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுவதோடு, பிராந்தியம் முழுவதற்குமான வர்த்தகத்தின் அடிப்படையில் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும்.

எவ்வாறாயினும், 2022 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடி ஆழமடைந்ததால், ஏப்ரல் மாதத்தில் நாட்டின் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாததுடன் 2022 மே மாதத்தில் நடந்த போராட்டங்களைத் தொடர்ந்து சனாதிபதி இராஜினாமா செய்ததால், அந்த ஆண்டு ஜூன் மாதம் கொழும்புத் துறைமுகத்தில் கொள்கலன்களின் எண்ணிக்கையில் குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சி காணப்பட்டது.

பிந்தைய மாதங்களில் ஏற்பட்ட எரிபொருள் பற்றாக்குறை துறைமுகத்தில் ஒரு பின்னடைவைக் கண்டது, இது சரக்குக் கொள்கலன்களைக் கொண்டு செல்லக்கூடிய டிரக்குகளின் எண்ணிக்கை குறைவதற்கு வழிவகுத்தது, இறுதியில் கப்பல் நிறுவனங்கள் தங்கள் சரக்குகளை இந்தியாவில் உள்ள மற்ற துறைமுகங்களுக்குத் திருப்பி விட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இது உலகம் முழுவதும் விநியோகச் சங்கிலியை அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ சீர்குலைத்தது.

இந்த அர்த்தத்தில் இலங்கை அதன் புவிசார் மூலோபாய நிலைப்படுத்தலை அதன் மிகப்பெரிய பலமாக பயன்படுத்த வேண்டும். அண்டை நாடுகளின் கவலைகள் குறித்தும் அது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் இந்தியாவுக்குத் தெரியப்படுத்துவது எப்போதும் பாதுகாப்பில் முக்கிய உந்து சக்தியாக இருக்கும். எவ்வாறாயினும், இலங்கை கடந்த காலத்தைப் பற்றி விழிப்புடன் இருப்பது முக்கியம், குறிப்பாக இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது போன்ற நிகழ்வுகள், அவர்கள் கடந்த 70 வருடங்களாக இலங்கைக்கு வழங்கியுள்ள உதவி போன்ற நேர்மறையான அத்தியாயங்கள் இலங்கை மீது திணிக்கப்பட்டதாக பலரால் பார்க்கப்படுகிறது.

நமது நெருங்கிய அண்டை நாடுகளுக்கான பாதுகாப்பு கவலைகள், குறிப்பாக இலங்கையின் அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தில் சீனக் கண்காணிப்புக் கப்பலை நிறுத்தியது போன்ற சம்பவங்கள், நாட்டுக்கு மிகவும் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம். குறிப்பாக இந்த சம்பவம் இலங்கையின் இரண்டு வல்லரசு அண்டை நாடுகளுக்கு இடையே பதற்றங்களை உருவாக்கியது, அதே நேரத்தில் இந்திய தலைவர்கள் பிராந்தியத்தில் பீஜிங்கின் செல்வாக்கு அதிகரிப்பதைக் கண்டு பீதியடைந்தனர்.

இலங்கை தனது மோசமான பொருளாதார நெருக்கடியுடன் போராடிக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் எழுந்த சீனக் கப்பலை நிறுத்துவதற்கான கோரிக்கையானது, பிராந்தியத்தில் இரண்டு போட்டியாளர்களை சமநிலைப்படுத்துவதற்கு நாட்டைத் தள்ளியது. இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில், ஒரு நாடு அல்லது மற்றொன்றை பகைத்துக் கொள்ளாமல் இரண்டு போட்டியாளர்களையும் சமாளிப்பதில் நாடு உறுதியான முடிவை எடுப்பது இன்றியமையாதது.

இலங்கை தனது புவிசார் மூலோபாய நிலைப்பாட்டின் பலன்களைப் பெறுவதற்கான மிகச் சிறந்த வழிகளில் ஒன்று இராணுவ இராஜதந்திரத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பில் ஈடுபடுவதாகும். மென்மையான சக்தியின் மூலம் வெளியுறவுக் கொள்கை இலக்குகளை அடைய ஒரு நாடு அதன் வசம் உள்ள பாதுகாப்பு வளங்களைப் பயன்படுத்துவதாக இது வரையறுக்கப்படுகிறது.

இது நாடுகளுக்கிடையிலான ஒப்பந்தங்களின் வடிவத்தை எடுக்கலாம், முதன்மையாக பயிற்சி ஒப்பந்தங்கள், அதன் இராணுவத்தை வழங்குவதற்கு மற்ற நாடுகளுக்கு பயிற்சி. வழங்குவதற்கு உதவி இது உலகின் மிக இரக்கமற்ற பயங்கரவாத அமைப்புகளில் ஒன்றை தோற்கடிப்பதில் இலங்கை இராணுவம் வெற்றி பெற வழி வகுத்ததென வாதிடலாம்.

இருப்பினும், மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும் அண்டை நாடுகளில் உள்ள நாடுகளால் தங்கள் சொந்த பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக கருதப்படக்கூடாது. இந்த உடன்படிக்கைகள் இலங்கையில் நிலவும் பொருளாதார வறட்சியை சமாளிக்கும் வழிமுறையாக அமையலாம். பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பின் இந்த வடிவத்திற்கு செல்லும் போது, இந்த ஒப்பந்தங்களை செயல்படுத்த முடியுமான இலங்கையில் நேரடி மூலோபாய ஆர்வமுள்ள அண்டை நாடுகளில் உள்ள நாடுகளை வகைப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துவதும் முக்கியம்.

ஆயினும்கூட, இது அண்டை நாடுகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படாமல், கடந்த சில தசாப்தங்களாக நாட்டுடன் நெருக்கமான பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பைக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையிலிருந்து விலகி அமைந்துள்ள நாடுகளுக்கும் சமூகம் மற்றும் தொழிலாளர்களின் அடிப்படையில் மக்கள் தொகை கருத்திற்கொள்ளத்தக்க வகையில் அதிகமாகவுள்ள நாடுகளுக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இந்த நாடுகளில் குறிப்பாக ஒரு பெரியளவு இலங்கைப் பணியாளர்கள் தற்போது வசிக்கும் மேற்கு ஆசியாவில் உள்ளவர்களும் உள்ளடங்கலாம். இலங்கை பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய நாடுகளின் வகைப்பாடு, மலேசியா போன்ற கொரில்லா பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் கணிசமான அனுபவத்தைக் கொண்ட நாடுகளையும் விசாரிக்க வேண்டும்.

இந்த அனைத்து நாடுகளின் வகைப்பாடுகளுடன் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள் அல்லது பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கைகளுக்கு செல்வது இலங்கைக்கு பல நன்மைகளை கொண்டு வரலாம், நமது புவிசார் மூலோபாய இருப்பிடத்தின் அடிப்படையில், இருப்பினும் முன்னர் வலியுறுத்தப்பட்டபடி, இந்த ஒப்பந்தங்கள் எந்த வகையிலும் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு தீங்கு விளைவிக்கக் கூடாது. அண்டையிலுள்ள நாடுகள், இந்த பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடும் போது அண்டை நாடுகளின் பாதுகாப்பிற்கு முன்னுரிமை அளிப்பதை நாம் எப்போதும் கவனிக்க வேண்டும்.

இலங்கைக்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கும் இடையில் பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பை வலுப்படுத்துவதை நோக்கும் அதே வேளையில், இந்த நாடுகளுடனான இலங்கையின் பாதுகாப்பு உறவுகளுக்குள் இருக்கும் பல்வேறு சவால்கள் மற்றும் பாதிப்புகளை மறந்துவிட முடியாது.

இந்தியாவுடனான தனது பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு உறவுகளை வலுப்படுத்துவதில் இலங்கை முக்கியமாக ஈடுபடுவது முக்கியமானதாக இருந்தாலும், அமெரிக்கா மற்றும் சீனா போன்ற ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், ஏனைய நாடுகளுடனான அதன் உறவுகளை புறக்கணிப்பது பயங்கரவாதம், போதைப்பொருள், ஆயுதக் கடத்தல் மற்றும் சைபர் குற்றங்கள் என பல பாரம்பரியமற்ற பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களுக்கு நாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இலங்கை எதிர்கொள்ள வேண்டிய ஏனைய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்கள், நாம் தற்போது அனுபவிக்கும் பொருளாதார வீழ்ச்சிகள், நாட்டின் தேசிய பாதுகாப்பில் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய இயற்கை அனர்த்தங்கள் மற்றும் தமிழீழ எச்சங்கள் இருப்பது போன்றனவாக இருக்கலாம். பல்வேறு வடிவங்களிலும் இருக்கும் தீவிரவாதம் மற்றொரு பெரிய அச்சுறுத்தலாகும்.

இலங்கை எதிர்கொள்ளும் பாதுகாப்பு சவால்களில் மிக முக்கியமான ஒன்று, சமூகத்திற்குள் போதைப்பொருள் ஊடுருவல் அதிகரிப்பதாகும். இதை முறியடிக்க இராணுவமும், பொலிஸும் இணைந்து விசாரணை நடத்த வேண்டும்.

போதைப்பொருள் அல்லது போதையூட்டும் ஔடதங்களினால் ஏற்படும் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் இலங்கையில் அண்மைக் காலமாக அதிகரித்து வருகின்ற ஒன்றாகும். போதைப்பொருள் கடத்தல் மற்றும் நுகர்வு ஆகியவை நாட்டின் பாதுகாப்பில் பல நேரடி மற்றும் மறைமுக விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம்.

அரசியல் பாதுகாப்பில் போதைப்பொருளின் விளைவுகளை, அண்மைய வருடங்களில் அதிக அளவில் பரவியிருக்கும் மற்ற எல்லா குற்றங்களோடும் ஒரு நாட்டில் நடக்கும் ஏராளமான பொது அமைதியின்மை சம்பவங்கள் மூலம் பார்க்க முடியும்.

சைபர் அச்சுறுத்தல்கள் இலங்கையின் மற்றுமொரு முக்கிய பாதுகாப்புக் கவலையாகும், ஏனெனில் பெரும்பாலான வணிகங்கள் மற்றும் அரசாங்கத் துறைகள் டிஜிட்டல் மயமாக்கப்படுவதால், இந்த இணையக் குற்றங்கள் சட்டவிரோத தரவு சேகரிப்பு மற்றும் கையாளுதல் மூலம் இலங்கையின் தேசிய பாதுகாப்பில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். இதைச் சமாளிக்க, நமது இணையவெளியைப் பாதுகாக்க போதுமான ஆதாரங்கள் எங்களிடம் இருப்பது முக்கியம். இணைய அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்வதில் இராணுவம் முன்னிலை வகிக்க முடியும், இருப்பினும் வங்கித் துறை போன்ற பிற துறைகளும் இந்த சவால்களைத் தணிக்க முன்வர வேண்டும்.

உண்மையில், அண்மைய மாதங்களில் இலங்கை எதிர்கொள்ளும் பொருளாதார நெருக்கடியானது பல இணையப் பாதுகாப்பு பிரச்சினைகளுக்கு பங்களித்துள்ளது. ஒரு எளிய உதாரணமாக சைபர் பாதுகாப்பு தயாரிப்பு உரிமம் புதுப்பித்தல் செலவுகளை எடுத்துக் கொள்வோமானால் அது ரூபாயின் பணப்பெறுமதி சரிவைத் தொடர்ந்து பெருமளவில் அதிகரித்தது.

கடந்த சில மாதங்களில் மின் தூண்டிலிடல் (phishing) தாக்குதல்கள், நிதி மோசடிகள் மற்றும் பணயத் தீநிரல் (ransomware) தாக்குதல்கள் அதிகரித்துள்ளன, இவை அனைத்தும் திட்டமிட்ட குழுக்களால் அல்ல, தீங்கிழைக்கும் நோக்கத்துடன் சந்தர்ப்பவாதிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது. இந்த மின் தூண்டிலிடல் (phishing) தாக்குதல்கள் பெரும்பாலும் உற்பத்தி, கல்வி மற்றும் சுகாதாரத் துறைகள், பொருளாதார நெருக்கடியால் மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ள துறைகளில் காணப்படுகின்றன. அதையொட்டி அவர்கள் இணையப் பாதுகாப்புத் தயாரிப்புகளில் முதலீடு செய்வதைப் பார்க்க இயலாது.

மேலும், வலுச் சக்தி, சுகாதாரம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு போன்ற அக்கறைக்குரிய சிறப்புப் பகுதிகளைக் கண்டறிந்து, அரசின் தேசிய பாதுகாப்புக் கொள்கையில் இந்தப் பகுதிகளை இணைப்பது முக்கியமானதாகும்.

இலங்கையில் உள்ள பல்வேறு அமைச்சுகளின் தொடர்பாடல் அலைவரிசைகளுக்கும் அவ்வப்போது நாடு எதிர்கொள்ளும் இந்த பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களில் சிலவற்றைக் கையாள்வதில் பெரும் பொறுப்பு உள்ளது. வெளிவிவகாரம் போன்ற துறைகளில் திறமையான தகவல் தொடர்பு அமைச்சுகள் இருக்க, நடைமுறை காலம் மற்றும் யுகத்தின் தேவைகள் மற்றும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அவர்களின் பொது இராஜதந்திரம் மற்றும் பொதுத் தொடர்புப் பிரிவுகளை மேம்படுத்த வேண்டும்.

சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் பிற வழிமுறைகள் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் எதிர்மறையான செய்தி அல்லது பிரச்சாரத்தை எதிர்கொள்ள இந்த அமைச்சுக்கள் சரியான முறையில் ஆட்கள் மற்றும் திறமையுடன் இருக்க வேண்டும். நாடு எதிர்கொள்ள வேண்டிய பல்வேறு தேசிய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கும், உருவாக்குவதற்கும், நவீன தொழில்நுட்பப் போக்குகளைப் பின்பற்றி, வெளிவிவகார அமைச்சும் மற்றவர்களும் உள்நாட்டிலும் வெளியிலும் இலங்கை பற்றிய நேர்மறையான கருத்தினை ஏற்படுத்துவதற்குப் பொதுமக்களுடன் செயலூக்கத்துடன் ஈடுபடுவது இன்றியமையாதது.

இந்து சமுத்திரம் இப்போது உலகின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த வர்த்தகப் பாதையாக இருப்பதால், இந்து சமுத்திரத்தில் இலங்கையின் மூலோபாய நிலைப்பாட்டுடன், கடற்கொள்ளை, கடலில் ஆயுதமேந்திய கொள்ளைகள், மனித கடத்தல், ஆயுதக் கடத்தல் போன்ற பல்வேறு வகையான கடல்சார் பாதுகாப்பு பிரச்சினைகள், கடலில் நிகழும் நிகழ்வுகள் இலங்கையின் தேசிய பாதுகாப்பிற்கும் பாரிய அச்சுறுத்தல்களை ஏற்படுத்தலாம்.

மேலும், இப்பகுதியில் உள்ள பல புவிசார் அரசியல் போட்டிகள் ஏன் பிராந்தியத்தில் விளையாடுகின்றன என்பதற்கு இப்பகுதி முக்கிய சக்தியாக மாறியுள்ளது, ஏனெனில் இப்பகுதி இயற்கை வளங்களின் வளமான இருப்பு போன்ற பல நன்மைகளை வழங்குகிறது.

இலங்கையின் தற்காப்பு மற்றும் பாதுகாப்பை பலப்படுத்துவதற்காக, குறிப்பாக போதைப்பொருள் கடத்தல் மற்றும் சைபர் குற்றங்களை தடுப்பதற்கு அதிக பாதுகாப்பு உடன்படிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கலாம். ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பின் (SCO) முழு அங்கத்துவத்தைப் பெறுவது இந்த கட்டத்தில் இலங்கைக்கு இன்றியமையாததாகும், இதன் மூலம் இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் பங்களாதேஷ் ஆகிய நாடுகளின் பாதுகாப்பு நிறுவனங்களுடன் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

SOC-TEM தளங்கள் SCO இல் உள்ள மற்ற நாடுகளுடன் வர்த்தக வாய்ப்புகளை அணுகுவதற்கு இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு உதவக்கூடும். இலங்கை, கடுமையான பொருளாதார அழுத்தத்தின் போது, புதிய ஏற்றுமதி சந்தைகளை அடையாளம் காண இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், இதனால் அதிக பொருளாதார வாய்ப்புகளைத் திறக்க முடியும்.

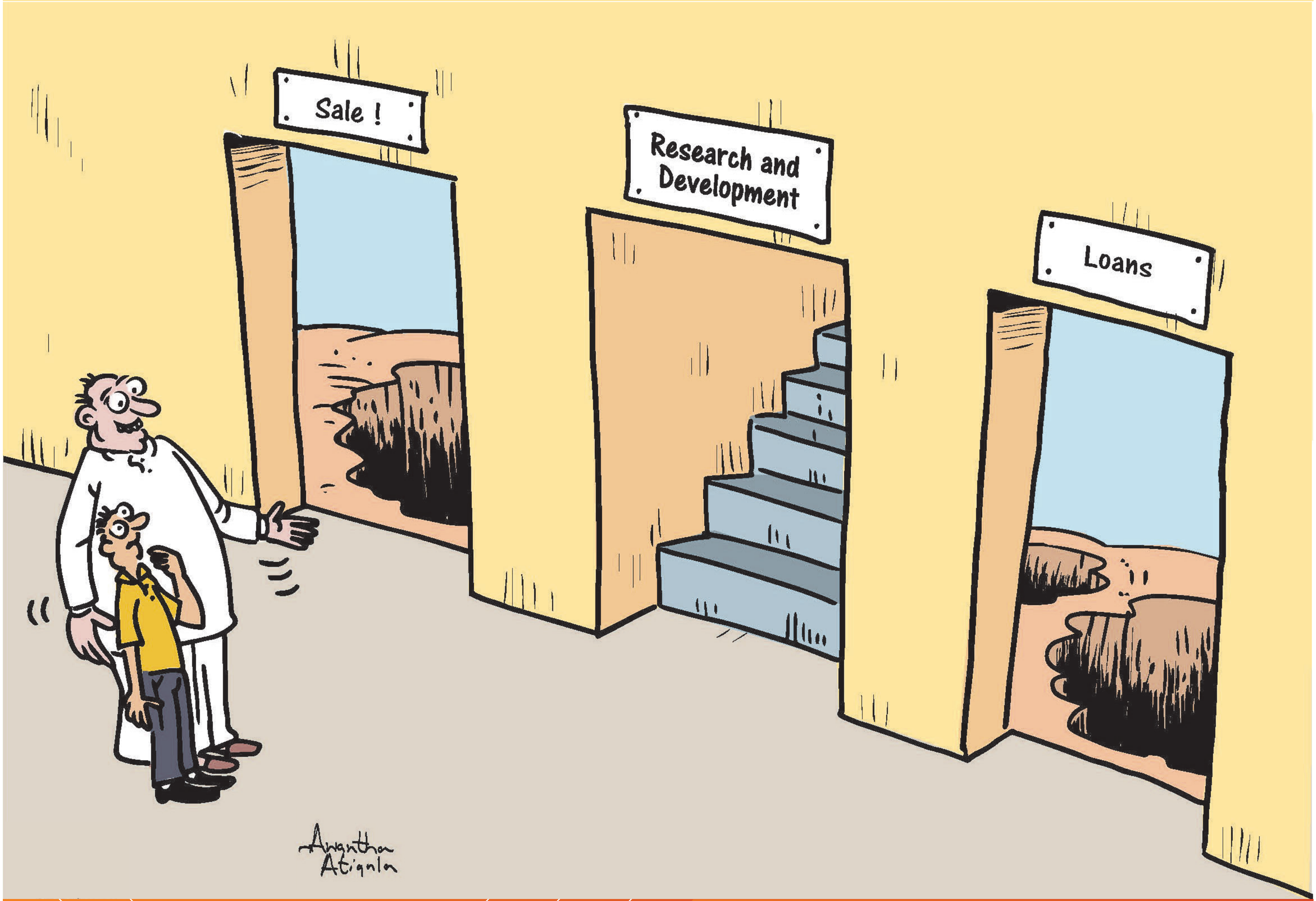

ஆராய்ச்சி மற்றும் புத்தாக்கம்

இலங்கையின் தற்போதைய பொருளாதார நிலைமையின் அடிப்படையில், கடந்த சில மாதங்களில் நாடு சுதந்திரமடைந்த பின்னர் மிக மோசமான பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொண்டுள்ள நிலையில், பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் இலங்கை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்று ஏற்றுமதியில் நிலவும் நாள்பட்ட பிரச்சினைகளாகும்.

இலங்கையின் ஏற்றுமதித் துறை பல தசாப்தங்களாகத் தேக்கமடைந்துள்ளதுடன் ஏற்றுமதி பல்வகைப்படுத்தல் இல்லாமை, குறிப்பாக பிராந்தியத்தில் உள்ள மற்ற நாடுகளுடன் போட்டியிடுவதில் உள்ள சிரமம் மற்றும் இலங்கையில் செயல்படுவதில் வெளிநாடுகள் எதிர்கொள்ளும் தடைகள் போன்ற பல காரணங்களால் இது இருக்கலாம். நாடு, பல தசாப்தங்கள் தொடக்கம் இதுவரை பாரம்பரிய ஏற்றுமதிகளிலேயே அதிகமாகச் சார்ந்திருக்கிறது. வளர்ந்து வரும் ஏற்றுமதி போட்டியின் காரணமாக அதன் வெளிநாட்டு இருப்புக்களை அதிகரிக்க இது இனி உதவ முடியாது.

மேலும், வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளை ஈர்ப்பதில் இலங்கையின் வெற்றியின்மை மற்றும் ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தியில் தடைகள் இருப்பதும் பல தசாப்தங்களாக நாட்டில் உயர் தொழில்நுட்ப ஏற்றுமதியின் வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளது.

2000 களின் முற்பகுதியிலும் நடுப்பகுதியிலும், போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், இலங்கையானது சேவைத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டது. எவ்வாறாயினும், இந்த வளர்ச்சியும் பெரும்பாலும் உள்நாட்டு அடிப்படையிலான வளர்ச்சியாக இருந்ததுடன் தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் உள்ள ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், ஏற்றுமதியின் அடிப்படையில் நாடு தொடர்ந்து பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. உற்பத்தி மற்றும் தொழில்மயமாக்கலுக்கு மாற எந்த முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை.

எனவே இலங்கையானது ஏனைய நாடுகளின் வெற்றிக் கதைகளை குறிப்பாக பிராந்தியத்திற்குள் பார்க்க வேண்டியுள்ளதுடன் அவற்றிலிருந்து படிப்பினைகளை பெற்று இலங்கையின் சமூக, கலாசார, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சூழலில் இந்த யோசனைகளை மிகவும் பொருத்தமானதாக மாற்றுவதன் மூலம் உள்நாட்டு கண்டுபிடிப்புகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்.

விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் கருத்துக்கள் மேற்கு நாடுகளுடன் தொடர்புடையவையாகவே பெரும்பாலும் மக்கள் மனதில் உள்ளன. இவை நவீனத்துவத்திற்குக் காரணம் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள், இறுதியில் இலங்கை போன்ற நாடுகளை அவர்களின் பண்டைய உள்ளூர் மரபுகள் விஞ்ஞானரீதியாக அடையாளம் காணப்படவில்லை என்று நம்ப வைத்தனர். எனவே, "விஞ்ஞான" மரபுகள் நிறைந்த இலங்கையும், ஏனைய நாடுகளும், விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் ஒரே வரைவிலக்கணம் "நவீன விஞ்ஞானம்" என்று கருதப்படுவதே என்ற எண்ணத்திலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நாடுகள் பூர்வீக புலமை அறிவை அங்கீகரிப்பது மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஆராய்ச்சி துறைகளை மேலும் மேம்படுத்துவதற்கு அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தியல் அடிப்படையைப் பயன்படுத்துவது முக்கியம்.

இலங்கையின் கடந்த கால கலாசாரத்தை உற்று நோக்கினால், இலங்கையர்கள் இயற்கை உலகின் பொருட்களுடன் தொடர்பு கொண்டு வாழ்க்கையை வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. குறைந்தபட்சம் கி.மு 2000 வாக்கில், நாட்டில் உள்ள சமூகம் இயற்கை உலகின் செயல்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பற்றி ஓரளவு அறிந்திருந்தது என்பதைக் காட்டும் தொல்பொருள் சான்றுகள் உள்ளன.

இந்த நாட்டின் பண்டைய சமுதாயத்திற்கு சிக்கலானதாகத் தோன்றும் சில விஞ்ஞானக் கருத்துகளான சமச்சீர் மற்றும் சக்தி, நேரம் மற்றும் இடம், பொருளின் அளவீடு, நீர்மநிலையியல் மற்றும் அழுத்தம் ஆகியவற்றின் இயக்கவியல் அனைத்தும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்தன. வரலாற்று மற்றும் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள் இதை போதுமான அளவு நிரூபிக்கின்றன.

இலங்கையின் பண்டைய சமூகத்தில் மிகவும் சுவாரஸ்யமான சில கண்டுபிடிப்புகள் இருப்பது ஆரம்பகால நாகரிகங்களின் காலகட்டத்திலும் நாட்டில் வளங்களின் செழுமையைக் காட்டுகிறது.

இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த நாடாக இருப்பதால், குறிப்பாக பெரிய அளவிலான கிரா∴பைட் இருப்பு இருப்பதால், இந்த வளங்களை உயர் தொழில்நுட்ப ஏற்றுமதியாக மேம்படுத்துவதில் இலங்கை கவனம் செலுத்துவது முக்கியமானதாகும்.

புத்தாக்கங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தும் அதேவேளையில், வெறுமனே பொருட்களின் விற்பனையைப் பார்க்காமல், நாட்டிற்கு டொலர்களை கொண்டு வரக்கூடிய வெளியில் தேவையைக் கொண்டிருக்கும் பொருட்களை உருவாக்குவதில் இலங்கை கவனம் செலுத்த வேண்டும். உயர்-தொழில்நுட்ப ஏற்றுமதிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதன் மூலமும், நனோ தொழில்நுட்பம் மற்றும் உயிரி தொழில்நுட்பத்திற்கான தேசிய திட்டத்தை உருவாக்குவதன் மூலமும் இதைச் செய்ய முடியும்.

இலங்கையின் ஏற்றுமதியில் பல்வகைப்படுத்தல் இல்லாமைதொழில்நுட்ப தீவிர ஏற்றுமதியை தேக்க நிலையில் வைத்துள்ளதுடன் நனோ மற்றும் உயிரியல் தொழில்நுட்பங்களுக்கான இந்த தேசிய திட்டத்தை உருவாக்குவது இந்த சிக்கலை தீர்க்க சிறந்த நடவடிக்கையாக இருக்கும்.

அறிவுசார் மூலதனத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கும் அதை வலிமையான நிலையில் பயன்படுத்துவதற்கும் நாட்டில் ஒரு முன்னுதாரண மாற்றத்தை உருவாக்குவதன் மூலம், அண்மைக்காலத்தில் நாடு எதிர்கொண்டிருந்த பொருளாதார நெருக்கடி போன்ற தேசியப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு புத்தாக்கமே சிறந்த தெரிவாக இருக்கும்.

இந்த விடயத்தில் இஸ்ரேல், சிங்கப்பூர், இந்தியா போன்ற நாடுகளின் வெற்றிக் கதைகளில் இருந்து இலங்கை பாடம் எடுக்க முடியும். நனோ தொழில்நுட்பம் மற்றும் உயிரித் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்த நாடுகளாக இந்த நாடுகளை மேற்கோள் காட்டலாம், மேலும் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக தங்கள் பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்த இந்த கண்டுபிடிப்புகளைப் பயன்படுத்தினர்.

இலங்கையில் உள்ள அரிய கனிமங்கள் போன்ற பெறுமதிமிக்க வளங்களின் பரந்த விரிவாக்கம், அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இந்த வளங்களை மேம்படுத்துவதன் மூலம் அதன் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு புத்தாக்கம் மற்றும் உயர் தொழில்நுட்ப ஏற்றுமதிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இலங்கைக்கும் உள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது. இலங்கை தனது ஏற்றுமதிகளை பன்முகப்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டை முன்னோக்கி நகர்த்த உதவும் புத்தாக்கத்தின் ஆக்கப்பூர்வமான கூறுகளைப் பயன்படுத்துவதில் இலங்கை அதிகம் செயற்பட வேண்டும் என்றார்.

எவ்வாறாயினும், ஒரு நாட்டின் இயற்கை வளங்களை ஆக்கப்பூர்வமான, புத்தாக்கம் கொண்ட உயர்-தொழில்நுட்ப தயாரிப்புகளாக மாற்றுவதற்கு இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு, அரசாங்க ஆதரவு ஒரு முக்கிய காரணியாகும். பெரும்பாலும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில், புத்தாக்கமின்மை, வரலாற்று ரீதியாக நாட்டில் புத்தாக்கத்திற்குத் தடையாக இருந்த அரசாங்கக் கொள்கைகளின் இருப்புடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டிற்குள் வளங்களின் பெறுமதி சேர்ப்பனவு நடைபெறுவதை உறுதிசெய்ய ஒரு நாடு அரசாங்கக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருப்பது முக்கியம். இலங்கை இல்மனைட் போன்ற வளங்களை பெறுமதி சேர்ப்புச் செய்யாது குறைந்த விலைக்கு வெளியில் விற்பனை செய்து வருவதை காணமுடிகிறது.

உலகெங்கிலும் உள்ள பெரும்பாலான நாடுகளின் கண்டுபிடிப்புகள் வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கும்போது, ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி (R&D) முக்கிய பங்காற்றுவதை நாம் அடிக்கடி கவனிக்கிறோம். எவ்வாறாயினும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GDP) 1% இற்கும் குறைவான தொகையைச் சேர்ப்பதுடன், அரசாங்க செலவினங்களில் பெரும் தொகையான R&D செலவினங்களை இலங்கை அனுபவிக்கிறது.

தனியார் துறையின் புத்தாக்கங்கள் இலங்கை பொருளாதார ரீதியில் முன்னேறுவதற்கான காலத்தின் தேவையாகும், மேலும் இலங்கையில் ஒரு புத்தாக்க மற்றும் உற்பத்தி கலாசாரத்தை நிறுவுவதற்கு புத்தாக்கத்திற்கும் உற்பத்திக்கும் இடையில் தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.

2009 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட இலங்கை நனோ தொழில்நுட்ப நிறுவனம்(SLINTEC) விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பம், குறிப்பாக நனோ மற்றும் மேம்பட்ட தொழில்நுட்பங்களில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும்.

இந்த நிறுவனத்தின் முதன்மையான குறிக்கோள், நாட்டில் உள்ள பாரிய இயற்கை வளங்களின் பயன்பாட்டை மேம்படுத்தும் அதே வேளையில் பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்த உதவும் தயாரிப்புகளை உருவாக்குவதாகும். எவ்வாறாயினும், நாட்டில் பெறுபேறு சார்ந்த ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திக்கு அதிக பங்களிப்பை வழங்கும் இத்தகைய நிறுவனங்களை இலங்கை மீள்கட்டமைக்க வேண்டும்

ஒரு புத்தாக்கம் மிக்க தலைமுறையை உருவாக்குவது எப்போதுமே தனிநபர்கள் பெறும் அடிப்படை பாடசாலைக் கல்வியுடன் தொடங்கும். இலங்கையின் கல்வித் துறையானது, புத்தாக்கங்களை மேம்படுத்துவதற்கும், விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையை முன்னேற்றுவதற்கும் பாடசாலைகள் எவ்வாறு உதவ முடியும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பாடசாலைகள் பல்வேறு கல்வித் திட்டங்களைத் தொடங்குவதன் மூலமும், மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை உயர்த்துவதற்குத் துணைபுரியும் உள்ளடக்கத்தைச் சேர்க்க பாடத்திட்டங்களில் திருத்தங்களைச் செய்வதன் மூலமும் இதைச் செய்யலாம். நாட்டில் உள்ள கல்வி முறை மிகவும் பரீட்சையை மையமாகக் கொண்ட அமைப்பாக இருப்பதால், நாட்டில் பாடசாலை மட்டத்தில் இருந்து புத்தாக்கம் மற்றும் படைப்பாற்றல் இல்லாமை ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம்.

இலங்கையின் உயர்தரப் பரீட்சைகளில் தொழில்நுட்ப துறையை அறிமுகப்படுத்தியமை இந்தப் பிரச்சினையைக் கையாள்வதற்கு எடுக்கப்பட்ட ஒரு பயனுள்ள நடவடிக்கையாக அடையாளம் காண முடியும். பொறியியல் தொழில்நுட்பம், உயிரியல்முறைமைகள் தொழில்நுட்பமி மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான விஞ்ஞானம் போன்ற கல்வித் துறைகள், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் மாணவர்கள் தங்கள் அறிவை ஆழமாக்கிக் கொள்ள உதவுகின்றன.

இலங்கைப் புத்தாக்குநர் ஆணைக்குழுவும் பாடசாலை மட்ட கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளை ஊக்குவிப்பதற்காக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. பாடசாலைகளுக்குள் முதலீட்டாளர் கழகங்களை அறிமுகப்படுத்துதல், தொழில் நிறுவனங்களுடன் பாடசாலைகளை இணைத்தல், வணிகங்கள் மாணவர்களுக்கு நிதியளிக்கும் வகையில் அவர்களின் வசதிகளை மேம்படுத்துதல் அவர்கள் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருந்த சில நடவடிக்கைகளாகும்.

கிராமப்புறங்களில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கு புதிய தொழில்நுட்பம் தொடர்பான பாடங்களைக் கற்பிப்பது மற்றும் அவர்களின் படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணரும் வசதிகளை வழங்குவது குறித்தும் ஆணைக்குழு கவனம் செலுத்தியது.

விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் இப்போது பொருளாதார அபிவிருத்தியின் முன்னோடி குறிகாட்டிகளில் ஒன்றாக மாறியுள்ளதால், இந்தத் துறை புத்துயிர் பெறுவதும், மேம்படுத்தப்படுவதும், பாடசாலைகளைத் தவிர மற்ற நிறுவனங்களான பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகள் நாட்டில் அதிக புத்தாக்கங்களை ஊக்குவிப்பதைப் பொதுவான குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதனை நோக்கிச் செயல்படுவதும் முக்கியமானதாகும்.

விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் பங்கேற்பதில் சமூகத்தில் தயக்க உணர்வை நாம் ஏன் காண்கிறோம் என்பதற்கான பல காரணங்களில் ஒன்று, இந்தத் துறை பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் பேசும் பார்வையாளர்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

எனவே, மிகவும் எளிமையான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி, நாட்டின் தேசிய மொழிகளான சிங்களம் மற்றும் தமிழில் அவற்றைத் தொடர்புகொள்வதன் மூலம், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் புத்தாக்கத் துறைகளில் ஒப்பீட்டளவில் பெரிய சமூகப் பங்கேற்பைக் காணலாம். விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளை வட்டார மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிரமம் உட்பட இந்த திசையில் இருக்கும் சவால்கள் குறித்து ஒருவர் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த நோக்கத்துடன்தான் 2019 ஆம் ஆண்டு ஷில்பசேனா திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைச்சினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்தத் திட்டம், முதன்மையாக விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஆராய்ச்சித் துறைகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைப்பதை இலக்காகக் கொண்டதாகும்.

ஷில்பசேனா திட்டம், "அதிகாரமளிப்பதன் மூலம் செழிபபடைதல்" என்ற கருப்பொருளில் முக்கியமாக தொழில்நுட்பம், தொழில்முனைவு மற்றும் தொழிற் சந்தை, புத்ததாக்கம், நீல-பசுமை பொருளாதாரம் மற்றும் கல்வி போன்ற ஐந்து பகுதிகளின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்டது.

இந்த ஐந்து கொத்தணிகளில், தொழில்நுட்பக் கொத்தணிகளன் முதன்மை நோக்கம் பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும், தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் தொழில்நுட்ப அறிவை வழங்குவதுடன், சமூகத்தில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையை பிரபலப்படுத்துவதாகும்.

ஷில்பசேனா திட்டத்தின் புத்தாக்கக் குழுவானது, உள்ளூர் கண்டுபிடிப்பாளர்களின் 500க்கும் மேற்பட்ட புத்தாக்கங்களைக் காட்சிப்படுத்துவதுடன், இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளை வணிகமயமாக்கும் திட்டங்களும் இருந்தன. இந்த கண்டுபிடிப்புகளின் வணிகமயமாக்கலுக்கு தனியார் துறை பங்களிப்பது முக்கியம் என்பதால், இந்த கண்காட்சி கண்டுபிடிப்பாளர்களுக்கு தனியார் துறையுடன் இணைப்பை உருவாக்குவதற்கும், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்கும் வாய்ப்பளித்தது.

விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையில் இலங்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு ஷில்பசேனா விளக்கக்காட்சி ஓரளவு பங்களித்தது. 2019 இல் 89 வது இடத்தில் இருந்து 2022 இல் 85 வது தரவரிசைக்கு உயர்ந்துள்ள நாட்டின் புத்தாக்கக் குறிகாட்டி இதற்கு சாட்சியமளிக்கும் வகையில் போதுமானதாக தெரிகிறது.

இலங்கை வேகமாக மாறிவரும் பூகோள நிலப்பரப்புக்கு ஏற்றவாறு மலிவு உழைப்பை மாத்திரம் சார்ந்திருக்க முடியாது, எனவே உலகத் தரம் வாய்ந்த தொழில்நுட்பத் தொழிற்துறையைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் தரமான உற்பத்திகளை வழங்குவதை நோக்கி நாடு மாற வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், ஒரு நாட்டில் புத்தாக்கம் மற்றும் உயர் தொழில்நுட்ப தயாரிப்புகளின் உற்பத்தி நடைபெற, இந்த நபர்களுக்கு சில நிறுவன ஏற்பாடுகளும் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த ஏற்பாடுகள் குறிப்பாக இலஞ்சம் மற்றும் பிற ஊழலை பொறுத்துக்கொள்ளாத கலாசாரத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தற்போதைய நிலையில், புத்தாக்கத் தயாரிப்புகளை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் உலக புலமைச் சொத்துரிமை அமைப்பின் (WIPO) உதவியிலிருந்து பயனடையலாம்.

WIPO ஆனது இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு அவர்கள் வைத்திருக்கும் பல இலவச காப்புரிமை தரவுத்தளங்களுடன், காப்புரிமையை கண்டுபிடித்தவர் போன்ற குறிப்பிட்ட தகவல்களைத் தேட அனுமதிக்கும் தரப்படுத்தப்பட்ட வடிவங்கள் மூலம் ஆதரிக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், GDP மற்றும் புத்தாக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கு தொழில்நுட்ப தரவுகளை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு WIPO இன் இலவச காப்புரிமை தரவுத்தளங்கள் மற்றும் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு இலங்கை பணியாற்ற வேண்டும்.

2003 ஆம் ஆண்டின் 36 ஆம் இலக்க இலங்கையின் புலமைச் சொத்துரிமைச் சட்டம் 2022 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் திருத்தப்பட்டது. இது நாட்டிற்கு குறிப்பிட்ட புவியியல் தோற்றம் கொண்ட தயாரிப்புகளில் புவியியல் குறியீடுகளை (GI) பதிவு செய்ய தேசிய புலமைச் சொத்து அலுவலகத்தை (NIPO) அனுமதித்தது. அதன்படி, இலங்கை இலவங்கப்பட்டை, இலங்கை மிளகு, மற்றும் இலங்கைத் தேங்காய் மற்றும் இதே போன்ற விவசாயப் பொருட்களுக்கான GI சான்றிதழைப் பெற்றுள்ளது.

இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு மேலதிகமாக, மாவட்டச் செயலக மட்டத்தில் புலமைச் சொத்துக்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல், இளைஞர்களை வலுவூட்டும் வகையில் பாடசாலை அமைப்பில் தொழில்நுட்பப் பயிற்சியைக் கொண்டுவருதல் மற்றும் போட்டியை உருவாக்குதல் போன்ற ஏனைய உத்திகள் அனைத்தும் இலங்கையின் விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெருமளவில் பங்களிக்க முடியும்.

மேலும், இலங்கையில் புத்தாக்கம் மற்றும் காப்புரிமை விண்ணப்பங்களுடன் தொடர்புடைய பாலின வேறுபாடுகள் அதிக அளவில் இருப்பதையும் அவதானிக்க முடியும். பெரும்பாலான பெண்கள் தங்கள் கண்டுபிடிப்புகளுக்கான காப்புரிமையைப் பெற விரும்பவில்லை என்றும், புலமைச் சொத்துரிமை பற்றிய புரிதல் இல்லாமை போன்ற பல காரணங்களால் இது நடைபெறுவதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

பெண்களின் குறைந்த அளவிலான காப்புரிமை உரிமைகள் புத்தாக்கம் பற்றிய நாட்டின் புள்ளிவிவரங்களை பாதிக்கின்றன, ஏனெனில் இந்த எண்ணிக்கையானது புத்தாக்கம் மற்றும் படைப்பாற்றலில் பெண்களின் ஈடுபாட்டை தீர்மானிப்பதில் ஒரு முக்கிய காரணியாகும்.

தேசிய அறிவுசார் சொத்து அலுவலகத்தின் (NIPO) மதிப்பீட்டின்படி, 2010 மற்றும் 2022 ஆண்டுகளுக்கு இடையே, கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் அண்ணளவாக 25 பெண் காப்புரிமை விண்ணப்பங்கள் இருந்தன, இது மொத்த காப்புரிமை விண்ணப்பங்களில் 8% வரை மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் உள்ள ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இலங்கையில் உள்ள பெண்கள் துறை, ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திக்கான விதிமுறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும், குறிப்பாக காப்புரிமைகள், பத்திரிகை வெளியீடுகள் மற்றும் வணிகமயமாக்கலின் பிற வகைகளில் இவற்றின் வெளியீட்டைப் பொறுத்தவரை எண்கள் மிகவும் குறைந்த மட்டத்தில் உள்ளன.

புலமைச் சொத்துரிமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமைக்கு மேலதிகமாக, புத்தாக்கங்கள் மற்றும் படைப்பாற்றல் துறையில் பெண்களின் இந்த குறைவான பிரதிநிதித்துவத்திற்கு வழிவகுக்கும் பல காரணங்களில், ஊக்கத்தொகையின் பற்றாக்குறை, நிறுவன ஆதரவு ஆகியவையும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் இந்தக் குறைந்த எண்ணிக்கைக்குக் காரணிகளாக இருப்பதைக் காணலாம்.

விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழிநுட்பத் துறைகளில் பாலின வேறுபாட்டைப் போக்க இலங்கை பின்பற்றக்கூடிய பல உத்திகள் உள்ளன. காப்புரிமை மிகுந்த R&D துறைகளில் பங்குபெற அதிக பெண்களை நாடு ஊக்குவிக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் புலமைச் சொத்துரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தை பெண்களுக்குக் கற்பிக்க அதிக விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள் நிறுவப்பட வேண்டும்.

NIPO, WIPO மற்றும் தேசிய புத்தாக்க முகவராண்மை போன்ற சில முக்கிய பங்குதாரர் அமைப்புகளுடன் இணைந்து ஆராய்ச்சிப் பல்கலைக்கழகங்களால் இதைச் செய்ய முடியும்.

பாலினத்தை உள்ளடக்கிய புத்தாக்கக் கொள்கைகளை ஊக்குவிப்பதில் இலங்கையும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் மற்றும் மிக முக்கியமாக புத்தாக்கங்களில் பெண்களின் பங்கேற்பைக் காட்டும் துல்லியமான மற்றும் புதுப்பிக்கப்பட்ட தரவுத்தளத்தை நாடு பராமரிப்பது இன்றியமையாததாகும்.

இலங்கையின் விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையை மேம்படுத்துவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் பிராந்தியத்தில் உள்ள மற்ற நாடுகளுடன் இலங்கையின் தொடர்புகளைப் பார்க்கும்போது, கழிவு நீர் தொழில்நுட்பங்கள், நிலையான விவசாயம், விண்வெளி பொறியியல் போன்ற துறைகளில் கவனம் செலுத்துவது இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைபபானது நாடு மற்றும் பிராந்தியத்தில் புத்தாக்கத்தின் அளவை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வெற்றிகரமான நடவடிக்கை என்பதை நாம் காணலாம்.

ஏறத்தாழ 550 இலங்கை பிரஜைகள் e-ITEC திட்டத்தின் கீழ் உயிரி தொழில்நுட்பம், புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றல் மற்றும் மருத்துவ ஆராய்ச்சி போன்ற துறைகளில் கவனம் செலுத்தும் சில இந்திய நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற முடிந்தது. இந்தியாவின் அண்டை நாட்டிற்கு முன்னுரிமைக் கொள்கையின் காரணமாக, இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான கூட்டுப் பணியின் காரணமாக, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் இலங்கையுடனான அதன் ஒத்துழைபபில் சில முன்னேற்றங்களை எதிர்பார்க்கலாம்.

விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் நிலையான அபிவிருத்திக்கு முக்கிய உதவியாக இருப்பதால், விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையில் மேம்பாடுகளைச் செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பது, நிலையான அபிவிருத்திக்கான 2030 நிகழ்ச்சி நிரலை உலகம் அடைய உதவும்.

விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றில் இலங்கையின் மக்கள்தொகையின் பங்களிப்பை அதிகரிக்க, நாட்டில் புத்தாக்கக் கலாசாரத்தில் ஈடுபடுவதற்கு சமூகத்தை ஊக்குவிக்கும் ஒரு முறையான பொறிமுறைமை இருப்பது இன்றியமையாதது. விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான நம்பகமான கொள்கைகளை நாடு கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1990 களின் முற்பகுதியில் ஜனாதிபதி பணிக்குழு, 1995 இல் இயற்கை வளங்கள் வலு மற்றும் விஞ்ஞான அதிகாரசபை (NARESA) மற்றும் 2002 முதல் தேசிய விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆணைக்குழு (NASTEC) மூலம் வரையப்பட்ட விரிவான அறிக்கைகள் போன்ற பல நிலையான விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பக் கொள்கைகளை அடுத்தடுத்த அரசாங்கங்கள் 1990 களின் முற்பகுதியில் கொண்டு வந்துள்ளன.

இன்று பயன்பாட்டில் உள்ள தேசிய விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பக் கொள்கையானது, அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், திறன் மேம்பாட்டின் மூலமும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நாட்டின் மக்களின் பொருள் மற்றும் சமூக நல்வாழ்வைப் பேணுவதற்கும், சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதே நேரத்தில் நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தித் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் சிறப்பு கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் இந்தக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கொள்கையின் சில கொள்கை கூறுகள், “நாட்டின் ஒவ்வொரு குடிமகனையும் திறம்பட சென்றடையும் ஒரு தேசிய விஞ்ஞான மற்றும் புத்தாக்கக் கலாசாரத்தை வளர்த்தல்”, வளர்ச்சித் தேவைகளுக்கு பதிலளிக்க தேவையான விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பவியலாளர்களின் வளங்களை நிலைநிறுத்துதல் மற்றும் படிப்படியாக அதிகரித்தல் நாட்டின், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் முக்கிய பங்கை தேசிய வளர்ச்சியில் முக்கியமான மற்றும் இன்றியமையாத பொருளாக அங்கீகரித்தல் என்பனவாகும்.

விஞ்ஞானம், தொழிநுட்பம் மற்றும் புத்தாக்கங்களில் இலங்கை பின்தங்கியிருப்பதற்கான காரணங்கள் பலவாக இருக்கலாம். பல தடைகள் இதற்கு தொடர்ந்து பங்களித்து வருகின்றன, இந்த தடைகள் பல ஆண்டுகளாக அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ குறைந்திருந்தாலும், அவை இன்னும் நாட்டின் படைப்பாற்றல் புத்தாக்குநர்களையும் கண்டுபிடிப்பாளர்களையும் கட்டுப்படுத்த முனைகின்றன.

இந்த தடைகளில் சில சட்ட அங்கீகாரம் இல்லாமை, பல்வேறு நிலைகளில் நிதியளிப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள், இந்த கண்டுபிடிப்பாளர்களுக்கு இலங்கையின் தற்போதைய வணிக உலகில் இருந்து ஆதரவின்மை மற்றும் வலுவான அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த சமூகத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான அடித்தளத்தை உருவாக்குவதற்கு பொறுப்பான இலங்கை கல்வி முறை ஆகியவை இருக்கலாம்.

இலங்கை போன்ற நாடுகள் அதன் தேக்கமான பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு பார்க்க வேண்டிய முக்கிய துறைகளில் விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் ஒன்றாகும். உயர்தொழில்நுட்ப ஏற்றுமதிகளை உற்பத்தி செய்வதில் முன்னோக்கிச் செல்வதற்கு அதிக ஆற்றலைக் கொண்ட ஒரு நாடு என்ற வகையில், இந்த ஏற்றுமதி இலக்குகளை அடைவதற்கு நாட்டைத் தூண்டும் வகையில் செயல்படுத்தக்கூடிய திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும்.

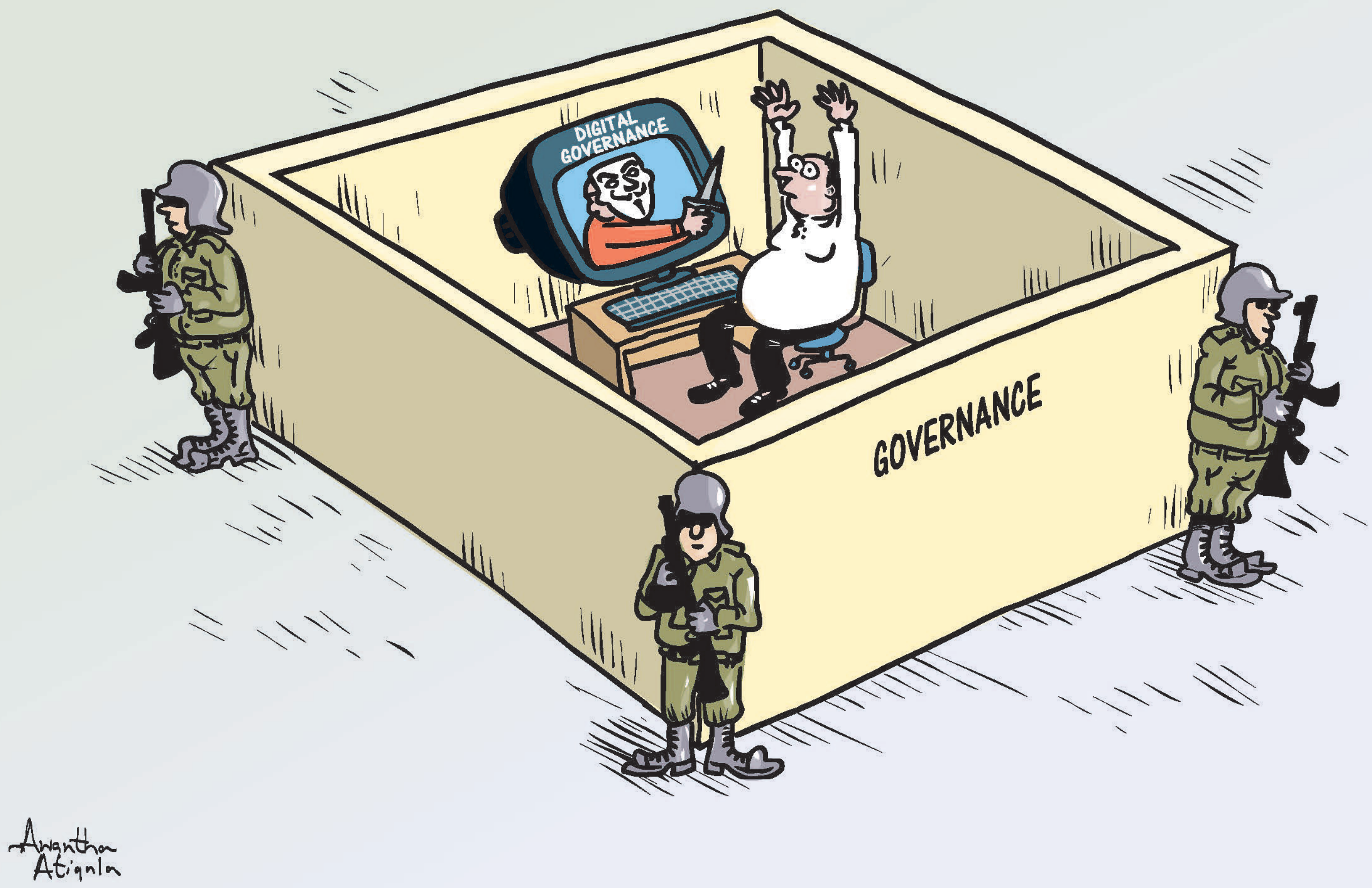

டிஜிட்டல் ஒத்துழைப்பு

டிஜிட்டல் ஒத்துழைப்பு மற்றும் டிஜிட்டல் இராஜதந்திரம் என்பது உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள் தகவல்தொடர்புக்கான டிஜிட்டல் தளங்களில் வளர்ந்து வரும் சார்புக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட புதிய கருத்துக்களாகும். டிஜிட்டல் இராஜதந்திரத்தின் வளர்ச்சியானது 2020 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் கொவிட்-19 தொற்றுநோய் பரவியதன் மூலம் ஒரு செங்குத்தான உயர்வை அனுபவிக்கத் தொடங்கியது, ஏனெனில் பயணம் மற்றும் இயக்கத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் மக்களை வீட்டிற்குள் முடக்கியதுடன் தொழில்நுட்பத்தின் மீது அவர்கள் சார்ந்திருப்பதை அதிகரித்தது.

தனிமைப்படுத்தப்பட்ட தங்கள் குடிமக்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்கான பயனுள்ள ஊடகமாக சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் பிற டிஜிட்டல் தளங்களை நாடுகள் எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றன என்பது தொற்றுநோயின்போது காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த போக்கு தொற்றுநோய்க்கு பிந்தைய காலகட்டத்தில் டிஜிட்டல் இராஜதந்திரம் இராஜதந்திர சேவைகளை வழங்குவதற்கான வேகமான மற்றும் செலவு குறைந்த பயன்முறையாக செயல்பட்டுத் தொடர்கின்றது.

தொற்றுநோய் பரவியதால், வேறு வழியில்லாமல் பெரும்பாலான நாடுகள் டிஜிட்டல் தளங்கள் வழியாக இராஜதந்திர சேவைகளை வழங்க தொழில்நுட்பத்தின் பக்கம் திரும்பியபோது, 2020 க்கு முந்தைய வெளியுறவுக் கொள்கையை வலுப்படுத்த தங்கள் டிஜிட்டல் தளங்களை ஜெர்மனி, ரஷ்யா மற்றும் இந்தியா போன்ற சில நாடுகள் பயன்படுத்தின.

1992 ஆம் ஆண்டில் ரியோ டி ஜெனிரோவில் நடைபெற்ற புவி உச்சி மாநாட்டில், முதன்முறையாக மின்னஞ்சல்கள் மூலம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது. மேலும், 2008 ஆம் ஆண்டில் ஜிஹாதி இயக்கத்திற்கான பெரும்பாலான இளைஞர் ஆட்சேர்ப்புகள் டிஜிட்டல் தளங்களைப் பயன்படுத்தி செய்யப்பட்ட டிஜிட்டல் ஆயுதமயமாக்கலின் தோற்றம் என அரபு வசந்தத்தை அடையாளம் காணலாம்.

குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில், டிஜிட்டல் இராஜதந்திரம் மற்றும் தகவல் தொடர்பாடல் (ICT) துறையானது உயர் பெறுமதியிலான பொருளாதாரங்களுடன் போட்டியிடுவதன் மூலம் உலகளாவிய சந்தையில் ஒருங்கிணைப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்குகிறது. உலகம் இப்போது டிஜிட்டல் உலகில் மிக வேகமாக உருமாற்றம் அடைந்து வருகிறது. பாரம்பரிய வர்த்தகம், அது உள்நாட்டு அல்லது சர்வதேச வர்த்தகமாக இருந்தாலும், வேகமாக வழக்கற்றுப் போவதுடன் குறைவான போட்டித்தன்மையுடன் வர்த்தகம் படிப்படியாக டிஜிட்டல் தளங்களைச் சார்ந்து வருகிறது.

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் விரைவான டிஜிட்டல் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டு வருகின்ற அதேவேளை, இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் இந்தப் போக்கைத் தொடர கொள்கைகள் மற்றும் உத்திகளைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) கூறியுள்ளபடி, புதிய தொழில்நுட்பங்களின் வளர்ச்சியுடன் போக்குவரத்து மற்றும் பொருட்களின் உற்பத்தியின் அடிப்படையில் வர்த்தகம் மிகவும் செலவு குறைந்ததாக மாறும். உதாரணமாக, ஜி.பி.எஸ்-ஐப் பயன்படுத்தி பயனுள்ள வழித் திட்டமிடல் மூலம் வர்த்தகத்தின் போக்குவரத்துச் செலவை பெருமளவு குறைக்க முடியும். இறுதி தயாரிப்புகளுக்கு மூலப்பொருட்கள் விநியோகம் மற்றும் வழங்கல் அனைத்தும் மிகவும் செலவு குறைந்த மற்றும் திறமையான முறையில் மேற்கொள்ளப்படலாம்.

வர்த்தக ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் எல்லைகளைத் தாண்டி சரக்குகளின் சீரான ஓட்டத்தைத் தடுக்கும் பிற தடைகளையும் டிஜிட்டல் மயமாக்கல் மூலம் தீர்க்க முடியும். குறிப்பாக ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக அனுபவித்து வந்த பாரிய பொருளாதார வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து தற்போது இறக்குமதி தொடர்பான பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டுள்ள இலங்கைக்கு, எல்லைகளைக் கடப்பதற்கான செலவைக் குறைக்க ஏனைய நாடுகளின் பெரும்பான்மையான நாடுகள் பின்பற்றும் சில டிஜிட்டல் நடவடிக்கைகளை நோக்கி செல்ல வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். செயற்கை நுண்ணறிவு, சில தொழில்நுட்ப மற்றும் ஒழுங்குமுறை சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதன் மூலம், எல்லைகளைக் கடப்பது தொடர்பான செலவுகளை பெருமளவில் குறைக்க முடியும்.

எவ்வாறாயினும், பெரும்பாலான நாடுகள், அவை அபிவிருத்தியடைந்த அல்லது அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளாக இருந்தாலும், டிஜிட்டல் இணைப்பின் அடிப்படையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும்,

இந்த வளர்ச்சி நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சூழ்நிலையில், இலங்கை போன்ற பெரும்பாலான அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகள் வளர்ந்து வரும் உலகளாவிய டிஜிட்டல் பொருளாதாரத்துடன் போட்டியிடுவது சவாலாக இருக்கும்.

டிஜிட்டல் இராஜதந்திரம் அல்லது டிஜிட்டல் ஒத்துழைப்பை மாற்றியமைக்கும் ஆரம்ப கட்டத்தில் இலங்கை மேலும் டிஜிட்டல் மயமாக்கப்பட்ட நாட்டைப் பெறுவதற்கான இந்த முயற்சிகளில் வெற்றிபெறக்கூடிய ஒரு நாடாக இலங்கை அங்கீகரிக்கப்படலாம். டிஜிட்டல் தளங்களில் அரசாங்கத்தின் ஈடுபாட்டின் அளவு தற்போது வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது, அரசாங்க அமைப்புகள் மற்றும் தனிநபர்கள் தங்கள் சமூக ஊடக தளங்கள் மற்றும் பிற டிஜிட்டல் தளங்களை இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள பயன்படுத்துகின்றனர்.

குடிமக்கள் மத்தியில் தகவல் தொடர்பாடல் (ICT) கல்வியறிவு இல்லாமை மற்றும் நாட்டில் முறையான அணுகக்கூடிய டிஜிட்டல் இராஜதந்திர நடைமுறைகள் இல்லாமை போன்ற டிஜிட்டல் இராஜதந்திர இலக்குகளை அடைவதில் இலங்கை எதிர்கொள்ளும் பல தடைகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எவ்வாறாயினும், இந்த சவால்கள் இருந்தபோதிலும், இலங்கை தனது வெளியுறவுக் கொள்கை இலக்குகளை வெற்றிகரமாக அடைவதற்கு டிஜிட்டல் இராஜதந்திரத்தை மேம்படுத்துவதில் பணியாற்றுவது முக்கியம்.

2023 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, இலங்கையில் இணையப் பாவனையாளர்களின் எண்ணிக்கை 14.58 மில்லியனாகவும், இணைய ஊடுருவல் 66.7 வீதமாகவும் இருந்தது. நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் 32.9 வீதமானவர்கள் 7.20 மில்லியன் இலங்கையர்கள் 2023 ஜனவரியில் சமூக ஊடகப் பாவனையாளர்களாக இருந்தனர். 2023 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையில் செல்யூலர் மொபைல் இணைப்புகளின் எண்ணிக்கை சனத்தொகையில் 165.5 வீதமாக இருந்தது.

நாட்டில் இணையப் பாவனையாளர்களின் எண்ணிக்கை 2022 மற்றும் 2023 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதிக்கு இடையில் 43,000 ஆக அதிகரித்துள்ளது. எவ்வாறாயினும், இந்த புள்ளிவிபரங்கள் யதார்த்தத்தை குறைவாகக் குறிப்பிடுவதுடன் இலங்கையில் டிஜிட்டல் வளர்ச்சிக்கான உண்மையான தரவு இந்த புள்ளிவிவரங்களை விட அதிகமாக இருக்கலாம். இந்த புள்ளிவிவரங்கள் அனைத்தும் நாட்டின் வெற்றிகரமான டிஜிட்டல் வளர்ச்சிக்கு சான்றாகும்.

இலங்கையில் 2022 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய எரிபொருள் அனுமதிச் சீட்டு QR குறியீட்டு முறையானது, இந்த தடைகள் மற்றும் சவால்களை முறியடித்து டிஜிட்டல் மயமாக்கலில் நாடு எடுத்த வெற்றிகரமான நடவடிக்கையாக பார்க்க முடியும். 2022 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியானது, எரிபொருள் பற்றாக்குறையை உருவாக்கியது, நாட்டில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பாகக் காணப்பட்டது. இந்த QR அமைப்பு, நாட்டில் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் திறன் மற்றும் டிஜிட்டல் தளங்கள் கொண்டு வரக்கூடிய செயல்திறன் மற்றும் வசதி ஆகியவற்றின் நிரூபணமாக இருந்தது.

இந்த அமைப்பின் வெற்றியானது நாடு முழுவதும் உள்ள எரிபொருள் வரிசைகளைக் குறைத்ததன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, மேலும் இது இலங்கையில் தேசிய தொழில்நுட்ப கல்வியறிவில் ஒரு திருப்புமுனையாகவும் அங்கீகரிக்கப்படலாம். குறிப்பாக கொவிட் - 19 தொற்றுநோய் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த போது பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக QR குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், தேசிய எரிபொருள் அனுமதி QR இனை இந்த முயற்சிகளில் மிகவும் வெற்றிகரமானதாக அடையாளங் காண முடியும்.

இலங்கைக்கு வெளிநாட்டு கவனத்தை ஈர்த்த எரிபொருள் QR குறியீட்டு முறையின் வெற்றி மற்றும் டிஜிட்டல் மயமாக்கலின் அடிப்படையில் நாட்டை வலுப்படுத்துவதற்கான இதுபோன்ற பல முயற்சிகள், பணமில்லா கட்டண முறைகளை விரைவாக ஏற்றுக்கொள்வது போன்றவை அனைத்தும் நாட்டின் டிஜிட்டல் பரப்பெல்லை வளர்ச்சிக்கான பாரிய ஆற்றலுக்கான சான்றாகும்.

மேலும், WEBXPAY, PayHere, HelaPay மற்றும் FriMi போன்ற பல உள்நாட்டு டிஜிட்டல் கட்டண தளங்கள் உள்ளன, இவை அனைத்தும் குறுகிய காலத்திற்குள் மில்லியன் கணக்கான பரிவர்த்தனைகளை

பல்வேறு திறன் பேசி மூலமான தனிப்பயனாக்கப்பட்ட சவாரிகள், உணவு விநியோகம் மற்றும் மளிகைப் பொருட்கள் வாங்கும் மொபைல் செயலிகளாகிய டிஜிட்டல் முறையில் முன்னேறும் இலங்கையின் திறனை வெளிப்படுத்தும் PickMe போன்றவற்றுடன் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இலங்கை ஏற்கனவே காலடி எடுத்து வைத்துள்ள வேறு சில முக்கிய முன்னெடுப்புகள் கப்ருக்க போன்ற மின்-வணிக தளங்களாக இருக்கலாம்.

Kapruka.lk என்பது இலங்கையின் முன்னணி மின்-வணிக தளங்களில் ஒன்றாகும், இது இலங்கையின் மின் வணிகத் துறையை மாற்றியது. அமேசன் (Amazon) மற்றும் ஈபே (eBay) போன்ற உலகளாவிய மின் வணிக தளங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட விரும்பும் இலங்கை வர்த்தக நாமங்களை முன்னோக்கி கொண்டு செல்வதற்கான வெற்றிகரமான உத்தியாக கப்ருக்க கிராஸ் பார்டர் (Kapruka Cross Border) மாறியுள்ளது. மிகவும் தேவையான நேரத்தில் இலங்கைக்குள் டொலரின் வரவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கு இது முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது.

கப்ருக்கவைத் தவிர, தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் இலங்கையின் மின்-வணிகத் துறையை உலகளாவிய அங்கீகாரத்தை நோக்கிக் கொண்டு செல்லும் தெற்காசிய பிராந்தியத்தின் ஏனைய மின்-வணிகப் பெருநிறுவனங்களும் உள்ளன. Daraz அத்தகைய ஒரு தளமாகும். பாகிஸ்தானில் அதன் மூல நிறுவனத்தைக் கொண்டிருப்பதால், பங்களாதேஷ் மற்றும் நேபாளம் உட்பட தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் உள்ள பெரும்பாலான நாடுகளில் Daraz பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி முழுவதிலும், இந்த இணையத் தளமானது, சில முக்கிய பொருள் போக்குவரத்துச் சவால்களின் மூலம் நாடு பயணிப்பதில் உதவுவதில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது. Daraz இல் செயல்படும் பெரும்பாலான விற்பனையாளர்கள் உள்ளூர் விற்பனையாளர்களாக இருந்தாலும் (97-99% வரை), இலங்கையின் நெருக்கடி மற்றும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் விதிக்கப்பட்ட இறக்குமதித் தடைகளால் சமமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பல வெளிநாட்டு விற்பனையாளர்களும் உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டில் மின்-வணிகத் துறையை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கு இந்த தளம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. “Daraz Connect" திட்டம் அத்தகைய ஒரு முன்னெடுப்பாகும். கிராமப்புற விற்பனையாளர்கள் தங்கள் பொருட்களை ஆன்லைனில் விற்பனை செய்வது குறித்தும், அவர்களின் தயாரிப்புகளை மேலும் மேம்படுத்த உதவுவதற்கும் இந்த திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இந்த மின்-வணிகத் தளத்தில் மிகவும் சுவாரஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால், இது வெறும் தயாரிப்புகளை விற்பதற்கு மட்டுமல்ல, நாட்டின் குடிமக்களை மேம்படுத்துவதற்கு அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மற்ற முக்கியமான நடவடிக்கைகள் மற்றும் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை ஆகியனவாகும்.

Daraz எதிர்காலத் தலைவர்கள் (Daraz Future Leaders) திட்டமும் இளைஞர்களை Daraz அணியில் சேர ஊக்குவிக்கவும், தொழில் வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்தவும் நிறுவனத்தால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு முயற்சியாகும். மற்ற வயதினருடன் ஒப்பிடுகையில், மின்-வணிகத் துறையில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பிரதிநிதித்துவம் இருப்பதால் இளைஞர்கள் இலக்குக் குழுவாக உள்ளனர்.

Daraz இன் ஸ்தாபகரான ப்ஜார்கே மிக்கல்சன் 2022 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார். அவரின் இந்த விஜயத்தின் போது, இலங்கையின் டிஜிட்டல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளிக்கும் நிறுவனத்தின் அர்ப்பணிப்பு குறித்து கலந்துரையாடப்பட்டது.

விற்பனையாளர்கள், பெண் தொழில்முனைவோர் மற்றும் நுகர்வோர் ஆகியோரை ஆதரிப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் பல திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் குறித்தும் அவர் வலியுறுத்தினார். இந்த விஜயத்தின் போது, அனைத்து இலங்கையர்களுக்கும் அணுகக்கூடிய வகையில், மின்-வணிகத் துறையில் அதிக வாய்ப்புகள் இருக்கும் ஒரு சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை உருவாக்குவது குறித்தும் கலந்துரையாடப்பட்டது.

மேலும், இலங்கையில் பங்குச் சந்தையின் செயற்பாடுகளை டிஜிட்டல் மயமாக்குவதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் நாட்டின் டிஜிட்டல் புரட்சியில் பாரிய படிமுறையாக அமையும். பிணையங்கள் மற்றும்

பரிவர்த்தனை ஆணைக்குழு (SEC), கொழும்பு பங்குச் சந்தையுடன் (CSE) இணைந்து, இலங்கையின் மூலதனச் சந்தையை டிஜிட்டல் மயமாக்குவதற்கும், கொழும்பு பங்குச் சந்தைக்கு மிகவும் வசதியுடன் குடிமக்களுக்கு அணுகலை வழங்குவதற்கும் ஒரு முன்னெடுப்பைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

மூலதனச் சந்தையை டிஜிட்டல் மயமாக்குவதன் மூலம், இரு தரப்பினரும் புதுமையான தொழில்நுட்ப உள்கட்டமைப்பைக் கொண்டு வந்துள்ளன, அவை மூலதன திரட்டலின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் கைப்பற்றும், இது நாட்டில் தொழில்முனைவோருக்கு பாரிய ஆதரவாக பல புதிய சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் கண்டுபிடிப்பாளர்களுக்கு வெளிப்படுவதற்கு உதவும்.

உலகெங்கிலும் உள்ள நுட்பத் துறையில் சமீபத்திய மற்றும் மிகவும் மாற்றத்தக்க வளர்ச்சியாகிய ChatGPT நகரத்தின் பேசுபொருளாக மாறியுள்ளது, இது சான் பிரான்சிஸ்கோவை தளமாகக் கொண்ட தொடக்க நிறுவனமான OpenAI ஆல் உருவாக்கப்பட்ட செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) சாட்பாட் ஆகும்.

சாட்பாட் இப்போது வணிக உலகின் பேசுபொருளாக மாறியுள்ளது, மேலும் பல தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் இந்த தளத்திற்கு போட்டியாளர்களுடன் வருவதைக் காணலாம். எவ்வாறாயினும், இந்த தொழில்நுட்பம் மிகவும் விவாதத்திற்குரிய தலைப்பாக மாறியுள்ளது, குறிப்பாக கல்வித் துறையில், மாணவர்கள் முழு கட்டுரைகளையும் உருவாக்க இந்த தளத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர் மற்றும் தீங்கிழைக்கும் குறியீட்டை உருவாக்க ஹேக்கர்களும் இந்த சாட்போட்டைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஆயினும்கூட, கல்வித் துறையில் தொழில்நுட்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக நிராகரிக்க முடியாது. இலங்கையிலும் உலகம் முழுவதிலும் கொவிட்-19 தொற்றுநோய் உச்சக்கட்டத்தின் போது இது காணப்பட்டது. இந்த காலகட்டத்தில் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டபோது, நாட்டில் உள்ள பெரும்பாலான அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் தொலைதூரக் கற்றல் முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

இலங்கைக்கு முற்றிலும் புதிய கருத்தாக இருந்த மெய்நிகர் கல்வி, தொற்றுநோய்க்குப் பிந்தைய காலத்தில் செழிக்கத் தொடங்கியது. எவ்வாறாயினும், புள்ளிவிபரங்களின்படி, இலங்கையின் பெரும்பாலான கிராமப்புறங்களில் இந்த டிஜிட்டல் தளங்களை அணுகுவதில் தடைகள் உள்ளன, எனவே இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள பெரும்பாலான மாணவர்கள் பல சவால்களை எதிர்கொண்டனர். மெய்நிகர் கற்பித்தலுக்கும் பல திறன்கள் தேவைப்படுவதுடன், இத்திறமைகளுக்குத் தேவையான பயிற்சிகள் இலங்கையில் இல்லை என்பதும் இதன் போது இனங்காணப்பட்டது.

பல சவால்கள் மற்றும் தடைகள் இருந்தபோதிலும், இன்றும், ஏறக்குறைய அனைத்து அரசாங்கப் பாடசாலைகளும் மாணவர்களுக்காக திறக்கப்பட்டாலும், குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு மெய்நிகர் கல்வி தொடர்ந்து பல தொழில் வாய்ப்புகளுக்கான கதவுகளைத் திறக்கிறது. உலகெங்கிலும் உள்ள சிறுவர்களுக்கு கல்வி கற்பதற்கு பல தகுதி வாய்ந்த இலங்கை ஆசிரியர்களும் இந்த ஆன்லைன் தளங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த சூழ்நிலையில், இளைஞர்களிடையே ICT திறன்களில் பயிற்சியை மேம்படுத்துவதற்கும், கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், ICT துறையில் புத்தாங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் இலங்கை முயற்சிகளை மேற்கொள்வது மிகவும் முக்கியமானது.

அதன் நன்மை தீமைகளை எடைபோட்டு, நன்மை பயக்கும் வகையில் பயன்படுத்த முடியுமான மேம்படுத்தப்பட்ட அதே வேளை டிஜிட்டல் மயமாக்கலை நோக்கிய அதன் பாதையில் இலங்கையும் ChatGPT போன்ற அம்சங்களை அதிகம் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

உதாரணமாக, பாடசாலை அமைப்பு மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த தளத்தைப் பயன்படுத்தலாம் மற்றும் இலங்கை ஒரு சுற்றுலா மையமாக இருப்பதால், சுற்றுலா மற்றும் நாட்டை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த அம்சத்தைப் பயன்படுத்தலாம். பெரும்பான்மையான இலங்கையர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற சிங்கள ChatGPT மாதிரியை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் AI செட்பொட்டில் கணிசமான முன்னேற்றங்களைச் செய்வதற்கு இலங்கையிலுள்ள மென்பொருள் நிபுணர்களும் பங்களிக்க முடியும்.

செயற்கை நுண்ணறிவின் வளர்ச்சி குறித்து உலகம் முழுவதும் பல விவாதங்கள் நடந்தாலும், தொழில்நுட்பத்தின் மீது உலகம் வளர்ந்து வரும் சார்புநிலையுடன், AI போன்ற தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் பல துறைகளில் செயல்திறனை அதிகரிக்கக்கூடிய கருவிகளாக இருக்கலாம் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நோய் கண்டறிதல் மற்றும் சிகிச்சையில் மேம்பட்ட துல்லியம், பெரும்பாலான செயல்முறைகளை தானியங்குபடுத்துவதன் மூலம் சுகாதார அமைப்பை மிகவும் திறமையானதாக்குதல் மற்றும் பயனுள்ள நோயாளி கண்காணிப்பு கருவி போன்ற சிக்கலான பணிகளை AI செய்யக்கூடிய ஒரு பகுதி மருத்துவத் துறையாகும். மருத்துவ உணரிகளிலிருந்து நோயாளிகளின் நிகழ் நேரத் தரவை AI கண்காணிக்கிறது. இது இறுதியில் மருத்துவ நிபுணர்களுக்கு அசாதாரணங்களைக் கண்டறிந்து அவர்களின் சிகிச்சையில் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

இருந்தபோதிலும், ICT துறையில் அதன் சாத்தியக்கூறுகளின் பலன்களை நாடு பெறுவதற்கு, டிஜிட்டல் மயமாக்கலை ஊக்குவிக்க தனியார் மற்றும் அரச துறைகளுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

அப்போதுதான் பல்வேறு விதமான உத்திகளை ஆராய்வதற்கும், உலக அளவில் போட்டித்தன்மையுடன் ICT ஐப் பயன்படுத்துவதில் புத்தாக்கத்துடன் இருப்பதற்கும் அதிக வாய்ப்பு கிடைக்கும். அரசாங்கத் திணைக்களங்கள் மற்றும் அதிகாரிகளின் ஆன்லைன் இருப்பை அதிகரிக்க இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய தரப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும், மேலும் இந்த அரசாங்கத் துறைகளுக்கு குறிப்பாக மின்-எழுத்தறிவு (e-literacy) பயிற்சி திட்டங்கள் இருப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

உலகெங்கிலும் உள்ள பெரும்பாலான நாடுகளை உதாரணமாகக் கொள்வதன் மூலம் இலங்கையானது நாட்டின் தூதரகங்கள் மற்றும் உயர்ஸ்தானிகராலயங்களை குறிப்பாக டுவிட்டர் மற்றும் முகநூல் போன்ற தளங்களில் ஒரு பெரிய சமூக ஊடக இருப்புக்கு வழிநடத்த முடியும்.

இதற்கு மேலதிகமாக, 2022 ஒக்டோபரில் இந்தியா தனது வணிக ரீதியான 5G சேவைகளை அறிமுகப்படுத்திய நிலையில், அதன் அண்டை நாடான இலங்கை அதன் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது குறித்த கலந்துரையாடல்கள் அந்தக் காலகட்டத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. எவ்வாறாயினும், 2022 ஆம் ஆண்டில் நாட்டில் பொருளாதார நெருக்கடி அதிகரிக்கும் நிலையில், தற்போதைய சூழ்நிலையில் நுகர்வோர் சுமக்க வேண்டிய அதிக நிதிச் சுமை காரணமாக 5G சேவைகளைத் தொடங்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து பங்குதாரர்கள் கேள்வி எழுப்பினர். எவ்வாறாயினும், உலகெங்கிலும் 5G தொழில்நுட்பத்தின் விரைவான வளர்ச்சியுடன், இலங்கையும் இந்த வளர்ந்து வரும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப செயல்பட வேண்டும்.

ஆயினும்கூட, பொருளாதார நெருக்கடியானது, மேம்படுத்தப்பட்ட டிஜிட்டல் மயமாக்கலுக்கான முயற்சிகளில் இலங்கை எதிர்கொள்ள வேண்டிய பல்வேறு சவால்கள் மற்றும் தடைகளில் ஒன்றாகும். கடந்த சில ஆண்டுகளில், நாட்டின் ICT துறையின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் வகையில் பல ஆன்லைன் சதிகளும் பிரச்சாரங்களும் உள்ளன.

மேலும், சைபர் குற்றங்கள் நாட்டிற்கு மிகப்பெரிய அச்சுறுத்தலாக உள்ளது, மேலும் பல சைபர் குற்றவாளிகளுக்கு நாடு மென்மையான இலக்காக உள்ளது. இந்த சைபர் குற்றவாளிகள் தங்களின் பல்வேறு செயல்பாடுகள் மூலம் சமூகத்தை சீர்குலைக்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளனர், எனவே இந்த குற்றங்கள் முன்கூட்டியே அடையாளங்காணப்பட்டு குறைக்கப்படுவது மிகவும் முக்கியம்.

மின்-எழுத்தறிவு குறித்து குடிமக்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதற்கும் தரவு மீறல்களின் விளைவுகள் குறித்து அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும் சைபர் பாதுகாப்பு கல்வித் திட்டங்களை முன்னெடுப்பதிலும் மற்றும் பயிற்சி மையங்களுக்கு நிதியளிப்பதிலும் இலங்கை அரசாங்கம் முன்னணியில் இருப்பது முக்கியமானதாகும்.

சைபர் இராஜதந்திரம், மறுபுறம், இணைய அச்சுறுத்தல்களைத் தணிக்க மிகவும் பயனுள்ள நடவடிக்கையாக இருக்கும். சைபர் இராஜதந்திரம் என்பது சைபர தளம் தொடர்பான தேசிய நலன்களைப்

பாதுகாப்பதற்காக இராஜதந்திர வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் இராஜதந்திர செயல்பாடுகளின் செயல்திறன் ஆகும். இத்தகைய ஊடகங்கள் மூலம், பகிரப்பட்ட அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் இணையப் போரைத் தணிப்பதற்கான செயல்களை மேற்கொள்வதற்காக நாடுகள் பலதரப்புரீதியாக ஒன்று சேரலாம்.

டிஜிட்டல் இராஜதந்திரத்தில் இலங்கை தனது முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும், டிஜிட்டல் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக நாடு தற்போது சில உத்திகளை பின்பற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப முகவராண்மை (ICTA) இதற்காக பலமுறை அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்துள்ளது.

தொழில்நுட்பம் சார்ந்த சமூகமாக நாட்டை மாற்றுவது இலங்கையின் முக்கிய தேசிய கொள்கை நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். பொது சேவையை பொதுமக்களுக்கு வழங்குவதில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்த டிஜிட்டல் மயமாக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தை உருவாக்குவது இதில் அடங்கும். இலங்கையின் முதல் மின்-அரசாங்கக் கொள்கை 2009 டிசம்பரில் அப்போதைய அமைச்சரவையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இலங்கையின் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப முகவராண்மை (ICTA) வருடாந்த அடிப்படையில் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான கண்காணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆரம்ப ஆண்டுகளில், மின்-அரசாங்கக் கொள்கையின் அமுலாக்கம் மிகவும் குறைந்த மட்டத்தில் இருந்தது. இதற்கான காரணங்கள் சிக்கலான கொள்கை தேவைகள், கொள்கை மிகவும் விரிவானதாகவிருப்பதுடன் கொள்கை நோக்கங்கள் மிகவும் தெளிவாக இல்லாதிருப்பதாகும்.

"டிஜிட்டல் உள்ளடக்கிய இலங்கையை" உருவாக்கும் நோக்கில் ICTA ஆனது டிஜிட்டல் ஸ்ரீலங்கா திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது, இது நாட்டின் சில முக்கிய அபிவிருத்தி சவால்களை எதிர்கொள்வதற்காக அரசாங்கம் மற்றும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் டிஜிட்டல் திறனை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியது.

டிஜிட்டல் ஸ்ரீலங்கா மூலோபாயம், இப்போது டிஜிட்டல் முறையில் இயங்கும் பொருளாதாரமாக இருக்கும் உலகில் இருந்து பலன்களை அறுவடை செய்வதை நோக்கி நாட்டை வழிநடத்த முயற்சிக்கிறது. இந்த உத்தி முக்கியமாக டிஜிட்டல் பொருளாதாரம், டிஜிட்டல் அரசாங்கம், டிஜிட்டல் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள், டிஜிட்டல் சேவைகள் மற்றும் டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பம் ஆகிய ஐந்து உருமாற்ற தூண்களில் கவனம் செலுத்துகிறது. டிஜிட்டல் ஸ்ரீலங்கா மூலோபாயம் பல ஒருங்கிணைந்த தேசிய டிஜிட்டல் இலக்குகளை அடைவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

இலங்கையின் டிஜிட்டல் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்காக எடுக்கப்பட்ட இந்த மிக சமீபத்திய நடவடிக்கைகளில், DIGIECON2030 திட்டம், டிஜிட்டல் பொருளாதாரம் 2030 பெருந்திட்டத்தின் துவக்கம் 2023 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மதம் நடைபெற்றது. இந்த வேலைத்திட்டத்தின் இலக்கு இலங்கையை உள்ளடக்கிய டிஜிட்டல் பொருளாதாரமாக மாற்றுவதாகும். இந்த முயற்சியின் மூலம், பல புத்தாக்கமிக்க சிறிய மற்றும் நடுத்தர முயற்சயாண்மைகள் (SME) மற்றும் ஆரம்ப நிறுவனங்களின் விரிவாக்கங்களை எளிதாக்குவதற்கு அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது. இலங்கையில் டிஜிட்டல் மயமாக்கப்பட்ட அரச துறையை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு முன்னெடுப்பாகவும் இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைக் காணலாம்.

பாரம்பரிய இராஜதந்திரத்தை விட அரசுகளுக்கிடையேயான உறவுகளை வலுப்படுத்த டிஜிட்டல் இராஜதந்திரம் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். நேரடிப் பொது ஈடுபாடுகள், டிஜிட்டல் இராஜதந்திரம் அல்லது டிஜிட்டல் ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்தின் மூலம் அரசு மற்றும் அரசு அல்லாத தொடர்புகளை எளிதாக்குவது அரசுகளுக்கு இடையே கூட்டாண்மைகளை வளர்க்கவும் வலுப்படுத்தவும் உதவும். இலங்கை போன்ற நாடுகள் வளர்ந்து வரும் உலகளாவிய தொழில்நுட்ப இடப்பரப்பைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பது இன்றியமையாததாகும்.

காலநிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல்

உலகளாவிய வெப்பநிலை மற்றும் வானிலை நிலைகளில் ஏற்படும் விரைவான மாற்றம் பொதுவாக "காலநிலை மாற்றம்" என்று அடையாளம் காணப்படுகிறது. அண்மைக் காலங்களில் உலகமயமாக்கல் மற்றும் விரைவான தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் பிற மனித நடவடிக்கைகளின் அதிகரிப்புடன் காலநிலை மாற்றம் அதிகரித்துள்ளது. இதன் விளைவாக, கடந்த சில தசாப்தங்களாக இயற்கை பேரழிவுகளின் நிகழ்வுகளும் அதிகரித்து வருகின்றன, மேலும் உலகளாவிய காலநிலை இப்போது கடல் மட்டம் அதிகரிப்பு, வெப்பநிலை அதிகரிப்பு, வெள்ளம் மற்றும் பிற இயற்கை பேரழிவுகளுடன் ஆபத்தான கட்டத்தில் உள்ளது.

தெற்காசியாவில் குறிப்பாக, காலநிலை மாற்றம் என்பது அதிகம் கலந்துரையாடப்பட வேண்டிய ஒரு தலைப்பாகும். இந்த பிராந்தியத்தில் உள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளை தொடர்ந்து அனுபவிக்கின்றன, வறட்சி, வெள்ளம், நிலச்சரிவுகள் போன்ற ஏராளமான இயற்கை பேரழிவுகள் அவ்வப்போது ஏற்படுகின்றன. கணிப்புகளின்படி, 2050 ஆம் ஆண்டளவில் இபபிராந்தியத்தில் இந்த பிரச்சினை காரணமாக சுமார் 62 மில்லியன் மக்கள் இடம்பெயர்வார்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

"காலநிலை அகதிகள்" என்ற சொல், காலநிலை மாற்றத்தால் தங்கள் வாழ்விடங்களில் இருந்து வெளியேறும் இந்த பிரிவினரை விவரிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. உலக வங்கி அறிக்கைகளின்படி, தெற்காசியா தற்போது "புதிய காலநிலை இயல்பான" நிலையை தழுவி வருகிறது, இதன் மூலம் இப்பகுதி தீவிரமான வெப்ப அலைகள், வெள்ளம், வறட்சி மற்றும் பிற இயற்கை பேரழிவுகளுக்கு உட்பட்டுள்ளது.

காலநிலை மாற்றம், உலகெங்கிலும் குறிப்பாக தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் இந்த மாற்றங்கள் போன்ற ஒரு மையப் பொருளாக மாறியுள்ளது, இந்த நாடுகள் பல்வேறு வகையான பேரழிவுகளை தொடர்ந்து அனுபவிப்பதால், இந்த நாடுகளின் பொருளாதாரங்களின் செயல்பாட்டிற்கும் அச்சுறுத்தல்களை ஏற்படுத்துகிறது.

காலநிலை மாற்றம் மற்றும் அதன் விளைவுகள் அனைத்தும் காடழிப்பு, சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு, நிலம் மற்றும் நீர்வள மாசுபாடு மற்றும் பிற ஒத்த செயல்பாடுகள் போன்ற மனித நடவடிக்கைகளின் விளைவாக இருப்பதால், இந்த சிக்கலைத் தீர்ப்பது எளிதான காரியமாகத் தெரியவில்லை.

இந்த காரணங்களுக்கு மேலதிகமாக, தென்கிழக்கு ஆசியாவில், கடல் வளங்களை அதிகமாக சுரண்டுவது இந்த சிக்கலை தீர்க்க கடினமாக உள்ளது என்பதையும் நாங்கள் கவனிக்கிறோம். உலகளாவிய காலநிலை அபாயக் குறியீட்டின்படி, கடந்த 20 ஆண்டுகளில் காலநிலை மாற்றத்தால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட உலகின் 10 நாடுகளில் வியட்நாம், மியான்மர், பிலிப்பைன்ஸ் மற்றும் தாய்லாந்து ஆகியவை உள்ளன.

தெற்காசியாவில் ஒரு சிறிய தீவு நாடான இலங்கையும் கடந்த சில தசாப்தங்களாக காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பல வருடங்களாக நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பல இயற்கை அனர்த்தங்கள் இதற்கு சாட்சியாகும்.

அதிகரித்துவரும் கடல் மட்டம், தீவிர வெப்ப நிலைகள், அவ்வப்போது ஏற்படும் வெள்ளம் மற்றும் நிலச்சரிவுகள் ஆகியவை இலங்கையின் குடிமக்களின் அன்றாட வாழ்வில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. குடிமக்கள் மட்டுமல்ல, இலங்கையின் காலநிலை மாற்றத்தின் இந்த விளைவுகள், நாடு வைத்திருக்கும் இயற்கை வளங்களின் இருப்பை தொடர்ந்து பாதிக்கின்றன.

பல தசாப்தங்களாக இலங்கையில் அடிக்கடி ஏற்படும் இயற்கை ஆபத்து வெள்ளம். புயல்கள், நிலச்சரிவுகள் மற்றும் வறட்சி ஆகியவை நாட்டிற்கு பொதுவான பேரழிவுகளாகும், இருப்பினும் அவை வெள்ளம் போல அடிக்கடி ஏற்படாது.

இலங்கையானது சுற்றுலாத்துறையை பெரிதும் நம்பியிருக்கும் நாடாக இருப்பதால், காலநிலை மாற்றத்தின் இந்த பாதகமான விளைவுகள் அதன் சுற்றுலாத்துறை மற்றும் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரம்

மற்றும் வெள்ளம், வறட்சி, மண்சரிவு மற்றும் குறிப்பாக நாட்டின் கடலோரப் பகுதிகளில் சுற்றுலாத் தலங்களாக செயல்படும் இயற்கை வளங்கள் தேய்வடைதல் காரணமாக சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை குறைவடைந்துள்ளது.

மேலும், இந்த பேரழிவுகள் நாட்டின் பெரும்பான்மையான கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மோசமாக பாதிக்கின்றன, ஏனெனில் அவர்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக விவசாயத்தை பெரிதும் நம்பியுள்ளனர். நாட்டின் மக்கள் தொகையில் சுமார் 50% ஆனவர்களின் வீடுகள் அமைந்துள்ள பகுதிகளில் உயரும் கடல் மட்டம் மற்றும் கரையோர அரிப்பு இலங்கையின் மொத்த கடலோரப் பகுதியையும் பாதிக்கிறது.

அண்மைக்காலத்தில் இலங்கை அனுபவித்த இயற்கை அனர்த்தங்களின் அடிக்கடி மற்றும் பொதுவான வடிவங்கள் வெள்ளம், நிலச்சரிவு, பலத்த காற்று இவை அனைத்தும் பருவமழையின் விளைவாக நடைபெறுகின்றன.

2022 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் முதல் வாரத்தில் இலங்கையில் மழைவீழ்ச்சி தீவிரமடைந்த தென்மேற்கு பருவமழை காலத்தில், வடக்கு, மத்திய, மேற்கு, தெற்கு மற்றும் சப்ரகமுவ மாகாணங்கள் போன்ற பல மாகாணங்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டன, இதனால் உயிர் இழப்புகள் மற்றும் சொத்துக்கு சேதங்கள் ஏற்பட்டன. பத்து மாவட்டங்களில் 2022 ஆகஸ்ட் 8 ஆம் தேதி வரை 4,000 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக அனர்த்த முகாமைத்துவ நிலையம் (DMC) தெரிவித்துள்ளது.

இலங்கையின் இயற்கை அபாயங்கள் பற்றிய வரலாற்று பதிவுகளின்படி, 1974 மற்றும் 2004 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட 30 வருட காலப்பகுதி வெள்ளம் மற்றும் வறட்சியின் அளவுகள் அதிகரித்துள்ளதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மே மற்றும் செப்டெம்பர் மாதங்களுக்கு இடையில் தென்மேற்கு பருவமழைகள் முக்கியமாக மேற்கு மற்றும் தென்மேற்கு மாகாணங்களில் அதிக வெள்ளப்பெருக்கை ஏற்படுத்துகின்றன, அதே சமயம் ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் மற்றும் பெப்ரவரி மாதங்களுக்கு இடையில் நாட்டில் ஏற்படும் வடகிழக்கு பருவமழைகள் கிழக்கு, வடக்கு மற்றும் வடமத்திய மாகாணங்களில் வெள்ளப்பெருக்கிற்கு காரணமாகும். வருடத்தின் ஏனைய காலங்களில், இலங்கையின் பெரும்பாலான பகுதிகள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

நுவரெலியா மற்றும் கண்டி மாவட்டங்களில் மண்சரிவுகள், பாறைகள் சரிவுகள் மற்றும் தடுப்பு சுவர்கள் இடிந்து விழுந்ததன் காரணமாக பல பிரதான வீதிகள் மற்றும் புகையிரத பாதைகள் தடைப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மேலதிகமாக இரத்தினபுரி மாவட்டத்திலும் பல வீடுகள் வெள்ளத்தினால் சேதமடைந்துள்ளன.

குறிப்பாக கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக நாட்டின் மலையகப் பகுதிகளில் இந்த மண்சரிவுகளின் தீவிரம் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. இந்த அதிகரிப்புக்கான காரணங்களாக மேலைநாடுகளில் ஏற்படும் புவியியல் மாற்றங்கள், அவ்வப்போது பெய்யும் கனமழைக்கு மேலதிகமாக காடழிப்பு போன்றவற்றை அடையாளம் காணலாம்.

நிலம் மற்றும் நீரின் வெப்பநிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் காற்றில் ஏற்படும் பருவகால மாற்றங்களே இந்த பருவமழைக்கான முதன்மைக் காரணம் என்றாலும், பருவநிலை மாற்றம் மற்றும் புவி வெப்பமடைதல் ஆகியவை பருவமழையின் ஏற்ற இறக்கங்களை அதிகரிக்கின்றன என்று ஆராய்ச்சி காட்டுகிறது. இது மிக நீண்ட வறண்ட காலங்கள் அல்லது கடுமையான மழையின் குறுகிய இடைவெளிகளை ஏற்படுத்தலாம். மேலும் புவி வெப்பமடைதல் தொடர்வதால், ஒட்டுமொத்த மழையுடன் பருவமழை வலுவடையும் என்றும் கணிப்புகள் கூறுகின்றன.

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியும் அவ்வப்போது சூறாவளிகளை அனுபவிக்கிறது, இது மற்ற பேரழிவுகளைப் போல கடுமையானதாக இல்லாவிட்டாலும், எதிர்காலத்தில் அதிர்வெண் மற்றும் அளவு அதிகரிக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சூறாவளிகள் முக்கியமாக நவம்பர்-டிசம்பர் மாதங்களில் அனுபவிக்கப்படுகின்றன.

கடந்த வருடங்களில் இலங்கை தொடர்ந்து அதிக மழைவீழ்ச்சியின் இந்த விளைவுகளைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்த போதிலும், காற்று மற்றும் நீர் மாசுபாடு போன்ற பிற முக்கிய சுற்றுச்சூழல் அச்சுறுத்தல்களைக் கருத்தில் கொண்டு நாடு இவற்றைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நாட்டில் விரைவான காடழிப்பு சுத்தமான காற்றில் நேரடி தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, இது இயற்கையான குளிரூட்டும் முறையின் மூலம் வெப்பத்தை எதிர்க்கும் செயல்முறையை கடினமான பணியாக மாற்றுகிறது.

வில்பத்து தேசிய பூங்கா பிரதேசத்தில் காடழிப்பு தொடர்பில் பல வருடங்கள் முன்னரும் பிரச்சினை இருந்த போதிலும் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இடம்பெற்ற காடழிப்பு தொடர்பான கலந்துரையாடல்களின் மூலம் இலங்கையில் காடழிப்பு தொடர்பான விடயங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. 1800களின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் காடுகளின் அடர்த்தி 82% ஆக இருந்ததாகவும், 1990 மற்றும் 2000 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் நாட்டின் வனப்பகுதியின் சராசரி ஆண்டு இழப்பு 26,800 ஹெக்டெயராக இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. அதன்படி, அந்த நேரத்தில் சராசரி ஆண்டு காடழிப்பு விகிதம் 1.14 சதவீதமாக இருந்தது.

2002 முதல் 2021 வரையான 19 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் வன இழப்பு 5.3% ஆகும். 2010 இல் இலங்கையின் இயற்கையான வனப் பகுதி 3.53Mha ஆக இருந்தது, 2021 ஆம் ஆண்டளவில், நாடு 13.3kha காடுகளை இழந்தது, அதாவது கரியமில வாயு வெளியேற்றம் 5.03 மெட்ரிக் தொன்களாக இருந்தது.

மேலும், ஆறுகள் மற்றும் ஏரிகள் போன்ற நீர்நிலைகளுக்கு பல்வேறு இரசாயனங்கள் போன்ற மாசுக்களை வெளியிடும் நாட்டில் தொழில்துறை மற்றும் வணிக நடவடிக்கைகள் நாட்டின் சுத்தமான தண்ணீரை அணுகுவதை மட்டுப்படுத்தியுள்ளன. இதனால் நாட்டு மக்களுக்கு சுகாதார சீர்கேடு ஏற்பட்டுள்ளது.

2022 டிசம்பரில் நாட்டின் பல பகுதிகளில் காற்றின் தரம் திடீரென வீழ்ச்சியடைந்தமை இலங்கையைப் பாதித்த காலநிலை மாற்றத்தின் மிக சமீபத்திய விளைவுகளில் ஒன்றாகும். இந்த காலகட்டத்தில் நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் காற்றின் தரக் குறியீடு 150 முதல் 200 வரை இருந்தது. வளிமண்டலத்தில் உள்ள நுண்ணிய துகள்களின் அளவுகள் சாதாரணமாகக் கருதப்படுவதை விட அதிக அளவில் அதிகரித்ததே காற்றின் தரத்தில் எதிர்பாராத வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாகும். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் பொதுமக்களுக்கு பல்வேறு சுவாசக் கோளாறுகள் ஏற்பட்டன.

வங்காள விரிகுடாவில் உருவான குறைந்த காற்றழுத்த தாழ்வு நிலை காரணமாக காற்றின் வடிவங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக இந்திய துணைக்கண்டத்தில் இருந்து இலங்கைக்குள் காற்று மாசுக்கள் நுழைந்தன. சூழ்நிலையானது வளிமண்டலத்தில் உள்ள மாசுபாட்டின் அளவைக் கொண்டு ஒரு பெரிய சங்கிலி எதிர்வினையை உருவாக்கியது, இது சூரியக் கதிர்வீச்சைக் குறைத்து, இறுதியில் நாடு முழுவதும் வழக்கத்திற்கு மாறாக குளிர்ந்த காலநிலையை ஏற்படுத்தியது, இது உணர்திறன் கொண்ட விலங்குகள் மற்றும் மனிதர்களின் வெப்பத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும்.

இருப்பினும், காற்றின் தரக் குறியீட்டில் இந்த வீழ்ச்சி எதிர்பார்த்தபடி சில நாட்களில் முன்னேற்றம் கண்டது. இருந்தபோதிலும், இலங்கை இன்னமும் அதிக அளவு காற்று மாசுபாட்டை தொடர்ந்தும் அனுபவித்து வருகின்றது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கொழும்பு, கண்டி, புத்தளம், வவுனியா மற்றும் யாழ்ப்பாணம் மாவட்டங்கள் உட்பட இலங்கையின் பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் காற்று மாசுபாடு அதிகரித்துள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது கொழும்பு மாவட்டத்தில் மிக அதிகமாகும்.

கரிமக் கழிவுகளை எரிப்பது, விவசாயத் தொழிலின் துணைப் பொருட்கள் மற்றும் வாகன உமிழ்வு ஆகியவை காற்று மாசுபாட்டிற்கான முக்கிய காரணங்களாக அடையாளம் காணப்படலாம். வாகன உமிழ்வுகள் காற்று மாசுபாட்டிற்கு மிகவும் முக்கிய காரணமாகும், குறிப்பாக தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் பெரும்பாலான வாகனங்கள் மாசுக் கட்டுப்பாடு குறித்த விதிமுறைகளை நிறைவேற்ற தகுதி பெறவில்லை. எனவே அதிக அளவு காற்று மாசுபாட்டிற்கு பங்களித்த இந்த பிரச்சினைகளை கையாள்வதில் நாடுகள் நடவடிக்கை எடுப்பது மிகவும் முக்கியமானது.

இலங்கையின் பல மாவட்டங்கள் ஏப்ரல் மற்றும் மே மாத முற்பகுதியில் எதிர்கொண்ட கடுமையான வெப்ப அலையானது 2023 ஆம் ஆண்டும் மக்களுக்கு சவாலான காலமாக இருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில் பெரும்பாலான மாவட்டங்கள் சராசரியாக 35 செல்சியஸ் வெப்பநிலையை அனுபவித்தன, மேலும் மனித உடலில் கடுமையான வெப்பத்தால் ஏற்படும் தீமைகள் குறித்து பொதுமக்களுக்கு சுகாதார திணைக்களம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கைகளை விடுக்க வேண்டியிருந்தது மற்றும் வெப்பத் தாக்கம், நீரிழப்பு முதலியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கான வழிமுறைகளை பொதுமக்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

முதியவர்கள், கைக்குழந்தைகள், சிறுவர்கள், கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள் மற்றும் நீண்ட நேரம் வெயிலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் வெப்ப அலை கடுமையான ஆபத்தை ஏற்படுத்தியது. வெப்பப் பக்கவாதம், உஷ்ணப் பிடிப்புகள், வெப்பச் சோர்வு மற்றும் நீரிழப்பு போன்ற உடல்நலப் பிரச்சினைகள் குறித்து பொதுமக்களுக்கு எச்சரிக்கப்பட்ட போதிலும், வெப்பப் பக்கவாதம் காரணமாக பல இறப்புகள் நாடு முழுவதும் பதிவாகியுள்ளன.

ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் இலங்கை அனுபவித்த வெப்ப அலைகள் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளை அதிகரிக்கின்றன. இதனால், வறட்சி, காட்டுத்தீ போன்றவை ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வெப்ப அலைகளின் மறைமுக விளைவுகள், அதிக வெப்பநிலை காரணமாக அதிகரித்த நுகர்வு விளைவாக அனல் மற்றும் நிலக்கரி மின் உற்பத்தியின் காரணமாக ஏற்படும் பசுமை இல்ல வாயுக்களின் அதிகரிப்பாகக் காணலாம்.

காலநிலை மாற்றத்தின் இந்த விளைவுகள் அனைத்தும் ஏழைகள் மற்றும் மக்கள்தொகையில் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளை பெரிதும் பாதிக்கின்றன. வெப்பநிலை அதிகரிப்பு மற்றும் அவ்வப்போது மாறிவரும் மழை வீழ்ச்சி முறைகள் விவசாயத் துறையின் உற்பத்தித் திறனைப் பாதித்து, விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தை கடுமையாகப் பாதித்து, வருமான இழப்புக்கு வழிவகுத்து அவர்களை மேலும் வறுமையில் தள்ளுகிறது.

தீவிர வானிலை நிலைமைகள் தொற்று மற்றும் காவி மூலம் பரவும் நோய்களின் அதிகரிப்புடன் மக்களின் ஆரோக்கியத்தில் கடுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இலங்கையில் ஏற்கனவே பொருளாதார ரீதியில் சவாலான காலக்கட்டத்தில் அவர்களின் உற்பத்தித்திறனையும் இறுதியில் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய அவர்களின் ஆரோக்கியத்தில் குறைபாட்டை நோய்களால் காணலாம்.

இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடி நிலைமை எவ்வாறு சுற்றாடல் பிரச்சினைகளுக்கு பங்களித்துள்ளது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இறக்குமதி செய்யப்படும் உரச் செலவைக் குறைக்கும் முயற்சியில், இரசாயன உரங்களைத் தடைசெய்து இயற்கை விவசாயத்திற்கு மாறுவதற்கான கொள்கையை இலங்கை அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியது. முறையான திட்டமிடல் இல்லாமல் இந்த கொள்கை புகுத்தப்பட்டதால், அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் திடீரென இயற்கை விவசாயத்திற்கு மாறவில்லை.

இந்த திடீர் மாற்றம் ரசாயன உரங்களை முழுமையாக நம்பியிருந்த விவசாயிகளின் விளைச்சலில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, அரிசி போன்ற சில முக்கிய பயிர்களின் உற்பத்தி கடுமையான சரிவைக் கண்டது, மேலும் இது நாட்டில் உணவுப் பாதுகாப்பின் சிக்கலை உருவாக்கியது, இது இந்த பொருட்களின் இறக்குமதியை கட்டாயப்படுத்தியது.

உலகத் தலைவர்கள், பல சந்தர்ப்பங்களில், காலநிலை மாற்றம் மற்றும் சுற்றுச்சூழலில் அதன் பாதகமான தாக்கம் ஆகியவற்றின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண ஒன்றிணைந்துள்ளனர்.

ஐக்கிய நாடுகளின் சுற்றுச்சூழல் திட்டத்தால் காலநிலை மாற்றத்திற்கான அரசுகளுக்கிடையேயான குழுவை (IPCC) நிறுவுவது 195 நாடுகளின் உறுப்பினர்களின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட அத்தகைய ஒரு முயற்சியாகும். இந்தக் குழு பொதுவாக காலநிலை மாற்றத்தை உன்னிப்பாகக் கவனித்து, ஆண்டுதோறும் உலகளாவிய காலநிலை மற்றும் காலநிலை மாற்றம் குறித்த அறிக்கையைத் தயாரிக்கிறது. குழுவின் 2022 அறிக்கை, அடுத்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்குள் 1.5செல்சியஸ் என்ற உலகளாவிய வெப்பநிலையை அடையும் பாதையில் உலக காலநிலை உள்ளது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பாரீஸ் ஒப்பந்தமும் காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான பிரச்சினைகளை எடுத்துரைத்து உலக தலைவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு சென்றது. இந்த ஒப்பந்தம், காலநிலையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும், உலகளாவிய வெப்பநிலையை 1.5செல்சியஸில் வைத்திருப்பதற்கும் கையெழுத்திட்ட அனைத்து நாடுகளின் கூட்டு முயற்சியாக இருப்பதால், ஏழை நாடுகளின் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க உதவுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

இதற்கிடையில், காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகளின் கட்டமைப்பு மாநாட்டிற்கான தரப்பினரின் 27வது மாநாடு (COP27) எகிப்தின் கடலோர நகரமான ஷர்ம் எல்-ஷேக்கில் 2022 நவம்பர் 20 ஆம் தேதி தொடங்கி இரண்டு வாரங்களுக்கு நடைபெற்றது. இந்த மாநாடு காலநிலை மாற்றம் மற்றும் அதன் விளைவுகள் தொடர்பான விடயங்களைப் பற்றி கலந்துரையாடவும், அவற்றை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான நடவடிக்கைகள் பற்றி கலந்துரையாடவுமே முதன்மையாக நடைபெற்றது.

மாநாட்டில் கலந்துரையாடப்பட்ட சில முக்கிய விஷயங்கள், சுவட்டு எரிபொருட்களில் இருந்து நாடுகள் தீர்க்கமாக விலகிச் செல்லத் தவறியமை மற்றும் தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் உமிழ்வு ஆகியவை அடங்கும். ”உலகளாவிய பச்சைவீட்டு வாயு வெளியேற்றத்தில் ஆழமான, விரைவான மற்றும் நீடித்த குறைப்புக்கான அவசரத் தேவையொன்றுள்ளது” என்று மாநாடு முடிவு செய்தது.

மேலும், COP27 இன் இறுதி ஒப்பந்தம், “2050-க்குள் நிகர-பூஜ்ஜிய உமிழ்வை அடைவதற்காக தொழில்நுட்பம் மற்றும் உள்கட்டமைப்பில் முதலீடுகள் உட்பட- 2030 வரை புதுப்பிக்கத்தக்க வலுவில் ஆண்டுக்கு 4 முதல் 6 டிரில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் முதலீடு செய்ய வேண்டும்” என வலியுறுத்தியது.

தொழில்நுட்ப செயற்குழு மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் காலநிலை தொழில்நுட்ப மையம் மற்றும் வலையமைப்பு ஆகியவை காலநிலை நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள உருமாறும் தொழில்நுட்பங்களின் பயன்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களை மேலும் வலியுறுத்தின.

மீதேன் வெளியேற்றம், சேதமடைந்த சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளுக்கு புத்துயிர் அளித்தல் போன்ற பிற விஷயங்களும் இந்த மாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டன. COP27 மாநாடு, வெள்ளம் மற்றும் வறட்சி போன்ற பேரிடர்களால் அவ்வப்போது பாதிக்கப்படும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நாடுகளுக்கு இழப்பு மற்றும் சேத நிதியை வழங்குவதற்கான ஒப்பந்தத்துடன் முடிவடைந்தது. பேரிடர்களால் ஏற்படும் இழப்பு மற்றும் சேதங்களுக்குப் பதில் அளிக்க நிதி உதவி தேவைப்படுவது இதுவே முதல்முறை என்பதால், இந்த ஒப்பந்தம் உலகம் முழுவதும் பாராட்டப்பட்டது.

நிதி ஏற்பாடுகள் மற்றும் பரிசீலனை மற்றும் பின்பற்றுவதற்கான நிதி ஆகியவற்றை செயற்படுத்துவது COP28 இல் நடக்கும்.

2022 நவம்பரில் நடைபெற்ற COP27 மாநாட்டில் உரையாற்றிய இலங்கையின் ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க, காலநிலை மாற்றத்திற்கான அடிப்படைக் காரணம் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளின் விரைவான தொழில்மயமாதல் ஆகும், இதனால் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளின் விளைவுகளை ஏழைகள் அனுபவிக்க நேரிடுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்.

குறைவாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் போதுமான நிதி பற்றாக்குறை இருப்பதாகவும், இதனால் பெரும்பாலான பிரச்சினைகளை எதிர்த்துப் போராடுவது அவர்களுக்கு கடினமான பணியாக மாறியுள்ளது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். இதன் விளைவாக, குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்தும் அதே வேளையில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகப் போராட வேண்டியிருக்கும் இந்த நாடுகள் இரட்டிப்பு ஆபத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்று அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

2030 ஆம் ஆண்டளவில் கரியமில வாயு வெளியேற்றத்தை 14.5% ஆல் குறைக்கும் செயல்முறையின் ஆரம்பம், கடல் இடஞ்சார்ந்த திட்டமிடல் மற்றும் காலநிலை அலுவலகத்தை ஸ்தாபித்தல் போன்ற காலநிலை மாற்ற பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் இலங்கையின் முன்னேற்றத்தையும் சனாதிபதி விக்கிரமசிங்க எடுத்துரைத்தார். காலநிலை செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள

மிகப்பெரும் தடையாக இருக்கும் - முறையான பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்கள் இல்லாமையாகும் எனவும் இலங்கையில் சர்வதேச காலநிலை மாற்ற பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் முன்மொழிவதாகவும் அவர் கூறினார்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகம், குடியரசுத் தலைவரின் கூற்றுப்படி, பசுமை மற்றும் நீலப் கற்கைளுக்கான உலகளாவிய ஒழுங்குமுறை மையமாக இருக்கும், மேலும் காலநிலை நெருக்கடியைத் தணிக்கும் திறன்களை உருவாக்குவதற்காக பல்கலைக்கழகம் குறுகிய கால கற்கைகள் மற்றும் பிற முதுகலை திட்டங்களை வழங்கும். காலநிலை மாற்றம் மற்றும் ஏனைய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதில் கூட்டு நடவடிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி சனாதிபதி தனது உரையை நிறைவு செய்தார்.

எவ்வாறாயினும், காலநிலை மாற்றத்தின் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்கான அவர்களின் முயற்சிகளில் இலங்கை பல சவால்களையும் தடைகளையும் எதிர்கொள்ள முனைகிறது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். காடழிப்பு, நகர்ப்புற விரிவாக்கம், விவசாய இரசாயனங்களின் பயன்பாடு, வீதி வாகனங்களால் வளிமண்டல மாசுபாடு மற்றும் சட்டவிரோத பொருட்களை கழிவுகளாக வெளியேற்றுதல் போன்ற பொதுவான சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளை கையாள்வதில் நாடு முதன்மையாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். காற்றாலை மற்றும் சூரிய சக்தி போன்ற புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றலுக்கு மாற்றுவதிலும் இலங்கை கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

புதுப்பிக்கத்தக்க வலுசக்தி திட்டங்களுக்கு, குறிப்பாக சூரிய சக்தி போன்றவற்றுக்கு அதிகத் திறந்திருப்பதன் மூலம் இதைச் செய்யலாம். சூரிய மின்சக்தி திட்டங்களில் இலங்கை இந்தியாவிடமிருந்து பெற்றுள்ள தற்போதைய முதலீடுகளின் மூலம், மற்ற நாடுகளிலிருந்தும் புதுப்பிக்கத்தக்க வலுசக்தி திட்டங்களுக்கான அதிக முதலீடுகளுக்கு நாம் தயாராக இருக்க முடியும்.

சுற்றாடல் தாக்க மதிப்பீடு (EIA) செயல்முறையை அபிவிருத்திக்கான ஒரு தடையாக அல்லாமல் அபிவிருத்திக்கான கருவியாக இலங்கை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மாசுபடுத்துபவர்களுக்கு எதிராக தலையிட சுற்றுச்சூழல் நிறுவனங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்குவது மாசடைதல் பிரச்சினையை பெரிய அளவில் சமாளிக்க உதவும்.

ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், குறைந்த பச்சைவீட்டு வாயு வெளியேற்றத்திற்கு இலங்கை பொறுப்பேற்றுள்ள போதிலும், உலகளாவிய காலநிலை மாற்றத்திற்கான பங்களிப்பாளர்களின் தற்போதைய அளவைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை நாடு இன்னும் எடுக்க வேண்டும்.

பொதுப் போக்குவரத்தை பிரபலப்படுத்துதல் மற்றும் ஊக்குவிப்பதன் மூலம் போக்குவரத்துத் துறையில் பச்சைவீட்டு வாயு வெளியேற்றத்தின் அளவைக் குறைப்பது, பொதுப் போக்குவரத்துத் துறையில் மேம்பாடுகளைச் செய்வது, தொழில்துறை துறையில் நிலையான புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றலை ஊக்குவிப்பது, கழிவு உற்பத்தியைக் குறைத்தல், கழிவுகளை முறையாகப் பிரித்தல் மற்றும் மறுசுழற்சி செயல்முறைகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை இங்கு எடுக்கப்படக்கூடிய சில நடவடிக்கைகளாகும்.

நகராட்சி நிர்வாகமும், நகராட்சியின் கழிவுப் பொருள்களை மாசுபடுத்தும் குப்பைகளை அகற்றுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். “பசுமை அல்லாத” பொருட்களுக்கு அதிக இறக்குமதி வரிகளை விதிப்பது குறித்து இலங்கை மேலும் ஆராய வேண்டும் மற்றும் பசுமை தொழில்நுட்பத்தின் ஏற்றுமதியாளராக மாற வேண்டும். COP14 மீதான நேர்மறையான நடவடிக்கை இலங்கைக்கு சாதகமான விளைவை ஏற்படுத்தும், இது காலநிலை மாற்றம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகளில் தற்போதைய போக்குகளை தடுக்க உதவும்.

மக்களுடனான மக்கள் உறவுகள்

பொருளாதார நெருக்கடி இலங்கையை வேறு சாத்தியங்களுக்குத் திறந்து விட்டது. இவற்றில் அதன் வரலாற்று, கலாசார மற்றும் பல்வேறு பொருளாதாரம் அல்லாத இருதரப்பு உறவுகள் உள்ளன. இந்து சமுத்திரத்தில் உள்ள நாட்டின் இருப்பிடம், ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு் மேலாக, இந்த இணைப்புகளை வலுப்படுத்தியுள்ளது. இத்தகைய தொடர்புகள், வெளிப்படையான புவியியல் மற்றும் புவிசார் அரசியல் காரணங்களுக்காக, இந்தியாவைச் சுற்றி, மையமாகச் சுழன்று வருகின்றன.

இந்தியாவின் தெற்கே நெருங்கிய அண்டை நாடாக, இலங்கை தனது வெளியுறவுக் கொள்கையில் புதுடெல்லிக்கு தொடர்ந்து கணக்கு காட்ட வேண்டியிருந்தது. மறுபுறம், இந்து சமுத்திரத்தில் உள்ள தீவின் இருப்பிடம் வரலாற்று ரீதியாக வர்த்தகர்கள், பயணிகள் மற்றும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளை ஈர்த்துள்ளது, அவர்கள் அனைவரும் உள்ளூர் கலாசாரம் மற்றும் சமூகத்தில் தங்கள் செல்வாக்கை முத்திரை குத்தியுள்ளனர்.

ஒரு சிறிய தீவின் கரையோர அரசாக இருப்பதால், சீனாவும் இந்தியாவும் வைத்திருக்கும் பொருளாதார சக்தி மற்றும் மேலாதிக்கத்தின் நன்மையை இலங்கை அனுபவிக்கவில்லை. சமீபத்திய புள்ளிவிபரங்களின்படி, பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகளை இலங்கையை விடவும், குறிப்பாக ஆடைத் துறையில் முதலிடம் வகிக்கின்றன.

இந்தக் காரணங்களுக்காக, இருதரப்பு உறவுகளைப் பின்தொடர்வதில், இலங்கை எப்போதுமே அதன் வரலாற்று மற்றும் கலாசார தொடர்புகளைப் பயன்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, மத்திய ஆசியாவுடனான அதன் உறவுகளின் பின்னணியில், அதிகாரிகள் பட்டுப் பாதையில் அதன் பங்கேற்பையும், மத்திய ஆசியாவுடனான அதன் பௌத்த தொடர்பையும் அழைக்கின்றனர். 1970 களில் இருந்து தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சியில் முன்னேற்றங்கள், குறிப்பாக மத்திய கலாசார நிதியம் நிறுவப்பட்ட பின்னர், அத்துடன் 1990 களுக்குப் பிறகு சீனாவுடனான நாட்டின் கடல்சார் தொடர்பில் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஆர்வத்துடன், வலுவான இராஜதந்திர உறவுகளுக்கான தளமாக இலங்கை பெருகிய முறையில் இத்தகைய பொதுவான தன்மைகளுக்கு திரும்பியுள்ளது.

எவ்வாறாயினும், அந்த உறவுகளின் திறனை நாடு முழுமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த பிரச்சினையில் இரண்டு முரண்பாடான சிக்கல்களைக் காணலாம். முதலாவதாக, அதன் கூட்டாளிகளுடன் நாட்டின் உறவுகளை மேம்படுத்தும் போது, குறிப்பாக கலாசாரம், வர்த்தகம் மற்றும் மக்களிடையேயான உறவுகளின் துறையில் வரலாற்றுப் பொதுமைகளைப் பயன்படுத்துவதில் அதிகாரிகள் ஒருபோதும் சோர்வடைய மாட்டார்கள். இரண்டாவதாக, பல பிராந்தியங்களில் அதன் திறனை நாடு சரியாக ஆராயவில்லை.

பிந்தையவற்றில், ஆபிரிக்கா, இலத்தீன் மற்றும் மத்திய அமெரிக்கா மற்றும் மத்திய ஆசியா ஆகியவற்றை ஒருவர் பட்டியலிடலாம். இந்த முரண்பாடானது இலங்கையை பல வருடங்களாக, இல்லாவிட்டாலும் பல தசாப்தங்களாக பாதித்துள்ளது. எவ்வாறாயினும், ஆபிரிக்காவுக்கான கொள்கையொன்றை கருத்திற்கொள்ளும் நோக்கில் சமீபத்திய நகர்வுகள் இருந்தபோதிலும், இந்த பிராந்தியங்களுடனான தனது உறவுகளை எவ்வாறு ஆராய்வது மற்றும் பலப்படுத்துவது என்பதை இலங்கை இன்னும் சரியாகக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

எதிர்பார்த்தபடி, நெருக்கடி இந்த பிராந்தியங்களுக்கு வெளியுறவுக் கொள்கை ஸ்தாபனத்தை தூண்டியுள்ளது. வெளிவிவகார அமைச்சர் அலி சப்ரி, ஆசிரியர்களுடனான நேர்காணலில், இலத்தீன் மற்றும் மத்திய அமெரிக்கா இலங்கைக்கான சாத்தியமான நலன்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக குறிப்பிட்டார். நாடு மெக்சிகோ போன்ற நாடுகளுடன் 200 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் பெறுமதியான வர்த்தகத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் அதேவேளை, அவர்களுடன் நேரடி இராஜதந்திர உறவுகளை அமைப்பது குறித்து வெளிவிவகார அமைச்சு ஒருபோதும் கருதவில்லை என அவர் சுட்டிக்காட்டினார். சில மர்மமான காரணங்களுக்காக, நாட்டினால் கண்டுகொள்ளப்படாத மற்றொரு பிராந்தியமான மத்திய ஆசியாவையும் வெளியுறவு அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்.

மறுபுறம், வெறும் புறப் பிரதேசங்களுடன் மட்டுமல்ல, நாடு இலங்கை கணிசமான கலாசார உறவுகளை அனுபவிக்கும் இவற்றுடன் இருதரப்பு உறவுகளை பலப்படுத்தத் தவறிவிட்டது. புதிரான விஷயம் என்னவென்றால், நாட்டின் இராஜதந்திர இயந்திரம் அதன் மிகப்பெரிய பங்காளிகளுடன்

அதன் கலாசார மற்றும் வரலாற்று உறவுகளை உண்மையாக ஆராயவில்லை. அமெரிக்கா இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும். பெப்ரவரியில், இரு நாடுகளும் இருதரப்பு உறவுகளின் 75 ஆண்டுகளைக் கொண்டாடின. எவ்வாறாயினும், அமெரிக்க-இலங்கை உறவுகளின் வரலாறு குறைந்தது 225 ஆண்டுகள், அதாவது 1788 வரை, கடல்சார் மாகாணங்களில் பிரித்தானிய காலனித்துவத்திற்கு ஏறக்குறைய ஒரு தசாப்தத்திற்கு முந்தையதாகும். 2016 ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்க தூதரக ஊழியர்கள் இலங்கைக்கான முதல் அமெரிக்க தூதரகத்தின் கல்லறையை கண்டுபிடித்தனர். எவ்வாறாயினும், உள்ளூர் மற்றும் அமெரிக்க பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்தியாக இருந்திருக்க வேண்டிய இது கவனிக்கப்படாது கடந்து செல்லப்பட்டது.

நிச்சயமாக, இது ஒரு உதாரணம் மட்டுமே. மறுபுறம், சில நாடுகளுடன் இலங்கை அதே பொது கலாசார, வரலாற்று மற்றும் மக்கள்-மக்கள் ஈடுபாடுகளுக்கு செல்கிறது. உதாரணமாக, இந்தியாவில், இலங்கை இராமாயணத்தை அடிக்கடி நாடுகிறது.

இன்று இத்தகைய பொதுவான தன்மைகள் ராமாயணத் தடம் போன்ற சுற்றுலாத்தலங்களின் வடிவத்தில் வெளிப்படுகின்றன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, இவை ஒரு தேசத்தின் கூட்டு நனவில் வேரூன்றியிருந்தாலும், ஒரு நாட்டின் நெருங்கிய அண்டை நாடுகளுடனான உறவுகள் இரண்டு அரசுகளுக்கு இடையேயான போரை திறம்பட சித்தரிக்கும் ஒரு கட்டுக்கதையை நாடுவதன் மூலம் சிறந்த முறையில் செயல்படுமா என்ற கேள்வியை சட்டப்பூர்வமாக கேட்கலாம்.

கலாசார உறவுகள் நல்லிணக்கம், ஒற்றுமை மற்றும் நல்லெண்ணத்தை மேம்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான், இலங்கை ஏன் அதன் தனித்துவமான கலாசார அடையாளங்களில் ஒன்றான பௌத்தத்தை இன்னும் ஒருங்கிணைக்கவில்லை என்பது நமக்கு புதிராக இருக்கிறது.

இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில், இலங்கையின் பௌத்த தொடர்பை இந்தியாவே எவ்வாறு இலங்கையில் தொடர்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது, இலங்கையின் பௌத்த தொடர்பை தொடர்வதன் நன்மைகள் புலப்படுகின்றன. இங்கு இந்தியாவின் நடவடிக்கைகள், இலங்கையில் பௌத்த இராஜதந்திரத்தை சீனா பயன்படுத்தியதன் மூலம் உந்துதல் பெற்றதாக இருக்கலாம்.

இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கும் நன்மை என்னவென்றால், அது பௌத்தத்தின் பிறப்பிடம் மட்டுமல்ல, இலங்கையில் இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட பௌத்தத்தின் வடிவமும் ஆகும், அதேசமயம் சீனாவில் கலாசார ஒத்திசைவின் ஒரு நீண்ட செயல்முறையானது பௌத்தத்தின் ஒரு வடிவத்தை உருவாக்கியுள்ளது, இது அதன் தேரவாதம் தெற்காசியா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய வகைகளிலிருந்து கணிசமாக வேறுபட்டது.

சீனாவுக்கும் இலங்கைக்கும் "பௌத்த தொடர்பு" இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இந்தியா, அதன் செழுமையான கலாசார அம்சங்கள் மற்றும் தேரவாத பௌத்தத்தின் பிறப்பிடமாக அதன் நிலைப்பாடு மற்றும் அதன் செல்வாக்கு செலுத்திய சமண மதம் போன்ற சமயங்களின் பிறப்பிடமாக உள்ளது, அதன் நெருங்கிய அண்டை நாட்டுடனான கலாசார தொடர்புகளை ஒருங்கிணைப்பதன் நன்மைகள் வெளிப்படையானவையாகவுள்ளன.

அமெரிக்காவின் விடயத்திலும், இந்த உறவுகளைப் பின்தொடர்வதன் நன்மைகள் வெளிப்படையானவை. அமெரிக்க-இலங்கை உறவுகள், சுதந்திரம் பெற்றதில் இருந்து, குறிப்பாக 1952ல் இருந்து, மேற்கத்திய சார்பு, அமெரிக்க சார்பு நிர்வாகம் வாஷிங்டனிடம் இருந்து பொருளாதார சலுகைகளை பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சிகளை முறியடித்ததில் இருந்து, ஒரு சிறந்த வழி இல்லாததால், தெளிவற்றதாகவே உள்ளது.

இலங்கை அரசாங்கம், மேற்கு நாடுகளுடன் தனது சொந்த ஒத்துழைப்பைக் கொண்டிருந்த போதிலும், சீனாவிற்கு ஒரு தூதுக்குழுவை அனுப்பி, அந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இறப்பர்- அரிசி ஒப்பந்தத்தில் நுழைந்தபோது, அமெரிக்க அதிகாரிகள் அந்த சலுகைகளை வழங்க மறுத்ததற்கு வருத்தப்பட்டனர். அப்போதிருந்து, அமெரிக்காவுடனான உறவுகள், குறிப்பாக 1960களில் எண்ணெய் நிறுவனங்களின் தேசியமயமாக்கல் போன்ற நிகழ்வுகளால், அடிக்கடி மோசமடைந்தது. உண்மையில், 1977 க்குப் பிறகு மேற்கு நோக்கி சாய்ந்த போதிலும், இலங்கை இன்னும் வாஷிங்டனுடன் கலாசார முன்னணியில் சரியாக ஈடுபடவில்லை: அது பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பு உறவுகளில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது.

இதற்கு நிச்சயமாக போதுமான தெளிவான காரணங்கள் உள்ளன. இந்து சமுத்திரத்தில் இலங்கையின் நிலைப்பாடு மற்றும் இந்தியா மற்றும் சீனாவுடனான அதன் உறவுகள், குறிப்பாக பிந்தையது, அமெரிக்காவின் இந்தோ-பசிபிக் மூலோபாயத்தில் ஒரு தவிர்க்க முடியாத அங்கமாக மாற்றியுள்ளது. இந்தோ-பசிபிக்கில் உள்ள பெரும்பாலான சிறிய அரசுகளைப் போலவே, இலங்கையும் குவாட் கூட்டணி குறித்து எச்சரிக்கையாக உள்ளது, ஆனால் வாஷிங்டனுடன் தனது உறவுகளை, குறிப்பாக இராணுவ உறவுகளைப் பராமரிக்க ஆர்வமாக உள்ளது. மறுபுறம், அமெரிக்கா இலங்கையை தனது இராணுவ நடவடிக்கைகளின் கோணத்தில் தொடர்ந்து பார்க்கிறது. குறைந்த பட்சம் ஒரு கல்வியாளர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, இது அமெரிக்காவை இலங்கையை ஒரு தனித்துவமான நாடாகக் கருதுவதிலிருந்தும், தெற்காசியாவிலும் இந்து சமுத்திரத்திலும் அதன் தனித்துவத்தை அங்கீகரிப்பதிலிருந்தும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், இரு நாடுகளும் பொருளாதாரம் அல்லாத, இராணுவம் அல்லாத உறவுகளை வலுப்படுத்துவதில் இருந்து முன்கூட்டியே வெளியேற்றியது.

பிந்தைய உறவுகளைப் பின்தொடர்வதன் மூலம் வெளிப்படையான நன்மைகளைப் பெறலாம். முதல் பார்வையில், இலங்கைக்கும் அமெரிக்காவிற்கும் இடையில் பரந்த கலாசார இடைவெளி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இலங்கையின் செழுமையான பௌத்த பாரம்பரியத்தை கணக்கிட்டாலும் கலாசார கூறு வலுவாகவே உள்ளது. உண்மையில், அந்த பாரம்பரியத்திற்கான அமெரிக்க பங்களிப்பை, குறிப்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பௌத்த மறுமலர்ச்சியில் மறைக் கழகத்தின் தலையீட்டை எந்த நாடும் ஆராயவில்லை என்பது புதிரானது.

பிந்தையது மறுக்கமுடியாத மற்றும் தெளிவான அமெரிக்க பங்களிப்பாகும். இது எந்த இராணுவ அல்லது பொருளாதார கூறுகளையும் உள்ளடக்கவில்லை. இது இரண்டு வேறுபட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்த தனிநபர்கள், பொதுவான நலன்களால் தூண்டப்பட்டு, இருவருக்குமே நன்மை பயக்கும் ஒரு காரணத்திற்காக ஒன்றிணைந்தது இதனை வேறுவிதமாகக் கூறினால் ஒரு டிராக் 2 இராஜதந்திர முயற்சியாகும்:

இலங்கையின் பௌத்த பாரம்பரியமானது, இந்தியா, சீனா மற்றும் அமெரிக்காவிலிருந்து மத்திய ஆசியா வரையிலான பாரம்பரிய மற்றும் பாரம்பரியமற்ற பங்காளிகளுடன் நாடு தனது உறவுகளை ஒருங்கிணைக்கவும் உறுதிப்படுத்தவும் ஒரு வழியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. மறுபுறம், நாடு பௌத்த இராஜதந்திரத்தை மட்டும் நம்பியிருக்க முடியுமா? மனித உரிமைகள் மற்றும் நல்லிணக்க முனைப்புகளில் அதன் தோல்விகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக உயர்மட்ட பலதரப்பு மன்றங்களில் பௌத்தத்தை நாடுகிறது என்ற அறிக்கைகள் ஒரு மட்டத்தில் மிகைப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கலாம்.

ஆனால் இலங்கையில் பௌத்தத்தின் இடம், இராஜதந்திர கண்ணோட்டத்தில், பாரம்பரியமாக இரட்டை முனைகள் கொண்ட வாளாகும். ஒருபுறம் மதம் அதன் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தாலும், மறுபுறம் குறிப்பாக நாட்டிலுள்ள பிற சமூகங்கள் மற்றும் இன-மத குழுக்களின் செலவில் பௌத்த மதத்திற்கான அரச ஆதரவு, அனுசரணை பற்றிய செய்திகளைப் பொறுத்தவரை சர்வதேச அளவில் சற்றே தெளிவற்ற செய்திகளை நாட்டிற்குப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

இந்த அறிக்கை குறித்த எங்கள் கேள்விகளுக்கு பதிலளித்த ஒருவர் கவனித்தபடி, மேலும், “வெளிநாட்டு உறவுகளில் கலாசாரத்தின் பங்கு பற்றிய தவறான அடிப்படை புரிதல்” உள்ளது. இந்த வாசிப்பின்படி, இருதரப்பு உறவுகளைக் கையாள்வதில் இலங்கை கலாசாரத்தைப் பயன்படுத்தத் தவறவில்லை; அந்த உறவுகளை வலுப்படுத்த அதன் வரலாறு மற்றும் கலாசாரத்தை உள்வாங்குவதைத் தான் அது செய்யத் தவறியது.

உதாரணமாக, பௌத்த இராஜதந்திரம் தொடர்பாக, இலங்கை தனது 2,500 ஆண்டு கால வரலாற்றை எடுத்துரைப்பதில் திருப்தி அடைந்துள்ளது. 2,500 ஆண்டுகள் என்பது உண்மையில் நீண்ட காலமாகும் மற்றும் இலங்கையின் வரலாறு பிராந்தியத்தில் மிக நுணுக்கமாக பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தாலும், உலகளாவிய சூழலில், இத்தகைய காலவரிசைகள் மிகச் சிறிய பார்வையாளர்களை ஈர்க்கின்றன. உண்மையில், உயர் கலாசாரத்திற்கான முறையீடுகள் பொதுவாக மக்களிடம் இழக்கப்படுகின்றன, ஏனென்றால் பெரும்பாலான மக்கள் இங்கும் வெளிநாட்டிலும் பிரபலமான கலாசாரத்தில் நுழைவது பொதுவானதாகும். இந்த பிரபலமான கலாசாரத்தை இலங்கை இன்னும் சரியாக அங்கீகரிக்கவோ அல்லது முன்னிலைப்படுத்தவோ இல்லை.

இந்த பிரபலமான கலாசாரம் என்னவாக இருக்கும்? சமீபத்திய உதாரணம் “மெனிகே மகே ஹிதே”, ஆனால் நீண்ட கால சிறந்த உதாரணம் ”சுராங்கனி” என்ற பாடலாகும். யொஹானியின் வெற்றியைப் போலன்றி, அது ஏற்கனவே பாடப்பட்ட ஒரு பாடலாகும், பிந்தையது அசலானதாகும், அது ஓரளவு சிங்களப் பைலாவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது இரண்டு காரணங்களுக்காக, ஏனெனில் இது சிங்களம் மற்றும் தமிழ் பாடல் வரிகளில் தடையின்றி கலந்திருப்பதாலும், வெகுஜன பார்வையாளர்களை மிகவும் வெற்றிகரமாக கவர்ந்ததாலும் இலங்கை கலாசாரத்தின் உச்சத்தை எமக்கு பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. “சுராங்கனி” பல தசாப்தங்களாக தாங்கி வந்த பல ரீமிக்ஸ்கள் மற்றும் கவர்கள் இருந்தபோதிலும், ஏ. ஈ மனோகரனின் அசல் பதிப்பு பிரபலமாக உள்ளது.

உயர் கலாசாரத்திற்கான முறையீடுகள், மாறாக, இங்கே கூட செவிடு காதில் விழுந்தன. சமீபத்திய உதாரணம் ஜெர்ரி ஸ்டாலினின் “யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொலவெறிடா”, இது தனுஷின் “வை திஸ் கொலவெறி டி?” பழமையான யாழ்ப்பாணத் தமிழில் எழுதப்பட்டு, தமிழ் மொழி வெளிப்புறக் கூறுகளால் இழிவுபடுத்தப்படும் என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது, இது யூடியூப்பில் இல் அதிக வெற்றியைப் பெறவில்லை. “மெனிகே மாகே ஹிதே” என்ற பாடலுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இது ஒரு கவராகவும் மற்றும் சிங்களப் பாடலாக இருந்தபோதிலும், அது பல இந்திய மொழிகளில் மொழிமாற்றம் செய்யப்படும் அளவுக்கு பிரபலமாக இருந்தது.

இத்தகைய நடுத்தர மட்ட அல்லது குறைந்த மட்ட கலைப் படைப்புகள் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து பல்வேறு சமூகங்களை ஒன்றிணைக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளன. இலங்கை அரசாங்கம், யொஹானியின் பாடலைக் கவனத்தில் கொள்ளாமல், மௌனமாகவிருந்த போதிலும், அத்தகைய முயற்சிகளின் பிரபலத்தைத் தட்டியெழுப்ப பெரிதாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும், எல்லா நியாயத்திலும், ”மெனிகே மாகே ஹிதே” 2022 ஆம் ஆண்டு நெருக்கடிக்கு முன்னதாக வந்தது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நிச்சயமாக, இது ஒரு நாட்டின், குறிப்பாக இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டைப் பற்றிய உலகளாவிய கருத்துக்களை வடிவமைப்பதில் உயர் கலாசாரம் வகிக்கும் பங்கைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்காக அல்ல. இலங்கை வரலாற்றை சந்தைப்படுத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை நிரூபிக்கும் சமீபத்திய முயற்சி மல்வத்து ஓயா சோயாவாகும்.

முன்னணி வரலாற்றாசிரியரும் கலை வரலாற்றாசிரியருமான டாக்டர் சிங்கராஜா தம்மித-தெல்கொடவினால் எழுதி இயக்கப்பட்ட மல்வத்து ஓயா சோயா, மகாவலிக்குப் பிறகு இலங்கையின் இரண்டாவது நீளமான நதியின் வரலாற்றை சித்தரிக்கிறது. அந்த வரலாறு சிங்களவர்களாலும் பாலி நாளிதழ்களாலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சர்வதேச அளவில் பல விருதுகளை வென்ற இப்படம், இந்த வரலாற்றை காட்சியாக, தெளிவான விவரிப்புக்குள் முன்வைத்து களமிறங்குகிறது.

ஒப்பிடக்கூடிய முயற்சியானது பசில் ரைட்டின் சிலோன் பாடல் (1934) ஆகும். ரைட்டின் திரைப்படத்தைப் போலன்றி, மல்வத்து ஓயா சோயா அரச ஆதரவைப் பெறவில்லை மற்றும் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தால் அனுசரணை செய்யப்பட்டது. இலங்கையின் நவீனத்துவ கலை இயக்கத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான ஹெரி பீரிஸ், இலங்கையின் பண்டைய பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுப்பதில் தனியார் துறையின் பங்களிப்பு பற்றி கூறியதை இது நினைவுபடுத்துகிறது.

> “எங்கள் படைப்பாற்றல் திறமைக்கு இந்த நாட்டின் செல்வந்த வணிகர்கள் ஆதரவு மற்றும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும், அதனால் கலையும் பெரிய பங்கிலாபத்தைச் செலுத்தி, நாட்டிற்கு தேவையான அந்நிய செலாவணியை கொண்டு வர வேண்டும்?”

அந்த வகையில், இலங்கையின் வரலாறு மற்றும் கலாசாரத்தின் ஊடாக இலங்கையின் பிம்பத்தை வெளிநாட்டில் சந்தைப்படுத்துவதில் தனியார் துறை ஒரு முக்கிய, ஊக்கமளிக்கும் பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும். இது வெறும் ஆவணப்படங்கள் மூலம் அல்ல, திரைப்படங்கள் மூலமாகவும் செய்யப்படலாம். வெளிநாட்டுத் திரைப்படத் தயாரிப்புகளுக்கான சிறந்த தரமான இடமாக இலங்கை நற்பெயரைப் பெற்றுள்ளது என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அம்பாந்தோட்டையில் ரன்மினிதென்ன கட்டப்படுவதற்கு முன்னரும் இப்படித்தான் இருந்தது.

நெருக்கடியின் காரணமாக ஒரு சில தயாரிப்புகள் நிறுத்தப்பட்டாலும், குட் கர்மா மருத்துவமனை(Good Karma Hospital) போன்ற பல வெளிநாட்டுத் திரைப்படங்கள் மற்றும் தொடர்கள், இலங்கையை உண்மையில் மேற்கின் வெறுமையான, வெட்கக்கேடான, பொருள்முதல்வாத கலாச்சாரத்திலிருந்து அடைக்கலம் கொடுக்கும் பாரம்பரிய சொர்க்கமாக நிலைநிறுத்தின.

எவ்வாறாயினும், இலங்கையின் இயக்குநர்கள் இலங்கை நிலப்பரப்புகளைப் பயன்படுத்த முடியுமா அல்லது அத்தகைய படத்தைப் பயன்படுத்த முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மகாராஜா கெமுனு போன்ற சமீபத்திய முயற்சிகள் உள்நாட்டு பார்வையாளர்கள் மற்றும் தேசியவாத கலாசார கதைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டாலும், பிரசன்ன விதானகேயின் கார்டி போன்ற மற்றவை இலங்கையின் அழகிய நிலப்பரப்புகளை மிகவும் ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளன, அதற்குள் இயக்குனர்கள் மிகவும் அசல் கதைகளை பின்னியுள்ளனர்.

கார்டி தனது சொந்த வெளிநாட்டு சமூகமான கலாசார இராஜதந்திரத்தின் மற்றொரு பெரிய ஆதாரமாக நாட்டைத் திறந்தது. இந்த மதிப்பாய்வின் ஆசிரியர்களிடம் இயக்குனர் கூறியது போல், வெளிநாட்டில், குறிப்பாக மேற்கத்திய தலைநகரங்கள் மற்றும் இலங்கை புலம்பெயர்ந்தோர் மத்தியில், திரைப்படம் மகத்தான வெற்றியை தொடர்ந்தும் பெற்றது. நேர்காணலின் போது புலம்பெயர்ந்தவர்களை அவர்கள் பிறந்த நாட்டிற்கு கலாசார தூதுவர்களாகப் பாதுகாப்பதற்கு ஏன் அதிக முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

உண்மையில், பல நாடுகளில் பல நூற்றாண்டுகளாக இலங்கை கட்டியெழுப்பியுள்ள வரலாற்றுத் தொடர்புகளின் அடிப்படையில், அந்த இணைப்புக்களை வலியுறுத்துவதில் அரசாங்கமும் வெளியுறவு அமைச்சகமும் சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு சமூகம் போன்ற பாரம்பரியமற்ற தளங்களை ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது புதிரானது. இந்த வகையில், சீனா போன்ற இலங்கையின் பங்காளிகள், தீவுடனான கலாசார உறவுகளை முன்னிலைப்படுத்த சமூக ஊடகங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதை கவனத்தில் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

உத்தியோகபூர்வ மட்டங்களில், இலங்கை இந்த உறவுகளை வலியுறுத்த பாராளுமன்ற நட்பு குழுக்கள் மற்றும் சுற்றுலா பிரச்சாரம் ஆகிய இரண்டு வழிமுறைகளை நாடுகிறது. கடந்த சில வருடங்களாக இலங்கை - அமெரிக்க பாராளுமன்ற நட்புறவு சங்கம், அவுஸ்திரேலியா - இலங்கை பாராளுமன்ற நட்புறவுச் சங்கம் மற்றும் இந்தியா - இலங்கை பாராளுமன்ற நட்புறவுச் சங்கம் போன்ற பல குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டு அல்லது புத்துயிரளிக்கப்பட்டு. உடனடி முன்னுரிமைகளுக்கு பிரதிபலிப்புச் செய்து வருகின்றன.

உதாரணமாக, 2021 நவம்பரில் இந்தியாவிடமிருந்து நனோ உரத்தை கொள்வனவு செய்ய இலங்கை முடிவெடுத்ததை அடுத்து, இந்தியா - இலங்கை பாராளுமன்ற நட்புறவு குழு புத்துயிர் பெற்றது, இது ஏழு மாதங்களுக்கு முன்னர் இரசாயன உர இறக்குமதியை தடை செய்வதற்கான இலங்கை அரசாங்கத்தின் முடிவால் தூண்டப்பட்டது. இத்தகைய குழுக்களின் உருவாக்கத்துடன் கூடிய கலாசார இணைப்புகள் பற்றிய உயர்வான சொல்லாட்சியைப் பொருட்படுத்தாமல், இத்தகைய நோக்கங்கள் நீண்டகால உறவுகளுக்கு அடிப்படையாக அமையுமா என்பது கேள்விக்குரியது.

இது சம்பந்தமாக, இலங்கையின் பலம் மற்றும் பலவீனங்களைக் கவனிக்கவும், அத்தகைய மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் கலாசார, வரலாற்று மற்றும் மக்கள் - மக்களுக்கிடையிலான இருதரப்பு உறவுகளை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்த முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அறிவுறுத்தலாக இருக்கும். இலங்கையின் புவிசார் அரசியல் அவலங்கள் முக்கியமாக இந்தியா, சீனா மற்றும் அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று நாடுகளுடன் தொடர்புடையவையாகும்.

மறுபுறம், அது நேரடியாகவோ அல்லது ஒரே நேரமாகவோ, குறிப்பாக ஆசியாவில் மற்றும் மேற்கூறிய மூன்று நாடுகளையும் உள்ளடக்கிய இராஜதந்திர பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்ட கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நாட்டுடனும் பரந்த பொருளாதாரமற்ற உறவுகளை அனுபவித்து வருகிறது. இந்த உறவுகள் இந்து சமுத்திரத்தின் அதன் நிலை அல்லது 16 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு அடுத்தடுத்த ஐரோப்பிய சக்திகளால் கைப்பற்றப்பட்டதன் மூலம் வந்துள்ளன.

இலங்கை கலாசார உறவுகளை வலியுறுத்தும் அதே வேளையில், நாட்டின் பொருளாதார பலவீனங்களுக்கு ஈடுகொடுக்கவே இத்தகைய அழைப்புகள் விடுக்கப்படுகின்றன என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இதை எளிமையாகச் சொல்வதென்றால், இலங்கைக்கு பொருளாதார பலம் இல்லாததால் தான், கலாசாரம் மற்றும் வரலாறு என்ற களங்களை நாடுகிறது.

இது மற்றொரு அடிப்படையான பிரச்சினைக்கு அடிகோலுகிறது. கலாசார-வரலாற்று மற்றும் மக்களுடனான உறவுகளின் இலங்கையின் கோரிக்கையானது அதன் பொருளாதார உறவுகளைப் பின்தொடர்வதில் தலைகீழாக மாறியுள்ளது. எனவே, அது அதிக வர்த்தக உறவுகளை அனுபவிக்காத நாடுகளுடன் கலாசார-வரலாற்று உறவுகளை தொடர்ந்து ஆதரிக்கும் அதே வேளையில், அது வலுவான உறவுகளை அனுபவிக்கும் நாடுகளுடன் வரலாற்று உறவுகளை ஒருங்கிணைப்பதில் இருந்து மர்மமான முறையில் விலகிச் சென்றது.

இரண்டாவது வழக்குக்கு அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் இரண்டு தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகள், அதே நேரத்தில் மத்திய ஆசியா மற்றும் லத்தீன் மற்றும் மத்திய அமெரிக்கா ஆகியவை முதல் வழக்குக்கு இரண்டு தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகள். வலுவான பொருளாதார உறவுகள் இல்லாத நிலையில் இலங்கை இரண்டும் மக்களிடையேயான ஈடுபாட்டைப் பின்பற்றுகிறது மற்றும் வலுவான பொருளாதார உறவுகளை ஏற்கனவே அனுபவிக்கும் போது அத்தகைய ஈடுபாடுகளை புறக்கணிக்கிறது என்ற எண்ணத்தையே இது தருகிறது. நீண்ட கால வெளி உறவுகள்.

அப்படி இருக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். மக்கள்-மக்கள் உறவுகள் மற்றும் பிற ஈடுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலாசார தொடர்புகள், இலங்கை போன்ற சிறிய அரசுகளுக்கு மட்டுமல்ல, எந்தவொரு நாட்டிற்கும் இருதரப்பு உறவுகளின் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும். மறுபுறம், இருதரப்பு உறவுகளை உறுதிப்படுத்துவதற்கான வேறு வழிகள் இல்லாத நிலையில் அவற்றைத் தொடர்ந்து அழைப்பது எதிர்மறையானது.

எனவே, மேற்குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளுக்கு இணங்க தனது கலாசார இராஜதந்திரத்தை மறுசீரமைக்கும் அதே வேளையில், இலங்கை தனது பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்துவதில் ஈடுபட வேண்டும். ஏனெனில், வலுவான நிதியத் தளத்தினால் இலங்கையின் வெளியுறவுக் கொள்கையை எந்த மென் சக்தி கலாசார முன்கணிப்பாலும் காப்பாற்ற முடியாது. பி.கே.பாலச்சந்திரன் மதிப்பாய்வின் ஆசிரியர்களுடனான ஒரு நேர்காணலில் குறிப்பிட்டது போல, வர்த்தகம் இல்லாத நிலையில் கலாசார உறவுகள் எதுவும் இல்லை எனலாம்.

Notes

factum

29A, Marine Drive, Colombo 3
www.factum.lk
info@factum.lk
www.facebook.com/Factum.lk
www.twitter.com/factumlk
www.instagram.com/factum.sl